

คดีปกครองที่เกี่ยวข้องกับการผิดสัญญาทุนการศึกษา
ในมหาวิทยาลัย

โดย

ปทุมมาศ ยงยุทธ
ลัดดาพร สุขแก้วฟ้า

สนับสนุนงบประมาณโดย
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ประจำปีงบประมาณ 2558

Administrative cases involving breach of contract
scholarship in university

By

Pathummas Yongyoot
Laddaporn Sukkeawpha

Granted by

Rajamangala University of Technology Rattanakosin
Fiscal year 2015

กิตติกรรมประกาศ

รายงานวิจัยเรื่องคดีปกครองที่เกี่ยวข้องกับการผิดสัญญาทุนการศึกษาในมหาวิทยาลัย เล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยความเรียบร้อย คณะผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์ช่วยเหลือจาก นางสาวตุลญา โรจน์ทั้งคำ รองศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี จันทร์ชลอ อาจารย์ ดร.ฟ้าใส สามารถ ที่ได้ กรุณาสละเวลาอันมีค่า พร้อมทั้งให้คำแนะนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องด้วยความใส่ใจ ตลอด ระยะเวลาในการวิจัยฉบับนี้ และขอขอบคุณสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนโกสินทร์ ด้วยการสนับสนุนทุนในการวิจัยฉบับนี้ และสำนักงานนิติการ บุคลากรของ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยนครพนม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระนครและมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีรัตนโกสินทร์ ที่ให้ความร่วมมือตอบแบบ สัมภาษณ์ แก่คณะผู้วิจัย ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องที่ไม่สามารถกล่าวนามได้ทั้งหมดที่มีส่วนช่วยเหลือ ให้การสนับสนุนจนทำให้วิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์และทรงคุณค่า

หวังว่า ผลการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานทั้ง ทางข้อกฎหมายและทางปฏิบัติ ในเรื่องการสนับสนุนทุนการศึกษาและการสนับสนุนให้บุคลากร ภายใต้มหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ให้ดียิ่งขึ้นและ สามารถลดข้อพิพาทอันจะนำไปสู่การฟ้องคดีทางปกครอง ต่อไป

ปทุมมาศ ยงยุทธ
ลัดดาพร สุขแก้วฟ้า
สิงหาคม 2559

บทคัดย่อ

รหัสโครงการ : A80/2558

ชื่อโครงการ : คติปกครองที่เกี่ยวข้องกับการผิดสัญญาทุนการศึกษาในมหาวิทยาลัย

ชื่อนักวิจัย : 1. ว่าที่ร้อยตรีหญิงปทุมมาศ ยงยุทธ
2. นางสาวลัดดาพร สุขแก้วฟ้า

การศึกษาวิจัยเรื่องคติปกครองที่เกี่ยวข้องกับการผิดสัญญาทุนการศึกษาในมหาวิทยาลัยในครั้งนี้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาคำวินิจฉัยคติปกครองที่เกี่ยวข้องกับการให้ทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัยของรัฐ 2. เพื่อวิเคราะห์หลักการและข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในคติปกครองที่เกี่ยวข้องกับการให้ทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัยของรัฐ 3. เพื่อหาข้อเสนอแนะในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีที่จะหลีกเลี่ยงจากคติปกครอง

การศึกษาเรื่องคติปกครองที่เกี่ยวข้องกับการผิดสัญญาทุนการศึกษาในมหาวิทยาลัยเป็นการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ โดยศึกษาคติปกครองที่เกี่ยวข้องกับการผิดสัญญาการลาศึกษาต่อและสัญญาเงินทุนในคติปกครองที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว ตลอดถึงการศึกษารูปแบบ หลักเกณฑ์กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการให้การอนุญาตให้ลาศึกษาและการให้ทุนการศึกษาเพื่อให้นักศึกษารายในมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อ และสัมภาษณ์บุคลากรมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับการอนุญาตให้ลาศึกษาและการให้ทุนการศึกษาเพื่อให้นักศึกษารายในมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อ โดยคัดเลือกจากกลุ่มตัวอย่างจากเจ้าหน้าที่ที่ดูแลด้านการอนุญาตให้ลาศึกษาและการให้ทุนการศึกษาเพื่อให้นักศึกษารายในมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อ จำนวน 5 คน และนำข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผลการศึกษาคติปกครองที่เกี่ยวข้องกับการผิดสัญญาทุนการศึกษาในมหาวิทยาลัย จากการวิเคราะห์ข้อมูลและเอกสาร พบว่ามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรียังมีข้อบกพร่องในด้านหลักปฏิบัติเนื่องจากบุคลากรผู้ขอรับทุนและผู้ลาศึกษายังขาดความรู้ความเข้าใจที่ชัดเจนในหลักเกณฑ์ของการลาศึกษาต่อและการขอรับทุนการศึกษา อีกทั้งหลักเกณฑ์บางส่วนยังไม่มีครอบคลุมในเรื่องการสนับสนุนทุนการศึกษาและการสนับสนุนให้นักศึกษารายในมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อ จึงเห็นควรให้นำหลักเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยกลุ่มตัวอย่างมาเพื่อเป็นต้นแบบในการศึกษาข้อมูลเพื่อปรับปรุงระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน รวมถึงสัญญาที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทุนการศึกษาและการสนับสนุนให้นักศึกษารายในมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ตลอดจนนำกรณีปัญหา วิธีการแก้ไขและ

E-mail Address : Phatummas.yon@rmutr.ac.th

ระยะเวลาโครงการ : ตุลาคม 2557 ถึง กันยายน 2558

มาตรการป้องกันของมหาวิทยาลัยกลุ่มตัวอย่างมาเพื่อเป็นกรณีศึกษาและปรับใช้ในการปฏิบัติงาน อันจะนำไปสู่การลดการกระทำผิดเงื่อนไขและการผิดสัญญาที่เกี่ยวข้องกับการอนุญาตให้ลาศึกษา และการให้ทุนการศึกษาแก่บุคลากรภายในมหาวิทยาลัยเพื่อไปศึกษาต่อและหลีกเลี่ยงคดีปกครองที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

คำสำคัญ : 1.คดีปกครอง 2.ผิดสัญญา 3. ทุนการศึกษา 4.มหาวิทยาลัยของรัฐ

E-mail Address : Phatummas.yon@rmutr.ac.th

ระยะเวลาโครงการ : ตุลาคม 2557 ถึง กันยายน 2558

Abstract

Code of project : A80/2558

Project name : Administrative cases involving breach of contract scholarship in university

Researcher name : 1. Acting Sub LT.Pathummas Yougyoot
2. Miss Laddaporn Sukkeawpha

The research study for administrative case involves breach of contract scholarships.

The objective of this research study is to:

1. To study the pronouncement of administrative case involves breach of contract scholarships.
2. To analyze the principles and facts that occurred in the administrative case involves breach of contract scholarships.
3. The recommendation for administration of the University to avoid the administrative case.

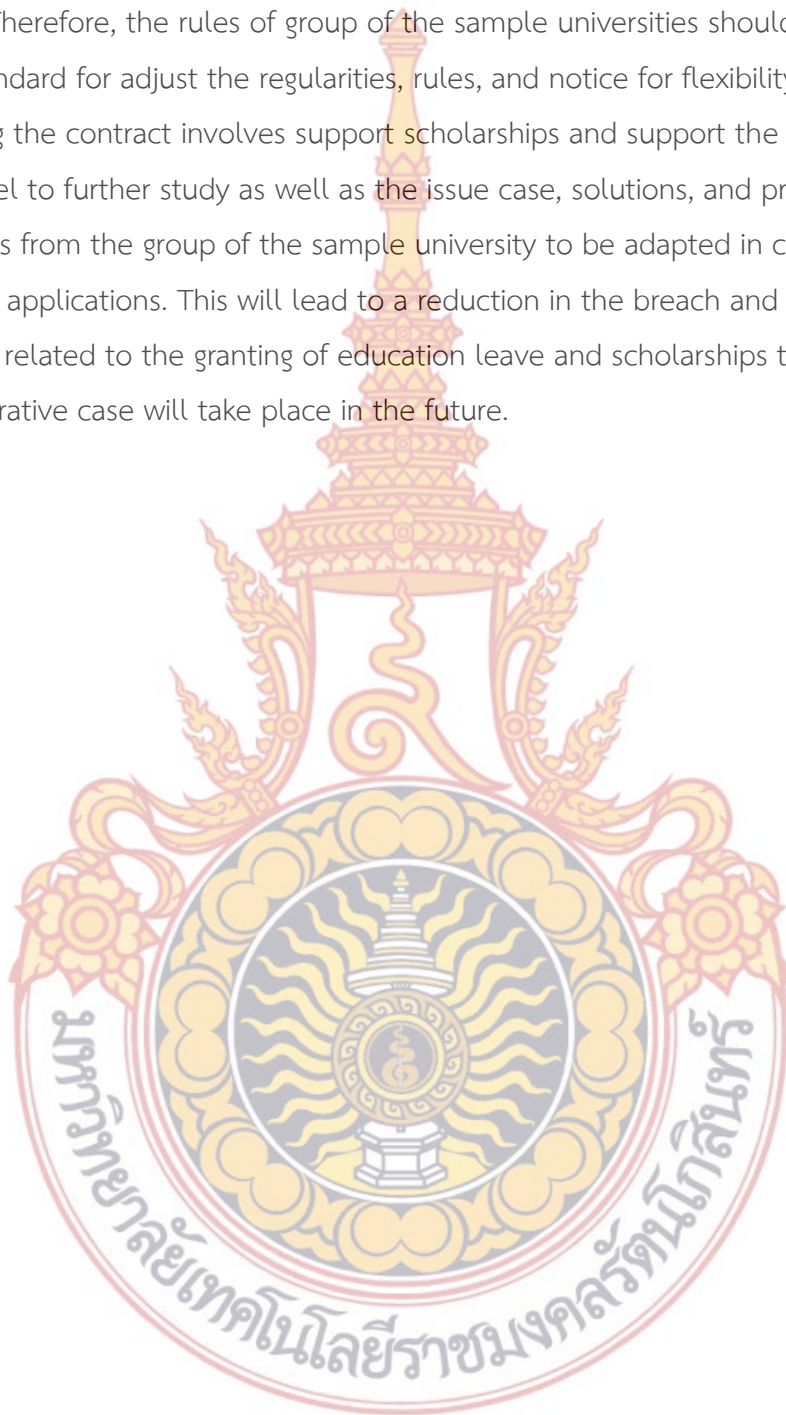
The study of administrative case involves breach of contract scholarships in the qualitative analysis. By studying the final judgment of administrative court for administrative case involves the breach of education leave contract and scholarship contract. Throughout the study format, rule, and law that involves the granting of education leave and a scholarship to the University personnel by qualifying of the samples from the authorities responsible for granting education leave and to grant the scholarships for university personnel to further study of 5 people. Including the data obtained from interviews and related documents to analyze qualitative data.

The research result of the study the administrative case involves breach of contract scholarships. By the analysis of data and documents found that the university still has defective in practice. Due to the people who earn the scholarship and education leave still lack of cognitive clear of the rules of the study and to

E-mail Address : Phatummas.yon@rmutr.ac.th
ระยะเวลาโครงการ : October 2014 ถึง September 2015

obtain scholarships. Moreover, some rules also not cover the support scholarships and not support university personnel to leave for further study.

Therefore, the rules of group of the sample universities should be taken to be a standard for adjust the regularities, rules, and notice for flexibility in operations. Including the contract involves support scholarships and support the university personnel to further study as well as the issue case, solutions, and preventive measures from the group of the sample university to be adapted in case studies and practical applications. This will lead to a reduction in the breach and breach of contract related to the granting of education leave and scholarships to avoid administrative case will take place in the future.

Keywords : 1. Lawsuit 2. Administer 3. Default 4. Scholarship 5. university

E-mail Address : Phatummas.yon@rmutr.ac.th

ระยะเวลาโครงการ : October 2014 ถึง September 2015

E-mail Address : Phatummas.yon@rmutr.ac.th
ระยะเวลาโครงการ : October 2014 ถึง September 2015

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
2. วัตถุประสงค์การวิจัย	1
3. ขอบเขตของการวิจัย	2
4. นิยามศัพท์	2
5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง / ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	3
1. คดีปกครอง	3
1.1 ความหมายของคดีปกครอง	3
1.2 คู่พิพาท	4
1.3 ประเภทคดีปกครองที่อาจฟ้องต่อศาลปกครองได้	5
1.4 คดีที่อยู่ในอำนาจของศาลชั้นต้น	10
1.5 คดีที่อยู่ในอำนาจของศาลปกครองสูงสุด	11
1.6 การจัดการเพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สิน	11
1.7 วิธีพิจารณาทางปกครอง	13
2. สัญญา	19
2.1 ความหมายและลักษณะของสัญญา	19
2.2 การก่อให้เกิดสัญญา	20
2.3 ประเภทของสัญญา	28
2.4 ผลแห่งสัญญา	28
2.5 มัดจำและเบี้ยปรับ	31
2.6 การเลิกสัญญา	33
3. ทุนการศึกษา	35
3.1 ความหมายของทุนการศึกษา	35
3.2 ค่าใช้จ่ายในการศึกษา	36

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.3 ประวัติการให้ทุนการศึกษาในเมืองไทย	36
3.4 ประเภทของทุนการศึกษาในปัจจุบัน	37
3.5 แหล่งทุนการศึกษาในปัจจุบัน	37
3.6 ความสำคัญของทุนการศึกษาในการพัฒนาประเทศ	37
3.7 หลักเกณฑ์การพิจารณาให้ทุนการศึกษา	38
4. หลักการยกร่างและการพิจารณาร่าง กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่ง	38
4.1 กรณีเป็นร่าง กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ ที่จัดทำขึ้นใหม่	38
4.2 กรณีเป็นร่างกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ ที่เป็น การปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมจาก กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศเดิม ที่มีอยู่แล้ว	38
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	40
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล	41
1. กลุ่มตัวอย่าง	41
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	42
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล	43
4. การวิเคราะห์ข้อมูล	43
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	18
1. ตารางวิเคราะห์การผิดสัญญาชำระเงินและสัญญาอนุญาตให้ลาศึกษา	46
2. ตารางวิเคราะห์มหาวิทยาลัยที่มีกรณีพิพาทเกี่ยวกับการผิดสัญญาชำระเงิน และสัญญาอนุญาตให้ลาศึกษา	47
3. ตารางวิเคราะห์หลักเกณฑ์การให้ทุนและให้ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย ลาเพื่อไปศึกษาต่อ	
3.1 หมวดทั่วไป	47
3.2 หมวดศึกษาภายในประเทศ	48
3.3 หมวดศึกษา ณ ต่างประเทศ	50
3.4 หมวดการทำสัญญาและการขอใช้ทุน	52
3.5 หมวดการกำกับดูแล	53
4. สรุปผลการสัมภาษณ์	54

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
5. หลักเกณฑ์การอนุญาตให้ลาศึกษาและการให้ทุนการศึกษา เพื่อให้บุคลากรภายในมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อ	58
6. สรุปหลักเกณฑ์การอนุญาตให้ลาศึกษาและการให้ทุนการศึกษาเพื่อ ให้บุคลากรภายในมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อ	58
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	61
1. สรุปผลการวิจัย	61
2. การอภิปรายผล	61
3. ข้อเสนอแนะ	62
3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลงานวิจัยไปใช้	62
3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป	63
บรรณานุกรม	64
ภาคผนวก ก คำพิพากษาหรือคำสั่งศาลปกครองสูงสุด	66
ภาคผนวก ข ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หนังสือสัญญา และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง	66
ภาคผนวก ค แบบสัมภาษณ์	455
ภาคผนวก ง ผลสัมภาษณ์ของมหาวิทยาลัยทั้ง 5 แห่ง	461
ประวัติคณะผู้วิจัย	473

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ตารางวิเคราะห์การผิดสัญญาชำระเงินและสัญญาอนุญาตให้ลาศึกษา	46
2	ตารางวิเคราะห์มหาวิทยาลัยที่มีกรณีพิพาทเกี่ยวกับการผิดสัญญาชำระเงินและสัญญาอนุญาตให้ลาศึกษา	47
3	ตารางวิเคราะห์หลักเกณฑ์การให้ทุนและให้ข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยลาเพื่อไปศึกษาต่อ	
3.1	หมวดทั่วไป	47
3.2	หมวดศึกษาภายในประเทศ	48
3.3	หมวดศึกษา ณ ต่างประเทศ	50
3.4	หมวดการทำสัญญาและการชดใช้ทุน	52
3.5	หมวดการกำกับดูแล	53

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากการที่มหาวิทยาลัยของรัฐ เร่งผลิตอาจารย์ที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาเอกเพื่อให้อุดหนุนกับเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาที่หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกำหนดขึ้น รวมทั้งเพื่อให้สอดคล้องกับการเปิดการเรียนการสอนหลักสูตรต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยจึงมีนโยบายสนับสนุนให้ทุนการศึกษาแก่อาจารย์และบุคลากรภายนอกในการศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้น โดยมีการทำสัญญารับทุนการศึกษาภายใต้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการให้ทุนการศึกษาแก่ข้าราชการ ระเบียบมหาวิทยาลัยว่าด้วยการให้ทุนการศึกษาและฝึกอบรมแก่พนักงานมหาวิทยาลัย ฯลฯ เมื่อมีการรับทุนการศึกษา ผู้รับทุนต้องศึกษาให้จบและกลับมาขอใช้ทุนในมหาวิทยาลัยที่เป็นเจ้าของทุนหรือเป็นคู่สัญญาในการรับทุน แต่มีผู้รับทุนบางรายไม่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร หรือสำเร็จการศึกษาแต่ไม่กลับมาขอใช้ทุนการศึกษาในมหาวิทยาลัยตามที่ระบุไว้ในสัญญา อีกทั้งบางกรณีผู้ให้ทุนการศึกษาระงับการให้ทุนโดยมีเหตุผลบางประการ ทำให้เกิดคดีปกครองขึ้นระหว่างมหาวิทยาลัยกับผู้รับทุนการศึกษา ทั้งนี้การเกิดคดีปกครองนั้นก่อให้เกิดการสูญเสียทรัพยากรของมหาวิทยาลัยในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการสิ้นเปลืองงบประมาณในการแก้ต่างหรือสู้คดี สิ้นเปลืองทรัพยากรบุคคลที่จะต้องทำงานด้านนี้แทนที่จะนำเวลาไปทำงานในเชิงพัฒนา มหาวิทยาลัย และทำให้งบประมาณแผ่นดินที่ใช้จ่ายไปในการให้ทุนการศึกษานั้นเสียเปล่าไม่นำมาซึ่งประโยชน์ต่อการพัฒนาการศึกษาตามวัตถุประสงค์ของทางราชการ

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเห็นว่ามีความจำเป็นต้องศึกษาถึงคดีปกครองที่เกี่ยวข้องกับการให้ทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัย เฉพาะคดีปกครองที่ถึงที่สุดแล้ว เพื่อหาแนวทางปฏิบัติหรือข้อเสนอแนะในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย เพื่อหลีกเลี่ยงคดีปกครองที่จะเกิดขึ้นต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาคำวินิจฉัยคดีปกครองที่เกี่ยวข้องกับการให้ทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัยของรัฐ

2.2 เพื่อวิเคราะห์หลักการและข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในคดีปกครองที่เกี่ยวข้องกับการให้ทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัยของรัฐ

2.3 เพื่อหาข้อเสนอแนะในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีที่จะหลีกเลี่ยงจากคดีปกครอง

3. ขอบเขตการวิจัย

3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา คดีปกครองที่เกี่ยวข้องกับการผิดสัญญาทุนการศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ

3.2 ขอบเขตด้านประชากร ได้แก่ บุคลากรในมหาวิทยาลัยส่วนราชการของรัฐและมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐจำนวน 5 แห่ง

3.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา ดำเนินการวิจัยในระหว่างเดือน ตุลาคม 2557 ถึง กันยายน 2558

4. นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

4.1 คดีปกครอง หมายถึง คดีที่เป็นข้อพิพาทระหว่างหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกับเอกชนหรือข้อพิพาทระหว่างหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยกันเอง

4.2 สัญญา หมายถึง นิติกรรมสองฝ่ายที่เกิดจากการแสดงเจตนาสอดคล้องต้องกันของบุคคลตั้งแต่ 2 ฝ่ายขึ้นไป โดยฝ่ายหนึ่งเป็นผู้เสนอ และอีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้สนองรับเมื่อคำเสนอ คำสนองถูกต้องตรงกันสัญญาก็เกิดขึ้นมา และมีผลผูกพันคู่สัญญา

4.3 ทุนการศึกษา หมายถึง เงินทุนสำหรับค่าใช้จ่ายในการศึกษาที่บุคคล หรือองค์การต่างๆ บริจาคให้เพื่อช่วยเหลือสงเคราะห์ผู้ที่มีได้อยู่ในหน้าที่ เลี้ยงดูปกครองโดยตรงของตนได้ศึกษาเล่าเรียน

4.4 มหาวิทยาลัย หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในด้านวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงหลากหลายสาขาวิชา เพื่อให้ประกาศนียบัตรอนุปริญญา หรือปริญญา แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในหลายระดับรวมถึง ปริญญาตรี ปริญญาโท และ ปริญญาเอก รวมทั้งการทำการวิจัยและให้บริการทางวิชาการแก่สังคม

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

5.1 ด้านวิชาการ ด้านนโยบาย ด้านเศรษฐกิจ/พาณิชย์ ด้านสังคมและชุมชน รวมถึงการเผยแพร่ในวารสาร จดสิทธิบัตร ฯลฯ และหน่วยงานที่นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

5.2 นำเสนอข้อเสนอแนะต่อผู้บริหารเกี่ยวกับการทำสัญญารับทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาถึงหลักกฎหมายและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคดีปกครองที่เกี่ยวข้องกับการผิดสัญญาทุนการศึกษาในมหาวิทยาลัย เพื่อนำเสนอแนะแก่ผู้บริหารเกี่ยวกับการจัดทำหลักเกณฑ์สำหรับใช้ในการทำสัญญารับทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ คดีปกครอง สัญญา ทุนการศึกษา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.คดีปกครอง

1.1 ความหมายของคดีปกครอง

คดีปกครอง หมายถึง คดีที่เป็นข้อพิพาทระหว่างหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกับเอกชน หรือข้อพิพาทระหว่างหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยกันเอง (สมุญสาร ปีที่ 2 ฉบับที่ 13 ประจำเดือนมีนาคม 2549)

คลินิกทนายความ, (http://www.famconsultant.com/htm/advocate_dtl.php?id=777) อธิบายว่า คดีปกครอง หมายถึง บรรดาข้อพิพาททั้งหลายระหว่างหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่ายหนึ่งกับเอกชนหรือหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอีกฝ่ายหนึ่ง โดยพิพาทกันในเรื่องเกี่ยวกับ กฎ คำสั่ง หรือการกระทำอื่นใดอันไม่ชอบด้วยกฎหมาย การละเลยต่อหน้าที่หรือการปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควร การกระทำละเมิดหรือความรับผิดชอบอื่นอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย กฎ คำสั่งทางปกครองหรือคำสั่งอื่น และสัญญาทางปกครอง

จากความหมายของคดีปกครองข้างต้น หากจะพิจารณาถึงลักษณะของคดีปกครองแล้ว จะเห็นได้ว่าคดีปกครองมีลักษณะ ดังนี้

ก. คดีปกครองที่มีข้อพิพาทที่เกิดจากการกระทำทางปกครองของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งเป็นผู้ใช้อำนาจตามกฎหมายและผู้ถูกกระทบสิทธิอ้างว่าการกระทำดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่ถ้าหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้กระทำไปโดยมิได้ใช้อำนาจตามกฎหมาย ข้อพิพาทที่เกิดขึ้นก็มิใช่คดีปกครอง

ข. คดีปกครองต้องมีคู่กรณีอย่างน้อยฝ่ายหนึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ แต่อย่างไรก็ดี คดีปกครองอาจจะเป็นการพิพาทระหว่างหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยกันเองก็ได้ เช่น กรณีพิพาทระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐกับหน่วยงานทางปกครองที่เจ้าหน้าที่ผู้หนึ่งสังกัดอยู่ในเรื่องเกี่ยวกับคำสั่งลงโทษทางวินัยที่มีต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น หรือกรณี

พิพาทระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับเจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวกับการใช้อำนาจควบคุมกำกับของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น เป็นต้น

ค. คดีปกครองเป็นข้อพิพาทระหว่างคู่กรณีที่มีสถานะไม่เท่าเทียมกัน โดยคู่กรณีฝ่ายที่เป็นหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอยู่ในฐานะที่เหนือกว่าคู่กรณีฝ่ายเอกชน เว้นแต่กรณีที่เป็นข้อพิพาทระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันเอง ดังนั้น ในคดีปกครองจึงใช้วิธีพิจารณาในระบบไต่สวนซึ่งศาลเป็นผู้มีหน้าที่แสวงหาข้อเท็จจริงในคดี

ง. คดีปกครองเป็นคดีที่มุ่งคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน โดยที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้ใช้อำนาจตามกฎหมายซึ่งการใช้อำนาจดังกล่าวก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิทธิของประชาชนได้ ดังนั้น เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิของประชาชนและเป็นการควบคุมการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ชอบด้วยกฎหมาย ศาลจึงเข้ามาตรวจสอบการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐว่าชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิของประชาชนมิให้ถูกล่วงละเมิดโดยการกระทำอันไม่ชอบด้วยกฎหมายของหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ

วุฒิ มีช่วย (2551) อธิบายว่า คดีปกครอง ซึ่งหมายถึง คดีพิพาทระหว่างหน่วยงานของรัฐ องค์กรตามรัฐธรรมนูญ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกับเอกชนกรณีหนึ่ง และข้อพิพาทระหว่างหน่วยงานของรัฐ องค์กรตามรัฐธรรมนูญหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยกันเองอีกกรณีหนึ่ง โดยที่ข้อพิพาทเหล่านั้นเกิดจากการที่หน่วยงานของรัฐองค์กรตามรัฐธรรมนูญหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือละเลยต่อหน้าที่ หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควร หรือเป็นคดีอันเนื่องมาจากกระทำละเมิดหรือความรับผิดอย่างอื่นของหน่วยงานของรัฐ องค์กรตามรัฐธรรมนูญหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรืออันเนื่องมาจากสัญญาทางปกครอง

1.2 คู่พิพาท

ชาญชัย แสวงศักดิ์ (2555: น.144) อธิบายว่า หลักเกณฑ์ประการที่หนึ่ง คือ คู่พิพาท ซึ่งคดีที่อยู่ในอำนาจของศาลปกครองนั้น ต้องเป็นคดีที่เป็นข้อพิพาทระหว่างคู่พิพาทดังต่อไปนี้

1. คู่พิพาทฝ่ายแรกเป็นหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือในกำกับดูแลของรัฐบาล ส่วนคู่พิพาทอีกฝ่ายหนึ่งเป็นเอกชน หรือ

2. คู่พิพาททั้งสองฝ่ายต่างก็เป็นหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือในกำกับดูแลของรัฐบาลด้วยกัน

ชาญชัย แสวงศักดิ์ (2555: น.338) อธิบายว่าคู่พิพาท แบ่งออกเป็น 5 กรณี คือ

1. เอกชนพิพาทกับหน่วยงานทางปกครอง
2. เอกชนพิพาทกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ

3. หน่วยงานทางปกครองพิพาทกับหน่วยงานทางปกครอง
4. เจ้าหน้าที่ของรัฐพิพาทกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ
5. เจ้าหน้าที่ของรัฐพิพาทกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ

1.3 ประเภทคดีปกครองที่อาจฟ้องต่อศาลปกครองได้

วุฒิ มีช่วย (2551) สำหรับประเภทคดีที่มหาวิทยาลัยหรือเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยอาจถูกฟ้องร้องต่อศาลปกครองได้นั้น เป็นไปตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ซึ่งอาจแยกได้ 4 ประเภทคดี ดังนี้

1. คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่มหาวิทยาลัยหรือเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย การกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายนี้โดยทั่วไปไม่ได้หมายถึงการกระทำอันเป็นลักษณะความผิดทางอาญา หรือความรับผิดชอบแพ่งแต่เป็นการออกกฎ คำสั่ง การกระทำอื่นใดเนื่องจากการกระทำโดยไม่มีอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่ หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบ ขั้นตอน หรือการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น หรือโดยไม่สุจริต หรือมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติไม่เป็นธรรม หรือมีลักษณะสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็น หรือสร้างภาระให้เกิดกับประชาชนเกินสมควร หรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ

2. คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่มหาวิทยาลัยหรือเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควร

3. คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของมหาวิทยาลัยหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย หรือจากกฎ คำสั่งทางปกครอง หรือคำสั่งอื่น หรือจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร

4. คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองระหว่างมหาวิทยาลัยกับเอกชน ศาลปกครอง,(http://www.admincourt.go.th/00_web/02_kadee/02_accuse/02_acc08.htm) อธิบายว่า ลักษณะคดีปกครองแบ่งออกได้ 5 ประเภท

1. คดีพิพาทอันเนื่องมาจากการกระทำทางปกครองฝ่ายเดียว ซึ่งอาจแยกออกเป็น การกระทำทางกฎหมาย หรือที่เรียกว่า “นิติกรรมทางปกครอง” และการกระทำทางกายภาพ หรือที่เรียกว่า “ปฏิบัติการ” การกระทำทางปกครองที่กล่าวมาเป็นการใช้อำนาจที่หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถดำเนินการได้เองฝ่ายเดียวโดยไม่จำเป็นต้องให้เอกชนยินยอมก่อน ไม่ว่าจะเป็นการออกกฎ เช่น การออกพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ที่มีผลบังคับเป็นการทั่วไป หรือการออกคำสั่งทางปกครอง เช่น คำสั่งลงโทษทางวินัย คำสั่งอนุญาต อนุมัติ คำสั่งแต่งตั้ง ประกาศ ผลการสอบแข่งขันเข้ารับราชการหรือเข้าศึกษาต่อซึ่งเป็นกรณีของนิติกรรมทางปกครอง ส่วนคดีพิพาทอันเนื่องมาจากการปฏิบัติการใดๆ ของเจ้าหน้าที่ก็ เช่น การก่อสร้างสะพาน ถนน การขุดลอก

คลองสาธารณะหรือท่อระบายน้ำสาธารณะ การก่อสร้างห้องสุขาสาธารณะ หรือการก่อสร้างที่พักคน โดยสาร เป็นต้น

ลักษณะคดีตาม 1. นี้ได้แก่ คดีที่บัญญัติไว้ในมาตรา 9(1) นั้นเองและคดีดังกล่าว มาตรา 72 (1) บัญญัติให้ศาลปกครองมีอำนาจพิพากษาเพิกถอนกฎหรือคำสั่ง หรือสั่งห้ามการกระทำ ทั้งหมดหรือบางส่วน จึงมักเรียกคดีประเภทนี้ ว่าเป็นคดีฟ้องขอให้เพิกถอนกฎหรือคำสั่ง หรือสั่งห้าม การกระทำ แต่การที่ ศาลปกครองจะเพิกถอนหรือสั่งห้ามการกระทำทางปกครองได้ ก็เพราะเห็นว่าการกระทำดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งเหตุที่ทำให้การกระทำทางปกครองไม่ชอบด้วยกฎหมาย นั้นหากจำแนกตามมาตรา 9(1) แล้ว มีอยู่ด้วยกัน 1 ประการ คือ

(1.1) เป็นการกระทำโดยไม่มีอำนาจ การกระทำโดยไม่มีอำนาจนั้น ได้แก่ กรณีที่ ผู้ที่กระทำการไม่มีฐานะเป็นหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยถูกต้องตามกฎหมาย หรือกรณีที่ผู้กระทำการมีฐานะเป็นหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามกฎหมาย แต่ไม่ใช่หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดให้เป็นผู้มีอำนาจกระทำการในเรื่องนั้นๆ เช่น ใน เรื่องใบอนุญาตสถานบริการ พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ.2509 กำหนดให้อำนาจในการออก หรือเพิกถอนใบอนุญาตเป็นของผู้บัญชาการตำรวจนครบาล สำหรับกรุงเทพมหานคร และผู้ว่า ราชการจังหวัดในจังหวัดอื่นๆ ในกรณีเช่นนี้ เจ้าหน้าที่ในตำแหน่งอื่นๆ ไม่ว่าจะอยู่ในระดับตำแหน่งที่ สูงกว่าหรือต่ำกว่าเจ้าหน้าที่ดังกล่าว เช่น สารวัตรในสถานีตำรวจนครบาลแห่งใดแห่งหนึ่ง หรือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจะไม่มีอำนาจเพิกถอนใบอนุญาตสถานบริการได้ หากปรากฏกรณี ทำนองนี้ก็ถือว่าเป็นการกระทำโดยไม่มีอำนาจ

(1.2) เป็นการกระทำนอกเหนืออำนาจหน้าที่ เหตุในกรณีนี้ ความจริงแล้วอาจรวม เป็นเหตุเดียวกับเหตุประการแรกได้เพราะต่างก็เป็นเรื่องของความบกพร่องเกี่ยวกับอำนาจของ หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่นั่นเอง อย่างไรก็ตาม เพื่อให้ความชัดเจนมิให้ต้องตีความความหมายของความ บกพร่องในเรื่องอำนาจของหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ว่าจำกัดหรือขยายครอบคลุมถึงกรณีใดบ้าง กฎหมายจึงกำหนดให้มีกรณีการกระทำ “นอกเหนืออำนาจหน้าที่” อีกกรณีหนึ่ง ซึ่งหมายถึงว่า หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ที่เป็นหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยถูกต้องตามกฎหมายอยู่ แล้ว และมีอำนาจหน้าที่ที่จะดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งด้วย เพียงแต่ได้กระทำการไปนอกเหนือ อำนาจหน้าที่ที่ตนมีอยู่ เช่น กรณีการใช้อำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหลายไม่ว่าจะเป็น เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด ฯลฯ ซึ่งโดยหลักจะมีอำนาจจำกัดอยู่ เฉพาะในเขตพื้นที่การปกครองของตนเท่านั้น ดังนั้น หากเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลแห่ง หนึ่งใช้อำนาจไม่ว่าจะเป็นการออกคำสั่งหรือออกข้อบัญญัติของท้องถิ่นให้มีผลใช้บังคับในพื้นที่ การ ปกครองของเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งอื่น ต้องถือว่าเป็นการกระทำนอกเหนืออำนาจหน้าที่

(1.3) เป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย การกระทำที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย นับว่าเป็นเหตุที่มีความหมายกว้างที่สุด และสอดคล้องกับอำนาจหน้าที่พื้นฐานของศาลปกครองที่เป็นองค์กรควบคุมตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของการกระทำทางปกครอง ดังนั้น การกระทำทางปกครองใดก็ตามที่เป็นเหตุให้ศาลปกครองมีอำนาจตรวจสอบได้ย่อมถือว่าเป็นเรื่องที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ถูกต้องตามกฎหมายทั้งสิ้น

(1.4) เป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน เหตุแห่งความ ไม่ชอบด้วยกฎหมายกรณีนี้ก็คือเช่น กฎหมายกำหนดว่าการกระทำทางปกครองในเรื่องนั้นต้องกระทำเป็นหนังสือ ดังนั้น หากไม่ได้กระทำเป็นหนังสือก็ถือว่าเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยเหตุนี้ หรือกฎหมายกำหนดว่าการกระทำทางปกครองนั้นจะต้องผ่านการพิจารณาของเจ้าหน้าที่หรือองค์กรใดก่อนเพื่อขอคำปรึกษาหารือ หรือขอความเห็น ดังนั้น หากได้มีการกระทำไปโดยไม่ผ่านการพิจารณาของเจ้าหน้าที่หรือองค์กรเช่นว่านั้น ก็ถือว่าเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยเหตุนี้เช่นกัน

(1.5) เป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องตามวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น การจะมีการกระทำทางปกครองอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยทั่วไปหน่วยงานฯ หรือเจ้าหน้าที่ฯ จะต้องปฏิบัติตามวิธีการต่างๆ ซึ่งอาจมีรายละเอียดและลักษณะที่หลากหลายแตกต่างกันตามสภาพของงาน อย่างไรก็ตาม เพื่อให้การดำเนินงานของฝ่ายปกครองมีประสิทธิภาพและเกิดความรวดเร็วบางครั้งฝ่ายปกครองจะต้องปรับวิธีการต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ด้วย โดยบางกรณีอาจใช้วิธีการหนึ่ง แต่ในบางกรณีอาจใช้วิธีการอีกอย่างหนึ่ง หรือดัดแปลงไม่ใช้วิธีการดังกล่าว

(1.6) เป็นการกระทำโดยไม่สุจริต อย่างไรก็ตามจึงเรียกว่าเป็นการกระทำ “โดยไม่สุจริต” นั้น โดยหลักจะพิจารณาจากมูลเหตุ (motif) ของเจ้าหน้าที่ฯ ในการกระทำทางปกครองนั้น ๆ เป็นต้นว่า เจ้าหน้าที่ฯ ได้ดำเนินการไปโดยใช้เหตุผลส่วนตัวหรือโดยกลั่นแกล้งผู้รับคำสั่งทางปกครองหรือไม่ เช่น การที่ข้าราชการรายหนึ่งกับผู้บังคับบัญชาที่มีเรื่องขัดใจ โดยข้าราชการรายนั้นได้เคยร้องเรียนตามกฎหมายกล่าวหาผู้บังคับบัญชาของตน ซึ่งในที่สุดปรากฏว่าข้อร้องเรียนไม่มีมูลความจริงแต่อย่างใด ฝ่ายผู้บังคับบัญชาไม่พอใจจึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ข้าราชการรายนั้น โดยอ้างว่าการกระทำดังกล่าวของข้าราชการรายนั้นก่อให้เกิดความเสียหายต่อภาพพจน์และชื่อเสียงของหน่วยงานอันเป็นมูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีนี้เห็นได้ว่า เป็นการแต่งตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยโดยไม่สุจริตนั่นคือเป็นการใช้อำนาจโดยมีวัตถุประสงค์นอกเหนือจากวัตถุประสงค์ของกฎหมาย เป็นความไม่พอใจส่วนตัวที่ถูกผู้ใต้บังคับบัญชาร้องเรียนต่างๆ ที่การใช้สิทธิร้องเรียนตามกฎหมายเป็นสิทธิพื้นฐานประการหนึ่งของหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตย และกฎหมายก็บัญญัติรับรองสิทธิของข้าราชการที่จะร้องเรียนผู้บังคับบัญชาได้

(1.7) เป็นการกระทำที่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม เหตุแห่งความไม่ชอบด้วยกฎหมายในกรณีนี้เป็นเหตุที่สอดคล้องกับหลักความเสมอภาคหรือหลักความเท่า

เทียมกัน อันเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคล และมีการบัญญัติรับรองไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยมาโดยตลอด

(1.8) เป็นการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็น เหตุแห่งความไม่ชอบด้วย กฎหมายในกรณีนี้ มีความหมายว่า การจะมีการกระทำทางปกครองอย่างใดอย่างหนึ่งนั้น หากจะมีขั้นตอนใดที่ต้องปฏิบัติตามก็ต้องเป็นขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดไว้เท่านั้นถ้าปรากฏว่า ฝ่ายปกครองได้ให้เอกชนปฏิบัติตามขั้นตอนที่กฎหมายไม่ได้กำหนดไว้ แต่เป็นขั้นตอนที่ฝ่ายปกครองกำหนดหรือสร้างขึ้นเองโดยไม่จำเป็นแก่การมีการกระทำทางปกครองเช่นนั้นแต่ประการใด ย่อมเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(1.9) เป็นการกระทำที่สร้างภาระให้เกิดกับประชาชนเกินสมควร ความหมายของการกระทำที่สร้างภาระให้เกิดกับประชาชนเกินสมควรนั้นมีลักษณะใกล้เคียงกับการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็น เพียงแต่เหตุในกรณีนี้จะพิจารณาในแง่ที่ว่า เป็นภาระที่เกิดกับประชาชน และเป็นภาระที่เกินสมควรหรือไม่ ภาระในที่นี้อาจเป็น ภาระอย่างใดก็ได้ เช่น ภาระทางด้านค่าใช้จ่าย หรือภาระที่ต้องกระทำการหรืองดเว้นกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง

(1.10) เป็นการกระทำที่เป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ ในการใช้อำนาจของหน่วยงานฯ หรือเจ้าหน้าที่ฯ หากกฎหมายกำหนดให้เลือกพิจารณาตัดสินใจได้ว่า จะใช้อำนาจนั้นหรือไม่ หรือเลือกพิจารณาตัดสินใจได้ว่า จะกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่กฎหมายให้ทางเลือกไว้ กรณีเช่นนี้ ถือว่าเป็นกรณีที่ฝ่ายปกครองมีอำนาจพิจารณาเลือกกระทำการ หรือมักเรียกกันว่า “อำนาจดุลพินิจ” และโดยปกติย่อมเป็นเรื่องที่ศาลไม่ควรก้าวล่วงเข้าไปควบคุมตรวจสอบการใช้ดุลพินิจโดยแท้ดังกล่าว เพราะเป็นเรื่องที่กฎหมายไว้วางใจให้หน่วยงานฯ หรือเจ้าหน้าที่ฯ ที่กฎหมายให้อำนาจ เป็นผู้เลือกตัดสินใจ การเข้าไปตรวจสอบจะเท่ากับว่าศาลทำตนเป็นเจ้าหน้าที่ฯ หรือผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ฯ เสียเอง

2. คดีพิพาทอันเนื่องมาจากการละเลยต่อหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควร เช่น กรมทะเบียนการค้ามีหน้าที่รับจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนและบริษัท หรือกรมที่ดินมีหน้าที่ในการรับจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมอสังหาริมทรัพย์ หากกรมทะเบียนการค้าหรือกรมที่ดินปฏิเสธไม่รับคำขอหรือรับคำขอแล้วไม่พิจารณาคำขอว่าสมควรจดทะเบียนให้ตามคำขอหรือไม่ ถือเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามกฎหมาย แต่ถ้ารับคำขอมาแล้วแต่ดำเนินการล่าช้า เช่น กรณีการจดทะเบียนเรื่องใดกฎหมายหรือระเบียบภายในระบุว่าให้พิจารณาจดทะเบียนหรือไม่ภายใน ๓ วัน หากพ้นกำหนดก็ถือว่าปฏิบัติหน้าที่ล่าช้า หากไม่มีการกำหนดระยะเวลาไว้ ก็ต้องพิจารณาจากระยะเวลาตามปกติวิสัยว่าเรื่องนั้นจะต้องใช้เวลาเท่าใด หากพ้นระยะเวลาไปแล้วก็ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควร

คดีลักษณะดังกล่าวนี้ได้แก่คดีที่กล่าวในมาตรา 9(2) ซึ่งตามมาตรา 72 (2) บัญญัติให้

อำนาจศาลปกครองมีอำนาจพิพากษาสั่งให้หัวหน้าหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องปฏิบัติหน้าที่ภายในเวลาที่ศาลปกครองกำหนด

3. คดีพิพาทอันเนื่องมาจากการกระทำละเมิดทางปกครองหรือความรับผิดอย่างอื่นของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย หรือความเสียหายเกิดจากการออกกฎ คำสั่งทางปกครอง หรือคำสั่งอื่น หรือเป็นกรณีที่หน่วยงานทางปกครองละเลยต่อหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร คดีตามลักษณะนี้ต้องคำนึงว่าการละเมิดนั้นต้องเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย เช่น การใช้อำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลในการกำหนดแนวเขตเพื่อขุดคลองและทำถนน หากทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนหรือเสียหายก็เป็นคดีละเมิดที่ฟ้องต่อศาลปกครองได้ (คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ 271/2545 (ประชุมใหญ่)) แต่ถ้าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติ เช่น พนักงานขับรถของทางราชการขับรถชนคนบาดเจ็บ หรือนายแพทย์โรงพยาบาลรัฐบาลผ่าตัดผิดพลาด ทำให้คนไข้พิการ อย่างนี้ไม่ใช่เป็นละเมิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายต้องฟ้องต่อศาลยุติธรรม สำหรับกรณีความรับผิดอย่างอื่นอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย เช่น กรณีการฟ้องคดีเพื่อเรียกเงินค่าทดแทนจากการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ คดีประเภทที่ (3) นี้มีข้อสังเกตว่าน่าจะเป็นกรณีที่ประชาชนฟ้องทางราชการได้ฝ่ายเดียว

ลักษณะคดีตาม (3) นี้ได้แก่กรณีตามมาตรา 9(3) นั้นเอง ซึ่งมาตรา 72 (3) บัญญัติให้อำนาจศาลปกครองพิพากษาให้ใช้เงินหรือให้ส่งมอบทรัพย์สินหรือให้กระทำการหรืองดเว้นกระทำการเพื่อเยียวยาการกระทำละเมิดหรือความรับผิดอย่างอื่นนั้น

4. คดีพิพาทอันสืบเนื่องมาจากสัญญาทางปกครอง เช่น สัญญาสัมปทาน สัญญาจัดให้มีสิ่งสาธารณูปโภค เช่น คูคลอง ถนน สายส่งไฟฟ้า โครงการประปาของเทศบาล เป็นต้น

ลักษณะคดีตาม (4) นี้ได้แก่กรณีตามมาตรา 9(4) นั้นเอง และมาตรา 72 (3) ได้บัญญัติให้อำนาจศาลปกครองในการพิพากษาให้ใช้เงิน หรือให้ส่งมอบทรัพย์สิน หรือให้กระทำการหรืองดเว้นกระทำการ เพื่อเยียวยาความเสียหายจากการผิดสัญญาหรือเพื่อปฏิบัติตามสัญญา

5. คดีพิพาททางปกครองอื่นๆ เช่น คดีที่กฎหมายกำหนดให้หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐฟ้องคดีต่อศาลปกครอง เพื่อบังคับให้บุคคลต้องกระทำหรือละเว้นการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใด เช่น มาตรา 118 ทวิ วรรค 2 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2535 ที่บัญญัติให้ กรมเจ้าท่าฟ้อง ศาล เพื่อบังคับให้ผู้ที่ปลูกสร้างสิ่งก่อสร้างล่วงล้ำน้ำเรือถอนสิ่งก่อสร้างดังกล่าว หรือคดีที่มีกฎหมายเฉพาะกำหนดให้อยู่ในอำนาจศาลปกครอง เช่น มาตรา 42 แห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. 2518 หรือมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. 2518 ที่บัญญัติให้ผู้ที่ไม่พอใจ คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติดังกล่าวยื่นฟ้องต่อศาลปกครองได้ภายในกำหนดหนึ่งเดือน

ลักษณะตาม (5) นี้ได้แก่คดีตามมาตรา 9(5) และ (6) นั้นเอง และศาล มีอำนาจตามมาตรา 72 (3) สั่งให้บุคคลกระทำหรือละเว้นกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายหรือตามมาตรา 72 (4) สั่งให้ถือปฏิบัติต่อสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคลที่เกี่ยวข้องในกรณีที่มีการฟ้องให้ศาลมีคำพิพากษาแสดงความเป็นอยู่ของสิทธิหรือหน้าที่นั้น

มีคดี 3 ประเภทที่กฎหมายบัญญัติมิให้อยู่ในอำนาจของศาลปกครองได้แก่ การดำเนินการเกี่ยวกับวินัยทหาร การดำเนินการของคณะกรรมการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ และคดีที่อยู่ในอำนาจของศาลชำนาญพิเศษสังกัดศาลยุติธรรม ได้แก่ ศาลเยาวชนและครอบครัว ศาลแรงงาน ศาลภาษีอากร ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ ศาลล้มละลาย หรือศาลชำนาญพิเศษอื่น

อนึ่ง การฟ้องคดีตามมาตรา 9(1) หรือมาตรา 9(2) พร้อมกับเรียกค่าเสียหายฐานละเมิดตามมาตรา 9(3) ไปด้วย ย่อมทำได้ ในกรณีเช่นนี้ศาลจะมีอำนาจพิพากษาทั้งตามมาตรา 72 (1) หรือมาตรา 72 (2) และมาตรา 72 (3)

1.4 คดีที่อยู่ในอำนาจของศาลปกครองชั้นต้น

ชาญชัย แสวงศักดิ์,(2555: น.351) อธิบายว่า ศาลปกครองชั้นต้นมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่อยู่ในอำนาจศาลปกครอง เว้นแต่คดีที่อยู่ในศาลพิจารณาพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด

นันทวัฒน์ บรมานันท์,(2555: น.523) อธิบายว่า มาตรา ๙ แห่งกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองกำหนดอำนาจหน้าที่ของศาลปกครองในการพิจารณาคดี 4 ประเภทด้วยกัน คือ

1. คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่ายปกครองออกกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครอง หรือการกระทำทางปกครองโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และขอให้ศาลปกครองพิพากษาเพิกถอนกฎ คำสั่งหรือสั่งห้ามการกระทำดังกล่าว

2. คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่ายปกครองละเลยต่อหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควร และขอให้ศาลปกครองพิพากษาสั่งให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวปฏิบัติหน้าที่ภายในเวลาที่ศาลปกครองกำหนด

3. คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดทางปกครองหรือความรับผิดชอบอื่นของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย หรือการละเลยต่อหน้าที่หรือการปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควร และขอให้ศาลปกครองพิพากษาสั่งให้มีการชดเชยค่าเสียหาย

4. คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง และขอให้ศาลปกครองพิพากษาสั่งให้มีการให้เงินหรือส่งมอบทรัพย์สินหรือให้กระทำการหรืองดเว้นกระทำการ

1.5 คดีที่อยู่ในอำนาจของศาลปกครองสูงสุด

นันทวัฒน์ บรมานันท์,(2555: น.522) กล่าวว่า มาตรา 11 แห่งกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองได้บัญญัติถึงข้อพิพาทที่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครองสูงสุดได้ 4 ประเภท คือ

1. คดีพิพาทเกี่ยวกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทตามที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดประกาศกำหนด
2. คดีพิพาทเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมายของพระราชกฤษฎีกาหรือกฎที่ออกโดยคณะรัฐมนตรีหรือโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี
3. คดีที่มีกฎหมายกำหนดให้อยู่ในอำนาจของศาลปกครองสูงสุด
4. คดีที่อุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

1.6 การจัดการเพื่อให้ได้มาซึ่งสินทรัพย์

นันทวัฒน์ บรมานันท์,(2555: น.522) อธิบายว่า มาตรา 9 วรรคสอง แห่งกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองได้บัญญัติถึงข้อพิพาทที่ไม่อยู่ในอำนาจศาลปกครองได้ 3 ประเภทคือ

1. การดำเนินการเกี่ยวกับวินัยทหาร
2. การดำเนินการของคณะกรรมการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ
3. คดีที่อยู่ในอำนาจของศาลเยาวชนและครอบครัว ศาลแรงงาน ศาลภาษีอากร ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ ศาลล้มละลาย หรือศาลชำนาญพิเศษอื่น

ชาญชัย แสวงศักดิ์,(2555: น.352) อธิบายว่า คดีที่ไม่อยู่ในอำนาจของศาลปกครองนั้น ได้แก่ คดี 6 ประเภทดังต่อไปนี้

1. คดีที่มีคู่กรณีเป็นหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีลักษณะเป็นคดีปกครอง แต่พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองฯ บัญญัติยกเว้นไว้ไม่ให้อยู่ในอำนาจของศาลปกครอง ซึ่งมีอยู่ 3 ประเภท คือ

1.1 การดำเนินการเกี่ยวกับวินัยทหาร ไม่ว่าจะเป็นการลงทัณฑ์แก่ผู้กระทำผิดต่อวินัยทหาร หรือเป็นการดำเนินการทางวินัยอย่างอื่น ไม่อยู่ในอำนาจของศาลปกครอง เพราะพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองฯ บัญญัติยกเว้นไว้

1.2 การดำเนินการของคณะกรรมการตุลาการ (ก.ต.) ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ซึ่งมีใช่เป็นการพิจารณาพิพากษาคดี แต่เป็นการบริหารงานบุคคลของผู้พิพากษาศาลยุติธรรม เช่น การแต่งตั้งโยกย้าย การเลื่อนตำแหน่ง การลงโทษทางวินัย ซึ่งแม้จะมี

ลักษณะเป็นการใช้อำนาจทางปกครอง แต่ก็ไม่อยู่ในอำนาจของศาลปกครอง เพราะพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองฯ บัญญัติยกเว้นไว้

1.3 คดีที่อยู่ในอำนาจของศาลชั้นอุทธรณ์พิเศษต่างๆ ที่อยู่ในระบบศาลยุติธรรมซึ่งได้จัดตั้งขึ้นก่อนที่จะมีการจัดตั้งศาลปกครอง ได้แก่

- ก) คดีที่อยู่ในอำนาจของศาลเยาวชนและครอบครัว
- ข) คดีที่อยู่ในอำนาจของศาลแรงงาน เช่น คดีพิพาทเกี่ยวกับวันสิทธิและหน้าที่ตามสัญญาจ้างแรงงานหรือตามข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างของพนักงานรัฐวิสาหกิจ การลงโทษทางวินัยแก่พนักงานรัฐวิสาหกิจ ฯลฯ
- ค) คดีที่อยู่ในอำนาจของศาลภาษีอากร เช่น การโต้แย้งคำสั่งเกี่ยวกับการประเมิน การขอคืนค่าภาษีอากร ฯลฯ
- ง) คดีที่อยู่ในอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญา และการค้าระหว่างประเทศ เช่น คดีพิพาทเกี่ยวกับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ฯลฯ
- จ) คดีที่อยู่ในอำนาจของศาลล้มละลาย เช่น การโต้แย้งการดำเนินการของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ฯลฯ

2. คดีที่มีกฎหมายตัดอำนาจศาลปกครองไว้โดยเฉพาะ เช่น พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. 2544 บัญญัติว่า มีหน้าที่กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองมาใช้บังคับแก่การดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพของบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย (บสท.) และการออกระเบียบหรือข้อบังคับ คำสั่ง คำวินิจฉัย การอนุญาต และการกระทำอื่นใดของคณะกรรมการ และคณะกรรมการบริหาร อันเกี่ยวกับการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพตามพระราชกำหนดนี้

3. คดีที่คู่กรณีมีหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ เช่น

- 3.1 สหกรณ์ออมทรัพย์
- 3.2 ชมรมอาสาสมัครสาธารณสุขจังหวัด
- 3.3 รัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นในรูปของบริษัทหรือบริษัทมหาชนจำกัด เช่น ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) บริษัทท่าอากาศยานสากลกรุงเทพมหานครเมืองใหม่ จำกัด

4. คดีที่คู่กรณีเป็นหน่วยงานปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ แต่การกระทำที่พิพาทดังกล่าวเป็นการกระทำส่วนตัว มิใช่เป็นการปฏิบัติหน้าที่หรือคดีที่พิพาทมิใช่คดีปกครอง

- 4.1 เทศบาลไม่ยอมชำระหนี้ค่าจ้างทำอาหารเลี้ยงรับรองในงานเลี้ยงของเทศบาล
- 4.2 วิทยาลัยได้ทำสัญญากับผู้ฟ้องคดีให้เช่าทำการค้าในร้านค้าสวัสดิการของวิทยาลัย แต่วิทยาลัยได้ยอมให้บุคคลอื่นเข้ามาทำธุรกิจขายสินค้าในลักษณะเดียวกันกับร้านค้าสวัสดิการ

4.3 พลทหารอาสาสมัครบุกรุกเข้าไปทำลายทรัพย์สินในเคหสถานของเอกชน เพราะมีเรื่องทะเลาะวิวาทกันเป็นกานส่วนตัว

4.4 การเคหะแห่งชาติในฐานะผู้ให้เช่าซื้ออาคารได้โอนสิทธิการเช่าซื้อเดิมไปให้ผู้เช่าซื้อใหม่โดยไม่สุจริต

5. คดีที่มีใช้คดีปกครอง เช่น คดีแพ่ง คดีอาญา ซึ่งอยู่ในอำนาจของศาลยุติธรรมหรือ การดำเนินกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

5.1 การฟ้องว่าเจ้าพนักงานบังคับคดียึดและขายทอดตลาดทรัพย์สินโดยไม่ชอบ เป็นการบังคับแพ่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งซึ่งอยู่ในอำนาจของศาลยุติธรรม

5.2 การจับกุม การสอบสวน การเปรียบเทียบเปรียบเทียบของพนักงานสอบสวนหรือ การสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องคดีอาญาของพนักงานอัยการ เป็นขั้นตอนการดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่จะนำไปสู่การนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษทางอาญาตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งอยู่ในอำนาจของศาลยุติธรรม

6. คดีที่ฟ้องขอให้ศาลปกครองลงโทษทางวินัยหรือลงโทษทางอาญาแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งการลงโทษทางวินัยเป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจของผู้บังคับบัญชาหรือการลงโทษทางอาญาเป็นอำนาจของศาลยุติธรรม ไม่อยู่ในอำนาจของศาลปกครอง

1.7 วิธีพิจารณาคดีปกครอง

ชาญชัย แสวงศักดิ์, (2555: น.360) อธิบายว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 บัญญัติเกี่ยวกับวิธีพิจารณาคดีปกครองไว้ในหมวด 4 โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ การฟ้องคดีปกครอง การดำเนินคดีปกครอง และคำพิพากษาหรือคำสั่งคดีปกครอง

1. การฟ้องคดีปกครอง

1.1 ผู้มีสิทธิฟ้องคดี

(1) ผู้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้แก่ ผู้ซึ่งได้รับความเดือนร้อนหรือเสียหายหรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องมาจาก

(ก) การกระทำหรือการงดเว้นการกระทำของ “หน่วยงานทางปกครอง” หรือ “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หรือ

(ข) มีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับ “สัญญาทางปกครอง” หรือ

(ค) มีกรณีอื่นใดที่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครองตามมาตรา 9 เช่น คดีพิพาทเกี่ยวกับเรื่องที่มีกฎหมายกำหนดให้อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครอง

และการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหายหรือยุติข้อโต้แย้งดังกล่าวข้างต้นนั้น ต้องมีค่าบังคับที่กำหนดในมาตรา 72

(2) ในกรณีที่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเห็นว่ากฎหรือการกระทำใดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ให้มีสิทธิเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลปกครองได้

ในการเสนอความเห็นดังกล่าว ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภามีสิทธิและหน้าที่เสมือนหนึ่งเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีตามมาตรา 42

1.2 การยื่นคำฟ้อง

(1) คำฟ้องให้ยื่นคำต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาลปกครอง
ในการนี้ อาจยื่นคำฟ้องโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้
เพื่อประโยชน์ในการนับอายุความ ให้ถือว่าวันที่ส่งคำฟ้องแก่เจ้าพนักงานไปรษณีย์เป็นวันที่ยื่นคำฟ้องต่อศาลปกครอง

(2) คำฟ้องคดีที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครองชั้นต้น ให้ยื่นคำฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นที่ผู้ฟ้องคดีมีภูมิลำเนาหรือมีมูลคดีเกิดขึ้นในเขตศาลปกครองชั้นต้นนั้น
การฟ้องคดีที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครองสูงสุด ให้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองสูงสุด

1.3 ระยะเวลาในการฟ้องคดี

ระยะเวลาในการฟ้องคดีปกครองนั้น พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ ได้แยกไว้เป็น 5 กรณีคือ

(1) การฟ้องคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐออกกฎ คำสั่งทางปกครอง หรือใช้อำนาจกระทำการทางปกครองโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (1) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ ให้ยื่นฟ้องภายใน 90 วันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุการณ์ฟ้องคดี

(2) การฟ้องคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควรตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (2) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ ให้ยื่นฟ้องภายใน 90 วัน นับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือร้องขอต่อหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดและไม่ได้รับหนังสือชี้แจงจากหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือได้รับแต่เป็นคำชี้แจงที่ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าไม่มีเหตุผล แล้วแต่กรณี เว้นแต่จะมีบทกฎหมายเฉพาะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

(3) การฟ้องคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดหรือความรับผิดอย่างอื่นของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย หรือจากกฎ คำสั่งทางปกครอง หรือคำสั่งอื่น หรือจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควรตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (3) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาล

ปกครองฯ ให้ยื่นฟ้องภายใน 1 ปี นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี แต่ไม่เกิน 10 ปี นับแต่วันที่มิเหตุแห่งการฟ้องคดี

(4) การฟ้องคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (4) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ ให้ยื่นฟ้องภายใน 5 ปี นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี แต่ไม่เกิน 10 ปี นับแต่วันที่มิเหตุแห่งการฟ้องคดี

(5) การฟ้องคดีปกครองที่เกี่ยวกับการคุ้มครองประโยชน์สาธารณะหรือสถานะของบุคคลจะยื่นฟ้องคดีเมื่อใดก็ได้

ทั้งนี้ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ มาตรา 52 วรรคสอง บัญญัติว่าการฟ้องคดีที่ยื่นเมื่อพ้นกำหนดเวลาการฟ้องคดีแล้ว ถ้าศาลปกครองเห็นว่าคดีที่ยื่นฟ้องนั้นจะเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมหรือมีเหตุจำเป็นอื่นโดยศาลเห็นเองหรือคู่กรณีมีคำขอ ศาลปกครองจะรับไว้พิจารณาก็ได้

2 การพิจารณาคดี

2.1 การดำเนินกระบวนการพิจารณาโดยคู่กรณีหรือบุคคลอื่น

ในการดำเนินกระบวนการพิจารณา “คู่กรณี” จะดำเนินการทั้งปวงด้วยตนเองหรือจะมอบอำนาจให้ทนายความหรือบุคคลอื่นซึ่งมีคุณสมบัติตามระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดกำหนดเพื่อฟ้องคดีหรือดำเนินการแทนก็ได้

2.2 องค์คณะพิจารณาพิพากษา

(1) ศาลปกครองสูงสุดต้องมีตุลาการในศาลปกครองสูงสุดอย่างน้อย 5 คน จึงจะเป็นองค์คณะพิจารณาพิพากษา

(2) ศาลปกครองชั้นต้นต้องมีตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นอย่างน้อย 3 คน จึงจะเป็นองค์คณะพิจารณาพิพากษา

2.3 การสอบสวนและสรุปสำนวนโดยตุลาการเจ้าของสำนวน

(1) การดำเนินคดีปกครองตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ ใช้ “ระบบไต่สวน” โดยศาลปกครองตรวจสอบและแสวงหาข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสม ในการนี้ ศาลปกครองจะรับฟังพยานบุคคล พยานเอกสาร พยานผู้เชี่ยวชาญ หรือพยานหลักฐานอื่นนอกเหนือจากพยานหลักฐานของคู่กรณีได้ตามที่เห็นสมควร

(2) เมื่อได้รับแต่งตั้งจากตุลาการหัวหน้าคณะแล้ว ให้ตุลาการเจ้าของสำนวนทำหน้าที่ตรวจสอบและเสนอความเห็นในข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายต่อองค์คณะพิจารณาพิพากษา ตลอดจนดำเนินการต่างๆที่เกี่ยวข้องกับคดีนั้น

(3) ในระหว่างการดำเนินการของตุลาการเจ้าของสำนวน (2) ให้เปิดโอกาสให้คู่กรณีได้ทราบถึงข้ออ้างหรือข้อแย้งของแต่ละฝ่าย และให้คู่กรณีแสดงพยานหลักฐานของฝ่ายตนเพื่อยืนยันหรือหักล้างข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายได้

(4) คู่กรณีมีสิทธิขอตรวจดูหลักฐานที่แต่ละฝ่ายได้ยื่นไว้ในสำนวนวันแต่กรณีใดมีกฎหมายคุ้มครองให้ไม่ต้องเปิดเผยหรือศาลปกครองเห็นว่าจำเป็นต้องไม่เปิดเผยเพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่การดำเนินงานของรัฐ แต่กรณีที่ไม่เปิดเผยดังกล่าว ศาลปกครองจะนำมาใช้รับฟังในการพิพากษาพิพากษาคดีไม่ได้

(5) ในการให้โอกาสคู่กรณีตาม (3) ให้ตุลาการเจ้าของสำนวนกำหนดให้คู่กรณีแสดงพยานหลักฐานของฝ่ายตนภายในระยะเวลาที่กำหนด

ถ้าคู่กรณีมิได้ปฏิบัติภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าคู่กรณีที่ไม่ได้แสดงพยานหลักฐานนั้นไม่มีพยานหลักฐานสนับสนุนหรือยอมรับข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานของคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่ง แล้วแต่กรณี และให้ศาลปกครองพิจารณาพิพากษาต่อไปตามที่เห็นเป็นการยุติธรรม

(6) ในกรณีที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดตาม (5) หรือมีพฤติกรรมประวิงคดีให้ล่าช้า ศาลปกครองจะรายงานผู้บังคับบัญชาผู้กำกับดูแล ผู้ควบคุม หรือนายกรัฐมนตรี เพื่อดำเนินการแก้ไขปรับปรุงหรือสั่งการหรือลงโทษทางวินัยต่อไปก็ได้ ทั้งนี้ โดยไม่เป็นการตัดอำนาจที่ศาลจะมีคำสั่งลงโทษฐานละเมิดอำนาจศาล

(7) เมื่อตุลาการเจ้าของสำนวนเห็นว่าได้รวบรวมข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายเพียงพอแล้ว ให้ตุลาการเจ้าของสำนวนทำความเข้าใจเสนอให้องค์คณะพิจารณาพิพากษาเพื่อพิจารณาคดีต่อไป

(8) การปฏิบัติหน้าที่ของตุลาการเจ้าของสำนวนและพนักงานคดีปกครองให้เป็นไปตามที่กำหนดในระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

2.4 การพิจารณาคดี

(1) ในการพิจารณาคดี ให้องค์คณะพิจารณาพิพากษาจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดีอย่างน้อยหนึ่งครั้งเพื่อให้คู่กรณีมีโอกาสแถลงด้วยวาจาต่อหน้าองค์คณะพิจารณาพิพากษา

(2) ก่อนการนั่งพิจารณาคดีครั้งแรก ให้ส่งสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวนให้คู่กรณีทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 7 วัน

ในการนี้ ให้คู่กรณีมีสิทธิยื่นคำแถลงรวมทั้งนำพยานหลักฐานมาสืบประกอบคำแถลงคดีเพื่อยืนยันหรือหักล้างข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายเพิ่มเติมต่อองค์คณะพิจารณาพิพากษาในวันนั่งพิจารณาคดี แต่จะไม่มาแถลงด้วยวาจาก็ได้

(3) การนั่งพิจารณาคดีจะต้องกระทำโดยเปิดเผย เว้นแต่จะเข้าข้อยกเว้นที่ศาลปกครองเห็นสมควรห้ามเปิดเผยข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ต่างๆ ในคดีเพื่อรักษาความสงบ

เรียบบร้อยหรือศีลธรรมอันดีหรือเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ ศาลปกครองจะมีคำสั่งห้ามประชาชนมิให้เข้าฟังการพิจารณาหรือห้ามมิให้ออกโฆษณาข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ต่างๆ ในคดีนั้นได้

2.5 การเสนอความเห็นในการวินิจฉัยคดีโดยผู้แถลงคดีปกครอง

(1) ให้อธิบดีศาลปกครองชั้นต้นหรือประธานศาลปกครองสูงสุดแต่งตั้ง “ผู้แถลงคดีปกครอง” จากตุลาการศาลปกครองคนหนึ่งคนใดที่มีโชติผลการในองค์คณะพิจารณาพิพากษาคดีนั้น โดยอาจแต่งตั้งผู้แถลงคดีปกครองในศาลปกครองสูงสุดจากตุลาการศาลปกครองชั้นต้นก็ได้

(2) ก่อนวันนั่งพิจารณาคดี ให้ตุลาการเจ้าของสำนวนส่งมอบสำนวนคดีให้ “ผู้แถลงคดีปกครอง” พิจารณาและให้ผู้แถลงคดีปกครองจัดทำสรุปข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และความเห็นของตนในการวินิจฉัยคดีนั้นเสนอต่อองค์คณะพิจารณาพิพากษา และให้มาชี้แจงด้วยวาจาต่อองค์คณะพิจารณาพิพากษาในวันนั่งพิจารณาคดีนั้น และให้มีสิทธิอยู่ร่วมในการพิจารณาและในการประชุมปรึกษาเพื่อพิพากษาคดีนั้นได้ แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงในการวินิจฉัยคดีนั้น

(3) ในการนั่งพิจารณาคดีใด ถ้าผู้แถลงคดีปกครองเห็นว่าข้อเท็จจริงในการพิจารณาคดีเปลี่ยนแปลงไป ให้ผู้แถลงคดีปกครองจัดทำสรุปข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และความเห็นของตนขึ้นใหม่เสนอต่อองค์คณะพิจารณาพิพากษาเพื่อพิจารณาต่อไป

(4) การแต่งตั้งและการปฏิบัติหน้าที่ของผู้แถลงคดีปกครองให้เป็นไปตามระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

3. คำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดีปกครอง

3.1 การทำคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดีปกครอง

การทำคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครอง ถ้าจะต้องกระทำโดยตุลาการศาลปกครองหลายคน คำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นจะต้องบังคับตามความเห็นของฝ่ายข้างมาก

ในกรณีที่ตุลาการในศาลปกครองผู้ใดมีความเห็นแย้ง ให้ทำความเห็นแย้งไว้ในคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น

3.2 ผลของคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดีปกครอง

(1) ในการพิพากษาคดี ศาลปกครองมีอำนาจกำหนดค่าบังคับอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(ก) สั่งให้เพิกถอนกฎหมายหรือคำสั่งหรือสั่งห้ามการกระทำทั้งหมดหรือบางส่วน ในกรณีที่มีการฟ้องว่าหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (1)

(ข) สั่งให้หัวหน้าหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้อง ปฏิบัติตามหน้าที่ภายในเวลาที่ศาลปกครองกำหนด ในกรณีที่มีการฟ้องว่าหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควร

(ค) สั่งให้ใช้เงินหรือให้ส่งมอบทรัพย์สินหรือให้กระทำการหรืองดเว้น กระทำการโดยจะกำหนดระยะเวลาและเงื่อนไขอื่นๆ ไว้ด้วยก็ได้ ในกรณีที่มีการฟ้องเกี่ยวกับการ กระทำละเมิดหรือความรับผิดชอบของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือการฟ้องเกี่ยวกับ สัญญาทางปกครอง

(ง) สั่งให้ถือปฏิบัติต่อสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่มีการ ฟ้องให้ศาลมีคำพิพากษาแสดงความเป็นอยู่ของสิทธิหรือหน้าที่นั้น

(จ) สั่งให้บุคคลกระทำหรือละเว้นกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อให้เป็นไป ตามกฎหมาย

(2) ในการมีคำบังคับตาม (3) (ก) ศาลปกครองมีอำนาจกำหนดว่าจะให้มีผล ย้อนหลังหรือไม่ย้อนหลัง หรือมีผลไปในอนาคตถึงขณะใดขณะหนึ่งได้ หรือจะกำหนดให้มีเงื่อนไข อย่างใดก็ได้ ทั้งนี้ ตามความเป็นธรรมแห่งกรณี

(3) ในกรณีที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้เพิกถอนกฎ ให้มีการ ประกาศผลแห่งคำพิพากษาดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษา และให้ประกาศดังกล่าวมีผลเป็นการเพิก ถอนกฎนั้น

(4) ในกรณีที่ศาลปกครองมีคำบังคับให้ผู้ใดชำระเงินหรือส่งมอบทรัพย์สินตาม คำพิพากษา ถ้าผู้นั้นไม่ชำระเงินหรือส่งมอบทรัพย์สิน ศาลปกครองอาจมีคำสั่งให้มีการบังคับคดีแก่ ทรัพย์สินของบุคคลนั้นได้

(5) ในกรณีที่ศาลปกครองมีคำบังคับตาม (3) (จ) หรือตาม (6) ให้นำ บทบัญญัติว่าด้วยการบังคับคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

(6) ในการพิพากษาคดีให้ศาลปกครองมีคำสั่งคืนค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมด หรือแต่บางส่วนตามส่วนของการชนะคดี

3.3 การอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครองหรือการขอให้พิจารณา ใหม่

(1) การคัดค้านคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นนั้น ให้ยื่น อุทธรณ์ต่อศาลปกครองชั้นต้นที่มีคำพิพากษาหรือคำสั่งภายในกำหนด 30 วันนับแต่วันที่ได้มีคำ พิพากษาหรือคำสั่ง

ถ้ามิได้ยื่นอุทธรณ์ตามกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคดีนั้นเป็นอันถึงที่สุด

(2) ในกรณีที่ศาลปกครองสูงสุดเห็นว่าคำอุทธรณ์ใดมีข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลปกครองสูงสุดจะสั่งไม่รับอุทธรณ์นั้นไว้พิจารณาก็ได้

คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครองสูงสุดให้เป็นที่สุด

(3) เมื่อมีคำพิพากษาหรือคำสั่งอันเป็นที่สุดของศาลปกครองต่างชั้นกันในประเด็นแห่งคดีอย่างเดียวกันขัดหรือแย้งกัน ให้ถือตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครองสูงสุด

ถ้าคำพิพากษาหรือคำสั่งอันเป็นที่สุดของศาลปกครองชั้นต้นด้วยกันมีการขัดหรือแย้งกันในประเด็นแห่งคดีอย่างเดียวกัน คู่กรณีหรือบุคคลภายนอกผู้มีส่วนได้เสียจะยื่นคำร้องขอต่อศาลปกครองสูงสุดเพื่อให้มีคำสั่งกำหนดว่าจะถือตามคำพิพากษาหรือคำสั่งใด คำสั่งของศาลปกครองสูงสุดเช่นว่านี้ให้เป็นที่สุด

2. สัญญา

ตรีเนตร สารพะพงษ์,(ม.ป.ป) อธิบายว่า จากการศึกษาในเรื่องนิติกรรมมาแล้วจะเห็นได้ว่านิติกรรมเป็นเรื่องของการกระทำของบุคคลเพื่อจะก่อให้เกิดการเคลื่อนไหวในสิทธิภายใต้หลักเกณฑ์และขอบเขตในเรื่องเสรีภาพของการแสดงเจตนา ดังนั้นในการศึกษาถึงเรื่องกฎหมายว่าด้วยสัญญา (Law of Contracts) ซึ่งเป็นนิติกรรมอันเกิดจากการแสดงเจตนาของบุคคลตั้งแต่สองฝ่ายขึ้นไป จะต้องคำนึงถึงหลักกฎหมายในเรื่องนิติกรรมด้วย กล่าวคือต้องพิจารณาว่าในเรื่องสัญญานั้น ถ้ามีกฎหมายเรื่องสัญญาบัญญัติเอาไว้เป็นการเฉพาะแล้วก็ไม่ต้องนำเรื่องนิติกรรมซึ่งเป็นบทบัญญัติทั่วไปมาปรับใช้อีก เช่น ตามมาตรา 169 วรรคสอง อันเป็นเรื่องนิติกรรมบัญญัติให้คำเสนอที่ได้ส่งออกไปแล้วแม้ผู้เสนอตายคำเสนอนั้นก็ยังผูกพันกองมรดกของผู้เสนอ แต่อย่างไรก็ตาม มาตรา 360 อันเป็นบทบัญญัติว่าด้วยสัญญาได้บัญญัติยกเว้นหลักในเรื่องนิติกรรมเอาไว้ว่าคำเสนอจะไม่ผูกพันกองมรดก ถ้าฝ่ายผู้รับคำเสนอ “ได้รู้” ก่อนแล้วว่าผู้เสนอตาย เป็นต้น

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้บัญญัติเรื่องสัญญา เอาไว้ในบรรพ 2 ลักษณะ 2 ซึ่งประกอบไปด้วยเรื่องการก่อให้เกิดสัญญา เมื่อสัญญาเกิดขึ้นแล้วผลจะเป็นอย่างไร ก็จะมีเรื่องผลแห่งสัญญาบัญญัติเอาไว้ และเพื่อสร้างความมั่นใจว่าสัญญาได้เกิดขึ้นอย่างสมบูรณ์ก็จะมีบทบัญญัติในส่วนของมัดจำได้กำหนดเอาไว้ และเมื่อสัญญาเกิดขึ้นแล้วแต่ไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญาได้ก็จะมีบทบัญญัติในเรื่องของเบี้ยปรับวางหลักเอาไว้ว่าให้กำหนดปรับกันอย่างไร ดังจะกล่าวในรายละเอียดในหัวข้อต่อไป

2.1 ความหมายและลักษณะของสัญญา

2.1.1 ความหมายของสัญญา

สัญญา หมายถึง นิติกรรมสองฝ่ายที่เกิดจากการแสดงเจตนาสอดคล้องต้องกันของบุคคลตั้งแต่ 2 ฝ่ายขึ้นไป โดยฝ่ายหนึ่งเป็นผู้เสนอ และอีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้สนองรับเมื่อคำเสนอ คำสนองถูกต้องตรงกันสัญญาก็เกิดขึ้นมา และมีผลผูกพันคู่สัญญา

2.1.2 ลักษณะของสัญญาจึงประกอบไปด้วยสาระสำคัญดังนี้

1. **ต้องมีคู่สัญญา** คือต้องมีบุคคลผู้เป็นคู่สัญญาอย่างน้อยสองฝ่ายขึ้นไปแสดงเจตนาทำคำเสนอ และคำสนองที่ถูกต้องตรงกัน ดังนั้นสัญญาจึงมีลักษณะของนิติกรรมหลายฝ่าย จะมีบุคคลเพียงฝ่ายเดียวไม่ได้เพราะการแสดงเจตนาฝ่ายเดียวจะไม่เป็นสัญญา แต่อาจจะเป็นได้ก็แค่เพียงนิติกรรมอย่างหนึ่งเท่านั้น

2. **ต้องมีคำเสนอและคำสนองสอดคล้องตรงกัน** กล่าวคือ ทั้ง 2 ฝ่ายจะต้องมีการแสดงเจตนาทำคำเสนอ คำสนองที่ถูกต้องตรงกันจึงจะเกิดเป็นสัญญาขึ้น ในทางกลับกันถ้าหากคำเสนอคำสนองไม่ถูกต้องตรงกันแล้วสัญญาก็ไม่อาจเกิดขึ้นได้ เช่น นายแดงต้องการขายปากกาหมึกน้ำเงิน จึงทำคำเสนอขายไปยังนายดำ แต่ปรากฏว่านายดำต้องการซื้อปากกาหมึกแดง หากนายดำทำคำสนองกลับมาว่าต้องการซื้อปากกาแต่เป็นปากกาหมึกแดง สัญญาก็ไม่เกิดเพราะคำสนองที่ตอบกลับมาไม่ตรงกับคำเสนอ

3. **ต้องมีวัตถุประสงค์ หรือต้องมีประโยชน์สุดท้ายของการทำสัญญา** ถ้าหากไม่มีวัตถุประสงค์ของการทำสัญญาแล้วสัญญาก็ไม่อาจเกิดขึ้นได้ เช่น นายแดงบอกกับนายดำว่า “อยากทำสัญญาจ้งเลย” เช่นนี้สัญญาก็ไม่อาจเกิดขึ้นได้เพราะไม่มีวัตถุประสงค์ว่าจะทำสัญญาอะไรต่อกัน

อย่างไรก็ตามสำหรับวัตถุประสงค์ของสัญญาอาจจะอยู่ในรูปของทรัพย์สินเงินทอง เช่น การทำสัญญาซื้อขาย หรืออาจจะไม่มีตัวตนก็ได้ เช่นสัญญาจ้างแรงงาน เป็นต้น

จะสังเกตเห็นได้ว่า ในเรื่องวัตถุประสงค์จะต้องอยู่ในบังคับของบทบัญญัติว่าด้วยนิติกรรมด้วย กล่าวคือ จะต้องไม่มีวัตถุประสงค์ที่ต้องห้ามขัดแย้งโดยกฎหมาย หรือมีวัตถุประสงค์ที่เป็น การพันวิสัย หรือต้องไม่มีวัตถุประสงค์ที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ด้วย เช่นนายแดงทำคำเสนอไปยังนายดำ เพื่อเสนอขายยาบ้า 200 เม็ด นายดำตกลงซื้อ หากพิจารณาตามหลักการข้างต้นแล้วจะเห็นได้ว่า เข้าเกณฑ์ข้อที่ 1 แล้วคือ มีคู่สัญญา ทั้งยังมีคำเสนอ คำสนองถูกต้องตรงกันตามหลักเกณฑ์ข้อ 2 แล้ว และมีวัตถุประสงค์ ตามข้อ 3 แล้วด้วย แต่เมื่อกลับไปพิจารณาในเรื่องนิติกรรมแล้วพบว่าสัญญานี้มีวัตถุประสงค์เป็นการต้องห้ามขัดแย้งโดยกฎหมายจึงมีผลเป็นโมฆะตามมาตรา 150 นั่นเอง

2.2 การก่อให้เกิดสัญญา

โดยปกติหลักการก่อให้เกิดสัญญาจะต้องประกอบไปด้วยหลักเกณฑ์เบื้องต้นต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องความสามารถของบุคคลผู้เป็นคู่สัญญา หรือเรื่องความสามารถตามกรอบวัตถุประสงค์ของนิติบุคคล หรือเรื่องวัตถุประสงค์ของสัญญาอันเป็นพื้นฐานในการทำนิติกรรม จากนั้นจึงจะพิจารณาในเรื่องการทำคำเสนอ คำสนองอันเป็นหลักกฎหมายในเรื่องสัญญา กล่าวคือ

2.2.1 คำเสนอ

คำเสนอ หมายถึง นิติกรรมฝ่ายเดียวชนิดที่ต้องมีผู้รับการแสดงเจตนา อันเกิดขึ้นจากการที่บุคคลฝ่ายหนึ่งแจ้งให้บุคคลอีกฝ่ายหนึ่งโดยเฉพาะเจาะจง หรือต่อสาธารณะเพื่อให้ทราบว่าตนมีความประสงค์จะผูกพันตนตามสัญญา และขอให้อีกฝ่ายหนึ่งสนองรับความประสงค์นั้น โดยการเข้าร่วมทำสัญญาด้วย

1. ลักษณะของคำเสนอ

การแสดงเจตนาใดจะเป็นคำเสนอหรือไม่นั้นย่อมมีความสำคัญมากเพราะเหตุที่ว่าหากการแสดงเจตนาใดไม่เป็นคำเสนอเสียแล้ว ก็จะมีผลต่อการเกิดขึ้นของสัญญา หรืออาจก่อให้เกิดความผูกพันในลักษณะอื่นๆ ตามกฎหมายได้ ในการพิจารณาว่าการแสดงเจตนาใดเป็นคำเสนอหรือไม่สามารถพิจารณาได้จากหลัก 5 ประการดังนี้

1) คำเสนอเป็นการแสดงเจตนาทำนิติกรรมฝ่ายเดียวซึ่งต้องมีผู้รับการแสดงเจตนา การแสดงเจตนาจะมีผลเป็นคำเสนอต่อเมื่อมีผู้รับการแสดงเจตนา ดังนั้น จึงต้องพิจารณาว่าได้มีการทำคำเสนอไปยังบุคคลซึ่งอยู่เฉพาะหน้า หรือทำคำเสนอไปยังบุคคลซึ่งอยู่ห่างกัน โดยระยะทาง และอีกฝ่ายได้รับคำเสนอและต้องตอบคำสนองกลับมาภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว จึงจะมีผลเป็นสัญญา

2) คำเสนอต้องเป็นการแสดงเจตนาโดยวิธีที่ชัดเจน สำหรับวิธีการแสดงเจตนาอาจทำโดยการแสดงเจตนาโดยชัดเจน ซึ่งอาจทำด้วยวาจาหรือลายลักษณ์อักษรก็ได้ ทั้งนี้เพราะคำเสนอคือคำขอให้ทำสัญญา ดังนั้นคำเสนอ จึงไม่อาจแสดงเจตนาโดยปริยาย หรือโดยการนิ่งไม่ได้

3) คำเสนอต้องมีข้อความชัดเจน และแน่นอน กล่าวคือ ผู้ทำคำเสนอจะต้องแสดงเจตนาทำคำเสนอโดยมีความชัดเจนและแน่นอน เช่น คำเสนอขายสินค้า ก็ต้องกล่าวอย่างชัดเจนในคำเสนอว่าเป็นสินค้าประเภทไหน ราคา ขนาด ชนิด ปริมาณเท่าใด เป็นต้น และเมื่อคำเสนอนั้นถ้าไปถึงผู้รับคำเสนอ และถ้าฝ่ายนั้นพอใจจะทำสัญญาก็เพียงแต่ทำคำสนองกลับมาก็จะเกิดเป็นสัญญาขึ้นได้ในทันที

เช่น แดง บอกกับชมพูว่า ตนต้องการที่จะขายน้ำหอมจำนวน 1 ขวดที่อยู่ในมือในราคา 500 บาท ชมพูจะซื้อหรือไม่ คำพูดของแดงมีลักษณะชัดเจนแน่นอนพอที่จะเป็นผลให้ผูกพันเป็นสัญญากันได้ ถือว่าเป็นคำเสนอ ถ้าหาก ชมพูตอบตกลง (เรียกว่า คำสนอง) ก็จะเป็นสัญญาซื้อขายหนังสือขึ้น

แต่ถ้าข้อความในคำเสนอไม่ชัดเจนเพียงพอแล้ว ข้อความนั้นก็จะมีผลเป็นคำเสนอ แต่จะเป็นเพียง “คำปรารภ” หรือ “คำทาบถาม” หรือ “คำเชื้อเชิญ” เพื่อให้อีกฝ่ายทำคำเสนอมาเท่านั้น

4) คำเสนออาจจะแสดงเจตนาต่อบุคคลโดยเฉพาะจง หรือต่อสาธารณชนก็ได้ เช่น นายแดง เสนอขายรถยนต์ของตนต่อ นายดำ ในราคา 500,000 บาท ซึ่งมีลักษณะเป็นการเสนอต่อนายดำ เป็นการเฉพาะเจาะจง แต่ถ้านายแดง ประกาศขายรถยนต์ของตนในหนังสือพิมพ์ก็เป็นลักษณะของการทำเสนอที่ไม่เจาะจงว่าจะเสนอขายต่อใครคนใดคนหนึ่งเป็นการเฉพาะจึงเข้าลักษณะของการทำคำเสนอต่อสาธารณชน

5) เมื่อมีคำเสนอไปแล้ว ผู้เสนอไม่มีสิทธิปฏิเสธ หรือเลือกปฏิบัติ กรณีนี้ถ้าเป็นการเสนอต่อบุคคลโดยเฉพาะเจาะจงก็ไม่เป็นปัญหาเพราะเมื่อผู้เสนอทำคำเสนอไปยังบุคคลโดยเฉพาะเจาะจงแล้วบุคคลผู้ได้รับคำเสนอเท่านั้นที่จะทำคำสนองกลับมาได้ แต่ถ้าเป็นการทำคำเสนอต่อสาธารณชนแล้วไม่ว่าจะเป็นบุคคลใดสนองกลับมาผู้เสนอก็จะปฏิเสธไม่เข้าทำสัญญาไม่ได้

2.2.2 ผลของคำเสนอ

1. เมื่อมีการสนองรับคำเสนอนั้นสัญญาที่เกิดขึ้น เช่น นายแดง เสนอขายแหวนเพชรให้แก่ นายดำ เมื่อนายดำตกลงรับซื้อ สัญญาซื้อขายแหวนเพชรก็เกิดขึ้น
2. เมื่อมีการคำเสนอออกไปแล้วจะถอนคำเสนอนั้นเสียไม่ได้ ซึ่งแยกพิจารณา ดังนี้

1) คำเสนออันบ่งระยะเวลาให้ทำคำสนอง

มาตรา 354 บัญญัติว่า “คำเสนอจะทำสัญญาอันบ่งระยะเวลาให้ทำคำสนอนั้น ท่านว่าไม่อาจจะถอนได้ภายในระยะเวลาที่บ่งไว้”

การทำคำเสนออันบ่งระยะเวลาให้ทำคำสนอนั้นไม่ว่าจะเสนอต่อบุคคลผู้อยู่เฉพาะหน้า หรือต่อบุคคลที่ไม่ได้อยู่เฉพาะหน้าก็ไม่อาจถอนคำเสนอของตนเสียได้

เช่น นายแดง เสนอขายแหวนเพชรให้นายดำ ในราคา 70,000 บาท โดยแจ้งว่าถ้า นายดำ ต้องการจะซื้อแหวนเพชร ให้นายดำ ทำคำสนองมาภายในวันที่ 1 สิงหาคม 2546 เช่นนี้ คำเสนอของนายแดงย่อมผูกพันนายแดง ในอันที่จะต้องรับคำสนองของนายดำ จนกว่าจะพ้นวันที่ 1 สิงหาคม 2546 คำเสนอจึงสิ้นความผูกพัน

2) คำเสนออันมิได้บ่งระยะเวลาให้ทำคำสนอง

(ก) คำเสนออันมิได้บ่งระยะเวลาให้ทำคำสนองซึ่งทำไปยังบุคคลซึ่งอยู่ห่างกันโดยระยะทาง

มาตรา 355 บัญญัติว่า “บุคคลทำคำเสนอไปยังผู้อื่นซึ่งอยู่ห่างกันโดยระยะทาง และมีได้บ่งระยะเวลาให้ทำคำสนอง จะถอนคำเสนอของตนเสียภายในเวลาอันควร คาดหมายว่าจะได้รับคำบอกกล่าวสนอนั้น ท่านว่าหาอาจจะถอนได้ไม่”

การทำคำเสนอไปยังบุคคลซึ่งอยู่ห่างกันโดยระยะทาง ถ้าไม่ได้บ่งระยะเวลาเอาไว้ผู้เสนอก็ไม่อาจถอนคำเสนอของตนเสียได้ภายในเวลาอันควร คาดหมายว่าอีกฝ่ายจะ

ได้รับความบอกกล่าวสนองไม่ได้เพราะถ้ากฎหมายไม่กำหนดเอาไว้เช่นนี้แล้ว หากผู้เสนอถอนคำเสนอของตนเสียผู้รับคำเสนอ ก็อาจจะถอนเสียได้ เพราะอาจจะได้มีการเตรียมการบางอย่างในการทำสัญญาตามที่มีคำเสนอมา ดังนั้นถ้ามีการบอกอนุญาตให้บอกถอนคำเสนอกันได้ก็อาจเกิดผลเสียหายได้

สำหรับเวลาอันควรคาดหมายได้ ต้องพิจารณาเป็นเรื่องๆ ไป โดยจะต้องพิจารณาระยะทางว่าผู้ทำคำเสนอ กับผู้ทำคำสนองมีความใกล้เคียงกันเพียงใด รวมถึงวิธีการติดต่อด้วย เช่น นายแดง ซึ่งอยู่กรุงเทพฯ ส่งจดหมายไปเสนอขายรถยนต์ 1 คันให้กับนายดำ ซึ่งอยู่อำเภอเกาะ พังง ในราคา 500,000 บาท โดยมีได้บ่งระยะเวลาว่าหากนายดำต้องการจะซื้อจะต้องสนองตอบมาภายในเวลาใด เช่นนี้ เมื่อนายแดง ส่งคำเสนอไปถึงนายดำ นายแดง จะถอนคำเสนอของตนเสียภายในเวลาอันควรคาดหมายว่านายดำจะได้รับคำเสนอนั้นไม่ได้ ซึ่งตามปกติการส่งจดหมายจากกรุงเทพฯ ไปยังเกาะพังง ต้องใช้เวลาประมาณ 7 วัน ให้นายดำในการคิดตัดสินใจอีก 1 วัน และเมื่อนายดำส่งจดหมายสนองตอบต้องใช้เวลาอีก 7 วัน จึงจะถึงกรุงเทพฯ

ระยะเวลาอันควรคาดหมายว่าจะได้รับคำบอกกล่าวสนองจึงหมายถึงระยะเวลาจากการที่นายแดงส่งไปถึงนายดำ คือ ระยะเวลา 7 วันนับแต่วันที่ นายแดง ส่งจดหมายทำคำเสนอไปยังนายดำ ดังนั้นนายแดงจึงอาจบอกถอนคำเสนอของตนเสียได้ก่อน 7 วัน หรืออย่างช้าที่สุดต้องพร้อมกับการแสดงเจตนาที่นายแดงส่งไปถึงนายดำ คือในวันที่ 7

(ข) คำสนองอันมิได้บ่งระยะเวลาให้ทำคำเสนอซึ่งทำแก่บุคคลผู้อยู่

เฉพาะหน้า

มาตรา 356 บัญญัติว่า “คำเสนอทำแก่บุคคลผู้อยู่เฉพาะหน้า โดยมีได้บ่งระยะเวลาให้ทำคำเสนอนั้น เสนอ ณ ที่ใด เวลาใดก็ย่อมจะสนองรับได้แต่ ณ ที่นั้น เวลานั้น ความข้อนั้นท่านให้ใช้ได้ตลอดถึงการที่บุคคลหนึ่งทำคำเสนอไปยังบุคคลอีกคนหนึ่งทางโทรศัพท์ด้วย”

การทำคำเสนอแก่บุคคลผู้อยู่เฉพาะหน้า หมายถึง การทำคำเสนอต่อคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งสามารถติดต่อทำความเข้าใจกันได้ในที่ โดยไม่จำเป็นต้องอยู่เฉพาะหน้ากันจริงๆ แต่อาจมีเทคโนโลยีเข้ามาช่วยทำให้สามารถเข้าใจกันได้ในที่ เช่น การติดต่อกันทางโทรศัพท์ การติดต่อ On-line ทางอินเทอร์เน็ต หรือการติดต่อสื่อสารแบบสองทางโดยใช้ระบบ VDO conference เป็นต้น

เช่น นายแดง อยู่กรุงเทพฯ ได้ติดต่อนายดำซึ่งอยู่พนมเปญ โดยผ่านทางระบบ VDO Conference โดยนายแดงได้พูดเสนอขายผ้าสีหมอก แก่นายดำ ราคา 20,000 บาท จากนั้นจึงปิดระบบสื่อสารโดยนายดำไม่ได้ตอบตกลงแต่อย่างใด เช่นนี้คำเสนอของนายแดงก็ย่อมสิ้นความผูกพัน

และเมื่อผู้รับคำเสนอได้รับทราบเจตนาของผู้เสนอแล้วหาก เจตนาที่จะทำสัญญาด้วยก็ต้องทำคำสนองในเวลานั้น และสถานที่นั้นในทันทีจึงจะผูกพันเกิดเป็นสัญญาขึ้น เช่น นางสาวชมพู เดินสวนทางกับ นางสาวฟ้า นางสาวชมพูได้เสนอขายเสื้อจำนวน 1 ตัวแก่นางสาวฟ้า แต่นางสาวฟ้าไม่ได้ตอบแต่อย่างใด เช่นนี้คำเสนอของนางสาวชมพู ย่อมสิ้นผลไม่ผูกพันนางสาวชมพูอีก

3. คำเสนอสิ้นความผูกพัน

คำเสนอที่ได้แสดงไปยังบุคคลฝ่ายผู้รับคำเสนอแล้วหากยังไม่พ้นกำหนดระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนดไว้ หรือมิได้บอกถอนเสียก่อน คำเสนอนั้นก็จะมีผลผูกพันผู้เสนอ แต่ก็ไม่ใช่ว่าจะมีผลอยู่ตลอดไป ซึ่งหลักกฎหมายในเรื่องคำเสนอสิ้นความผูกพันนั้นมี 3 กรณี คือ

1) บุคคลผู้รับคำเสนอปิดไปยังผู้เสนอ

มาตรา 357 บัญญัติว่า “คำเสนอใดเขาบอกปิดไปยังผู้เสนอแล้ว...คำเสนอนั้นท่านว่าเป็นอันสิ้นความผูกพันแต่นั้นไป”

เช่น นายแดงเสนอขายรถยนต์ไปยังนายดำโดยบ่งระยะเวลาให้ทำคำสนองภายใน 20 วัน เมื่อเวลาผ่านไป 7 วัน นายดำก็ตอบปฏิเสธกลับมาว่าไม่ต้องการซื้อรถยนต์ คำเสนอของนายแดงก็ย่อมสิ้นความผูกพัน

2) บุคคลผู้รับคำเสนอมิได้สนองรับภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด

มาตรา 357 บัญญัติว่า “คำเสนอใดเขา...มิได้สนองรับภายในเวลาที่กำหนดดังกล่าวมาในมาตราทั้งสามก่อนนี้(มาตรา 354 ถึงมาตรา 356)ก็ดี คำเสนอนั้นท่านว่าเป็นอันสิ้นความผูกพันแต่นั้นไป”

ในการทำคำสนองรับจะต้องทำภายในกำหนดเวลาตามมาตรา 354, มาตรา 355 และมาตรา 356 ถ้าไม่ทำคำสนองรับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วคำเสนอนั้นก็จะสิ้นความผูกพัน

ตัวอย่าง

(ก) มิได้สนองรับภายในเวลาที่บ่งเอาไว้ตามมาตรา 354 เช่น นายแดงทำคำเสนอขายโทรศัพท์มือถือไปยังนายดำ โดยกำหนดเวลาให้ทำคำสนองรับภายในเวลา 15 วัน เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วคำเสนอนั้นก็จะสิ้นผลไม่ผูกพันนายแดงอีกต่อไป

(ข) มิได้สนองรับภายในเวลาอันควรคาดหมายว่าจะได้รับคำบอกกล่าวสนองตามมาตรา 355 เช่น นางสาวแดง ซึ่งอยู่กรุงเทพฯ ส่งจดหมายไปเสนอขายกระเป๋าแฟชั่น 1 ใบให้กับนางสาวฟ้า ซึ่งอยู่นครศรีธรรมราช ในราคา 2,000 บาท โดยมีได้บ่งระยะเวลาให้นางสาวฟ้าทำคำสนอง เช่นนี้ เมื่อนางสาวแดง ส่งคำเสนอไปถึงนางสาวฟ้า ถ้าพ้นกำหนดเวลาอันควรคาดหมาย

ว่านางสาวฟ้าจะได้รับคำเสนอแล้ว นางสาวฟ้าก็ไม่มีคำสนองกลับมานางสาวแดง ก็ไม่ต้องผูกพันตามคำเสนอ

(ค) คำเสนออันมิได้สนองรับของบุคคลผู้อยู่เฉพาะหน้า ตามมาตรา 356 เช่น นายแดงทำคำเสนอโดยทางโทรศัพท์ไปยังนายดำ เสนอขายคอมพิวเตอร์หนึ่งเครื่อง นายดำมิได้สนองรับในขณะที่คุยทางโทรศัพท์ เช่นนี้คำเสนอขายคอมพิวเตอร์นั้นก็ไม่ผูกพันนายแดงแต่อย่างใด

4. บุคคลผู้ทำคำเสนอตาย หรือตกเป็นคนที่ไร้ความสามารถ

มาตรา 360 บัญญัติว่า “บทบัญญัติแห่งมาตรา 169 วรรคสองนั้น ท่านมิให้ใช้บังคับ ถ้าหากว่าขัดกับเจตนาอันผู้เสนอ หรือหากว่าก่อนจะสนองรับนั้น คู่กรณีฝ่ายหนึ่งได้รู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าผู้เสนอตาย หรือตกเป็นคนที่ไร้ความสามารถ”

มาตรา 169 วรรคสอง บัญญัติว่า “การแสดงเจตนาที่ได้ส่งออกไปแล้วย่อมไม่เสื่อมเสียไป แม้ภายหลังการแสดงเจตนาอันผู้แสดงเจตนาจะถึงแก่ความตาย หรือถูกศาลสั่งให้เป็นคนที่ไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ”

จากมาตรา 360 และมาตรา 169 วรรคสอง ทำให้นิติกรรมมีผลดังนี้

1) โดยหลักต้องบังคับกันไปตามมาตรา 169 วรรคสอง คือเมื่อคำเสนอได้ส่งไปแล้ว แม้ผู้เสนอตาย หรือตกเป็นคนที่ไร้ความสามารถ คำเสนอนั้นยังคงมีผลสมบูรณ์ ถ้าผู้รับคำเสนอสนองรับก็เกิดเป็นสัญญาผูกพันกองมรดกของผู้เสนอที่ถึงแก่ความตาย หรือผูกพันคนที่ไร้ความสามารถ

2) เว้นแต่จะเข้าเกณฑ์ตาม มาตรา 360 ที่ว่า คำเสนอนั้นเป็นอันเสื่อมเสียไป ถ้าหากว่า

(1) ขัดกับเจตนาอันผู้เสนอได้แสดงไว้ เช่นเช่น นายแดง ซึ่งอยู่กรุงเทพฯ ส่งจดหมายไปเสนอขายรถยนต์ 1 คันให้กับนายดำ ซึ่งอยู่จังหวัดนครปฐม ในราคา 500,000 บาท โดยระบุไว้ด้วยว่าถ้าหากตนตาย หรือตกเป็นคนที่ไร้ความสามารถก่อนได้รับคำสนอง นายแดงจะไม่ขายรถยนต์ เช่นนี้ถ้าหากนายแดงตาย หรือตกเป็นคนที่ไร้ความสามารถก่อนได้รับคำสนอง คำเสนอนั้นก็ไม่ผูกพันนายแดง

(2) คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งได้รู้อยู่แล้วว่าผู้เสนอตาย หรือถูกศาลสั่งให้เป็นคนที่ไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

สาระสำคัญอยู่ที่ว่าผู้รับคำเสนอ “ได้รู้” แล้วหรือไม่ว่าผู้เสนอได้ถึงแก่ความตาย หรือถูกศาลสั่งให้เป็นคนที่ไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ ถ้ารู้แล้วยังขึ้นทำคำสนองไป ก็จะไม่ผูกพันกองมรดก หรือคนเสมือนฯ หรือคนที่ไร้ความสามารถนั้น

2.2.3 คำสนอง

คำสนอง หมายถึง การที่บุคคลผู้รับคำเสนอแสดงเจตนาคำตอบรับทำสัญญาตามที่ผู้เสนอแสดงเจตนา ซึ่งคำสนองเป็นนิติกรรมฝ่ายเดียวชนิดที่ต้องมีผู้รับการแสดงเจตนาเช่นเดียวกับคำเสนอ

1. คำสนองมีลักษณะ 4 ประการ

- (1) คำสนองเป็นนิติกรรมฝ่ายเดียวซึ่งต้องมีผู้รับการแสดงเจตนา
- (2) คำสนองจะต้องแสดงเจตนาต่อบุคคลโดยเฉพาะเจาะจง กล่าวคือจะต้องเจตนาไปยังผู้เสนอจะทำคำสนองไปยังบุคคลอื่นไม่ได้
- (3) คำสนองจะต้องมีความความชัดเจนแน่นอนโดยไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติม ทั้งข้อความของคำเสนอจะต้องมีความถูกต้องตรงกับคำเสนอ จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้แตกต่างไปจากคำเสนอไม่ได้ เพราะจะทำให้คำสนองนั้นกลายเป็น “ข้อต่อรอง” ถือว่าเป็นการบอกปิดไม่รับคำเสนอ
- (4) คำสนองนั้นอาจเป็นการแสดงเจตนาโดยชัดแจ้ง โดยปริยาย หรือโดยการนิ่งก็ได้ ซึ่งแตกต่างไปจากเรื่องของคำเสนอเพราะคำเสนอจะต้องเป็นการแสดงเจตนาโดยชัดแจ้งเสมอ

2. ผลของคำสนอง

เมื่อมีการแสดงเจตนาทำคำสนอง กลับมายังผู้เสนอแล้วก็ย่อมส่งผลในทางกฎหมายอยู่ 3 ประการดังต่อไปนี้

- 1) เมื่อมีการทำคำสนองกลับไปตามคำเสนอก่อนที่คำเสนอจะสิ้นความผูกพันก็จะทำให้เกิดสัญญาขึ้น
- 2) คำสนองจะถอนไม่ได้ เพราะเมื่อมีคำสนองแล้วก็จะเกิดเป็นสัญญาขึ้น การถอนคำสนองจึงเท่ากับเป็นการยอมให้มีการเลิกสัญญา เว้นแต่คำสนองซึ่งทำไปยังบุคคลผู้อยู่ห่างกันโดยระยะทางจะเกิดเป็นสัญญาขึ้นเมื่อมีการทำคำสนองนั้นไปถึงผู้เสนอ ดังนั้นก่อนที่ผู้เสนอจะได้รับคำบอกกล่าวสนองก็อาจบอกถอนเสียได้
- 3) คำเสนอไม่สิ้นความผูกพันเพราะเหตุผู้สนองตาย หรือตกเป็นคนไร้ความสามารถ หรือตกเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ โดยไม่มีข้อยกเว้นใดๆ ซึ่งต่างกับกรณีของคำเสนอซึ่งถ้าผู้ทำเสนอตาย หรือตกเป็นคนไร้ความสามารถคำเสนอนั้นก็จะสิ้นผล

แต่อย่างไรก็ตาม การทำคำสนองกลับไปยังผู้เสนอนั้นมิใช่จะก่อให้เกิดสัญญาในทุกกรณีเสมอไป ถ้าคำสนองนั้นมาถึงล่วงเวลา หรือคำสนองนั้นไม่ตรงกับคำเสนอก็ไม่อาจเกิดสัญญาขึ้นได้ ดังรายละเอียดจะกล่าวต่อไป

เรื่องคำสอนง มีข้อพิจารณา 2 ประการ คือ

1) คำสอนงมาถึงล่วงเวลา คือ คำตอบรับคำสอนงมาถึงช้ากว่ากำหนดเวลา ตามมาตรา 354,355,356

1.1 คำสอนงมาถึงล่วงเวลา แต่เป็นที่เห็นได้ชัดว่าคำสอนงนั้นได้ถูกส่งโดยทางการซึ่งตามปกติควรจะมาถึงภายในกำหนด

มาตรา 358 บัญญัติว่า “ถ้าคำบอกกล่าวสอนงมาถึงล่วงเวลา แต่เป็นที่เห็นประจักษ์ว่าคำบอกกล่าวนั้นได้ถูกส่งโดยทางการซึ่งตามปกติควรจะมาถึงภายในเวลากำหนดไซ้ ผู้เสนอต้องบอกกล่าวแก่คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งโดยพลันว่าคำสอนงนั้นมาถึงเนินช้า เว้นแต่จะได้บอกกล่าวเช่นนั้นก่อนแล้ว”

จากมาตรา 358 สามารถแยกพิจารณาได้ดังต่อไปนี้

1. ต้องเป็นกรณีการทำคำสอนงซึ่งอยู่ห่างกันโดยระยะทาง
2. คำสอนงได้ถูกส่งโดยทางการตามปกติควรจะมาถึงภายในเวลากำหนด เช่น นายแดง อยู่ กทม. ได้ส่งคำเสนอขายที่ดินทางไปรษณีย์ไปยัง นายดำ ที่อุดรธานี ตามปกติจะถึงภายใน 3 วัน นายดำ ตัดสินใจ 1 วัน ตอบคำสอนงโดยส่งทางไปรษณีย์กลับมาใช้เวลา 3 วัน ตามปกติคำสอนงควรจะมาถึงภายใน 7 วัน แต่ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ไปรษณีย์บรรจุจดหมายของนายดำ ใส่ถุงซึ่งต้องส่งไปยังจังหวัดแม่ฮ่องสอน จดหมายจึงถูกส่งไปจังหวัดแม่ฮ่องสอนก่อนแล้วจึงถูกส่งมาที่กรุงเทพมหานคร คำสอนงจึงมาถึงช้ากว่ากำหนด

จากตราไปรษณีย์ที่ประทับบนซองจดหมายเห็นได้ชัดเจนว่าจดหมายบอกกล่าวสอนงของนายดำนั้นได้ถูกส่งโดยทางการ(วิธีทาง) ซึ่งตามปกติควรจะมาถึง นายแดง ภายใน 7 วัน อันเป็นเวลาซึ่งควรคาดหมายได้ว่าจะได้รับคำบอกกล่าวสอนง(มาตรา354)

เมื่อจดหมาย(คำสอนง) มาถึงเนินช้านายแดงจะต้องรีบแจ้งไปยังนายดำในทันทีว่าคำบอกกล่าวสอนงของนายดำ มาถึงล่วงเวลาอันจะทำให้คำสอนงนั้นสิ้นผลไป แต่ถ้านายแดงไม่บอกกล่าวนายแดงก็ต้องผูกพันตามคำสอนงนั้น จนเกิดเป็นสัญญาขึ้น(มาตรา 358 วรรค2)

แต่ถ้าในตอนทำคำเสนอได้แจ้งมาแล้วว่าถ้าหากไม่สอนงตอบมาภายใน 7 วันนับจากวันที่ส่งคำเสนออีกให้คำเสนอนั้นสิ้นผลไป

หรือแม้จะไม่ได้แจ้งไปพร้อมกับคำเสนอ แต่เมื่อครบ 7 วันแล้วไม่มีคำสอนงกลับมา นายแดงได้ส่งจดหมายแจ้งไปว่านายดำไม่ได้สอนงตอบมาภายในเวลา 7 วัน จึงไม่ขายให้

3. ผลของคำสอนงที่มาถึงล่วงเวลา

1) ทำให้คำเสนอสิ้นความผูกพัน

มาตรา 357 บัญญัติว่า “คำเสนอใดเขา...มิได้สอนงรับภายในกำหนดดังกล่าวมาในมาตราทั้งสามก่อนนี้ก็ดี คำเสนอนั้นท่านว่าเป็นอันสิ้นความผูกพันแต่นั้นไป”

ภายในกำหนดดังกล่าวมาในมาตราทั้งสาม คือ มาตรา 354,355 และ 356. ถ้าหากบุคคลผู้รับคำเสนอมิได้ทำคำสนองกลับมาภายในเวลาที่กำหนดเอาไว้ คำสนอนั้นถ้า

2) ถือว่าคำสนองที่ล่วงเวลานั้นเป็นคำเสนอขึ้นใหม่

มาตรา 359 บัญญัติว่า “ถ้าคำสนองมาถึงล่วงเวลา ท่านให้ถือว่าคำสนอนั้นกลายเป็นคำเสนอขึ้นใหม่”

ผู้ที่เคยทำเสนอก็กต้องพิจารณาว่าจะทำสัญญาหรือไม่ ถ้าต้องการก็ทำคำสนองกลับไป แต่ถ้าไม่ต้องการก็ ینگเสีย บอกปัด ก็ได้ไม่มีกฎหมายบังคับให้ผู้เสนอต้องตอบกลับไป เช่น จากตัวอย่างเดิม ดำ ทำคำสนองซื้อที่ดินมาถึงล่วงเวลา 7 วัน ถือว่าคำสนอนั้น กลายเป็นคำเสนอขึ้นใหม่ หากแดงอยากขายที่ดินอยู่ก็ ตอบตกลงทำคำสนองกลับไป

2.3 ประเภทของสัญญา

- 2.3.1 สัญญาต่างตอบแทนกับสัญญาไม่ต่างตอบแทน
- 2.3.2 สัญญามีค่าตอบแทนกับสัญญาไม่มีค่าตอบแทน
- 2.3.3 สัญญาประธานกับสัญญาอุปกรณ์
- 2.3.4 เอกเทศสัญญากับสัญญาไม่มีชื่อ
- 2.3.5 สัญญาเพื่อประโยชน์ของบุคคลภายนอก

2.4 ผลแห่งสัญญา

เมื่อสัญญาเกิดขึ้นแล้วก็จะเกิดหนี้แก่คู่กรณีในการที่จะให้อีกฝ่ายหนึ่งปฏิบัติตามสัญญา เช่น นายแดงตกลงซื้อบ้านนายดำ ราคา 100,000 บาทจากนายดำ เช่นนี้นายแดงมีหนี้ในการที่จะต้องส่งมอบบ้านให้แก่ นายดำ ส่วนนายดำก็มีหนี้ในการที่จะจ่ายเงินให้แก่ นายแดง เป็นต้น โดยในเรื่องผลแห่งสัญญาจะแยกทำการศึกษาดังต่อไปนี้

2.4.1 สัญญาต่างตอบแทน คือ สัญญาที่ก่อให้เกิดหนี้แก่คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายต่างมีหนี้ซึ่งจะต้องชำระแก่กัน หรือต่างฝ่ายต่างเป็นเจ้าของหนี้ และลูกหนี้ต่อกันเช่น นายแดง ตกลงทำสัญญาซื้อขายรถยนต์ให้แก่ นายดำ ราคา 300,000 บาท นายแดงเป็นหนี้นายดำในการส่งมอบรถยนต์ ส่วนนายดำเป็นหนี้นายแดงในการชำระเงิน 300,000 บาท

สัญญาต่างตอบแทนมีหลายชนิด เช่น สัญญาซื้อขาย สัญญาแลกเปลี่ยน สัญญาเช่าทรัพย์สิน สัญญาจ้างแรงงาน สัญญาจ้างทำของ เป็นต้น

สัญญาไม่ต่างตอบแทน มีลักษณะตรงกันข้ามกับสัญญาต่างตอบแทน กล่าวคือ เพียงฝ่ายเดียวมีหนี้ที่จะต้องชำระให้แก่อีกฝ่ายหนึ่ง เช่น สัญญายืม สัญญาฝากทรัพย์สินโดยไม่มีบำเหน็จค่าฝาก เป็นต้น

ผลแห่งสัญญาต่างตอบแทน

1) การชำระหนี้ตามสัญญาต่างตอบแทน

มาตรา 369 บัญญัติว่า “ในสัญญาต่างตอบแทนนั้น คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งจะไม่ยอมชำระหนี้จนกว่าอีกฝ่ายหนึ่งจะชำระหนี้ หรือขอปฏิบัติการชำระหนี้ก็ได้ แต่ความข้อนี้ท่านมิให้ใช้บังคับ ถ้าหนี้ของคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งยังไม่ถึงกำหนด”

จากมาตรา 369 แยกพิจารณาได้ดังนี้

(1) คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งจะไม่ยอมจะไม่ยอมชำระหนี้จนกว่าอีกฝ่ายหนึ่งจะชำระหนี้ หรือขอปฏิบัติการชำระหนี้ก็ได้ (โดยปกติจะต้องชำระหนี้พร้อมกัน) เช่น นายแดง ตกลงซื้อแหวนเพชรจากนายดำ จำนวน 1 วง ราคา 30,000 บาท เมื่อตกลงกันแล้ว นายแดงเรียกให้นายดำ ส่งมอบแหวนเพชรให้แก่ตน แต่ตัวนายแดงเองยังไม่ยอมชำระเงินให้นายดำ เช่นนี้นายดำก็สามารถที่จะปฏิเสธไม่ยอมส่งมอบแหวนเพชรได้

ข้อยกเว้นตอนท้ายของมาตรา 369 ที่ว่า “แต่ความข้อนี้มีให้ใช้บังคับถ้าหนี้ของอีกฝ่ายหนึ่งยังไม่ถึงกำหนด”

เช่น จากตัวอย่างเดิม ถ้ามีข้อตกลงเพิ่มขึ้นอีกว่าในการซื้อแหวนเพชร นายแดงจะต้องผ่อนชำระ จำนวน 3 วงด โดยชำระงวดละ 10,000 บาท เช่นนี้เมื่อสัญญาต่างตอบแทนยังมีเงื่อนไขในการชำระเงินอยู่ เช่นนี้ นายดำต้องชำระหนี้ของตน คือส่งมอบแหวนเพชร ให้แก่นายแดงในทันที แต่นายแดงยังไม่ต้องชำระเงินในงวดต่อไป เพราะถือว่า “หนี้ของนายแดงในงวดต่อไปยังไม่ถึงกำหนด”

2.4.2 ความรับผิดในผลแห่งการชำระหนี้ตกเป็นพันวิสัย

มาตรา 372 บัญญัติว่า “...ถ้าการชำระหนี้ตกเป็นพันวิสัยเพราะเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งอันจะโทษฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดก็ไม่ได้ไซ้ ท่านว่าลูกหนี้หาสิทธิจะรับชำระหนี้ตอบแทนไม่”

เช่น นายแดง ทำสัญญาเช่าอาคารพาณิชย์นายดำ หลังจากที่ได้ตกลงกันเรียบร้อยแล้ว ระหว่างเวลาที่ต้องปฏิบัติตามสัญญา ปรากฏว่านายดำ ไม่สามารถส่งมอบที่ดินให้นายแดงได้ เพราะเกิดไฟไหม้อาคารพาณิชย์ทั้งหมดโดยไม่ใช่ความผิดของฝ่ายใด เช่นนี้นายดำไม่สามารถชำระหนี้ให้นายแดงได้ ดังนั้นนายดำจึงไม่ต้องชำระหนี้ในการส่งมอบอาคารที่เช่าให้นายแดง เพราะความเสียหายดังกล่าวไม่อาจโทษนายดำ(เจ้าหนี้) ได้ แต่นายดำก็จะเรียกค่าเช่าจากนายแดงไม่ได้เช่นกัน

ข้อยกเว้น

1) การพันวิสัยที่โทษเจ้าหนี้ได้

มาตรา 372 วรรคสอง บัญญัติว่า “ถ้าการชำระหนี้ตกเป็นพันวิสัยเพราะเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งอันจะโทษเจ้าหนี้ได้ ลูกหนี้ก็หาเสียสิทธิที่จะรับชำระหนี้ตอบแทนไม่...”

2) กรณีการชำระหนี้ตกเป็นพันวิสัยเพราะเหตุซึ่งลูกหนี้ไม่ต้องรับผิดชอบ ในระหว่างที่เจ้าหนี้ผิดนัด

มาตรา 372 วรรคสองตอนท้าย บัญญัติว่า “วิธีเดียวกันนี้ท่านให้ใช้ตลอดถึงกรณีที่มีการชำระหนี้อันฝ่ายหนึ่งยังค้างชำระอยู่นั้น ตกเป็นพันวิสัยเพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่งฝ่ายนั้นไม่ต้องรับผิดชอบ ในเวลาเมื่ออีกฝ่ายหนึ่งผิดนัดไม่รับชำระหนี้”

ถ้าลูกหนี้ขอปฏิบัติชำระหนี้ และเจ้าหนี้ไม่ยอมรับชำระหนี้โดยไม่มีเหตุอันสมควร ถือว่าเจ้าหนี้ตกเป็นผู้ผิดนัด

ระหว่างเจ้าหนี้ผิดนัดถ้าการชำระหนี้ตกเป็นพันวิสัยเพราะพฤติการณ์อันหนึ่งซึ่งลูกหนี้ไม่ต้องรับผิดชอบ ลูกหนี้อาจหลุดพ้นจากการชำระหนี้(มาตรา 219 วรรคหนึ่ง) แต่ลูกหนี้ไม่เสียสิทธิที่จะได้รับชำระหนี้ตอบแทน

2.4.3 สัญญาเพื่อประโยชน์ของบุคคลภายนอก

โดยหลัก สัญญาย่อมผูกพันเฉพาะคู่กรณีเท่านั้น ตามหลัก “สิ่งที่ทำขึ้นระหว่างกันย่อมไม่สามารถก่อความเสียหาย หรือผลดีแก่ผู้อื่น”

มาตรา 374 บัญญัติว่า “ถ้าคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งทำสัญญาตกลงว่าจะชำระหนี้แก่บุคคลภายนอกไซ้ ท่านว่าบุคคลภายนอกมีสิทธิจะเรียกชำระหนี้จากลูกหนี้โดยตรงได้

ในกรณีดังกล่าวมาในวรรคต้นนั้น สิทธิของบุคคลภายนอกย่อมเกิดขึ้นตั้งแต่วเวลาที่แสดงเจตนาแก่ลูกหนี้ว่าจะถือเอาประโยชน์จากสัญญานั้น

จากมาตรา 374 สัญญาเพื่อบุคคลภายนอกมีลักษณะสำคัญดังต่อไปนี้

1. เป็นสัญญาที่มีข้อตกลงว่าคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งจะชำระหนี้แก่บุคคลภายนอก(บุคคลอื่นอันไม่ใช่คู่สัญญา)

2. สิทธิของบุคคลภายนอกเกิดขึ้นตั้งแต่วเวลาที่แสดงเจตนาแก่ลูกหนี้ว่าจะถือเอาประโยชน์จากสัญญานั้น

เช่น นายแดง โอนที่ดินให้แก่นายดำ โดยมีข้อตกลงกันว่า นายดำ ต้องจ่ายเงินเลี้ยงชีพเป็นรายเดือนให้แก่นายชมพู เดือนละ 10,000 บาท เป็นการทำสัญญาเพื่อบุคคลภายนอกเพราะนายชมพูไม่ใช่คู่สัญญา เช่นนี้สิทธิของนายชมพู เกิดขึ้นตั้งแต่วเวลาที่นายชมพู แจ้งไปยังนายนายดำว่าตนจะถือเอาสิทธิที่จะได้รับเงินนั้น

ผลแห่งสัญญาเพื่อประโยชน์ของบุคคลภายนอก

1. บุคคลภายนอกมีสิทธิเรียกชำระหนี้จากลูกหนี้ได้โดยตรง

มาตรา 374 บัญญัติว่า “ถ้าคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งทำสัญญาตกลงว่าจะชำระหนี้แก่บุคคลภายนอกไซ้ ท่านว่าบุคคลภายนอกมีสิทธิจะเรียกชำระหนี้จากลูกหนี้โดยตรงได้”

2. คู่สัญญาจะเปลี่ยนแปลง หรือระงับสิทธิของบุคคลภายนอกผู้ถือเอาประโยชน์จากสัญญานั้นไม่ได้

มาตรา 375 บัญญัติว่า “เมื่อสิทธิของบุคคลภายนอกได้เกิดขึ้น...คู่สัญญาหาอาจจะเปลี่ยนแปลง หรือระงับสิทธินั้นในภายหลังได้ไม่”

2.5 มัดจำและเบี้ยปรับ

2.5.1 มัดจำ(Earnest)

มาตรา 377 บัญญัติว่า “เมื่อเข้าทำสัญญา ถ้าได้สิ่งใดไว้เป็นมัดจำ ท่านให้ถือว่า การที่ให้มัดจำนั้นยอมเป็นพยานหลักฐานว่า สัญญานั้นได้ทำขึ้นแล้ว อนึ่ง มัดจำนั้นยอมเป็นประกันการที่จะปฏิบัติตามสัญญา”

มัดจำ หมายถึง ราคาของสินค้าส่วนหนึ่ง หรือสินค้าจำนวนหนึ่งที่ส่งมอบเอาไว้ เพื่อเป็นการช่วยแสดงถึงความผูกพันในสัญญาที่ได้ทำเอาไว้ ทั้งมัดจำของคู่สัญญานั้นยังเป็นพยานหลักฐาน หรือรับรองว่าสัญญานั้นได้ทำขึ้นแล้วมัดจำ อาจเป็นเงิน หรือสิ่งของมีค่าอื่นก็ได้

2.5.1.1 ลักษณะทั่วไปของมัดจำ

- 1) เป็นสัญญาซึ่งเกิดจากการตกลงระหว่างคู่สัญญา แต่สัญญามัดจำเป็นสัญญาอุปรณ์ ดังนั้นจึงต้องมีสัญญาประธานเกิดขึ้นก่อน แล้วจึงให้มัดจำกันตามสัญญาประธาน
- 2) คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งได้ส่งมอบเงิน หรือทรัพย์สินอื่นไว้แก่อีกฝ่ายหนึ่ง
- 3) มัดจำเป็นพยานหลักฐานว่าสัญญาได้ทำขึ้นแล้ว
- 4) มัดจำนั้นต้องเป็นสังหาริมทรัพย์ซึ่งอาจเป็นเงิน หรือของมีค่าอื่น ดังนั้นโดยสภาพจึงต้องเป็นสังหาริมทรัพย์ เพราะถ้าเป็นอสังหาริมทรัพย์โดยสภาพแล้วไม่อาจส่งมอบ หรือรับกันได้

2.5.1.2 ผลแห่งการมัดจำ

- 1) ถ้าคู่สัญญาเจตนาตกลงกันไว้อย่างไร ก็เป็นไปตามเจตนาที่ตกลงกัน เช่น ให้เอามัดจำหักชำระหนี้รายอื่น ส่วนอีกครั้งหนึ่งให้ส่งคืน เป็นต้น
- 2) ถ้าไม่ได้ตกลงกันไว้ กฎหมายกำหนดให้มัดจำนั้นมีผลดังนี้
 - (1) ให้ส่งคืน หรือจัดเอาเป็นการใช้เงินบางส่วน ในเมื่อชำระหนี้
 - (2) ให้รับ ถ้า:-
 - ก. ฝ่ายที่วางมัดจำ ละเลยไม่ชำระหนี้ หรือ
 - ข. การชำระหนี้ตกเป็นพ้นวิสัยเพราะพฤติการณ์อันหนึ่งซึ่งฝ่ายที่วางมัดจำต้องรับผิดชอบ หรือ
 - ค. ถ้ามีการเลิกสัญญาเพราะความผิดของฝ่ายนั้น

(3) ให้ส่งคืน ถ้า:-

ก. ฝ่ายที่รับมัดจำละเลยไม่ชำระหนี้ หรือ

ข. การชำระหนี้ตกเป็นพันวิสัยเพราะพฤติการณ์อันใดอันหนึ่งซึ่ง

ฝ่ายนี้ต้องรับผิดชอบ

2.5.2 เบี้ยปรับ(Penalty)

เบี้ยปรับ หมายถึง ค่าเสียหาย หรือค่าสินไหมทดแทนความเสียหายซึ่งคู่สัญญาได้กำหนดไว้ล่วงหน้า โดยที่ลูกหนี้ให้สัญญาว่าถ้าลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ หรือไม่ชำระหนี้ให้ถูกต้องสมควร ให้เจ้าหนี้รับ หรือเรียกเอาเบี้ยปรับนั้นได้ กรณีการชำระหนี้โดยงดเว้นอันใดอันหนึ่ง เมื่อลูกหนี้ฝ่าฝืนกระทำเมื่อใด เจ้าหนี้มีสิทธิเรียกเบี้ยปรับได้นับแต่นั้น

2.5.2.1 ลักษณะทั่วไปของเบี้ยปรับ

มาตรา 379 บัญญัติว่า “ถ้าลูกหนี้สัญญาแก่เจ้าหนี้ว่าจะใช้เงินจำนวนหนึ่งเป็นเบี้ยปรับ เมื่อตนไม่ชำระหนี้ก็ดี หรือไม่ชำระให้ถูกต้องสมควรก็ดี เมื่อลูกหนี้ผิดนัดก็ให้รับเบี้ยปรับ ถ้าการชำระหนี้อื่นจะพึงทำนั้นได้แก่งดเว้นการอันใดอันหนึ่ง หากทำการอันนั้นฝ่าฝืนมูลหนี้เมื่อใด ก็ให้รับเบี้ยปรับเมื่อนั้น”

มาตรา 382 บัญญัติว่า “ถ้าสัญญาว่าจะทำการชำระหนี้เป็นอย่างอื่นให้เป็นเบี้ยปรับ ไม่ใช่เป็นจำนวนเงินไซ้ ท่านให้นำบทบัญญัติแห่งมาตรา 379 ถึง มาตรา 381 มาใช้บังคับ แต่ถ้าเจ้าหนี้เรียกเอาเบี้ยปรับแล้วสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนก็เป็นอันขาดไป”

2.5.2.2 เกณฑ์ของเบี้ยปรับของเบี้ยปรับ

1. คู่สัญญาจะกำหนดเบี้ยปรับหากไม่มีการชำระหนี้ หรือชำระหนี้ไม่ถูกต้องสมควร
2. เบี้ยปรับอาจกำหนดเป็นเงิน หรือการชำระหนี้เป็นอย่างอื่นก็ได้
3. เบี้ยปรับลูกหนี้ไม่ต้องส่งมอบเบี้ยปรับไว้แก่เจ้าหนี้ จึงเป็นเรื่องที่คู่สัญญาตกลงกันไว้เท่านั้น แต่ถ้าลูกหนี้จะส่งมอบเบี้ยปรับไว้แก่เจ้าหนี้ก็ได้

2.5.2.3 ผลแห่งการที่สัญญามีเบี้ยปรับ

1. เจ้าหนี้รับเบี้ยปรับได้เมื่อใด

มาตรา 379 บัญญัติว่า “ถ้าลูกหนี้สัญญาแก่เจ้าหนี้ว่าจะใช้เงินจำนวนหนึ่งเป็นเบี้ยปรับ เมื่อตนไม่ชำระหนี้ก็ดี หรือไม่ชำระให้ถูกต้องสมควรก็ดี เมื่อลูกหนี้ผิดนัดก็ให้รับเบี้ยปรับ ถ้าการชำระหนี้อื่นจะพึงทำนั้นได้แก่งดเว้นการอันใดอันหนึ่ง หากทำการอันนั้นฝ่าฝืนมูลหนี้เมื่อใดก็ให้รับเบี้ยปรับเมื่อนั้น”

จากมาตรา 379 เจ้าหนี้สามารถเรียกเบี้ยปรับได้เมื่อลูกหนี้ผิดนัดไม่ชำระหนี้ เช่น นายแดง จ้างนายดำ ก่อสร้างบ้าน กำหนดสร้างเสร็จภายใน 10 เดือนนับแต่วันที่ทำสัญญา

โดยมีการตกลงกำหนดเบี้ยปรับเอาไว้ว่า ถ้านายดำสร้างบ้านไม่เสร็จตามที่กำหนดไว้ในสัญญา นายดำ จะต้องจ่ายค่าปรับเป็นเงินวันละ 1,000 บาท เมื่อครบกำหนด 10 เดือนถ้านายดำ สร้างบ้านไม่เสร็จ นายแดงก็เรียกเอาเบี้ยปรับได้

2.5.3 ข้อเปรียบเทียบระหว่างมัดจำกับเบี้ยปรับจากการศึกษามาในหัวข้อ 5.2 และ 5.3 จะพบว่ามัดจำ กับเบี้ยปรับนั้นมีส่วนที่เหมือน และต่างกันหลายประการด้วยกัน ซึ่งท่าน ศาสตราจารย์ ม.ร.ว. เสณีย์ ปราโมช ได้เปรียบเทียบมัดจำกับเบี้ยปรับเอาไว้ดังนี้

1) มัดจำนั้นเป็นเป็นการมุ่งจะให้เป็นการพยานหลักฐานว่าสัญญาได้ทำกันแล้ว หรือให้ถือว่าเป็นประกันในการที่ผู้ให้มัดจำจะปฏิบัติตามสัญญานั้น ส่วนเบี้ยปรับเป็นการมุ่งหมายจะให้ เป็นค่าเสียหายที่คิดเอาไว้ล่วงหน้าสำหรับการชดใช้การผิดสัญญา

2) มัดจำอาจเป็นสิ่งที่ได้ทำไว้ ก่อนที่จะได้ทำสัญญาประธาน โดยประสงค์ที่จะ ให้เป็นหลักฐาน และเชื่อมั่นในการที่จะได้ไปทำสัญญาประธานนั้นต่อกันในที่สุด และเมื่อสัญญา ประธานได้ทำขึ้นแล้วมัดจำก็ไม่จำเป็นต้องให้ไว้เป็นหลักฐานกันต่อไป โดยปกติก็ต้องคืนมัดจำแก่กัน

3) มัดจำต้องมีสิ่งใดสิ่งหนึ่งมอบเอาไว้ให้แก่กันในขณะที่เข้าทำสัญญา โดยมัด จำต้องเป็นเงินหรือสิ่งของ แต่เบี้ยปรับนั้นไม่จำเป็นต้องส่งมอบเอาไว้ให้แก่กันโดยสัญญาว่าจะใช้เงิน หรือชำระหนี้เป็นอย่างอื่นเป็นเบี้ยปรับ และไม่จำเป็นต้องทำสัญญาเบี้ยปรับในขณะที่ทำสัญญาประธาน อาจมาตกลงทำสัญญาเบี้ยปรับกันทีหลังก็ได้

2.6 การเลิกสัญญา

2.6.1 สิทธิในการเลิกสัญญา

สิทธิในการเลิกสัญญา มี 2 ประเภท คือ

1.1 สิทธิเลิกสัญญาโดยข้อสัญญา

มาตรา 386 บัญญัติว่า “ถ้าคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งมีสิทธิเลิกสัญญาโดยข้อสัญญา หรือ โดยบทบัญญัติแห่งกฎหมายการเลิกสัญญาเช่นนั้นยอมทำด้วยการแสดงเจตนาแก่อีกฝ่ายหนึ่ง”

ตามมาตรา 386 เป็นการเลิกสัญญาโดยข้อสัญญากำหนดไว้แต่เดิม ต้องมิใช่การ ตกลงกันขึ้นใหม่

1.2 สิทธิเลิกสัญญาโดยบทบัญญัติของกฎหมาย

1. กรณีคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งไม่ชำระหนี้ หรือไม่ชำระหนี้ให้ถูกต้องสมควร

มาตรา 387 บัญญัติว่า “ถ้าคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งไม่ชำระหนี้ อีกฝ่ายหนึ่งจะ กำหนดระยะเวลาพอสมควร แล้วบอกกล่าวให้ฝ่ายนั้นชำระหนี้ภายในระยยะเวลานั้นก็ได้ ถ้าและฝ่าย นั้นไม่ชำระหนี้ภายในระยะเวลาที่กำหนดไซ้ อีกฝ่ายหนึ่งจะเลิกสัญญาเสียก็ได้”

2.6.2 หลักเกณฑ์ในการเลิกสัญญา

2.6.2.1 ถ้าระยะเวลาเป็นสาระสำคัญแห่งสัญญาและลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ในระยะเวลาที่เจ้าหนี้บอกเลิกสัญญาได้โดยไม่ต้องบอกกล่าวล่วงหน้า

มาตรา 388 บัญญัติว่า “ถ้าวัตถุที่ประสงค์แห่งสัญญานั้น ว่าโดยสภาพหรือโดยเจตนาที่คู่สัญญาได้แสดงไว้จะเป็นผลสำเร็จได้ก็แต่ด้วยการชำระหนี้ ณ เวลาที่กำหนดก็ดี หรือภายในระยะเวลาอันใดอันหนึ่งซึ่งกำหนดไว้ก็ดี และกำหนดเวลาหรือระยะเวลานั้นได้ล่วงพ้นไปโดยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมิได้ชำระหนี้ไซ้ ท่านว่าอีกฝ่ายหนึ่งจะเลิกสัญญานั้นเสียก็ได้ มิพักต้องบอกกล่าวตั้งว่าในมาตราก่อนนั้นเลย”

เช่น เตา จ้างนายสวาย ตัดเสื้อสูทเพื่อใช้ในวันแต่งงาน ในวันที่ 1 ธันวาคม 2546 แต่ปรากฏว่านายสวาย ไม่สามารถส่งมอบเสื้อได้ทันเวลา ดังนั้นเสื้อสูทอันเป็นวัตถุประสงค์แห่งสัญญาว่าโดยสภาพแล้วจะสำเร็จเป็นผลได้ก็ต่อเมื่อได้ส่งมอบก่อนวันแต่งงาน

2.6.2.2 กรณีการชำระหนี้กลายเป็นพันวิสัยเพราะเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งอันจะโทษลูกหนี้ได้

มาตรา 389 บัญญัติว่า “ถ้าการชำระหนี้ทั้งหมด หรือแต่บางส่วนกลายเป็นพันวิสัยเพราะเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งอันจะโทษลูกหนี้ได้ไซ้ เจ้าหนี้จะเลิกสัญญานั้นเสียก็ได้”

เช่น นายไทยรัฐซึ่งเป็นเจ้าของหนังสือพิมพ์ชัตดัมโพสต์ จ้างนายดุสิตเป็นบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ชัตดัมโพสต์ มีกำหนดเวลา 2 ปี และถ้าจะเลิกสัญญานายดุสิต จะต้องบอกกล่าวล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 3 เดือน ในระหว่างอายุสัญญาจ้าง โรงพิมพ์ของหนังสือพิมพ์ชัตดัมโพสต์ ถูกรัฐบาลสั่งปิด นายดุสิตจึงไม่สามารถทำงานให้นายไทยรัฐได้ ซึ่งไม่ใช่ความผิดของนายดุสิต เช่นนี้ นายไทยรัฐไม่มีสิทธิเลิกสัญญาก่อนครบกำหนด 2 ปี (คำพิพากษาฎีกาที่ 462/2478)

2.6.3 ผลของการเลิกสัญญา

2.6.3.1 คู่สัญญาแต่ละฝ่ายจำเป็นต้องให้อีกฝ่ายหนึ่งกลับคืนสู่ฐานะเดิม

มาตรา 391 บัญญัติว่า “เมื่อคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งได้ใช้สิทธิเลิกสัญญาแล้ว คู่สัญญาแต่ละฝ่ายจำเป็นต้องให้อีกฝ่ายหนึ่งได้กลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิม แต่ทั้งนี้จะเป็นที่เสื่อมเสียแก่สิทธิของบุคคลภายนอกหาได้ไม่

ส่วนเงินอันจะต้องใช้คืนในกรณีดังกล่าวมาในวรรคต้นนั้น ท่านให้บวกดอกเบี้ยด้วยคิดตั้งแต่เวลาที่ได้รับไว้

ส่วนที่เป็นภาระงานอันได้กระทำให้และเป็นการยอมให้ใช้ทรัพย์สิน การที่จะขอใช้คืนท่านให้ทำด้วยใช้เงินตามควรค่าแห่งการนั้นๆ หรือถ้าในสัญญามีกำหนดว่าให้ใช้เงินตอบแทนก็ให้ใช้ตามนั้น”

จากมาตรา 391 มีประเด็นที่จะต้องพิจารณา 3 ประการดังต่อไปนี้

1. คู่สัญญาแต่ละฝ่ายต้องกลับคืนสู่ฐานะเดิม กล่าวคือ ได้อะไรจากสัญญาก็ต้องคืนให้อีกฝ่ายหนึ่ง แต่ถ้าคืนไม่ได้ก็ต้องชดใช้ค่าเสียหาย เช่น นายศรธรรม เอาควายตัวหนึ่งไปแลกกับวัวจำนวน 2 ตัวของนายวิल्ली เมื่อมีการเลิกสัญญากัน นายศรธรรมก็ต้องคืนวัว 2 ตัวให้แก่ นายวิल्ली และนายวิल्लीก็ต้องคืนควายให้แก่ นายศรธรรมเช่นกัน

2. ถ้าทรัพย์สินที่ต้องใช้คืนเป็นเงิน ก็ต้องคืนเงินต้นพร้อมดอกเบี้ยโดยคิดนับตั้งแต่วันที่ได้รับต้นเงินนั้นไว้ ถ้าไม่มีการกำหนดดอกเบี้ยเอาไว้ก็ต้องคิดในอัตราร้อยละ 7 ต่อปี (มาตรา 7) เช่น นายพานทองปloom ได้ว่าจ้าง น.ส.แอน ให้สร้างบ้านหลังหนึ่ง โดย น.ส.แอน ได้รับเงินค่าจ้างจำนวน 1,000,000 บาท ไปจากนายพานทองปloom แล้ว ต่อมา มีการเลิกสัญญา น.ส.แอน ก็ต้องคืนเงินจำนวน 1,000,000 บาทให้แก่ นายพานทองปloom พร้อมคิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7 ต่อปี

3. ในส่วนของการทำงานอันได้กระทำ หรือยอมให้ใช้ทรัพย์สิน ซึ่งไม่อาจคืนกันได้แต่กฎหมายกำหนดให้ใช้คืนด้วยเงินตามควรค่าแห่งการนั้น เช่น นายทักษิณ ขายรถยนต์คันหนึ่งให้กับนายชวน ในราคา 600,000 บาท โดยให้นายชวนเอารถไปใช้ก่อน ถ้าต่อมา มีการเลิกสัญญา นายชวนต้องคืนรถยนต์ให้กับนายทักษิณ และต้องใช้เงินตามสมควรที่ได้เอารถไปใช้ ส่วนนายทักษิณก็ต้องคืนเงิน 600,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยให้แก่ นายชวน

2.6.3.2 การเลิกสัญญานั้นต้องไม่กระทบถึงสิทธิของบุคคลภายนอก

มาตรา 391 บัญญัติว่า “เมื่อคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งได้ใช้สิทธิเลิกสัญญาแล้ว... จะให้เป็นที่ยึดถือสิทธิของบุคคลภายนอกหาได้ไม่”

จากตัวอย่างเดิม ก่อนเลิกสัญญา ถ้าหากนายชวน ได้นำรถไปขายให้นายปลื้ม ซึ่งถือว่าเป็นบุคคลภายนอก ถ้าต่อมานายชวน เลิกสัญญากับนายทักษิณ ปกติก็ต้องให้ทั้งคู่กลับคืนสู่ฐานะเดิม คือคืนเงินพร้อมดอกเบี้ยและคืนรถพร้อมค่าใช้รถให้แก่กัน แต่ปรากฏว่าถ้าหากนายชวนต้องคืนรถจะกระทบต่อสิทธิของนายปลื้ม ดังนั้นการคืนรถจึงเป็นการพ้นวิสัย นายชวนจึงต้องชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ นายทักษิณแทน

3. ทฤษฎีการศึกษา

สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชนฯ, (<http://www.saranukromthai.or.th/BOOK12/chapter2/t12-2-l1.htm>) อธิบายว่า

3.1 ความหมายของทฤษฎีการศึกษา

ทฤษฎีการศึกษา หมายถึงเงินทุนสำหรับค่าใช้จ่ายในการศึกษาที่บุคคล หรือองค์การต่างๆ บริจาคให้เพื่อช่วยเหลือสงเคราะห์ผู้ที่มีอยู่ในหน้าที่ เลี้ยงดูปกครองโดยตรงของตนได้ศึกษาเล่าเรียน

การศึกษาในระบบโรงเรียนและสถานบันการศึกษาในสมัยปัจจุบัน มีค่าใช้จ่ายที่จำเป็นหลายประการ เช่น ค่าเล่าเรียน ค่าหนังสือ เครื่องมือ และอุปกรณ์ ค่าบำรุงกีฬาและกิจกรรม และ ฯลฯ ที่โรงเรียนหรือสถานศึกษา เรียกเก็บ ค่าเครื่องแบบนักเรียน ค่าเดินทางและกินอยู่ พักผ่อน

หย่อนใจและ กิจการสังคม ฯลฯ ที่ผู้เรียนจับจ่ายใช้สอยเอง ถ้าผู้เรียนไม่สามารถพำนักที่ บ้านกับครอบครัวของตนเองได้ ก็มีค่าเช่าที่พักที่จะต้องจ่ายเพิ่มอีก ดังผู้ที่ไป ศึกษาต่างจังหวัดหรือต่างประเทศประจำก็ได้

3.2 ค่าใช้จ่ายในการศึกษา

ในสมัยโบราณ การศึกษาของชาวบ้านสามัญชนคือ การเรียนความรู้ที่ จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพ ซึ่งมักตามแบบอย่างของพ่อแม่ และบรรพบุรุษ การศึกษาคือการเรียนรู้อากปรสภการณัปกติของชีวิตประจำวัน ด้วยการช่วยงานในครัวเรือนและไร่นาจนมีความรู้ความชำนาญสามารถเลี้ยง ตัวเองได้เมื่อเติบโตใหญ่ การหาความรู้วิชาชีพอื่น ๆ ที่นอกเหนือประสภการณั และความสามารถของพ่อแม่ที่จะสั่งสอนฝึกฝน ได้ใช้วิธีนำผู้เรียนไปฝากทำงาน รับใช้ผู้มีความรู้ที่จะถ่ายทอดให้ ค่าใช้จ่ายสำหรับการศึกษาของเยาวชนเริ่มเป็นภาระทางการเงิน สำหรับพ่อแม่ผู้ปกครองระดับชาวบ้านสามัญชนที่ยากจนหรือมีเพียงพอกินพอใช้ เมื่อการหาความรู้ต้องทำกระทำนอกระบบความเป็นอยู่ของชีวิตประจำวันใน ครอบครั้วและชุมชน และบ้านเมืองมีกฎหมายสั่งบังคับไว้ให้ทุกคนต้องปฏิบัติ แม้ผู้ปกครองจะไม่ต้องการหรือไม่มีเงินทองพอที่จะใช้สอยเพื่อการศึกษา เช่นนี้ ก็ไม่สามารถหลีกเลี่ยงหน้าที่ซึ่งต้องปฏิบัติในฐานะประชาชนพลเมืองของประเทศ ได้

3.3 ประวัติการให้ทุนการศึกษาในเมืองไทย

การศึกษาตามแบบประเพณีเดิมของไทยนั้นเป็นที่คุ้นเคยและปฏิบัติกัน ตามความพอใจ และตามฐานะของบุคคล เรียกกันว่าศึกษาในวัดและในวัง ดัง นั้นการศึกษาหาความรู้ใหม่ ๆ จากผู้ที่ไม่คุ้นเคย ไม่ตรงตามความพอใจ หรือ ฐานะของบุคคล เช่น การศึกษาความรู้แบบตะวันตกที่ชาวตะวันตกอยากจะให้ หรือที่ผู้ปกครองบ้านเมืองไทยตระหนักเห็นความจำเป็นที่คนไทยต้องรู้ จึงจำเป็นต้องมีสิ่งจูงใจหรือการช่วยเหลือค่าใช้จ่ายให้แก่ผู้ที่จะเรียน

ในอดีตมีหลักฐานการให้สิ่งจูงใจให้เล่าเรียน เช่น ประชุมพงศาวดาร (ภาคที่ 32) ระบุว่าคณะสอนศาสนาชาวฝรั่งเศสเคยให้ทุนคนไทยไปศึกษา ต่างประเทศในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช (พ.ศ.2219-2231) แห่งกรุงศรีอยุธยาให้การช่วยเหลือการเล่าเรียนของเด็กไทย ในสมัยรัชกาลที่ 3 และ 4 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ คนไทยในระดับเจ้านายและขุนนางข้าราชการ เริ่มสนใจความรู้ของตะวันตกซึ่งหมอสอนศาสนาหรือมิชชันนารีตะวันตกนำ มาเผยแพร่ มิชชันนารี คณะเพรสไบทีเรียน ชาวอเมริกัน ที่ตั้งโรงเรียนใน เมืองไทยหาเด็กเข้าเรียนไม่ได้ ต้องใช้วิธีจ้างเด็กให้เรียนมิชชันนารีชาติเดียวกันนี้ได้ให้ทุนสตรีไทยคือนางเต๋อ หรือนางเอสเทอร์ (Esther) ไปศึกษาวิชาผดุงครรภ์แผนใหม่ที่สหรัฐอเมริกาและกลับมาเมืองไทยเมื่อ พ.ศ. 2403 เมื่อทางราชการเริ่มจัดการศึกษาแผนใหม่ในระบบโรงเรียนตามแบบ ตะวันตกอย่างจริงจัง เพื่อรับเอาความรู้ของตะวันตกมาใช้ในการบริหาร และ สร้างความเจริญให้ประเทศ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ พระราชทาน

พระราชทรัพย์ส่งนักเรียนไปศึกษาวิชาภาษาอังกฤษที่สิงคโปร์ และ วิชาการตะวันตกที่ประเทศอังกฤษ ตั้งแต่ พ.ศ. 2414 นักเรียนเหล่านี้ถือได้ ว่าเป็นผู้ที่ได้รับทุนการศึกษาในพระบรมราชานุเคราะห์ทั้งสิ้น

3.4 ประเภทของทุนการศึกษาในปัจจุบัน

ทุนการศึกษาที่ให้กันอยู่ในปัจจุบันทั้งจากแหล่งทุนของรัฐบาลและ เอกชน มีประเภทต่าง ๆ ดังนี้

- 3.4.1 ทุนรางวัลผลการเรียนดี
- 3.4.2 ทุนช่วยเหลือผู้ขาดแคลน
- 3.4.3 ทุนส่งเสริมการศึกษาเฉพาะทาง
- 3.4.4 ทุนสนับสนุนกิจกรรมเสริมหลักสูตร
- 3.4.5 ทุนสำหรับผู้ด้อยโอกาสทางสังคมและวัฒนธรรม
- 3.4.6 ทุนเงินยืมเพื่อการลงทุนพัฒนาบุคคล
- 3.4.7 ทุนการศึกษาเพื่อส่งเสริมธุรกิจ

3.5 แหล่งทุนการศึกษาในปัจจุบัน

แหล่งทุนที่สำคัญแหล่งแรกคือ รัฐบาลของประเทศที่ต้องการบุคคลผู้มี ความรู้ไว้รับราชการ ทั้งจากการไปศึกษาในต่างประเทศและการศึกษาภายใน ประเทศ แต่เนื่องจากทุนเหล่านี้ ต้องการคัดเลือกด้วยความสามารถทางวิชา การหรือคุณสมบัติทางสังคมและวัฒนธรรม เป็นสำคัญ จึงไม่มีจุดมุ่งหมายช่วย เหลือผู้ขาดส่นเป็นพิเศษ

3.6 ความสำคัญของทุนการศึกษาในการพัฒนาประเทศ

การศึกษาคือการสร้างและเพิ่มพูนความรู้และความคิดของบุคคล เพื่อให้สามารถปรับตัวได้ในสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตของคนในสังคม สังคมจะพัฒนาได้มากเมื่อสมาชิกในสังคมมีความสามารถมาก สังคมจึงต้องส่งเสริมการศึกษาหาความรู้ของสมาชิก

การศึกษาหาความรู้ส่วนหนึ่งเป็นการกระทำโดยเสรีตามความสนใจ ใคร่รู้ของตัวบุคคลเอง และอีกส่วนหนึ่งเป็นการกำหนดให้โดยผู้ใหญ่สำหรับ เยาวชนหรือโดยรัฐสำหรับประชาชน การศึกษาส่วนแรกเป็นการจัดให้และ แสวงหาโดยเสรีทั้งทางฝ่ายผู้ให้และผู้รับ เป็นประเภทที่ปัจจุบันเรียกกันว่า การศึกษานอกระบบโรงเรียน หรือการศึกษาตามอัธยาศัย การศึกษาส่วนหลัง เป็นการศึกษาที่รัฐบาลผู้บริหารประเทศจัดให้โดยตรง เช่น ในโรงเรียนและ มหาวิทยาลัยของรัฐ หรือโดยอ้อมด้วยการสนับสนุนช่วยเหลือให้เอกชนตั้ง สถานศึกษาบริการ แต่ไม่ว่าจะเป็นการจัดให้โดยตรงหรือโดยอ้อมก็ตาม ย่อมมีการควบคุมประเภทและมาตรฐานของความรู้ที่ให้ได้ด้วยหลักสูตรเนื้อหาซึ่งทางราชการกำหนด และบังคับให้ต้องรับการศึกษาเช่นนี้อย่างน้อยในระดับหนึ่ง ซึ่งทางราชการถือว่าประชาชนทุกคนควรมี คือ การศึกษาระดับประถมศึกษา ภาคบังคับตามกฎหมาย

3.7 หลักเกณฑ์การพิจารณาให้ทุนการศึกษา

ตุลารัตน์ และสุทธิพันธ์,(2551) กล่าวว่า จะแบ่งเป็นด้านหลักๆ ดังต่อไปนี้

3.7.1 ด้านผลการเรียน หมายถึง ระดับเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนดไว้ในทุนการศึกษานั้นๆ

3.7.2 ด้านเศรษฐกิจและครอบครัว หมายถึง รายได้โดยเฉลี่ยของครอบครัวและรายได้โดยเฉลี่ยที่ผู้ขอทุนการศึกษาที่ได้รับจากส่วนต่างๆ

3.7.3 ด้านความประพฤติ หมายถึง ลักษณะการแสดงออก ทั้งทางด้านกิริยา คำพูด และการแต่งกาย รวมทั้งการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ

3.7.4 ด้านกิจกรรม หมายถึง การใช้เวลาเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ส่วนร่วม เช่น การออกค่ายอาสา การเป็นผู้นำประชุมเชียร์รับน้อง เป็นต้น รวมทั้งการช่วยเหลือครูบาอาจารย์ บุคลากรอย่างสม่ำเสมอ

4. หลักการร่างและการพิจารณาร่าง กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่ง

สุริศา, (2557) กล่าวว่าไว้ว่า การพิจารณาร่างกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่ง ที่หน่วยงานของมหาวิทยาลัย เสนอมาจะพิจารณาตรวจสอบว่าร่างที่เสนอมาดังกล่าว เป็นเรื่องที่ทำขึ้นใหม่ หรือเป็นการแก้ไขปรับปรุงไปจากกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง ที่มีผลบังคับอยู่นั้น โดยการตรวจสอบจากบันทึกที่หน่วยงานเสนอมา หรือตรวจสอบ จากกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับของมหาวิทยาลัยที่มีผลบังคับอยู่ขณะนั้น หากยังคลุมเครือไม่ชัดเจน อาจสอบถาม หน่วยงานที่ได้เสนอเรื่องเข้ามา จากนั้นจะได้พิจารณาในขั้นตอนต่อไป ดังนี้

4.1 กรณีเป็นร่าง กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ ที่จัดทำขึ้นใหม่ จะพิจารณาตรวจสอบว่าตามร่างที่หน่วยงาน เสนอมา เกี่ยวด้วย เรื่องใด และเคยมี กฎ ระเบียบ ข้อบังคับหรือประกาศ ในลักษณะเดียวกัน กับของหน่วยงานอื่นๆ ที่ได้ผ่านความเห็นชอบ จากที่ประชุมคณบดี หรือสภามหาวิทยาลัยแล้วหรือไม่ หากกรณีมี กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ ซึ่งมีรูปแบบ หรือมีลักษณะ เดียวกันก็จะนำกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศนั้นๆ มาพิจารณาเทียบเคียงกับร่างที่หน่วยงานเสนอมาโดยการยึดหลักการตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ ที่ประกาศใช้แล้วเป็นฐานในการพิจารณาโดยในการตรวจสอบอาจให้ความเห็นหรือตั้งข้อสังเกต พร้อมทั้งแก้ไขร่าง ที่เสนอมาให้เป็นไปตาม ระเบียบงานสารบรรณ ตามแบบของข้อบังคับ ระเบียบหรือประกาศแล้วแต่กรณี และ พิจารณาหลักการ และการใช้ข้อความต่างๆ ให้ถูกต้องครบถ้วน โดยไม่ให้ขัดหรือแย้งกับระเบียบ ข้อบังคับอื่นๆ ของมหาวิทยาลัย จากนั้นจะเสนอร่างที่ได้ตรวจพิจารณา แล้วให้หน่วยงาน ที่เสนอเรื่องเข้ามาได้พิจารณา อีกครั้งว่าเป็นไปตาม วัตถุประสงค์ หรือเจตนารมณ์หรือไม่ ตลอดจนข้อความถูกต้องครบถ้วนหรือไม่ เมื่อหน่วยงาน เห็นชอบแล้วก็จะนำ เสนอที่ประชุม คณบดีหรือสภามหาวิทยาลัยพิจารณาในลำดับต่อไป

4.2 กรณีเป็นร่างกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ ที่เป็นการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม จาก กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศเดิม ที่มีอยู่แล้ว จะพิจารณาตรวจสอบว่าเป็นการแก้ไขปรับปรุงเพียงเล็กน้อย หรือเป็นการแก้ไขปรับปรุงใหญ่ ถ้าเป็นการแก้ไขปรับปรุง เพียงเล็กน้อยก็จะ

ยกร่าง กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับเป็นฉบับที่ 2 โดยกำหนดให้แก้ไขเฉพาะบางข้อที่มีการเสนอขอแก้ไข ถ้าพิจารณาแล้ว เห็นว่าเป็นการแก้ไขปรับปรุงใหญ่ก็จะยกร่างกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศชิ้นใหม่ โดยกำหนดให้ยกเลิก กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือ ประกาศที่ใช้อยู่เดิมทั้งฉบับ ในการจัดทำร่าง กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ ในทั้งสองกรณีจะจัดทำบัญชี หรือตาราง เปรียบเทียบ แสดงความแตกต่างของกฎระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศเดิม กับร่างใหม่ที่ต่างออกไป เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการ พิจารณาของ ที่ประชุมคณบดีและสภามหาวิทยาลัย สำหรับขั้นตอนการตรวจพิจารณา จะมีลักษณะเดียวกันกับที่กล่าวตามข้อ 1

ในการเริ่มต้นการยกร่างกฎหมายนั้นผู้ร่างต้องคำนึงถึงสิ่งต่างๆ ดังนี้

1. ขั้นตอนก่อนยกร่าง (บทตรวจสอบการยกร่างกฎหมาย)

- 1.1 วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจคืออะไร
- 1.2 ใครควรเป็นผู้ทำภารกิจนั้น
- 1.3 มีความจำเป็นที่ต้องตรากฎหมายขึ้นเพื่อให้การทำภารกิจนั้นประสบความสำเร็จหรือไม่

- 1.4 ความซ้ำซ้อนของกฎหมาย
- 1.5 ภาระต่อบุคคลและความคุ้มค่า
- 1.6 ความพร้อมของหน่วยงาน
- 1.7 หน่วยงานที่รับผิดชอบ
- 1.8 วิธีการทำงานและการตรวจสอบ
- 1.9 การรับฟังความคิดเห็น และผู้ที่อาจได้รับผลกระทบจากการที่กฎหมายนั้น

2. ขั้นตอนขณะยกร่าง

- 2.1 พิจารณาศักดิ์ของกฎหมาย เช่น เป็นพระราชบัญญัติ พระราชกำหนด
- 2.2 พิจารณาลำดับของกฎหมาย เช่น เป็นฉบับแรก ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม หรือปรับปรุงใหม่
- 2.3 ความถูกต้องตามแบบของกฎหมายแต่ละประเภท มีรูปแบบเช่นไร
- 2.4 พิจารณาจุดประสงค์ของการร่าง เพื่อจะได้ยกร่างได้ตรงตามวัตถุประสงค์ เช่น เพื่อยกเลิก เพื่อจัดตั้ง เพื่อส่งเสริม เพื่อให้การคุ้มครอง รวมถึงความเหมาะสมในเรื่องของเวลาที่จะประกาศใช้กฎหมายตามที่เป็นจริงด้วย
- 2.5 การกำหนดบทนิยามต่างๆ
- 2.6 ความถูกต้อง ครบถ้วน ของเนื้อหาสาระในประเด็นต่างๆ ที่จะยกร่าง การจักเรียง มาตรา การจัดหมวดหมู่ และความขัดกันของกฎหมาย หรือขัดกันของกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องมีหรือไม่ มีปัญหาในการปฏิบัติหรือไม่ และจะมีวิธีการแก้ไขหรือไม่อย่างไร
- 2.7 การใช้ภาษาในกฎหมาย ถ้อยคำตามแบบของกฎหมาย การสะกดคำ การใช้วรรคตอน แบบการใช้ตัวเลข ตัวหนังสือ รวมไปถึงการใช้ถ้อยคำสำนวนต่างๆ มีความกลมกลืนเหมาะสมกันหรือไม่

2.8 ในบทที่เป็นเนื้อหาของสาระของกฎหมายจะต้องศึกษาในข้อกฎหมายที่จะเกิดจากการ บังคับใช้และการตรวจสอบความขัดแย้ง ความซ้ำซ้อน หรือการบัญญัติกฎหมายที่ให้กฎหมายลูกมี อำนาจมากกว่ากฎหมายแม่บทหรือไม่ด้วย

2.9 การใช้บทเฉพาะกาลในการรักษาสิทธิต่างๆ จำเป็นต้องมีหรือไม่ รวมถึงการ รักษาการตามกฎหมายจะเป็นอย่างไร มีใครบ้าง หรือคำนึงถึงปัญหาในทางปฏิบัติว่ากลไกในการ บังคับใช้นั้นสมบูรณ์เหมาะสม สามารถบังคับใช้ได้สมความมุ่งหมายหรือไม่

3. ขั้นตอนภายหลังการยกร่าง

นำออกบังคับใช้

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วุฒิ มีช่วย (๒๕๕๑) ได้ทำการศึกษาเรื่อง คดีปกครองกับมหาวิทยาลัย โดยมีข้อสรุปว่า การบริหารงานมหาวิทยาลัยโดยไม่เกิดข้อพิพาททางปกครองนั้น มีหลักการสำคัญคือ ต้องบริหาร และกระทำการภายใต้กฎหมายที่ให้อำนาจไว้และกระทำการด้วยใจที่เป็นธรรม

สรีรัตน์ หมวดเมือง (๒๕๕๙) ได้ทำการศึกษาเรื่อง คดีปกครองเกี่ยวกับการละเลยหรือ ล่าช้าในการปฏิบัติหน้าที่ของฝ่ายปกครอง พบว่า หลักเกณฑ์ของผู้มีสิทธิฟ้องคดีปกครองในระบบ กฎหมายปกครองของไทย แตกต่างกับหลักเกณฑ์ของผู้มีสิทธิฟ้องคดีปกครองในระบบกฎหมาย ปกครองของเยอรมันซึ่งยึดหลักการเป็นผู้ถูกระทบสิทธิ ในขณะที่กฎหมายปกครองไทยกำหนดว่าผู้ มีสิทธิฟ้องคดีจะต้องเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากคำสั่งทางปกครอง

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาเรื่อง “คดีปกครองที่เกี่ยวข้องกับการผิดสัญญาทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัย” เป็นการศึกษาถึงเกณฑ์การผิดสัญญาทุนการศึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องชัดเจนในการนำมาวิเคราะห์ โดยผู้วิจัยมีวิธีการศึกษาและการรวบรวมข้อมูล ดังต่อไปนี้

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการต่างๆ ดังนี้

1. การศึกษาการศึกษาถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสัญญารับทุนของมหาวิทยาลัย ใช้การศึกษาจากเอกสาร การศึกษาถึงพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 และพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ใช้การศึกษาจากเอกสาร ตำรา บทความทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง

2. วิเคราะห์หลักการและข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในคดีปกครองที่เกี่ยวข้องกับการให้ทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัยจำนวน 5 คดี

3. สัมภาษณ์บุคลากรมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับการทำสัญญาคดีปกครองสัญญารับทุนของมหาวิทยาลัย โดยใช้แบบสัมภาษณ์ แบบกึ่งโครงสร้าง เพื่อเน้นย้ำความเข้าใจในกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ

1. กลุ่มตัวอย่าง

1.1 คำพิพากษาศาลปกครองเกี่ยวกับสัญญาการศึกษาและสัญญารับทุนของมหาวิทยาลัย จำนวน 9 แห่ง ได้แก่

- 11.1 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- 11.2 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- 11.3 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
- 11.4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
- 11.5 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- 11.6 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- 11.7 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- 11.8 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 11.9 มหาวิทยาลัยนเรศวร

1.2 กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของมหาวิทยาลัยของรัฐจำนวน 5 แห่ง ได้แก่

- 1.2.1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- 1.2.2 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- 1.2.3 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- 1.2.4 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- 1.2.5 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

1.3 กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

1.3.1 ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วย การให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัยและดูงาน ณ ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๙

1.3.2 ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการทำสัญญาและการชดใช้เงิน กรณีรับทุน ลา ศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย และปฏิบัติงานในองค์กรระหว่างประเทศ

1.4 บุคลากรมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับการทำสัญญารับทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัย จำนวน 5 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 คำพิพากษาหรือคำสั่งศาลปกครองสูงสุด ดังนี้

- 2.1.1 คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ 218/2548
- 2.1.2 คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ 421/2552
- 2.1.3 คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ 433/2550
- 2.1.4 คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ 62/2553
- 2.1.5 คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ 616/2550
- 2.1.6 คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.67/2553
- 2.1.7 คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.236/2549
- 2.1.8 คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.599/2556
- 2.1.9 คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.388/2551
- 2.1.10 คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.74/2553
- 2.1.11 คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.82/2553
- 2.1.12 คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.152/2553
- 2.1.13 คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.309/2549
- 2.1.14 คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.359/2552
- 2.1.15 คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.639/2555

2.2 เอกสารกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.2.1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

(1) ประกาศคณะกรรมการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงาน เรื่อง ระเบียบมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ว่าด้วยพนักงานมหาวิทยาลัยไป ศึกษา ฝึกอบรม วิจัย และดูงาน พ.ศ. 2546

(2) ประกาศคณะกรรมการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงาน เรื่อง ระเบียบมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ว่าด้วยการให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม วิจัย และดูงาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550

(3) สัญญานุญาตให้พนักงานไปศึกษา ฝึกอบรม วิจัย และดูงาน

(4) สัญญาค้ำประกัน

2.2.2 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

(1) ประกาศมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เรื่อง วันเวลาปฏิบัติงาน วันหยุดประเภทการลา หลักเกณฑ์ วิธี เงื่อนไขการลา และได้รับเงินเดือนระหว่างลาของพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2552

(2) สัญญาของพนักงานมหาวิทยาลัยที่ไปศึกษา

(3) สัญญาค้ำประกัน

2.2.3 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

(1) ประกาศมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เรื่อง หลักเกณฑ์การพัฒนาพนักงานมหาวิทยาลัย

(2) ประกาศมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เรื่อง หลักเกณฑ์การพัฒนาพนักงานมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ 2)

(3) สัญญานุญาตให้ข้าราชการไปศึกษาภายในประเทศ

(4) สัญญาค้ำประกัน

(5) สัญญานุญาตให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม วิจัย และดูงาน ต่างประเทศ

(6) สัญญาค้ำประกัน

2.2.4 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

(1) ประกาศมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการ อำนวยการพิจารณาอนุญาตการลา และการได้รับค่าจ้างระหว่างลา ของพนักงานมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

(2) ประกาศมหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัธยมศึกษาสตร์ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ
อำนาจพิจารณาอนุญาตการลา และการได้รับค่าจ้างระหว่างลาของพนักงานมหาวิทยาลัยธยมศึกษาสตร์
พ.ศ. ๒๕๕๒ (ฉบับที่ 3)

(3) สัญญาอนุญาตให้ข้าราชการไปศึกษาภายในประเทศ

(4) สัญญาอนุญาตให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรมหรือปฏิบัติการ
วิจัย ณ ต่างประเทศ

(6) สัญญาค้ำประกัน

2.2.5 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

(1) ระเบียบคณะกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลธัญบุรี ว่าด้วย หลักเกณฑ์การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย
หรืองานสร้างสรรค์ และดูงาน พ.ศ. ๒๕๕๘

(2) สัญญารับทุนการศึกษาภายในประเทศ

(3) สัญญาอนุญาตให้ข้าราชการไปศึกษาต่อภายในประเทศภาคปกติ

(4) สัญญาค้ำประกัน

2.2 คอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการสืบค้นข้อมูล

2.3 แบบสัมภาษณ์ชนิดกึ่งมีโครงสร้าง

2.4 เทปบันทึกเสียง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เอกสารกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
ของรัฐจำนวน 5 แห่ง เทียบเคียงกับกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
รัตนโกสินทร์ในปัจจุบัน หลังจากนั้นนำข้อมูลที่ได้กำหนดเป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง นำไป
สัมภาษณ์บุคลากรมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับการทำสัญญาค้ำประกันสัญญาเรียนของมหาวิทยาลัย
และนำมาวิเคราะห์ข้อมูลอีกครั้ง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาวิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลไปพร้อมๆ กับการเก็บรวบรวมข้อมูลตามหลักการวิจัย
เชิงคุณภาพ เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยยึดหลักตรรกะเทียบเคียงกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่
เกี่ยวข้อง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่องคดีปกครองที่เกี่ยวข้องกับการผิดสัญญาทุนการศึกษาในมหาวิทยาลัย ในครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้ศึกษาคดีปกครองที่เกี่ยวข้องกับการผิดสัญญาการศึกษาต่อและสัญญาเงินทุนในคดีปกครองที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว ตลอดถึงการศึกษารูปแบบ หลักเกณฑ์ การการให้ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัย ไปศึกษาหรือฝึกอบรม ทั้งกรณีการอนุญาตให้ลาไปศึกษาต่อภายในประเทศ และต่างประเทศ รวมถึงกรณีและผู้ลาศึกษาได้ขอรับทุนเพื่อไปศึกษาต่อในคราวเดียวกัน ซึ่งคณะผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากมหาวิทยาลัยกลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 แห่ง โดยการวิเคราะห์ หลักเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ สัญญาอนุญาตให้ลาศึกษา สัญญาเงินทุนการศึกษา และแบบสัมภาษณ์กลุ่มบุคลากรจากมหาวิทยาลัยของรัฐหรือมหาวิทยาลัยในสังกัดของรัฐซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับส่วนงานการให้ทุน และส่วนงานคดีที่เกี่ยวกับคดีการผิดสัญญาอนุญาตให้ลาศึกษาและสัญญาให้ทุนการศึกษา โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. การศึกษาคดีปกครองที่เกี่ยวข้องกับการผิดสัญญาทุนการศึกษาในมหาวิทยาลัย จำนวน 15 คดี
2. การศึกษารูปแบบ หลักเกณฑ์ และข้อกำหนดกรณีการให้ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัย ไปศึกษาหรือฝึกอบรม และการให้ทุนการศึกษา
 - 2.1 ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ
 - 2.2 หนังสือสัญญาอนุญาตให้ลาศึกษา/สัญญาเงินทุนเพื่อไปศึกษาต่อ

ตอนที่ 2 สรุปผลการสัมภาษณ์

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วนการวิเคราะห์ ดังนี้

1. การวิเคราะห์คดีปกครองที่เกี่ยวข้องกับการผิดสัญญาทุนการศึกษาในมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นคดีที่ศาลปกครองคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว จำนวน 15 คดี นำเสนอเป็นการผิดสัญญา 4 กรณี ตามตารางเปรียบเทียบ ดังนี้

ตารางเปรียบเทียบ วิเคราะห์การผิดสัญญาเงินทุน และสัญญาอนุญาตให้ลาศึกษา

กรณีการผิดสัญญา	คดี ที่ 1	คดี ที่ 2	คดี ที่ 3	คดี ที่ 4	คดี ที่ 5	คดี ที่ 6	คดี ที่ 7	คดี ที่ 8	คดี ที่ 9	คดี ที่ 10	คดี ที่ 11	คดี ที่ 12	คดี ที่ 13	คดี ที่ 14	คดี ที่ 15	สรุป ประเด็น
กรณีที่ลาออกจาก ข้าราชการ/พนักงาน มหาวิทยาลัย ระหว่าง การชดใช้ทุนคืนตาม สัญญา	✓	✓			✓	✓				✓	✓	✓	✓	✓	✓	60%
กรณีพ้นสภาพ นักศึกษา/ไม่สำเร็จ การศึกษาตามกำหนด ระยะเวลา/กพ. มี คำสั่งให้ยุติการศึกษา และไม่ยอมกลับมา ชดใช้คืนทุน							✓	✓	✓							20%
กรณีสำเร็จการศึกษา แต่ไม่กลับมาชดใช้คืน ทุน				✓												10%
กรณีระหว่างชดใช้คืน ทุน ถูกปลงออก/ให้ ออก/ไล่ออกจาก ราชการ/พนักงาน มหาวิทยาลัย			✓													10%

จากตารางวิเคราะห์พบว่าประเด็นกรณีและผู้ขอลาศึกษา/ผู้ขอรับทุนการศึกษากระทำการผิดข้อสัญญามากที่สุดคือกรณีที่ลาออกจากข้าราชการ/พนักงานมหาวิทยาลัย ระหว่างการชดใช้ทุนคืนตามสัญญาจำนวน 10 คดี ใน 15 คดี หรือคิดเป็น 70%

ประเด็นเกี่ยวกับกรณีไม่สำเร็จการศึกษาตามกำหนดระยะเวลา/กพ. มีคำสั่งให้ยุติการศึกษาและไม่ยินยอมกลับมาชดใช้คืน จำนวน 3 คดี ใน 15 คดี หรือคิดเป็น 20%

ประเด็นเกี่ยวกับกรณีสำเร็จการศึกษาแต่ไม่กลับมาชดใช้คืนทุนจำนวน 1 คดี ใน 15 คดี หรือคิดเป็น 5%

ประเด็นกรณีระหว่างชดใช้คืนทุน ถูกให้ออก/ไล่ออกจากราชการ/พนักงานมหาวิทยาลัยจำนวน 1 คดี ใน 15 คดี หรือคิดเป็น 5%

ตารางการวิเคราะห์มหาวิทยาลัยที่มีการกรณีพิพาทเกี่ยวกับการผิดสัญญาอนุญาตให้ลาศึกษา/สัญญา
รับทุน

รายชื่อมหาวิทยาลัยที่มีคดีพิพาททางปกครอง	คดีที่ 1	คดีที่ 2	คดีที่ 3	คดีที่ 4	คดีที่ 5	คดีที่ 6	คดีที่ 7	คดีที่ 8	คดีที่ 9	คดีที่ 10	คดีที่ 11	คดีที่ 12	คดีที่ 13	คดีที่ 14	คดีที่ 15	สรุปประเด็น
มหาวิทยาลัยที่ 1							✓									
มหาวิทยาลัยที่ 2	✓	✓														
มหาวิทยาลัยที่ 3						✓								✓		
มหาวิทยาลัยที่ 4										✓						
มหาวิทยาลัยที่ 5												✓				
มหาวิทยาลัยที่ 6				✓												
มหาวิทยาลัยที่ 7			✓					✓				✓				
มหาวิทยาลัยที่ 8									✓							
มหาวิทยาลัยที่ 9										✓					✓	

จากตารางวิเคราะห์มหาวิทยาลัยที่มีคดีพิพาทเกี่ยวกับทุนการศึกษา พบว่ามหาวิทยาลัยที่ 7 มีคดีพิพาทเกี่ยวกับทุนการศึกษามากที่สุด จำนวน 3 คดี จาก 15 คดี

มหาวิทยาลัยที่ 2 และ 3 มีคดีพิพาทเกี่ยวกับทุนการศึกษารองลงมา จำนวน 2 คดี จาก 15 คดี

มหาวิทยาลัยที่ 1, 4, 5, 6, 8, 9 มีคดีพิพาทเกี่ยวกับทุนการศึกษาน้อยที่สุด จำนวน 1 คดี จาก 15 คดี

- จากผลวิเคราะห์คดีปกครองเบื้องต้น นำไปสู่การศึกษารูปแบบ หลักเกณฑ์ และข้อกำหนดกรณีการอนุญาตให้ลาไปศึกษาต่อและการให้ทุนการศึกษา เพื่อค้นหาช่องว่างทางด้านกฎหมายจากมหาวิทยาลัยกลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 แห่ง โดยเสนอเป็น 5 หมวด และส่วนของรูปแบบ หลักเกณฑ์ และข้อกำหนดตามหนังสือสัญญา ดังตารางเปรียบเทียบ 1- 5 ดังนี้

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์การให้ทุนและให้ข้าราชการ/พนักงานมหาวิทยาลัยลาเพื่อไปศึกษาหมวด
ทั่วไป

หลักการอนุญาตให้ข้าราชการ/พนักงานมหาวิทยาลัย ไปศึกษา	มทร.รัตนโกสินทร์	มหาวิทยาลัย (ก)	มหาวิทยาลัย (ข)	มหาวิทยาลัย (ค)	มหาวิทยาลัย (ง)	มหาวิทยาลัย (จ)	สรุปประเด็น
ผู้มีอำนาจอนุมัติ	✓	✗	✓	✓	✓	✓	80%
ข้อปฏิบัติในระหว่างลาศึกษา	✗	✓	✗	✗	✓	✗	40%

หลักการอนุญาตให้ข้าราชการ/พนักงานมหาวิทยาลัย ไปศึกษา	มทร.รัตนโกสินทร์	มหาวิทยาลัย (ก)	มหาวิทยาลัย (ข)	มหาวิทยาลัย (ค)	มหาวิทยาลัย (ง)	มหาวิทยาลัย (จ)	สรุปประเด็น
นियามบท การให้ความหมาย คำว่า “ศึกษา” / “ทุน” / ประเภทของทุน	X	✓	✓	X	✓	✓	80%
การเสนอขออนุญาตลาไปศึกษาต่อ	X	X	✓	X	X	X	20%
แนวทางในการพิจารณาให้พนักงาน/ข้าราชการลาศึกษา ความจำเป็นและอัตราค่าจ้าง	✓	✓	✓	✓	✓	✓	100%

จากตารางที่ 1 พบว่าหลักเกณฑ์ผู้มีอำนาจอนุมัติ มีมหาวิทยาลัย 4 ใน 5 แห่งหรือคิดเป็น 80% ได้กำหนดเป็นหลักเกณฑ์ไว้

ประเด็นเกี่ยวกับข้อปฏิบัติในระหว่างลาศึกษา มีมหาวิทยาลัย 2 ใน 5 แห่งหรือคิดเป็น 40% ได้กำหนดเป็นหลักเกณฑ์

ประเด็นเกี่ยวกับนियามบท การให้ความหมาย คำว่า “ศึกษา” “ทุน” “ประเภทของทุน” มหาวิทยาลัย 4 ใน 5 แห่งหรือคิดเป็น 80% ได้กำหนดเป็นหลักเกณฑ์ไว้

ประเด็นเกี่ยวกับการเสนอขออนุญาตลาไปศึกษาต่อ มีมหาวิทยาลัย 1 ใน 5 แห่งหรือคิดเป็น 20% ได้กำหนดเป็นหลักเกณฑ์

ประเด็นเกี่ยวกับการแนวทางในการพิจารณาให้พนักงาน/ข้าราชการลาศึกษา ความจำเป็นและอัตราค่าจ้าง มหาวิทยาลัยทั้ง 5 แห่งหรือคิดเป็น 100% ได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์การให้ทุนและให้ข้าราชการ/พนักงานมหาวิทยาลัยลาเพื่อไปศึกษาหมวดศึกษาภายในประเทศ

หลักการอนุญาตให้ข้าราชการ/พนักงานมหาวิทยาลัย ไปศึกษา	มทร.รัตนโกสินทร์	มหาวิทยาลัย ที่ 1	มหาวิทยาลัย ที่ 2	มหาวิทยาลัย ที่ 3	มหาวิทยาลัย ที่ 4	มหาวิทยาลัย ที่ 5	สรุปประเด็น
คุณสมบัติของผู้ลาศึกษาต่อ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	100%
การพิจารณาการให้ทุนตามอัตราค่าจ้าง	✓	✓	✓	X	✓	✓	80%
ข้อยกเว้นกรณีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	100%
ระยะเวลาการอนุมัติให้ลา	✓	✓	✓	✓	X	✓	80%
การศึกษาโดยใช้เวลาในการปฏิบัติราชการบางส่วน	X	✓	✓	✓	✓	✓	100%

หลักการอนุญาตให้ ข้าราชการ/พนักงาน มหาวิทยาลัย ไปศึกษา	มทร. รัตนโกสินทร์	มหาวิทยาลัย (ก)	มหาวิทยาลัย (ข)	มหาวิทยาลัย (ค)	มหาวิทยาลัย (ง)	มหาวิทยาลัย (จ)	สรุป ประเด็น
การขอขยายระยะเวลา ศึกษาต่อ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	100%
การขอลาครั้งใหม่ ในกรณี ที่เคยได้รับอนุญาตให้ลา ไปศึกษาแล้ว	✓	✓	X	X	✓	✓	60%
ขั้นตอนดำเนินการในการ ขออนุญาตลาศึกษาต่อ	✓	✓	✓	X	✓	✓	80%
การจ่ายค่าตอบแทน ระหว่างลา	✓	✓	✓	X	✓	X	60%

จากตารางที่ 2 พบว่าหลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของผู้ลาศึกษาต่อ มหาวิทยาลัยทั้ง 5 แห่งหรือคิดเป็น 100% ได้กำหนดเป็นหลักเกณฑ์

จากตารางที่ 2 พบว่าหลักเกณฑ์การพิจารณาการให้ทุนตามอัตรากำลัง มีมหาวิทยาลัย 4 ใน 5 แห่งหรือคิดเป็น 80% ได้กำหนดเป็นหลักเกณฑ์

ประเด็นเกี่ยวกับการกำหนดช้อยกเว้นกรณีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ มีมหาวิทยาลัยทั้ง 5 แห่งหรือคิดเป็น 100% ได้กำหนดเป็นหลักเกณฑ์

ประเด็นเกี่ยวกับการกำหนดระยะเวลาการอนุมัติให้ลา มีมหาวิทยาลัย 4 ใน 5 แห่งหรือคิดเป็น 80% ได้กำหนดเป็นหลักเกณฑ์

ประเด็นเกี่ยวกับการลาศึกษาโดยใช้เวลาในการปฏิบัติราชการบางส่วน มหาวิทยาลัยทั้ง 5 แห่งหรือคิดเป็น 100% ได้กำหนดเป็นหลักเกณฑ์

ประเด็นเกี่ยวกับการขอขยายระยะเวลาศึกษาต่อ มหาวิทยาลัยทั้ง 5 แห่งหรือคิดเป็น 100% ได้กำหนดเป็นหลักเกณฑ์

ประเด็นเกี่ยวกับการขอลาครั้งใหม่ ในกรณีที่เคยได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษาแล้ว มีมหาวิทยาลัย 3 ใน 5 แห่งหรือคิดเป็น 60% ได้กำหนดเป็นหลักเกณฑ์

ประเด็นเกี่ยวกับขั้นตอนดำเนินการในการขออนุญาตลาศึกษาต่อ มีมหาวิทยาลัย 4 ใน 5 แห่งหรือคิดเป็น 80% ได้กำหนดเป็นหลักเกณฑ์

ประเด็นเกี่ยวกับการจ่ายค่าตอบแทนระหว่างลา มีมหาวิทยาลัย 3 ใน 5 แห่งหรือคิดเป็น 60% ได้กำหนดเป็นหลักเกณฑ์

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์การให้ทุนและให้ข้าราชการ/พนักงานมหาวิทยาลัยลาเพื่อไปศึกษาหมวด
ศึกษา ณ ต่างประเทศ

หลักการอนุญาตให้ ข้าราชการ/พนักงาน มหาวิทยาลัย ไปศึกษา	มทร. รัตนโกสินทร์	มหาวิทยาลัย ที่ 1	มหาวิทยาลัย ที่ 2	มหาวิทยาลัย ที่ 3	มหาวิทยาลัย ที่ 4	มหาวิทยาลัย ที่ 5	สรุป ประเด็น
คุณสมบัติของผู้ลาศึกษา ต่อ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	100%
การพิจารณาการให้ทุน ตามความเหมาะสมและ อัตราค่าจ้าง	✓	✓	✓	✓	✓	X	80%
ข้อยกเว้นกรณีเป็นผู้ขาด คุณสมบัติ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	100%
ระยะเวลาการอนุมัติให้ลา	✓	✓	X	X	X	✓	40%
การเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบการเขียน วิทยานิพนธ์ก่อนเดินทาง กลับประเทศไทย	✓	X	X	X	✓	✓	40%
การขอขยายระยะเวลา ศึกษาต่อ	✓	✓	✓	✓	X	✓	80%
อำนาจการพิจารณา/สั่ง การ อนุมัติ ของ ก.พ. กรณีขอรับทุนซ้ำซ้อน	✓	X	X	X	X	✓	20%
การสั่งการและรายงานต่อ ก.พ. ในกรณีขอรับทุน ซ้ำซ้อน	✓	X	X	X	X	✓	20%
ข้อตกลงความร่วมมือ ระหว่างประเทศกรณีการ ลาศึกษาต่อด้วยทุน จาก รัฐบาล องค์การหรือนิติ บุคคลระหว่างประเทศ หรือต่างประเทศมอบให้	✓	X	✓	X	✓	✓	60%
ขั้นตอนดำเนินการในการ ขออนุญาตลาศึกษาต่อ โดยให้ทุนอื่นนอกจากทุน ของรัฐบาล/ทุนของ หน่วยงานระหว่าง ประเทศ/ทุนที่นิติบุคคล หรือบุคคลธรรมดามอบ ให้แก่มหาวิทยาลัย	✓	X	X	X	✓	✓	40%
การขอเปลี่ยนแปลง กำหนดระยะเวลา การศึกษาและอำนาจการ อนุมัติ	✓	✓	X	X	✓	✓	60%

หลักการอนุญาตให้ ข้าราชการ/พนักงาน มหาวิทยาลัย ไปศึกษา	มทร. รัตนโกสินทร์	มหาวิทยาลัย ที่ 1	มหาวิทยาลัย ที่ 2	มหาวิทยาลัย ที่ 3	มหาวิทยาลัย ที่ 4	มหาวิทยาลัย ที่ 5	สรุป ประเด็น
การยื่นความประสงค์ขอ อยู่ศึกษาต่อด้วยทุนอื่น นอกจากทุนของรัฐบาล/ ทุนของหน่วยงานระหว่าง ประเทศ/ทุนที่นิติบุคคล หรือบุคคลธรรมดามอบ ให้แก่มหาวิทยาลัย	✓	X	✓	X	✓	✓	60%

จากตารางที่ 3 พบว่าหลักเกณฑ์การกำหนดคุณสมบัติของผู้ลาศึกษาต่อ มหาวิทยาลัยทั้ง 5 แห่ง หรือคิดเป็น 100% ได้กำหนดเป็นหลักเกณฑ์

ประเด็นเกี่ยวหลักเกณฑ์การพิจารณาการให้ทุนตามความเหมาะสมและอัตรากำลัง มีมหาวิทยาลัย 4 ใน 5 แห่ง หรือคิดเป็น 80% ได้กำหนดเป็นหลักเกณฑ์

ประเด็นเกี่ยวหลักเกณฑ์การกำหนดช้อยกเว้นกรณีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ มหาวิทยาลัยทั้ง 5 แห่ง หรือคิดเป็น 100% ได้กำหนดเป็นหลักเกณฑ์

ประเด็นเกี่ยวการกำหนดระยะเวลาการอนุมัติให้ลา มีมหาวิทยาลัย 2 ใน 5 แห่งหรือคิดเป็น 40% ได้กำหนดเป็นหลักเกณฑ์

ประเด็นเกี่ยวการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการเขียนวิทยานิพนธ์ก่อนเดินทางกลับประเทศไทย มีมหาวิทยาลัย 2 ใน 5 แห่งหรือคิดเป็น 40% ได้กำหนดเป็นหลักเกณฑ์

ประเด็นเกี่ยวการขอขยายระยะเวลาศึกษาต่อ มีมหาวิทยาลัย 4 ใน 5 แห่งหรือคิดเป็น 80% ได้กำหนดเป็นหลักเกณฑ์

ประเด็นเกี่ยวอำนาจการพิจารณา/สั่งการ อนุมัติ ของ ก.พ. กรณีกาขอรับทุนซ้ำซ้อน มีมหาวิทยาลัย 1 ใน 5 แห่งหรือคิดเป็น 20% ได้กำหนดเป็นหลักเกณฑ์

ประเด็นเกี่ยวการสั่งการและรายงานต่อ ก.พ. ในกรณีขอรับทุนซ้ำซ้อน มีมหาวิทยาลัย 1 ใน 5 แห่ง หรือคิดเป็น 20% ได้กำหนดเป็นหลักเกณฑ์

ประเด็นเกี่ยวข้อตกลงความร่วมมือระหว่างประเทศกรณีการลาศึกษาต่อด้วยทุน จากรัฐบาล องค์การหรือนิติบุคคลระหว่างประเทศ หรือต่างประเทศมอบให้ มีมหาวิทยาลัย 3 ใน 5 แห่งหรือคิดเป็น 60% ได้กำหนดเป็นหลักเกณฑ์

ประเด็นขึ้นตอนดำเนินการในการขออนุญาตลาศึกษาต่อโดยใช้ทุนอื่นนอกจากทุนของ รัฐบาล/ทุนของหน่วยงานระหว่างประเทศ/ทุนที่นิติบุคคลหรือบุคคลธรรมดามอบให้แก่มหาวิทยาลัย มีมหาวิทยาลัย 2 ใน 5 แห่งหรือคิดเป็น 40% ได้กำหนดเป็นหลักเกณฑ์

ประเด็นเกี่ยวกับการขอเปลี่ยนแปลงกำหนดระยะเวลาการศึกษาและอำนาจการอนุมัติ จะพบว่า มีมหาวิทยาลัย 3 ใน 5 แห่งหรือคิดเป็น 60% ได้กำหนดเป็นหลักเกณฑ์

ประเด็นเกี่ยวกับการยื่นความประสงค์ขอยุ่ศึกษาต่อด้วยทุนอื่นนอกจากทุนของรัฐบาล/ทุนของหน่วยงานระหว่างประเทศ/ทุนที่นิติบุคคลหรือบุคคลธรรมดามอบให้แก่มหาวิทยาลัย พบว่ามีมหาวิทยาลัย 3 ใน 5 แห่งหรือคิดเป็น 60% ได้กำหนดเป็นหลักเกณฑ์

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์การให้ทุนและให้ข้าราชการ/พนักงานมหาวิทยาลัยลาเพื่อไปศึกษาหมวดการทำสัญญาและการชดใช้คืนทุน

หลักการอนุญาตให้ข้าราชการ/พนักงานมหาวิทยาลัย ไปศึกษา	มทร.รัตนโกสินทร์	มหาวิทยาลัยที่ 1	มหาวิทยาลัยที่ 2	มหาวิทยาลัยที่ 3	มหาวิทยาลัยที่ 4	มหาวิทยาลัยที่ 5	สรุปประเด็น
การจัดทำสัญญาอนุญาตให้ไปศึกษาและสัญญาค้ำประกัน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	100%
การจัดทำสัญญาอนุญาตให้ไปศึกษาและสัญญาค้ำประกัน ในกรณีที่ลาไปศึกษาโดยไม่ได้รับค่าจ้าง	✓	✓	✓	✓	✓	✓	100%
การปฏิบัติราชการชดใช้ตามสัญญา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	100%
การชดใช้เงินแก่มหาวิทยาลัยกรณีที่ผู้ลาศึกษาไม่กลับมาปฏิบัติตามข้อสัญญา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	100%
การกำหนดบุคคลผู้ค้ำประกัน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	100%

จากตารางที่ 4 พบว่าหลักเกณฑ์การจัดทำสัญญาอนุญาตให้ไปศึกษาและสัญญาค้ำประกัน มหาวิทยาลัยทั้ง 5 แห่ง หรือคิดเป็น 100% ได้กำหนดเป็นหลักเกณฑ์

ประเด็นเกี่ยวกับการจัดทำสัญญาอนุญาตให้ไปศึกษาและสัญญาค้ำประกัน ในกรณีที่ลาไปศึกษาโดยไม่ได้รับค่าจ้าง มหาวิทยาลัยทั้ง 5 แห่ง หรือคิดเป็น 100% ได้กำหนดเป็นหลักเกณฑ์

ประเด็นเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการชดใช้ตามสัญญา มหาวิทยาลัยทั้ง 5 แห่ง หรือคิดเป็น 100% ได้กำหนดเป็นหลักเกณฑ์

ประเด็นเกี่ยวกับการชดใช้เงินแก่มหาวิทยาลัยกรณีที่ผู้ลาศึกษาไม่กลับมาปฏิบัติตามข้อสัญญา มหาวิทยาลัยทั้ง 5 แห่ง หรือคิดเป็น 100% ได้กำหนดเป็นหลักเกณฑ์

ประเด็นเกี่ยวกับการกำหนดบุคคลผู้ค้ำประกัน มหาวิทยาลัยทั้ง 5 แห่ง หรือคิดเป็น 100% ได้กำหนดเป็นหลักเกณฑ์

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์การให้ทุนและให้ข้าราชการ/พนักงานมหาวิทยาลัยลาเพื่อไปศึกษาหมวดการ
กำกับดูแล

หลักการอนุญาตให้ข้าราชการ/ พนักงานมหาวิทยาลัย ไปศึกษา	มทร. รัตนโกสินทร์	มหาวิทยาลัย ที่ 1	มหาวิทยาลัย ที่ 2	มหาวิทยาลัย ที่ 3	มหาวิทยาลัย ที่ 4	มหาวิทยาลัย ที่ 5	สรุป ประเด็น
การกำกับดูแลข้าราชการ/ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษาต่อ	✓	X	X	X	✓	✓	40%
การรายงานผลการศึกษา/ ความก้าวหน้าของการศึกษา ของผู้ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษา เพื่อให้ผู้บังคับบัญชา ตามลำดับชั้นทราบ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	100%
การส่งยุติการศึกษาในกรณี ที่ผู้ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษามี ผลการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่ ไม่เหมาะสม/ไม่มี ความก้าวหน้า/อาจไม่สำเร็จ การศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	100%
การรายงานตัวกลับเข้า ปฏิบัติงานในกรณีไม่ สามารถศึกษาให้สำเร็จได้	✓	✓	✓	✓	✓	✓	100%
การรายงานตัวกลับเข้า ปฏิบัติงานในกรณีที่ครบ กำหนดระยะเวลา	✓	✓	✓	X	✓	✓	80%
การเรียกตัวผู้ได้รับอนุญาต ให้ไปศึกษาต่อกลับมา ปฏิบัติงานก่อนกำหนด ระหว่างการศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	100%
การออกเดินทางไปศึกษาต่อ ณ ต่างประเทศ	✓	✓	X	X	X	✓	40%
การรายงานตัวกลับเข้า ปฏิบัติงานในกรณีได้รับ อนุมัติให้ไปศึกษา ณ ต่างประเทศ	✓	✓	✓	✓	✓	✓	100%
การจัดส่งวิทยานิพนธ์เมื่อ สำเร็จการศึกษา	✓	✓	X	X	X	✓	40%

จากตารางที่ 5 พบว่าหลักเกณฑ์การกำกับดูแลข้าราชการ/พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับ
อนุมัติให้ไปศึกษาต่อ มีมหาวิทยาลัย 2 ใน 5 แห่งหรือคิดเป็น 40% ได้กำหนดเป็นหลักเกณฑ์

ประเด็นเกี่ยวกับการรายงานผลการศึกษา/ความก้าวหน้าของการศึกษาของผู้ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษาเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นทราบ มหาวิทยาลัยทั้ง 5 แห่ง หรือคิดเป็น 100% ได้กำหนดเป็นหลักเกณฑ์

ประเด็นเกี่ยวกับการส่งยุติการศึกษาในกรณีที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษามีผลการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่เหมาะสม/ไม่มีความก้าวหน้า/อาจไม่สำเร็จการศึกษา มหาวิทยาลัยทั้ง 5 แห่ง หรือคิดเป็น 100% ได้กำหนดเป็นหลักเกณฑ์

ประเด็นเกี่ยวกับการรายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานในกรณีไม่สามารถศึกษาให้สำเร็จได้ มหาวิทยาลัยทั้ง 5 แห่ง หรือคิดเป็น 100% ได้กำหนดเป็นหลักเกณฑ์

ประเด็นเกี่ยวกับการรายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานในกรณีที่ครบกำหนดระยะเวลา มีมหาวิทยาลัย 4 ใน 5 แห่งหรือคิดเป็น 80% ได้กำหนดเป็นหลักเกณฑ์

ประเด็นเกี่ยวกับการเรียกตัวผู้ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อกลับมาปฏิบัติงานก่อนกำหนด ระหว่างการไปศึกษา มหาวิทยาลัยทั้ง 5 แห่ง หรือคิดเป็น 100% ได้กำหนดเป็นหลักเกณฑ์

ประเด็นเกี่ยวกับการออกเดินทางไปศึกษาต่อ ณ ต่างประเทศ มีมหาวิทยาลัย 2 ใน 5 แห่ง หรือ คิดเป็น 40% ได้กำหนดเป็นหลักเกณฑ์

ประเด็นเกี่ยวกับการรายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานในกรณีผู้ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษา ณ ต่างประเทศ มหาวิทยาลัยทั้ง 5 แห่ง หรือคิดเป็น 100% ได้กำหนดเป็นหลักเกณฑ์

ประเด็นเกี่ยวกับการจัดส่งวิทยานิพนธ์เมื่อสำเร็จการศึกษา มีมหาวิทยาลัย 2 ใน 5 แห่งหรือคิดเป็น 40% ได้กำหนดเป็นหลักเกณฑ์

สรุปผลการสัมภาษณ์ แบ่งเป็น 5 ประเด็น มีผลการวิเคราะห์ (รายละเอียดดูในภาคผนวก) ดังนี้

1. นโยบายสนับสนุนให้บุคลากรภายในมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อในแต่ละสายงาน พบว่า มหาวิทยาลัย 4 แห่ง มีนโยบายสนับสนุนให้บุคลากรภายในมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อทั้งสายวิชาการ และสายสนับสนุน โดยอีก 1 แห่ง มีนโยบายสนับสนุนเฉพาะสายวิชาการ

2. ประเด็นเกี่ยวกับการออก ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือ บทกฎหมายอื่นใดเพื่อประกอบการบริหารงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนให้บุคลากรภายในมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อพบว่า มหาวิทยาลัยทั้ง 5 แห่ง ใช้ได้มีการออกหมายในรูปของ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ เป็นใช้บังคับของแต่ละมหาวิทยาลัย

3. ประเด็นเกี่ยวกับการความรัดกุมของระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือ บทกฎหมายอื่นใดที่นำมาใช้บังคับกับการสนับสนุนให้บุคลากรภายในมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อ มหาวิทยาลัย 4 แห่ง เห็นว่ามีระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือ บทกฎหมายอื่นใดที่นำมาใช้บังคับมีความรัดกุม โดยอีก 1 แห่ง เห็นว่ามีระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือ บทกฎหมายอื่นใดที่นำมาใช้บังคับยังไม่มีมีความรัดกุม

4. ประเด็นเกี่ยวกับนโยบายในอนาคต ที่จะพัฒนากฎหมายเกี่ยวกับการสนับสนุนให้บุคลากรภายในมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อ พบว่า มหาวิทยาลัยทั้ง 5 แห่ง มีนโยบายที่จะพัฒนา กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ให้มีความคล่องตัวมากขึ้น โดยมีการปรับปรุงความเหมาะสมและตามนโยบายของฝ่ายบริหารในแต่ละครั้ง

5. ประเด็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และขั้นตอนการดำเนินงานเกี่ยวกับการการสนับสนุนให้บุคลากรภายในมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อ พบว่า มหาวิทยาลัยทั้ง 5 แห่ง พบปัญหาและอุปสรรคทั้งในเรื่องการบังคับใช้ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ เรื่องและขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

5.1 ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ ที่นำมาใช้บังคับเกี่ยวกับการสนับสนุนให้บุคลากรภายในมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อ ในส่วนของข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยถือปฏิบัติกันคนละฉบับทำให้การปฏิบัติงานเกิดความยุ่งยากมากขึ้นและมีความเลื่อมล้ำระหว่างบุคลากรที่เป็นข้าราชการกับบุคลากรพนักงานมหาวิทยาลัย

5.2 ระเบียบ ไม่มีตัวอย่างขอสัญญาแนบท้ายทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานนำสัญญาจากที่อื่นมาใช้บังคับ ทำให้สัญญามีความขัดแย้งกับระเบียบ

5.3 ระเบียบ ที่นำมาใช้บังคับขัดแย้งกับแนวคำพิพากษาของศาล ทำให้ต้องยึดเงื่อนไขในหนังสือสัญญาเป็นหลัก

5.4 กรณีการขยาระยะเวลาศึกษาต่อเกินระยะเวลาที่กำหนดไว้ในประกาศ

5.5 กรณีผู้ลาศึกษาต่อและผู้รับทุนขอยกเลิกสัญญาก่อนสำเร็จการศึกษา

5.6 กรณีระยะเวลาอนุญาตให้ลาศึกษาต่อโดยได้รับค่าจ้างระหว่างลา

5.7 กรณีอนุญาตให้ไปศึกษาไม่ตรงกับหลักสูตรที่ศึกษา

5.8 กรณีเงื่อนไขการรับทุนและจำนวนทุนที่จัดสรรไม่เพียงพอ

5.9 กรณีหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกบุคลากรที่จะรับทุนยังมีความแน่ชัด

5.10 บุคลากรที่จะรับทุนยังขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติตามสัญญาทุน

5.11 กรณีการผิดสัญญารับทุน

5.12 เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องขาดการติดตามผู้ที่ได้รับทุน

6. ประเด็นเกี่ยวกับการการจัดสัญญาและสัญญาค้ำประกัน ในกรณีการอนุญาตให้บุคลากรไปศึกษาต่อ ทั้งในกรณีการไปศึกษาต่อภายในประเทศ และการไปศึกษาต่อ ณ ต่างประเทศ และสัญญาและสัญญาค้ำประกัน ในกรณีผู้ลาไปศึกษาขอรับทุนการศึกษา ทั้งในกรณีการไปศึกษาต่อภายในประเทศ และการไปศึกษาต่อ ณ ต่างประเทศ พบว่า มหาวิทยาลัยทั้ง 5 แห่ง มีการจัดทำสัญญาทั้งสองกรณี

7. ประเด็นเกี่ยวกับจำนวนหนังสือสัญญาและสัญญาค้ำประกัน ในกรณีการอนุญาตให้บุคลากรไปศึกษาต่อ และกรณีการขอรับทุนการศึกษาที่จัดทำ พบว่า มีมหาวิทยาลัย 3 แห่ง จัดทำสัญญาทั้งสองกรณีจำนวน 2 ฉบับ โดย 1 แห่ง จัดทำสัญญาทั้งสองกรณีจำนวน 3 ฉบับ และ 1 แห่ง จัดทำสัญญาการศึกษาและสัญญาค้ำประกัน จำนวน 6 ฉบับ สัญญารับทุนและสัญญาค้ำประกัน จำนวน 3 ฉบับ

8. ประเด็นเกี่ยวกับ ผู้ขอลาศึกษา/ผู้ขอรับทุนการศึกษา กระทำผิดเงื่อนไขที่ระบุในข้อสัญญา พบว่า มหาวิทยาลัยทั้ง 5 แห่ง พบการกระทำผิดเงื่อนไขที่ระบุในข้อสัญญาของผู้ขอลาศึกษา/ผู้ขอรับทุนการศึกษา

9. ประเด็นเกี่ยวกับจำนวนผู้ขอลาศึกษา/ผู้ขอรับทุนการศึกษา กระทำผิดเงื่อนไขที่ระบุในข้อสัญญา พบว่า มหาวิทยาลัยทั้ง 2 แห่ง พบมีผู้การกระทำผิดเงื่อนไขที่ระบุในข้อสัญญาของผู้ขอลาศึกษา/ผู้ขอรับทุนการศึกษา จำนวน 5 ถึง 10 ราย โดยอีก 3 แห่ง พบมีผู้การกระทำผิดเงื่อนไข จำนวน 10 ขึ้นไป

10. ประเด็นเกี่ยวกับสาเหตุในการกระทำผิดเงื่อนไขที่ระบุในข้อสัญญา พบว่า สาเหตุการผิดสัญญาจากกรณีที่ผู้ขอลาศึกษา/ผู้ขอรับทุนการศึกษา ได้ลาออกจากการปฏิบัติงานระหว่างการชดใช้ทุน คืบตามสัญญา เป็นสาเหตุที่พบมากที่สุดจากมหาวิทยาลัยจำนวน 4 ใน 5 แห่ง รองลงมาคือกรณีที่ผู้ขอลาศึกษา/ผู้ขอรับทุนการศึกษา ถูกปลดออก/ให้ออก/ไล่ออกจากราชการ/พนักงานมหาวิทยาลัย ระหว่างชดใช้คืนทุนและสาเหตุอื่นๆ อาทิ กรณีการขอยกเลิกสัญญา การลาเกินกว่าระยะเวลาที่ระเบียบกำหนดไว้ โดยมหาวิทยาลัยอนุญาตให้ลาซึ่งไม่เป็นไปตามระเบียบ กรณีการพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา พบว่า มหาวิทยาลัยจำนวน 3 ใน 5 แห่ง พบปัญหาดังกล่าว โดยกรณีที่ผู้ขอลาศึกษา/ผู้ขอรับทุนการศึกษา พ้นสภาพนักศึกษา/ไม่สำเร็จการศึกษาตามกำหนดระยะเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญา/ก.พ. มีคำสั่งให้ยุติการศึกษาแต่ผู้ขอลาศึกษา/ผู้ขอรับทุนการศึกษา ไม่ยอมกลับมาชดใช้คืนทุน และกรณีที่ผู้ขอลาศึกษา/ผู้ขอรับทุนการศึกษา สำเร็จการศึกษาแต่ไม่กลับมาชดใช้คืนทุน เป็นสาเหตุในการกระทำผิดเงื่อนไขที่ระบุในข้อสัญญาเป็นลำดับสุดท้ายจากมหาวิทยาลัยจำนวน 2 ใน 5 แห่ง

11. ประเด็นเกี่ยวกับการเรียกให้ผู้ผิดสัญญาเข้ามาเจรจาเพื่อรับสภาพหนี้และยินยอมชำระหนี้ พบว่า มีมหาวิทยาลัย 4 แห่ง มีการเรียกให้ผู้ผิดสัญญาเข้ามาเจรจาเพื่อรับสภาพหนี้และยินยอมชำระหนี้ ซึ่งมีทั้งกรณีที่สามารถเจรจาให้ทำการชำระหนี้ได้และไม่สามารถเจรจาได้ โดยมหาวิทยาลัยอีก 1 แห่ง ไม่มีการเรียกให้ผู้ผิดสัญญาเข้ามาเจรจาเพื่อรับสภาพหนี้และยินยอมชำระหนี้

12. ประเด็นเกี่ยวกับการคดีพิพาทเกี่ยวกับการผิดสัญญาทุนลาศึกษาต่อ/สัญญาให้ทุนการศึกษา พบว่า มหาวิทยาลัยทั้ง 5 แห่ง มีคดีพิพาทเกี่ยวกับการผิดสัญญาทุนลาศึกษาต่อ/สัญญาให้ทุนการศึกษา โดยแต่ละมหาวิทยาลัยมีคดีพิพาทมากกว่า 1 คดี

13. ประเด็นเกี่ยวกับการฟ้องคดีการผิดสัญญาทุนลาศึกษาต่อ/สัญญาให้ทุนการศึกษาต่อศาลปกครองในกรณีคดีถึงที่สุด พบว่า มีมหาวิทยาลัย 4 แห่ง มีคดีการผิดสัญญาทุนลาศึกษาต่อ/สัญญาให้ทุนการศึกษาต่อศาลปกครองในกรณีคดีถึงที่สุดตั้งแต่ 1 คดีขึ้นไป โดยมีมหาวิทยาลัยอีก 1 แห่ง ยังไม่มีคดีฟ้องต่อศาลปกครอง

14. ประเด็นเกี่ยวกับสาเหตุของการผิดสัญญาทุนลาศึกษาต่อ/สัญญาให้ทุนการศึกษาต่อ พบว่า มีมหาวิทยาลัย 4 แห่ง มีปัญหาเรื่องตัวบุคคลไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดและเรื่องช่องว่างของข้อกำหนดหรือข้อสัญญาที่ยังไม่มีความรัดกุม ซึ่งแต่ละมหาวิทยาลัยได้มีวิธีการแก้ไขและป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต อาทิ การปรึกษาฝ่ายกฎหมายของมหาวิทยาลัยก่อนดำเนินการและหาข้อมูลเพิ่มเติมจากหน่วยงานอื่นๆ มาประกอบการดำเนินการ มีการจัดอบรมชี้แจงเพื่อทำความเข้าใจแก่ผู้ลาศึกษาและขอรับทุนเพื่อให้มีความตระหนักถึงข้อกำหนดในสัญญาและให้ผู้ลาศึกษาและขอรับทุนสามารถประเมินตนเองได้ว่าจะสามารถศึกษาให้สำเร็จตามกำหนดระยะเวลาได้หรือไม่ มีการปรับปรุงแก้ไขหลักเกณฑ์ข้อกำหนดในสัญญาและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มีความรัดกุมมากขึ้น โดยมีมหาวิทยาลัยอีก 1 แห่ง ไม่พบปัญหาดังกล่าว

15. ประเด็นเกี่ยวกับการวางมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตเกี่ยวกับการผิดสัญญาทุนลาศึกษาต่อ/สัญญาให้ทุนการศึกษาต่อ พบว่า มีมหาวิทยาลัย 3 แห่ง มีปัญหาเรื่องตัวบุคคลไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดและเรื่องช่องว่างของข้อกำหนดหรือข้อสัญญาที่ยังไม่มีความรัดกุม ซึ่งแต่ละมหาวิทยาลัยได้มีวิธีการแก้ไขและป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต อาทิ มีการกำหนดเงื่อนไขในการปฏิบัติราชการชดใช้ทุนที่เพิ่มขึ้น มีการจัดอบรมชี้แจงเพื่อทำความเข้าใจแก่ผู้ลาศึกษาและขอรับทุนเพื่อให้มีความตระหนักถึงข้อกำหนดในสัญญาและให้ผู้ลาศึกษาและขอรับทุนสามารถประเมินตนเองได้ว่าจะสามารถศึกษาให้สำเร็จตามกำหนดระยะเวลาได้หรือไม่ มีการกำกับติดตามผลการศึกษาของผู้ลาศึกษาทุกภาคการศึกษาโดยติดตามไปยังสถานศึกษาที่ผู้ลาศึกษาหรือผู้รับทุนไปศึกษาต่อ มีการงดการสนับสนุนการศึกษารั้งต่อไปในกรณีที่ผู้ที่เคยอนุญาตให้ลาศึกษาต่อและรับทุนการศึกษาแล้วแต่ไม่สำเร็จการศึกษา มีการปรับปรุงแก้ไขหลักเกณฑ์ข้อกำหนดในสัญญาและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มีความรัดกุมมากขึ้น โดยมีมหาวิทยาลัยอีก 2 แห่ง ยังไม่มีการวางมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

16. ประเด็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติม มีดังนี้

16.1 จัดปฐมนิเทศผู้ที่จะไปศึกษาต่อต่างประเทศและในประเทศ

16.2 เพิ่มช่องทางการติดต่อสื่อสารระหว่างเวลาที่บุคลากรกำลังศึกษาต่อโดยสื่อสารสม่ำเสมอเพื่อให้เกิดความรักและความผูกพันกับองค์กร

16.3 ส่งข่าวสารให้กับบุคลากรที่อยู่ระหว่างการศึกษาให้ทราบความเคลื่อนไหวและความเปลี่ยนแปลงต่างที่เกิดขึ้นภายในมหาวิทยาลัย

16.4 จัดสรรจำนวนเงินทุนให้เพียงพอสำหรับการไปศึกษาต่อตามสภาพเศรษฐกิจของเมืองที่ไปศึกษาต่อในกรณีไปศึกษาต่อยังต่างประเทศ

16.5 ควรมีการปรับระยะเวลาในการอนุญาตให้ลาศึกษาต่อโดยได้รับค่าจ้างระหว่างลาให้สอดคล้องกับหลักสูตรที่ลาศึกษา

16.6 กรณีอนุญาตให้ขยายระยะเวลาศึกษาต่อ ควรปรับระเบียบ ประกาศ ให้ได้รับค่าจ้างระหว่างลาได้

16.7 กำหนดเงื่อนไขในการขอใช้สัญญา กรณีพนักงานมหาวิทยาลัยที่อยู่ระหว่างปฏิบัติหน้าที่ขอใช้ทุนไม่ได้รับการต่อสัญญาจ้างถือเป็นการผิดเงื่อนไขตามสัญญาต้องขอใช้คืนทุนให้กับมหาวิทยาลัย สาเหตุที่ต้องควรมีการกำหนดเนื่องจากพนักงานมหาวิทยาลัยจะต้องได้รับการประเมินเพื่อต่อสัญญาจ้าง ซึ่งอาจมีพนักงานมหาวิทยาลัยบางรายไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินและไม่ได้รับการต่อสัญญาจ้าง ส่งผลให้ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่เพื่อขอใช้ทุนตามเงื่อนไขของสัญญาได้ ซึ่งกรณีดังกล่าวยังไม่มีภาระระบุไว้ในสัญญา เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาเมื่อมีกรณีดังกล่าวเกิดขึ้น

16.8 กำกับติดตามการรายงานผลการศึกษาของผู้ลาศึกษาต่อทุกรายอย่างเข้มงวด

หลักเกณฑ์การอนุญาตให้ลาศึกษาและการให้ทุนการศึกษาเพื่อให้นักศึกษารายในมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อ

จากการวิเคราะห์คดีเชื่อมโยงกับการวิเคราะห์การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการอนุญาตให้ลาศึกษาและการให้ทุนการศึกษาเพื่อให้นักศึกษารายในมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อ จากมหาวิทยาลัยกลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 แห่ง ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์การกำหนดการพิจารณาเพื่อปรับระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และหนังสือสัญญาอนุญาตให้ลาศึกษาและสัญญาให้ทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ดังนี้

- ผลการวิเคราะห์ที่มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ ร้อยละ 50 ที่ระบุหลักเกณฑ์ในประเด็นต่างๆ จะใช้เป็นหลักเกณฑ์ที่ต้องกำหนดในระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ เกี่ยวกับการอนุญาตให้ลาศึกษาและการให้ทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

- ผลการวิเคราะห์ที่มีค่าต่ำกว่า ร้อยละ 21-50 ที่ระบุหลักเกณฑ์ในประเด็นต่างๆ จะใช้เป็นหลักเกณฑ์ที่ควรกำหนดในระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ เกี่ยวกับการอนุญาตให้ลาศึกษาและการให้ทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

- ผลการวิเคราะห์ที่มีค่าต่ำกว่า ร้อยละ 20 หรือที่ไม่มีค่าคะแนน จะไม่ใช้เป็นหลักเกณฑ์ที่จะกำหนดในระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ เกี่ยวกับการอนุญาตให้ลาศึกษาและการให้ทุนการศึกษาเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

สรุปหลักเกณฑ์การอนุญาตให้ลาศึกษาและการให้ทุนการศึกษาเพื่อให้นักศึกษารายในมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อ ดังนี้

1. หลักเกณฑ์ที่ต้องกำหนดในระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ เกี่ยวกับการอนุญาตให้ลา ศึกษาและการให้ทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

1. บททั่วไป

- 1.1 ผู้มีอำนาจอนุมัติ
- 1.2 นิยามบท การให้ความหมาย คำว่า “ศึกษา” / “ทุน” / ประเภทของทุน”
- 1.3 แนวทางในการพิจารณาให้พนักงาน/ข้าราชการลาศึกษา ความจำเป็นและอัตราค่าจ้าง

2. หมวดการศึกษาภายในประเทศ

- 2.1 คุณสมบัติของผู้ลาศึกษาต่อ
- 2.2 การพิจารณาการให้ทุนตามอัตราค่าจ้าง
- 2.3 ข้อยกเว้นกรณีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ
- 2.4 ระยะเวลาการอนุมัติให้ลา
- 2.5 การลาศึกษาโดยใช้เวลาในการปฏิบัติราชการบางส่วน
- 2.6 การขอขยายระยะเวลาศึกษาต่อ
- 2.7 การขอลาครั้งใหม่ ในกรณีที่เคยได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษาแล้ว
- 2.8 ขั้นตอนดำเนินการในการขออนุญาตลาศึกษาต่อ
- 2.9 การจ่ายค่าตอบแทนระหว่างลา

3. หมวดการศึกษา ณ ต่างประเทศ

- 3.1 คุณสมบัติของผู้ลาศึกษาต่อ
- 3.2 การพิจารณาการให้ทุนตามความเหมาะสมและอัตราค่าจ้าง
- 3.3 ข้อยกเว้นกรณีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ
- 3.4 การขอขยายระยะเวลาศึกษาต่อ
- 3.5 ข้อตกลงความร่วมมือระหว่างประเทศกรณีการลาศึกษาต่อด้วยทุน จากรัฐบาล องค์การหรือนิติบุคคลระหว่างประเทศ หรือต่างประเทศมอบให้
- 3.6 การขอเปลี่ยนแปลงกำหนดระยะเวลาการศึกษาและอำนาจการอนุมัติ
- 3.7 การยื่นความประสงค์ขอยุ่ศึกษาต่อด้วยทุนอื่นนอกจากทุนของรัฐบาล/ทุนของหน่วยงานระหว่างประเทศ/ทุนที่นิติบุคคลหรือบุคคลธรรมดาตามอบให้แก่มหาวิทยาลัย

4. หมวดหมวดการทำสัญญาและการชดใช้คืนทุน

- 4.1 การจัดทำสัญญาอนุญาตให้ไปศึกษาและสัญญาค้ำประกัน
- 4.2 การจัดทำสัญญาอนุญาตให้ไปศึกษาและสัญญาค้ำประกัน ในกรณีที่ลาไปศึกษา โดยไม่ได้รับค่าจ้าง

4.3 การปฏิบัติราชการชดใช้ตามสัญญา

4.4 การชดใช้เงินแก่มหาวิทยาลัยกรณีที่อยู่ลาศึกษาไม่กลับมาปฏิบัติตามข้อสัญญา

4.5 การกำหนดบุคคลผู้ค้ำประกัน

5. หมวดการกำกับดูแล

5.1 การรายงานผลการศึกษา/ความก้าวหน้าของการศึกษาของผู้ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษาเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นทราบ

5.2 การส่งยุติการศึกษาในกรณีที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษามีผลการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่เหมาะสม/ไม่มีความก้าวหน้า/อาจไม่สำเร็จการศึกษา

5.3 การรายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานในกรณีไม่สามารถศึกษาให้สำเร็จได้

5.4 การรายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานในกรณีที่ครบกำหนดระยะเวลา

5.5 การเรียกตัวผู้ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อกลับมาปฏิบัติงานก่อนกำหนดระหว่างการไปศึกษา

5.6 การจัดส่งวิทยานิพนธ์เมื่อสำเร็จการศึกษา

2. หลักเกณฑ์ที่ **ควร** กำหนดในระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ เกี่ยวกับการอนุญาตให้ลาศึกษาและการให้ทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

1. บททั่วไป

1.1 ข้อปฏิบัติในระหว่างลาศึกษา

1.2 การเสนอขออนุญาตลาไปศึกษาต่อ

2. หมวดการศึกษา ณ ต่างประเทศ

2.1 ระยะเวลาการอนุมัติให้ลา

2.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการเขียนวิทยานิพนธ์ก่อนเดินทางกลับประเทศไทย

2.3 อำนาจการพิจารณา/สั่งการ อนุมัติ ของ ก.พ. กรณีขอรับทุนซ้ำซ้อน

2.4 การสั่งการและรายงานต่อ ก.พ. ในกรณีขอรับทุนซ้ำซ้อน

2.5 ขั้นตอนดำเนินการในการขออนุญาตลาศึกษาต่อโดยใช้ทุนอื่นนอกจากทุนของรัฐบาล/ทุนของหน่วยงานระหว่างประเทศ/ทุนที่นิติบุคคลหรือบุคคลธรรมดามอบให้แก่มหาวิทยาลัย

3. หมวดการกำกับดูแล

3.1 การกำกับดูแลข้าราชการ/พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษาต่อ

3.2 การออกเดินทางไปศึกษาต่อ ณ ต่างประเทศ

3.3 การจัดส่งวิทยานิพนธ์เมื่อสำเร็จการศึกษา

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่องคดีปกครองที่เกี่ยวข้องกับการผิดสัญญาทุนการศึกษาในมหาวิทยาลัย ในครั้งนี้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาคำวินิจฉัยคดีปกครองที่เกี่ยวข้องกับการให้ทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัยของรัฐ 2. เพื่อวิเคราะห์หลักการและข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในคดีปกครองที่เกี่ยวข้องกับการให้ทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัยของรัฐ 3. เพื่อหาข้อเสนอแนะในการบริหารงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ที่จะหลีกเลี่ยงจากคดีปกครอง เป็นการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ โดยศึกษาคดีปกครองที่เกี่ยวข้องกับการผิดสัญญาการศึกษาต่อและสัญญาเงินทุนในคดีปกครองที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว ตลอดถึงการศึกษารูปแบบ หลักเกณฑ์ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการให้การอนุญาตให้ลาศึกษาและการให้ทุนการศึกษาเพื่อให้บุคลากรภายในมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อ และสัมภาษณ์บุคลากรมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับการอนุญาตให้ลาศึกษา และการให้ทุนการศึกษาเพื่อให้บุคลากรภายในมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อ โดยคัดเลือกจากกลุ่มตัวอย่างจากเจ้าหน้าที่ที่ดูแลด้านการการอนุญาตให้ลาศึกษาและการให้ทุนการศึกษาเพื่อให้บุคลากรภายในมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อ จำนวน 5 คน และนำข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

1. สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่อง “คดีปกครองที่เกี่ยวข้องกับการผิดสัญญาทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัย” โดยสรุปผลการวิจัย ดังนี้

1.1 หลักเกณฑ์ที่ต้องกำหนดในระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ การอนุญาตให้ลาศึกษาและการให้ทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ จำนวน 30 ข้อ

1.2 หลักเกณฑ์ที่ควรกำหนดในระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ การอนุญาตให้ลาศึกษาและการให้ทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ จำนวน 10 ข้อ

2. อภิปรายผล

ผลการศึกษาหลักเกณฑ์การบริหารสินทรัพย์และจัดหารายได้ของมหาวิทยาลัยของรัฐและมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ จากมหาวิทยาลัยกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 5 แห่ง ผู้วิจัยขอเสนออภิปรายผล ดังนี้

2.1 หลักเกณฑ์ที่ต้องกำหนดในระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ เกี่ยวกับการอนุญาตให้ลาศึกษาและการให้ทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ รวมจำนวน 5 หมวด

1. หมวดทั่วไป จำนวน 3 ข้อ
2. หมวดการศึกษาภายในประเทศ จำนวน 9 ข้อ

3. หมวดการศึกษา ณ ต่างประเทศ จำนวน 7 ข้อ
4. หมวดการทำสัญญาและการชดใช้คืนทุน จำนวน 5 ข้อ
5. หมวดการกำกับดูแล จำนวน 6 ข้อ

2.2 หลักเกณฑ์ที่**ควร**กำหนดในระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ เกี่ยวกับการอนุญาตให้ลาศึกษา และการให้ทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ รวมจำนวน 3 หมวด

1. หมวดทั่วไป จำนวน 2 ข้อ
2. หมวดการศึกษา ณ ต่างประเทศ จำนวน 5 ข้อ
3. หมวดการกำกับดูแล จำนวน 3 ข้อ

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลงานวิจัยไปใช้

จากการศึกษาวิจัยจากมหาวิทยาลัยกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 5 แห่ง พบว่าหลักเกณฑ์ที่**ต้อง** กำหนดในเกี่ยวกับการอนุญาตให้ลาศึกษาและการให้ทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ รวมจำนวน 5 หมวด เมื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบสภาพปัญหาในด้านการปฏิบัติงานและหลักเกณฑ์ทางกฎหมายผู้วิจัยจึงเห็นว่า หลักเกณฑ์การอนุญาตให้ลาศึกษาและการให้ทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัยกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ข้อ จึงเหมาะสมในการเป็นต้นแบบในการศึกษาข้อ เพื่อปรับปรุง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ซึ่งจะได้มีการเสนอต่อคณะกรรมการทุนการศึกษา ฝึกอบรมและดูงานเพื่อให้ดำเนินการพิจารณาในการแก้ไข ปรับปรุง ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ ตลอดจนหนังสือสัญญาที่เกี่ยวข้องกับการอนุญาตให้ลาศึกษาและการให้ทุนการศึกษาแก่บุคลากรของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ให้มีความคล่องตัวในการนำไปปฏิบัติเพื่อลดการกระทำผิดเงื่อนไขและสัญญาเกี่ยวข้องกับการอนุญาตให้ลาศึกษาและการให้ทุนการศึกษาและหลีกเลี่ยงคดีปกครองที่จะเกิดขึ้นต่อไป

จากการศึกษาวิจัยจากมหาวิทยาลัยกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 5 แห่ง พบว่าหลักเกณฑ์ที่**ควร**กำหนดใน ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ เกี่ยวกับการอนุญาตให้ลาศึกษาและการให้ทุนการศึกษาแก่บุคลากรของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ รวมจำนวน 5 หมวด เมื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบ หลักเกณฑ์ ผู้วิจัยจึงเห็นว่า หลักเกณฑ์การอนุญาตให้ลาศึกษาและการให้ทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัยกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 ข้อ จึงเหมาะสมในการเป็นต้นแบบในการศึกษาข้อ เพื่อปรับปรุง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ซึ่งจะได้มีการเสนอต่อคณะกรรมการทุนการศึกษา ฝึกอบรมและดูงานเพื่อให้ดำเนินการพิจารณาในการแก้ไข ปรับปรุง ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ ตลอดจนหนังสือสัญญาที่เกี่ยวข้องกับการอนุญาตให้ลาศึกษา และการให้ทุนการศึกษาแก่บุคลากรของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ให้มีความ

คล่องตัวในการนำไปปฏิบัติเพื่อลดการกระทำผิดเงื่อนไขและสัญญาเกี่ยวข้องกับการอนุญาตให้ลาศึกษาและการให้ทุนการศึกษาและหลีกเลี่ยงคดีปกครองที่จะเกิดขึ้นต่อไป

3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาหลักเกณฑ์การอนุญาตให้ลาศึกษาและการให้ทุนการศึกษา ตลอดจนคดีปกครองที่เกี่ยวข้องกับการผิดสัญญาทุนการศึกษาในมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เพื่อสามารถหาแนวทางในการนำมาปฏิบัติและพัฒนา การแก้ไข ปรับปรุง ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงานอันจะนำไปสู่การลดการกระทำผิดเงื่อนไขและการผิดสัญญาที่เกี่ยวข้องกับการอนุญาตให้ลาศึกษาและการให้ทุนการศึกษาแก่บุคลากรภายในมหาวิทยาลัยเพื่อไปศึกษาต่อและหลีกเลี่ยงคดีปกครองที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

บรรณานุกรม

คลินิกทนายความ (http://www.famconsultant.htm/advocete_dil.php?id=777)

ศาลปกครอง (http://www.admincourt.go.th/00_web/02_kadee/02_accuse/02_acc08.htm)

สมุญสาร ปีที่ 2 , ฉบับที่ 13 , ประจำเดือนมีนาคม 2549 , ความหมายของคดีปกครอง

วุฒิ มีช่วย , (2551).คดีปกครองกับมหาวิทยาลัย.วารสารวิชาการนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ,ปีที่ 1, ฉบับที่ 1, หน้า 41-50

ชาญชัย แสวงศักดิ์. (2555). คำอธิบายกฎหมายจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง. (พิมพ์ครั้งที่ 7).กรุงเทพฯ: กฎหมายทันสมัย.

นันทวัฒน์ บรมานันท์. (2555). กฎหมายปกครอง. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: วิญญูชน.

สรীরัตน์ หมวดเมือง. (2549). คดีปกครองเกี่ยวกับการละเลยหรือล่าช้าในการปฏิบัติหน้าที่ของฝ่ายปกครอง. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ประกาศคณะกรรมการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงาน
เรื่อง ระเบียบมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ว่าด้วยการให้พนักงานมหาวิทยาลัย
ไปศึกษา ฝึกอบรม วิจัย และดูงาน พ.ศ. 2546

เพื่อให้การบริหารงานบุคคล เกี่ยวกับเรื่องการให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา
ฝึกอบรม วิจัย และดูงาน ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย

อาศัย อำนาจตามความในข้อ 6 ประกอบข้อ 15 แห่งประกาศสภามหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ เรื่อง ขอนั่งคัมมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงาน
พ.ศ. 2543 และโดยอนุมัติของ อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในการประชุมครั้งที่ 4/2546
เมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2546 จึงให้วางระเบียบไว้ ดังนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ว่าด้วยการให้พนักงาน
มหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม วิจัย และดูงาน พ.ศ. 2546”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 บรรดาระเบียบและคำสั่งอื่นใดในส่วนที่มีกำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ ซึ่งขัด
หรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 4 ในระเบียบนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งได้รับเงินเดือนจาก

เงินงบประมาณแผ่นดิน หรือเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

“ศึกษา” หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้ด้วยการเรียน หรือการวิจัย

ตามหลักสูตรของสถาบันการศึกษา หรือสถาบันวิชาชีพทั้งในและต่างประเทศ เพื่อให้ได้มาซึ่ง

ปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ และหมายความรวมถึงการฝึกอบรมภาษา และการ

รับคำแนะนำก่อนเข้าศึกษา และการฝึกอบรมหรือการดูงานที่เป็นส่วนหนึ่งหรือภายหลังสำเร็จ

จากการศึกษานั้นด้วย

“ฝึกอบรม” หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญ หรือประสบการณ์ ด้วยการเรียน การอบรม หรือการฝึกงาน โดยไม่มีการรับปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ ทั้งในและต่างประเทศ และหมายความรวมถึงการฝึกฝนภาษา และการรับคำแนะนำก่อน เข้าฝึกอบรม หรือการดูงานที่เป็นส่วนหนึ่ง หรือต่อจากการฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ด้วย

“วิจัย” หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้ด้วยการรวบรวม การค้นคว้า เพื่อหาข้อมูล ณ ต่างประเทศ โดยไม่มีการรับปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ และหมายความรวมถึง การทำวิจัยหลังปริญญาเอกด้วย

“ดูงาน” หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้หรือประสบการณ์ด้วยการสังเกตการณ์ ณ ต่างประเทศ ทั้งนี้ไม่รวมถึงการไปดูงาน ณ ต่างประเทศที่เป็นส่วนหนึ่ง หรือต่อจากการฝึกอบรม หรือประชุมสัมมนาในประเทศ

“ทุน” หมายความว่า เงินค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือดูงาน และเพื่อการครองชีพระหว่างศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือดูงาน และหมายความรวมถึงเงินค่าพาหนะเดินทางเพื่อการนี้ด้วย โดยแบ่งเป็นทุนประเภท 1 และทุนประเภท 2

“ทุนประเภท 1” หมายความว่า ทุนที่บุคคล นิติบุคคล หรือรัฐบาล ทั้งในและต่างประเทศมอบให้มหาวิทยาลัยเป็นผู้จัดสรรให้พนักงานเพื่อไปศึกษา ฝึกอบรม วิจัย และดูงาน ทั้งนี้รวมถึงทุนที่มหาวิทยาลัยมอบให้ด้วย

“ทุนประเภท 2” หมายความว่า ทุนส่วนตัว หรือทุนที่พนักงานได้รับจากผู้ให้ โดยตรงโดยไม่ผ่านมหาวิทยาลัย

ข้อ 5 ให้อธิการบดี รักษาการตามระเบียบนี้

ส่วนที่ 1

บททั่วไป

ข้อ 6 การให้พนักงานไปศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือดูงาน ให้พิจารณาความจำเป็น และความต้องการของหน่วยงานที่จะได้ผู้ที่มีความรู้ ความชำนาญในสาขาวิชา และระดับความรู้ที่เหมาะสมแก่หน้าที่ ทั้งนี้สาขาวิชา และระดับความรู้ที่จะขออนุมัติไปศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือดูงาน จะต้องสอดคล้องและเป็นประโยชน์อย่างซึ่งต้องงานในหน้าที่ ซึ่งพนักงานผู้นั้นปฏิบัติอยู่ หรือที่ผู้บังคับบัญชาจะมอบหมายให้ปฏิบัติเมื่อกลับมาปฏิบัติงาน

ข้อ 7 การให้พนักงานไปศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือดูงาน ให้พิจารณาถึงอัตราค่าจ้างที่มีอยู่ โดยให้มีผู้ปฏิบัติงานเพียงพอ ไม่เสียหายแก่งานประจำของหน่วยงานที่พนักงานผู้นั้นสังกัด และไม่ต้องตั้งอัตราค่าจ้างเพิ่ม

ข้อ 8 พนักงานที่ได้รับอนุมัติให้ลาศึกษา ฝึกอบรม วิจัย และดูงาน ณ ต่างประเทศ จะออกเดินทางไปศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือดูงาน ก่อนกำหนดเวลาเปิดภาคการศึกษา หรือก่อนการฝึกอบรม วิจัย หรือดูงาน ได้ตามความจำเป็น ทั้งนี้ไม่เกิน 3 วัน ยกเว้นกรณีไปศึกษา ฝึกอบรม หรือวิจัย ที่มีระยะเวลาเกิน 1 ปี จะออกเดินทางก่อนได้ ไม่เกิน 10 วัน

ข้อ 9 พนักงานที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือดูงาน ณ ต่างประเทศ เมื่อครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุมัติ หรือสำเร็จการศึกษา หรือเสร็จจากการศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือดูงาน ก่อนเวลาที่ได้รับอนุมัติ จะต้องรีบเดินทางกลับให้ถึงประเทศไทยโดยเร็ว ภายในระยะเวลาที่ควรจะเดินทางถึงได้ตามปกติ แล้วให้รีบรายงานตัวเข้าปฏิบัติงานต่อผู้บังคับบัญชาในวันถัดจากวันที่เดินทางถึงประเทศไทย สำหรับผู้ปฏิบัติงานในจังหวัดอื่น ๆ นอกเหนือจากกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ให้รายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงาน ภายใน 3 วันทำการ นับจากวันที่เดินทางถึงประเทศไทย และให้ต้นสังกัดรายงานใหม่มหาวิทยาลัยทราบ

สำหรับพนักงานที่ไปศึกษา ฝึกอบรม หรือวิจัย ณ ต่างประเทศ เกิน 1 ปีขึ้นไป กรณีมีเหตุผลและความจำเป็นอาจผ่อนผันให้เตรียมตัวเดินทางกลับประเทศไทยได้ไม่เกิน 20 วัน นับจากวันที่ครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุมัติ หรือสำเร็จ หรือเสร็จจากการศึกษา ฝึกอบรม หรือวิจัย

สำหรับพนักงานที่ไปศึกษา ฝึกอบรม ในประเทศ จะต้องรีบรายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานโดยเร็ว ทั้งนี้ต้องไม่เกิน 3 วัน นับตั้งแต่วันที่ครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุมัติ หรือวันถัดจากวันที่สำเร็จการศึกษา หรือฝึกอบรม ตามหลักสูตรแล้วแต่กรณี

ข้อ 10 พนักงานที่สำเร็จการศึกษา หรือเสร็จจากการศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือดูงาน ณ ต่างประเทศ ให้จัดส่งวิทยานิพนธ์ หรือรายงานการไปฝึกอบรม วิจัย หรือดูงาน จำนวน 1 ชุด ต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงอธิการบดี ภายใน 30 วันหลังจากสำเร็จการศึกษา หรือเสร็จสิ้นจากการไปฝึกอบรม วิจัย หรือดูงาน

พนักงานที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษาต่อภายในประเทศ เมื่อสำเร็จการศึกษา และกลับเข้าปฏิบัติงานแล้ว จะต้องส่งหลักฐานการสำเร็จการศึกษาต่อมหาวิทยาลัย

4

ข้อ 11 พนักงานที่กลับจากศึกษา ฝึกอบรม หรือวิจัย ณ ต่างประเทศ จะต้องมีความ
ปฏิบัติงานครบ 1 ปีก่อน จึงจะไปศึกษา ฝึกอบรม หรือวิจัย ณ ต่างประเทศครั้งใหม่ได้ ยกเว้น

- (1) การไปศึกษา ฝึกอบรม หรือวิจัยในครั้งที่แล้วมีระยะเวลาไม่เกิน 6 เดือน
หรือ
- (2) การไปศึกษา ฝึกอบรม หรือวิจัยครั้งใหม่ มีระยะเวลาไม่เกิน 6 เดือน
หรือ
- (3) การไปศึกษา ฝึกอบรม หรือวิจัยครั้งใหม่ ได้รับทุนรัฐบาลไทย รัฐบาล
ต่างประเทศ ทุนองค์การระหว่างประเทศ หรือทุนองค์การมูลนิธิต่างประเทศที่มอบให้รัฐบาลไทยเพื่อ
ส่งพนักงานไปศึกษา ฝึกอบรม หรือวิจัย
- (4) เป็นการไปศึกษาต่อเพื่อให้สำเร็จการศึกษาจากที่ได้รับอนุมัติไว้เดิม

ข้อ 12 พนักงานที่เคยได้รับอนุมัติให้ไปศึกษาภายในประเทศมาแล้ว จะต้องเป็นผู้มี
เวลาปฏิบัติงานภายหลังจากสำเร็จการศึกษามาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี จึงจะมีสิทธิขออนุมัติลาศึกษาต่อ
ภายในประเทศได้อีก เว้นแต่เป็นการศึกษาต่อเนื่องในระดับที่สูงขึ้นในสาขาวิชาเดิมที่เคยได้รับอนุมัติ

ส่วนที่ 2

การลาศึกษา

ข้อ 13 พนักงานที่จะไปศึกษา ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไข ดังนี้

- (1) พ้นจากการทดลองปฏิบัติงานแล้ว หรือได้รับอนุมัติให้ลดย่อนระยะเวลาทดลองปฏิบัติงานจากอธิการบดีแล้ว
- (2) มีระยะเวลาครบมาปฏิบัติงานชัดใช้ตามสัญญาเพียงพอ
- (3) เป็นผู้ที่มีสุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ โดยผ่านการตรวจรับรอง
สุขภาพร่างกาย และสุขภาพจิต จากแพทย์ และโรงพยาบาลที่
มหาวิทยาลัยกำหนด (กรณีไปศึกษา ณ ต่างประเทศ)
- (4) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัย หรืออยู่ใน
ระหว่างถูกลงโทษทางวินัย
- (5) ได้รับการตอบรับเข้าศึกษาโดยไม่มีเงื่อนไขจากสถานศึกษาหรือสถาบัน
ที่ ก.พ. รับรอง หรือสถานศึกษาที่หน่วยงานต้นสังกัดให้ความเห็นชอบ

ข้อ 14 พนักงานผู้ใดประสงค์จะไปศึกษา ให้เสนอเรื่องต่อผู้บังคับบัญชาพิจารณาให้ความเห็น และเสนอตามลำดับจนถึงอธิการบดีเพื่อพิจารณาสั่งการ โดยจะต้องยื่นเอกสารประกอบการพิจารณา ดังนี้

- (1) หนังสือตอบรับจากสถานศึกษา
- (2) หลักฐานแสดงแหล่งทุน
- (3) เหตุผลความจำเป็นและความต้องการของหน่วยงานที่ต้องการให้พนักงานไปศึกษาต่อ

ข้อ 15 การอนุมัติให้พนักงานไปศึกษา ณ ต่างประเทศให้อนุมัติในระยะเวลาไม่เกิน 2 ปีก่อน เพื่อดูผลการศึกษา หากผู้บังคับบัญชาพิจารณาแล้วเห็นว่าผลการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ดี และมีความก้าวหน้าอาจเสนอขออนุมัติขยายเวลาศึกษาต่อได้คราวละไม่เกิน 1 ปี

ข้อ 16 พนักงานที่ได้รับอนุมัติให้ลาศึกษา ณ ต่างประเทศ ให้ได้รับค่าจ้างในระหว่างที่ลาศึกษา ตามกำหนดระยะเวลา ดังนี้

- (1) ระดับปริญญาโท ไม่เกิน 2 ปี
- (2) ระดับปริญญาเอก ไม่เกิน 4 ปี
- (3) ระดับปริญญาโท-เอก ไม่เกิน 5 ปี

กรณีไม่สามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามกำหนดในวรรคหนึ่ง หากมีเหตุผลและความจำเป็นอย่างอื่น และหน่วยงานต้นสังกัดพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง อาจเสนอขออนุมัติขยายเวลาศึกษาต่อได้ไม่เกิน 1 ปี สำหรับการศึกษาในระดับปริญญาโท และไม่เกิน 2 ปี สำหรับการศึกษาในระดับที่สูงกว่าปริญญาโท โดยไม่ได้รับค่าจ้าง

ข้อ 17 การอนุมัติให้พนักงานไปศึกษาต่อภายในประเทศ ให้อนุมัติตามระยะเวลาที่สถาบันการศึกษานั้น ๆ กำหนดไว้ในแต่ละหลักสูตร กรณีการลาศึกษาโดยใช้เวลาในการปฏิบัติงานบางส่วนให้อนุมัติได้ไม่เกิน 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

กรณีศึกษาไม่สำเร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ขยายเวลาศึกษาต่อได้ไม่เกิน 1 ปี โดยไม่ได้รับค่าจ้าง

ข้อ 18 พนักงานที่ได้รับอนุมัติให้ลาศึกษาต่อภายในประเทศ โดยศึกษาเต็มเวลา ให้ได้รับค่าจ้างในระหว่างที่ลาศึกษารวมระยะเวลาทั้งสิ้น ตามเกณฑ์ ดังนี้

ปริญญาโท ไม่เกิน 2 ปี

ปริญญาเอก ไม่เกิน 3 ปี

ข้อ 19 พนักงานที่ประสงค์จะขยายเวลาศึกษาต่อให้เสนอเรื่องต่อผู้บังคับบัญชา พิจารณาลำดับจนถึงอธิการบดีเพื่อพิจารณาอนุมัติก่อนครบกําหนดเวลาที่ได้รับอนุมัติ ไม่น้อยกว่า 30 วัน โดยแสดงเอกสารประกอบการพิจารณา ดังนี้

- (1) รายงานผลการศึกษาที่ผ่านมา
- (2) หนังสือรับรองจากอาจารย์ที่ปรึกษา หรือสถานศึกษา
- (3) คำชี้แจงเหตุผลและความจำเป็นที่จะต้องอยู่ศึกษาต่อ และระยะเวลาที่คาดว่าจะจบการศึกษา

ข้อ 20 พนักงานที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษา จะต้องรายงานผลการศึกษาต่อผู้บังคับบัญชา โดยเร็วทุกภาคการศึกษา และให้รายงานตามลำดับเพื่อเสนอมหาวิทยาลัยทราบ หรือหากกลับเข้าปฏิบัติงานก่อนสำเร็จการศึกษา จะต้องรายงานความก้าวหน้าของการศึกษา ต่อผู้บังคับบัญชา ตามลำดับจนถึงอธิการบดีทราบ ทุกภาคการศึกษาพนักงานผู้ใดไม่รายงานผลการศึกษาโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ผู้บังคับบัญชารายงานตามลำดับจนถึงอธิการบดี และอธิการบดีอาจพิจารณาให้ยุติการศึกษา หรือดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามควรแก่กรณีก็ได้

ข้อ 21 พนักงานที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษาต่อรายใดที่มีผลการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่เหมาะสม และการศึกษาไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควร ให้ผู้บังคับบัญชารายงานตามลำดับจนถึงอธิการบดี และให้อธิการบดีสั่งให้ยุติการศึกษา และกลับเข้าปฏิบัติงานทันที

ข้อ 22 พนักงานที่ประสงค์จะเปลี่ยนสาขาวิชา ระดับการศึกษา ย้ายสถานศึกษา หรือย้ายประเทศศึกษา จะต้องได้รับอนุมัติจากอธิการบดีก่อน ทั้งระยะเวลาที่เปลี่ยนให้นับรวมกับระยะเวลาที่ได้รับอนุมัติไว้เดิม

ข้อ 23 พนักงานที่ประสงค์จะเดินทางกลับประเทศไทย เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการเขียนวิทยานิพนธ์จะต้องได้รับอนุมัติจากอธิการบดีก่อน โดยต้องมีหนังสือรับรองจากสถานศึกษาซึ่งระยะเวลาในการกลับมาเก็บข้อมูลประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ 24 พนักงานที่ประสงค์จะเดินทางกลับประเทศไทย เพื่อกิจธุระส่วนตัว จะต้องแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบก่อนการเดินทางกลับ และเมื่อเดินทางกลับประเทศไทยแล้วให้รายงานตัวต่อผู้บังคับบัญชา และให้ผู้บังคับบัญชารายงานตามลำดับจนถึงอธิการบดี เพื่อทราบด้วย

ข้อ 25 การขออนุมัติตามข้อ 22 และข้อ 23 ให้เสนอเรื่องเพื่อขออนุมัติต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงอธิการบดีเพื่อพิจารณาอนุมัติ ไม่น้อยกว่า 30 วันก่อนเปลี่ยนแปลงหรือก่อนเดินทางกลับมาเก็บข้อมูล โดยชี้แจงเหตุผลความจำเป็น และแนบเอกสารประกอบการพิจารณาแล้วแต่กรณีด้วย

ข้อ 26 การฝึกอบรม หรือดูงานภายหลังสำเร็จการศึกษา ณ ต่างประเทศ จะกระทำได้ไม่เกิน 3 เดือน ทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากต้นสังกัด และได้รับอนุมัติจากอธิการบดีก่อน

ส่วนที่ 3

การลาฝึกอบรม วิจัย

ข้อ 27 พนักงานที่จะไปฝึกอบรม หรือวิจัย ณ ต่างประเทศ ต้องพ้นจากการทดลองปฏิบัติงานแล้ว เว้นแต่กรณีไปฝึกอบรม หรือวิจัยตามข้อตกลง ระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลต่างประเทศ หรือมีเหตุผลและความจำเป็น ให้อธิการบดีอนุมัติได้เฉพาะราย

ข้อ 28 พนักงานที่จะไปทำวิจัย ณ ต่างประเทศ จะกระทำได้ไม่เกิน 1 ปี เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากอธิการบดีเป็นกรณีพิเศษ ทั้งนี้ต้องไม่เกิน 2 ปี

พนักงานที่ได้รับอนุมัติไปทำวิจัย ณ ต่างประเทศ โดยได้รับคำตอบแทนจากการไปวิจัยดังกล่าวจะไม่ได้รับค่าจ้างจากมหาวิทยาลัย เว้นแต่คำตอบแทนที่ได้รับจากการไปทำวิจัยต่ำกว่าอัตราค่าจ้างที่ได้รับ ให้มีสิทธิได้รับค่าจ้างจากมหาวิทยาลัยสมทบ ซึ่งเมื่อรวมกับคำตอบแทนที่ได้รับจากการไปทำวิจัยแล้ว ต้องไม่เกินค่าจ้างที่พนักงานผู้นั้นได้รับอยู่ในขณะนั้น

ข้อ 29 พนักงานที่จะไปฝึกอบรม หรือวิจัย ณ ต่างประเทศ ให้เสนอเรื่องต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงอธิการบดีเพื่อพิจารณาอนุมัติ โดยต้องยื่นเอกสารประกอบการพิจารณา ดังนี้

- (1) รายละเอียดโครงการวิจัย ซึ่งมีระยะเวลาที่ชัดเจน
- (2) หนังสือตอบรับ หรือหนังสือเชิญจากสถานฝึกอบรม หรือหน่วยงานที่ทำวิจัย
- (3) หลักฐานแสดงแหล่งทุน
- (4) คำชี้แจงเหตุผลความจำเป็นของหน่วยงานที่ต้องการให้พนักงานไปฝึกอบรม หรือวิจัย

ข้อ 30 พนักงานที่ไม่ไปฝึกอบรม หรือวิจัย ณ ต่างประเทศ ด้วยทุนส่วนตัว และไม่มีหนังสือเชิญ แต่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน ให้ลาได้ไม่เกิน 60 วัน โดยไม่ได้รับค่าจ้าง

8

ข้อ 31 พนักงานที่จะขยายเวลาอยู่ฝึกอบรม หรือวิจัย ณ ต่างประเทศ หรือเปลี่ยนแปลงกำหนดระยะเวลา แนวการฝึกอบรม หรือสถานที่ฝึกอบรม ต้องได้รับอนุมัติจากอธิการบดีก่อน ทั้งนี้ให้เสนอเรื่องต่อผู้บังคับบัญชาพิจารณาตามลำดับจนถึงอธิการบดี เพื่อพิจารณาอนุมัติ ไม่น้อยกว่า 30 วันก่อนครบกำหนดเวลาตามที่ได้รับอนุมัติไว้เดิม หรือก่อนการเปลี่ยนแปลง โดยชี้แจงเหตุผลความจำเป็นและแนบเอกสารประกอบการพิจารณาแล้วแต่กรณี

ข้อ 32 พนักงานที่อยู่ระหว่างลาศึกษาภายในประเทศ จะไปฝึกอบรม วิจัย หรือดูงาน ณ ต่างประเทศ ซึ่งไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ว่าด้วยการให้พนักงานไปฝึกอบรม วิจัย และดูงาน ณ ต่างประเทศ

ส่วนที่ 4

การลาดูงาน

ข้อ 33 พนักงานที่จะไปดูงาน ณ ต่างประเทศ ต้องพ้นจากการทดลองปฏิบัติงานแล้ว กรณีมีเหตุผลและความจำเป็นให้อธิการบดีอนุมัติได้เฉพาะราย

ข้อ 34 พนักงานที่จะไปดูงาน ณ ต่างประเทศ ให้เสนอเรื่องต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับ จนถึงอธิการบดีเพื่อพิจารณาอนุมัติ และจะต้องยื่นเอกสารประกอบการพิจารณา ดังนี้

- (1) หนังสือเชิญ หนังสือตอบรับ เอกสารการจัดงานทางวิชาการ และ/หรือ โครงการจัดการดูงานที่ได้รับอนุมัติแล้ว
- (2) หลักฐานแสดงแหล่งทุน
- (3) คำชี้แจงเหตุผลความจำเป็นของหน่วยงานที่ต้องการให้พนักงานไปดูงาน

ข้อ 35 พนักงานที่จะไปดูงานด้วยทุนส่วนตัว และไม่มีหนังสือเชิญ ให้ลาได้ไม่เกิน 60 วันโดยไม่ได้รับค่าจ้าง

ข้อ 36 พนักงานที่จะไปดูงาน ณ ต่างประเทศ ให้ได้รับค่าจ้างระหว่างลาได้ไม่เกิน 60 วัน

ส่วนที่ 5

การจัดทำสัญญา และการชดใช้

ข้อ 37 ให้พนักงานที่ไปศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือดูงาน ที่มีระยะเวลาเกินกว่า 60 วัน จัดทำสัญญาอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือดูงาน และสัญญาค่าประกัน ตามแบบ

ที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยให้พนักงานที่ไปศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือดูงาน กลับมาปฏิบัติงานชดใช้ เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองเท่าของระยะเวลาที่พนักงานผู้นั้นไปศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือดูงาน ยกเว้น การลาศึกษาต่อต่างประเทศโดยใช้เวลาในการปฏิบัติงานบางส่วนจะต้องจัดทำสัญญาทุกกรณี

ข้อ 38 พนักงานผู้ใดไม่กลับมาปฏิบัติงานตามสัญญาต้องชดใช้เงินให้แก่มหาวิทยาลัย ดังนี้

(1) สำหรับผู้ไปศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือดูงานด้วยทุนประเภท 1 ให้ชดใช้ ค่าจ้าง ทุน ที่ได้รับระหว่างไปศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือดูงาน และเงินช่วยเหลือใด ๆ ที่มหาวิทยาลัย จ่ายให้ในระหว่างไปศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือดูงาน แก่มหาวิทยาลัยพร้อมเบี้ยปรับอีกเป็นจำนวน สองเท่าของจำนวนเงินที่จะต้องชดใช้

(2) สำหรับผู้ไปศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือดูงานด้วยทุนประเภท 2 ให้ชดใช้ ค่าจ้างที่ได้รับระหว่างไปศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือดูงาน และเงินช่วยเหลือใด ๆ ที่มหาวิทยาลัยจ่าย ให้ในระหว่างไปศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือดูงาน แก่มหาวิทยาลัยพร้อมเบี้ยปรับอีกเป็นจำนวนสอง เท่าของจำนวนเงินที่จะต้องชดใช้

ข้อ 39 พนักงานที่ไปศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือดูงาน โดยไม่ได้รับค่าจ้าง ให้มีการ จัดทำสัญญาอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือดูงาน และสัญญาค้ำประกัน และให้ชดใช้ระยะเวลา ในการปฏิบัติงาน และการชดใช้จำนวนเงินกรณีผิดสัญญาเช่นเดียวกับการไปศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือดูงาน โดยได้รับค่าจ้าง

ข้อ 40 การทำสัญญาค้ำประกันของพนักงานที่ลาไปศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือดูงาน ผู้ค้ำประกันจะต้องเป็นบุคคลดังต่อไปนี้

40.1 เป็นบิดาหรือมารดาของผู้ให้สัญญา

40.2 ในกรณีที่ไม่สามารถจัดหาผู้ค้ำประกันตามข้อ 40.1 ได้ ผู้ค้ำประกัน จะต้องเป็นพี่หรือน้องร่วมบิดาหรือมารดาเดียวกับผู้ให้สัญญา

40.3 ในกรณีที่ไม่สามารถจัดหาผู้ค้ำประกันตามข้อ 40.1 และ 40.2 ได้ ให้อธิการบดีตั้งกรรมการขึ้นเพื่อพิจารณาตรวจสอบ หากผลการพิจารณาตรวจสอบปรากฏว่าพนักงาน ที่จะไปศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือดูงาน ไม่มีบุคคลตามข้อ 40.1 และ 40.2 ที่จะมาทำสัญญาค้ำ ประกัน และพนักงานผู้นั้นมีศักยภาพสูงยิ่งในการศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือดูงาน ก็ให้พนักงานผู้นั้น ไปศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือดูงาน โดยไม่ต้องมีผู้ค้ำประกันได้

10

ส่วนที่ 6

บทเฉพาะกาล

ข้อ 41 สำหรับพนักงานที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษา ฝึกอบรม วิจัย และดูงาน ก่อนวัน
ที่ออกกระเบียบนี้ให้มีผลสมบูรณ์ต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2546

(รองศาสตราจารย์ ดร. วิโรจ อิมพิทักษ์)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ประธาน อ.ก.ม.

ประกาศคณะกรรมการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงาน
เรื่อง ระเบียบมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ว่าด้วยการให้พนักงานมหาวิทยาลัย
ไปศึกษา ฝึกอบรม วิจัย และดูงาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550

ตามประกาศคณะกรรมการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัย เรื่อง ระเบียบมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ว่าด้วยการให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม วิจัย และดูงาน พ.ศ. 2546 ประกาศ ณ วันที่ 26 มีนาคม 2546 ข้อ 4 วรรค 6 กำหนดค่าจำกัด ความของการไปวิจัยไว้เฉพาะการไปวิจัย ณ ต่างประเทศ

เพื่อให้การดำเนินการเกี่ยวกับการวิจัย เป็นไปด้วยความเรียบร้อย อาศัยอำนาจ ตามความในข้อ 6 ประกอบข้อ 15 แห่งประกาศมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เรื่องข้อบังคับ มหาวิทยาลัยว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงาน พ.ศ. 2548 และโดยอนุมัติของ อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในการประชุมครั้งที่ 2/2550 เมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2550 จึงให้แก้ไขประกาศคณะกรรมการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงาน เรื่อง ระเบียบมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ ว่าด้วยการให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม วิจัย และดูงาน พ.ศ. 2546 ดังนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ว่าด้วยการให้ พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม วิจัย และดูงาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกความในข้อ 4 วรรค 6 แห่งประกาศคณะกรรมการบริหารงาน บุคคลสำหรับพนักงาน เรื่อง ระเบียบมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ว่าด้วยการให้พนักงาน มหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม วิจัย และดูงาน พ.ศ. 2546 และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

“วิจัย” หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้ด้วยการทำวิจัย การรวบรวม การค้นคว้า เพื่อหาข้อมูล ทั้งในและต่างประเทศ โดยใช้เวลาในการทำวิจัยเต็มเวลา โดยไม่มี การรับปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ และหมายความรวมถึงการทำวิจัยหลังปริญญาเอก ด้วย

ประกาศ ณ วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2550

(รองศาสตราจารย์ธานีรัตน์ สานติวัตร)

รักษาราชการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ประธาน อ.ก.ม.

สัญญาเลขที่...../.....

สัญญาอนุญาตให้พนักงานไปศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือดูงาน

สัญญาฉบับนี้ทำขึ้น ณ ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

เมื่อวันที่.....เดือน..... พ.ศ. ระหว่างมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

โดย..... ตำแหน่ง.....

ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า “ผู้รับสัญญา” ฝ่ายหนึ่ง กับนาย/นาง/นางสาว.....

เกิดเมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ. อายุ.....ปี

ปฏิบัติงานเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ตำแหน่ง.....

อัตราค่าจ้างเดือนละ..... บาท สังกัด.....

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อยู่บ้านเลขที่..... ซอย.....

ถนน..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า “ผู้ให้สัญญา” อีกฝ่ายหนึ่ง

โดยที่ผู้ให้สัญญาเป็นผู้ได้รับอนุญาตจากผู้รับสัญญาให้ไปศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือ
ดูงาน ด้วยทุนประเภท..... ตามระเบียบว่าด้วยการให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา
ฝึกอบรม วิจัยและดูงาน พ.ศ. 2546

คู่สัญญาได้ตกลงกันมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ผู้รับสัญญาอนุญาตให้ผู้ให้สัญญาไปศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือดูงานระดับ.....

สาขาวิชา.....

ณ..... ประเทศ.....

มีกำหนดปี.....เดือน.....วัน นับตั้งแต่วันที่ เดือน..... พ.ศ.

จนถึงวันที่ เดือน..... พ.ศ.

ในกรณีที่ผู้รับสัญญาอนุญาตให้ผู้ให้สัญญาขยายระยะเวลาศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือ
 ทำงาน หลังจากครบกำหนดการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ผู้ให้สัญญาตกลงที่จะทำสัญญากับผู้รับสัญญาชั้นใหม่
 เพื่อใช้ครอบคลุมระยะเวลาที่ได้รับอนุมัติให้ขยายเวลาศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือทำงาน แต่หากไม่ได้มี
 การจัดทำสัญญาชั้นใหม่ ไม่ว่าด้วยเหตุใดก็ตาม ให้ถือว่าสัญญาลับนี้มีผลครอบคลุมระยะเวลาที่ได้รับ
 อนุมัติให้ขยายดังกล่าวด้วย

ข้อ 2 ในระหว่างเวลาที่ผู้ให้สัญญาได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม วิจัยหรือทำงาน
 ผู้ให้สัญญาจะต้องรักษาวินัยและประพฤติปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของพนักงานหรือคำสั่งของ
 มหาวิทยาลัย และของสถานศึกษาหรือสถาบันที่ผู้ให้สัญญาศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือทำงาน ตลอดจนระเบียบ
 ว่าด้วยการให้พนักงานไปศึกษา ฝึกอบรม วิจัย และงาน พ.ศ. 2546 และกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับคำสั่งอื่น ๆ
 ที่เกี่ยวกับพนักงานไปศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือทำงาน และเกี่ยวกับการจ่ายค่าจ้างระหว่างลาไปศึกษา
 ฝึกอบรม วิจัย หรือทำงาน ทั้งที่ ได้ออกใช้บังคับอยู่แล้วในวันทำสัญญานี้ และที่จะออกใช้บังคับต่อไปโดย
 เครื่องครัด และให้ถือว่ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งดังกล่าว นั้น เป็นส่วนหนึ่งของสัญญาลับนี้
 ผู้ให้สัญญาจะต้องไม่ประพฤติตนในทางเป็นปฏิปักษ์ต่อการศึกษา ฝึกอบรม วิจัยหรือ
 ทำงาน และจะตั้งใจศึกษา ฝึกอบรม วิจัยหรือทำงานด้วยความวิริยะ อุตสาหะ เพื่อให้สำเร็จการศึกษา
 ฝึกอบรม วิจัยหรือทำงาน โดยเร็ว

ข้อ 3 ในกรณีที่ผู้ให้สัญญาประพฤติผิดสัญญาดังกล่าวในข้อ 2 หรือในกรณีที่ผู้รับสัญญา
 พิจารณาเห็นว่า ผู้ให้สัญญาไม่อาจสำเร็จ หรือเสร็จสิ้นการศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือทำงาน ได้ภายในระยะ
 เวลาที่กำหนดตามข้อ 1 หรือการศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือทำงาน ของผู้ให้สัญญาต้องยุติลงด้วย
 ประการใด ๆ หรือผู้รับสัญญาไม่อนุญาตให้ผู้ให้สัญญาศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือทำงาน ไม่ว่ากรณีใด ๆ
 หรือมีความจำเป็นต้องเรียกผู้ให้สัญญากลับมาปฏิบัติงานในหน้าที่ ผู้รับสัญญามีสิทธิเพิกถอนการอนุญาต
 ตามสัญญานี้ได้ทันทีและมีสิทธิระงับซึ่งทุนและหรือค่าจ้าง รวมทั้งเงินที่มหาวิทยาลัยจ่ายช่วยเหลือหรือเงิน
 เพิ่มอื่นใดและผู้ให้สัญญาจะต้องปฏิบัติ ดังนี้

3.1 รายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานเป็นหนังสือต่อผู้รับสัญญาหรือผู้บังคับบัญชาชั้นต้น
 ของผู้ให้สัญญาทันที

3.2 เข้าปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ตามที่ผู้รับสัญญาเห็นสมควรทันทีเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสองเท่าของระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือดูงาน

3.3 ในกรณีที่ผู้ให้สัญญาเคยได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือดูงาน หรือมีพันธะผูกพันที่จะต้องปฏิบัติงานชดใช้ตามสัญญาอื่นและยังปฏิบัติงานชดใช้ไม่ครบระยะเวลาตามสัญญานั้น การปฏิบัติงานชดใช้ตามสัญญานี้ให้เริ่มต้นนับตั้งแต่วันที่ปฏิบัติงานชดใช้ครบกำหนดเวลาตามสัญญาเดิมแล้ว

ความเสียหายใด ๆ อันเนื่องมาจากการที่ผู้ให้สัญญาไม่ปฏิบัติตามข้อ 3.1 3.2 และ 3.3 ผู้ให้สัญญายินยอมรับผิดชอบชดใช้ทั้งสิ้น

ข้อ 4 เมื่อผู้ให้สัญญาเสร็จหรือสำเร็จการศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือดูงาน ทั้งนี้ไม่ว่าจะเสร็จหรือสำเร็จการศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือดูงานภายในระยะเวลาตามข้อ 1 หรือไม่ ผู้ให้สัญญาจะต้องกลับมาปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ตามที่ผู้รับสัญญาเห็นสมควรในทันที เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองเท่าของระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือดูงาน

ในกรณีที่ผู้ให้สัญญาเคยได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือดูงานหรือมีพันธะผูกพันที่จะต้องปฏิบัติงานชดใช้ตามสัญญาอื่นและยังปฏิบัติงานชดใช้ไม่ครบระยะเวลาตามสัญญานั้น การปฏิบัติงานชดใช้ตามสัญญานี้ให้เริ่มต้นนับตั้งแต่วันที่ปฏิบัติงานชดใช้ครบกำหนดเวลาตามสัญญาเดิมแล้ว

ข้อ 5 ในกรณีที่ผู้ให้สัญญาผิดสัญญาในข้อ 3.2 หรือข้อ 4 หรือผู้ให้สัญญาไม่กลับมาปฏิบัติงานไม่ว่าด้วยเหตุใด ผู้ให้สัญญาจะต้องชดใช้ค่าจ้าง ทูตที่ได้รับระหว่างศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือดูงาน และเงินช่วยเหลือใด ๆ ที่มหาวิทยาลัยจ่ายให้ผู้ให้สัญญาในระหว่างศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือดูงาน คืนให้แก่ผู้รับสัญญา นอกจากนี้ผู้ให้สัญญาจะต้องจ่ายเงินเป็นเบี้ยปรับให้แก่ผู้รับสัญญาอีกสองเท่าของเงินที่ผู้ให้สัญญาจะต้องชดใช้คืนดังกล่าว

ในกรณีที่ผู้ให้สัญญากลับเข้าปฏิบัติงานบ้างแต่ไม่ครบระยะเวลาดังกล่าวในข้อ 3.2 หรือข้อ 4 เงินที่จะชดใช้คืนและเบี้ยปรับตามวรรคหนึ่งข้างต้นจะลดลงตามส่วนของระยะเวลาที่ผู้ให้สัญญากลับเข้าปฏิบัติงาน

การชดใช้ตามความในวรรคแรก และวรรคสอง สำหรับกรณีไปศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือ
 ดูกาน โดยไม่ได้รับค่าจ้าง และผู้ให้สัญญาไม่กลับมาปฏิบัติงานไม่ว่าด้วยเหตุใด หรือผู้ให้สัญญากลับเข้า
 ปฏิบัติงานบ้างแต่ไม่ครบระยะเวลาในข้อ 3.2 หรือข้อ 4 ผู้ให้สัญญาจะต้องชดใช้เงินในอัตราค่าจ้างเดือน
 สุดท้ายที่ผู้ให้สัญญาได้รับ ตามกำหนดระยะเวลาศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือดูงานที่ไม่ได้รับค่าจ้าง หรือ
 ระยะเวลาที่ลดลงตามส่วน และจะต้องจ่ายเงินเป็นเบี้ยปรับให้แก่ผู้รับสัญญาอีกสองเท่าของเงินที่ผู้ให้
 สัญญาจะต้องชดใช้คืน ดังกล่าว

ข้อ 6 เงินที่จะชดใช้คืนและเงินเบี้ยปรับตามข้อ 5 ผู้ให้สัญญาจะต้องชำระให้แก่ผู้รับ
 สัญญาจนครบถ้วนภายในกำหนดระยะเวลา 30 (สามสิบ) วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากผู้รับสัญญา หาก
 ผู้ให้สัญญาไม่ชำระภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวหรือชำระไม่ครบ ทั้งนี้ จะโดยความยินยอมของผู้รับ
 สัญญาหรือไม่ก็ตาม ผู้ให้สัญญาจะต้องชำระดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราร้อยละ 15 (สิบห้า) ต่อปี ของจำนวน
 เงินที่ยังมิได้ชำระนับแต่วันครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าวจนกว่าจะชำระครบถ้วน

ข้อ 7 ในกรณีที่ผู้ให้สัญญาไม่สามารถกลับเข้าปฏิบัติงาน หรือกลับเข้าปฏิบัติงานไม่ครบ
 กำหนดระยะเวลาตามข้อ 3.2 หรือข้อ 4 เพราะถึงแก่ความตายหรือเกษียณอายุ ผู้ให้สัญญาไม่ต้องรับผิด
 ตามความในข้อ 5 วรรคหนึ่ง วรรคสอง หรือวรรคสาม แล้วแต่กรณี

ในระหว่างระยะเวลาที่ผู้ให้สัญญาได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือดูงาน
 หรือในระหว่างระยะเวลาที่ผู้ให้สัญญากลับเข้าปฏิบัติงานตามข้อ 3.2 หรือข้อ 4 ถ้าผู้ให้สัญญาประพฤติ
 ผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกลงโทษไล่ออกหรือปลดออกจากราชการ ผู้ให้สัญญาจะต้องชดใช้เงินและเบี้ยปรับ
 ให้แก่ผู้รับสัญญาเป็นจำนวนเงินทั้งหมดหรือลดลงตามส่วนเช่นเดียวกับข้อ 5 ทั้งนี้เว้นแต่ผู้รับสัญญา
 พิจารณาเห็นว่า มีเหตุผลอันสมควรที่ผู้ให้สัญญาไม่ต้องรับผิดเพราะถูกทางมหาวิทยาลัยไล่ออกหรือ
 ปลดออก

ในกรณีที่ผู้ให้สัญญาไม่สามารถกลับเข้าปฏิบัติงานหรือกลับเข้าปฏิบัติงานไม่ครบกำหนด
 ระยะเวลาตามข้อ 3.2 หรือข้อ 4 เพราะถูกสั่งให้ออกจากงานหรือลาออกเนื่องจากเจ็บป่วย ทุพพลภาพ
 เป็นคนไร้ความสามารถ เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ ผู้ให้สัญญาไม่ต้องรับผิด
 ตามความในข้อ 5 วรรคหนึ่ง วรรคสอง หรือวรรคสามแล้วแต่กรณี แต่ทั้งนี้ถ้าผู้ให้สัญญาไปทำงานอื่น

ในระหว่างระยะเวลา 2 (สอง) ปี นับแต่วันที่ผู้ให้สัญญาจะต้องกลับเข้าปฏิบัติงานหรือวันที่ผู้ให้สัญญาได้ออกจากงานหรือลาออกด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น ผู้ให้สัญญายังคงต้องรับผิดชอบใช้เงินและเบี้ยปรับตามข้อ 5 วรรคหนึ่ง วรรคสอง หรือวรรคสามแล้วแต่กรณี

ข้อ 8 ในกรณีที่ผู้ให้สัญญาได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือดูงาน ระหว่างทดลองปฏิบัติงาน เมื่อเสร็จหรือสำเร็จการศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือดูงาน แล้วกลับมาทดลองปฏิบัติงานต่อ หากผู้ให้สัญญาไม่ผ่านการทดลองปฏิบัติงาน และมหาวิทยาลัยให้ออกจากงาน ผู้ให้สัญญายังคงต้องรับผิดชอบใช้เงิน และเบี้ยปรับตามข้อ 5 วรรคหนึ่ง วรรคสอง หรือวรรคสาม แล้วแต่กรณี

ข้อ 9 ในกรณีที่ผู้ให้สัญญามีพันธะต้องชำระเงินให้แก่ผู้รับสัญญาตามสัญญานี้ ผู้ให้สัญญายอมให้ผู้รับสัญญาหักเงินอื่นใดที่ผู้ให้สัญญาจะพึงได้รับจากทางมหาวิทยาลัยเพื่อชดใช้เงินที่ผู้ให้สัญญาต้องรับผิดชอบตามสัญญานี้ได้ ทั้งนี้ หากครบกำหนดระยะเวลาชำระหนี้ตามที่ระบุไว้ในข้อ 6 แล้วแต่ทางมหาวิทยาลัย ยังมีได้สั่งจ่ายเงินดังกล่าวให้แก่ผู้ให้สัญญา ผู้ให้สัญญาจะต้องรับผิดชอบใช้เงินส่วนของดอกเบี้ยผิดนัดที่เกิดขึ้นในอัตราร้อยละ 15 (สิบห้า) ต่อปีจนกว่าจะถึงวันที่มหาวิทยาลัยเบิกหักส่งเงินดังกล่าวชดใช้หนี้

ข้อ 10 ในวันที่ทำสัญญานี้ผู้ให้สัญญาได้จัดให้.....
ทำสัญญาค้ำประกันการปฏิบัติและความรับผิดชอบตามสัญญานี้ของผู้ให้สัญญาด้วยแล้ว

ในกรณีที่ผู้ค้ำประกันถึงแก่ความตายหรือถูกศาลมีคำสั่งให้พิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดหรือมีคำพิพากษาให้ล้มละลาย หรือผู้รับสัญญาเห็นสมควรให้ผู้ให้สัญญาเปลี่ยนผู้ค้ำประกัน ผู้ให้สัญญาจะต้องจัดให้มีผู้ค้ำประกันรายใหม่มาทำสัญญาค้ำประกันแทนภายในกำหนด 30 (สามสิบ) วัน นับแต่วันที่ผู้ค้ำประกันเดิมถึงแก่ความตายหรือถูกศาลมีคำสั่งให้พิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดหรือมีคำพิพากษาให้ล้มละลาย หรือวันที่ผู้ให้สัญญาได้รับแจ้งจากผู้รับสัญญาให้เปลี่ยนผู้ค้ำประกันแล้วแต่กรณี ถ้าผู้ให้สัญญาไม่สามารถจัดให้มีผู้ค้ำประกันรายใหม่มาทำสัญญาค้ำประกันแทนภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ผู้รับสัญญามีสิทธิเพิกถอนการอนุญาตตามสัญญานี้ได้ เว้นแต่ผู้รับสัญญาตั้งคณะกรรมการขึ้นตรวจสอบแล้วเห็นว่าผู้ให้สัญญาเป็นผู้มีศักยภาพสูงยิ่งในการศึกษา จะอนุมัติให้ผู้ให้สัญญาศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือดูงานโดยไม่มีผู้ค้ำประกันก็ได้

6

สัญญาที่สร้างขึ้นสองฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน คู่สัญญาได้อ่านและเข้าใจข้อความในสัญญาโดยละเอียดตลอดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยานและคู่สัญญาต่างยึดถือไว้ฝ่ายละฉบับ

ลงชื่อ..... ผู้ให้สัญญา

(.....)

ลงชื่อ..... ผู้รับสัญญา

(.....)

ลงชื่อ..... พยาน

(.....)

ลงชื่อ..... พยาน

(.....)

ข้าพเจ้า..... คู่สมรสของ.....

ยินยอมให้..... ทำสัญญาฉบับนี้ได้

ลงชื่อ..... ผู้ให้ความยินยอม

(.....)

ลงชื่อ..... พยาน

(.....)

ลงชื่อ..... พยาน

(.....)

ข้าพเจ้ารับรองว่าไม่มีคู่สมรส (เป็นโสด/คู่สมรสตาย/หย่า) ในขณะที่ทำสัญญานี้

ลงชื่อ..... ผู้ให้สัญญา

(.....)

สัญญาเลขที่/.....

สัญญาค้ำประกัน

ทำที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ตามที่..... ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า “ผู้ให้สัญญา”

ได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า “ผู้รับสัญญา” ให้ไปศึกษา
ฝึกอบรม วิจัย หรือดูงาน ณ ประเทศ.....ตามสัญญาเลขที่ ลงวันที่ ซึ่งต่อไปในสัญญานี้
เรียกว่า “สัญญาอนุญาต” นั้น

ข้าพเจ้า ผู้ค้ำประกัน

อายุ ปี อาชีพ..... ตำแหน่ง.....

สังกัด..... อยู่บ้านเลขที่ ซอย.....

ถนน..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... คู่สมรสชื่อ..... เกี่ยวพันกับ

ผู้ให้สัญญาโดยเป็น..... ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า “ผู้ค้ำประกัน” ตกลงทำสัญญา
ค้ำประกันให้ไว้แก่ผู้รับสัญญา ดังมีข้อความต่อไปนี้

ข้อ 1 ผู้ค้ำประกันตกลงผูกพันตนเข้าค้ำประกันผู้ให้สัญญาต่อผู้รับสัญญาโดยตกลงร่วม
รับผิดชอบในฐานะเป็นลูกหนี้ร่วมกับผู้ให้สัญญา กล่าวคือ ถ้าผู้ให้สัญญาปฏิบัติผิดสัญญาอนุญาตไม่ว่าข้อหนึ่ง
ข้อใดด้วยประการใด ๆ ผู้ค้ำประกันยินยอมชำระหนี้ตามข้อผูกพันที่ระบุไว้ในสัญญาอนุญาตดังกล่าวนี้
ทั้งสิ้นทุกประการให้แก่ผู้รับสัญญาทันทีโดยผู้รับสัญญามีจำต้องเรียกร้องให้ผู้ให้สัญญาชำระหนี้ก่อนและ
ผู้ค้ำประกันจะรับผิดชอบตามสัญญาที่ตลอดไปจนกว่าจะมีการชำระหนี้พร้อมดอกเบี้ยและค่าเสียหาย
(ถ้าหากมี) ครบเต็มจำนวน

ในกรณีที่ผู้ให้สัญญาได้รับอนุญาตจากผู้รับสัญญาให้ขยายเวลาการศึกษา ฝึกอบรม วิจัย
หรือดูงานต่อด้วยทุนหรือเงินอื่นใดก็ตาม แม้การขยายเวลาดังกล่าวนั้นจะเป็นการเปลี่ยนแปลงสาขาวิชา ระดับ
การศึกษา หรือสถานศึกษาไปจากเดิม และแม้ว่าการขยายเวลาดังกล่าว ผู้รับสัญญาจะได้แจ้งหรือมิได้
แจ้งให้ผู้ค้ำประกันทราบก็ตามให้ถือว่าผู้ค้ำประกันตกลงรับเป็นผู้ค้ำประกันผู้ให้สัญญาต่อไปอีกตลอด
ระยะเวลาที่ผู้ให้สัญญาได้ขยายเวลาอยู่ศึกษา ฝึกอบรม วิจัย หรือดูงานต่อดังกล่าวด้วย

2

ข้อ 2 ในกรณีที่ผู้รับสัญญาผ่อนเวลาหรือผ่อนจำนวนเงินในการชำระหนี้ตามสัญญาอนุญาตให้แก่ผู้ให้สัญญาโดยจะได้แจ้งหรือมิได้แจ้งให้ผู้ค้ำประกันทราบก็ตาม ให้ถือว่าผู้ค้ำประกันได้ตกลงยินยอมในการผ่อนเวลาหรือผ่อนจำนวนเงินในการชำระหนี้ครั้งนั้นด้วยทุกครั้ง และผู้ค้ำประกันตกลงมิให้ถือเอาการผ่อนเวลาหรือผ่อนจำนวนเงินในการชำระหนี้ดังกล่าวเป็นเหตุปลดเปลื้องความรับผิดชอบของผู้ค้ำประกันและจะรับผิดชอบในฐานะผู้ค้ำประกันตามสัญญาที่ตลอดไปจนกว่าจะมีการชำระหนี้พร้อมดอกเบี้ยและค่าเสียหาย (ถ้าหากมี) ครบเต็มจำนวน

ข้อ 3 ผู้ค้ำประกันจะไม่เพิกถอนการค้ำประกันตลอดระยะเวลาที่ผู้ให้สัญญาต้องรับผิดชอบอยู่ตามเงื่อนไขในสัญญาอนุญาต

สัญญานี้ทำขึ้นสองฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน ผู้ค้ำประกันได้อ่านและเข้าใจข้อความในสัญญานี้โดยละเอียดตลอดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยานและผู้สัญญาต่างยึดถือไว้ฝ่ายละฉบับ

ลงชื่อ ผู้ค้ำประกัน

(.....)

ลงชื่อ คู่สมรสผู้ให้ความยินยอม

(.....)

ลงชื่อ พยาน

(.....)

ลงชื่อ พยาน

(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าไม่มีคู่สมรส (เป็นโสด/คู่สมรสตาย/หย่า) ในขณะที่ทำสัญญานี้

ลงชื่อ ผู้ค้ำประกัน

(.....)

๑๑๐

ประกาศมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
เรื่อง วันเวลาปฏิบัติงาน วันหยุด ประเภทการลา หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขการลา
และการได้รับเงินเดือนระหว่างลาของพนักงานมหาวิทยาลัย
พ.ศ.2552

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 31 และข้อ 32 แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ.2551 และข้อ 7 แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยสิทธิและสวัสดิการพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2551 ประกอบกับมติที่ประชุม ค.บ.มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในคราวประชุม ครั้งที่ 2/2551 เมื่อวันที่ 26 กันยายน 2551 ครั้งที่ 3/2551 เมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2551 และมติที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยในคราวประชุม ครั้งที่ 13/2551 เมื่อวันที่ 27 ธันวาคม 2551 ครั้งที่ 6/2552 เมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2552 จึงออกประกาศมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เรื่อง วันเวลาปฏิบัติงาน วันหยุด ประเภทการลา หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขการลา และการได้รับเงินเดือนระหว่างลาของพนักงานมหาวิทยาลัยไว้ ดังนี้

ข้อ 1 ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วย วันเวลาปฏิบัติงาน วันหยุด ประเภทการลา หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขการลา และการได้รับเงินเดือนระหว่างลาของพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ.2552”

ข้อ 2 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้พนักงานมหาวิทยาลัยมาปฏิบัติงานตามวัน เวลา ที่ส่วนงานเปิดทำการปกติ และให้มีหลักฐานแสดงการมาปฏิบัติงานทุกวัน หลักฐานดังกล่าวสามารถกระทำได้ โดยวิธีใดวิธีหนึ่ง ดังนี้

- 3.1 ลงชื่อในใบลงเวลา
- 3.2 สบคนลายนิ้วมือ
- 3.3 บัตรลงเวลาอิเล็กทรอนิกส์
- 3.4 วิธีอื่นใดที่สามารถตรวจสอบได้

ให้ส่วนงานจัดให้มีระบบการเก็บหลักฐานแสดงการมาปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยไว้เพื่อการตรวจสอบด้วย

ข้อ 4 วันเวลาในการปฏิบัติงาน คือ วันจันทร์ ถึงวันศุกร์ ตั้งแต่เวลา 8.30 น. ถึง 16.30 น. เว้นแต่ส่วนงานอาจกำหนดวันเวลาในการปฏิบัติงานเป็นอย่างอื่นตามลักษณะของงาน แต่ทั้งนี้ ต้องไม่น้อยกว่า 7 ชั่วโมงต่อวัน และ 35 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

ข้อ 5 เกณฑ์การคำนวณวันลา การยกเลิกวันลา และการนับวันลา

5.1 เกณฑ์การคำนวณวันลาคว่าง ๆ ให้ใช้ปีงบประมาณเป็นเกณฑ์ พนักงานที่ได้รับอนุญาตให้ลา หากประสงค์จะยกเลิกวันลาที่ยังไม่ได้หยุดให้เสนอขอชดเชยวันลาต่อผู้บังคับบัญชาและให้ถือว่า การลาเป็นอันหมดเขตเพียงวันที่ขอลอนวันลาวัน

5.2 การนับวันลาเพื่อประโยชน์ในการเสนอหรือจัดส่งใบลาอนุญาตให้ลาและคำนวณวันลา ให้นับต่อเนื่องกันโดยนับวันหยุดราชการที่อยู่ในระหว่างวันลาประเภทเดียวกันรวมเป็นวันลาด้วย เว้นแต่การนับเพื่อประโยชน์ในการคำนวณวันลาสำหรับวันลาป่วย วันลาถึงส่วนตัว และวันลาพักผ่อนให้นับเฉพาะวันทำการ

5.3 การลาครั้งวันในตอนเช้าหรือตอนบ่าย ให้นับเป็นการลาครั้งวันตามประเภทของการลานั้น ๆ

ข้อ 6 ในหนึ่งปีงบประมาณ ให้พนักงานมหาวิทยาลัยมีสิทธิลาหยุดงาน ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในประกาศฉบับนี้

พนักงานมหาวิทยาลัยที่ประสงค์จะลาหยุดงาน ให้อื่นใบลาตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนดแนบท้ายประกาศนี้ ส่วนงานใดมีระบบการลาทางอิเล็กทรอนิกส์ผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ต้องจัดให้มีระบบตรวจสอบที่เชื่อถือได้

ให้นายกสภามหาวิทยาลัย หรือผู้ที่นายกสภามหาวิทยาลัยมอบหมาย เป็นผู้พิจารณาอนุญาตการลาของอธิการบดีทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาหยุดงาน ให้เป็นไปตามตารางแนบท้ายประกาศนี้

ผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาตการลาตามประกาศนี้ อาจมอบอำนาจโดยจัดทำเป็นหนังสือให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นผู้พิจารณาอนุญาตการลาแทนก็ได้

ข้อ 7 การลาของพนักงานมหาวิทยาลัย แบ่งออกเป็น 9 ประเภท คือ

- 7.1 การลาป่วย
- 7.2 การลาคงอดมตร
- 7.3 การลาถึงส่วนตัว
- 7.4 การลาพักผ่อนประจำปี
- 7.5 การลาอุปสมบท หรือลาไปประกอบพิธีฮัจย์ หรือลาไปปฏิบัติธรรม
- 7.6 การลาเข้ารับการศึกษา หรือเข้ารับการศึกษา
- 7.7 การลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงานหรือปฏิบัติงานวิจัย
- 7.8 การลาไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ
- 7.9 การลาประเภทอื่น ๆ ตามที่ ค.บ. เห็นสมควร

ข้อ 8 การลาป่วย ให้อธิปไตยดังนี้

8.1 พนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งประสงค์จะลาป่วยเพื่อรักษาตัว ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนหรือในวันทีลา เว้นแต่กรณีจำเป็นจะเสนอหรือจัดส่งใบลาในวันแรกที่มาปฏิบัติงานก็ได้

8.2 ในกรณีที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ขอลามีอาการป่วยจนไม่สามารถจะลงชื่อในใบลาได้ จะให้ผู้อื่นลาแทนก็ได้ แต่เมื่อสามารถลงชื่อได้แล้ว ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาโดยเร็ว

8.3 การลาป่วยติดต่อกันตั้งแต่ 3 วันขึ้นไป ต้องมีใบรับรองแพทย์ซึ่งเป็นผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมแนบไปกับใบลาด้วย ในกรณีจำเป็นหรือเห็นสมควร ผู้มีอำนาจอนุญาตจะสั่งให้ใช้ใบรับรองของแพทย์ซึ่งผู้มีอำนาจอนุญาตเห็นชอบแทนก็ได้

8.4 พนักงานมหาวิทยาลัยมีสิทธิลาป่วย โดยได้รับเงินเดือนปีละไม่เกิน 120 วันทำการ และในปีแรกที่บรรจุเมื่อนับเวลาตั้งแต่เริ่มบรรจุจนถึงสิ้นปีงบประมาณ ให้มีสิทธิลาป่วยโดยได้รับเงินเดือนไม่เกิน 15 วันทำการ

ข้อ 9 การลาคลอดบุตร ให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

9.1 พนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งประสงค์จะลาคลอดบุตร ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนหรือในวันที่ลา เว้นแต่ไม่สามารถจะลงชื่อในใบลาได้จะให้ผู้อื่นลงแทนก็ได้ แต่เมื่อสามารถลงชื่อได้แล้วให้เสนอหรือจัดส่งใบลาโดยเร็ว และมีสิทธิลาคลอดบุตร โดยได้รับเงินเดือน ครั้งหนึ่งไม่เกิน 90 วัน โดยไม่ต้องมีใบรับรองแพทย์

9.2 การลาคลอดบุตรจะลาในวันที่คลอด ก่อนหรือหลังวันที่คลอดก็ได้ แต่เมื่อรวมวันลาแล้วต้องไม่เกิน 90 วัน

9.3 พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ลาคลอดบุตร และได้หยุดงานไปแล้วแต่ไม่ได้คลอดบุตรตามกำหนด หากประสงค์จะขอลอนวันลาคลอดบุตรที่หยุดไป ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตให้ถอนวันลาคลอดบุตรได้ โดยให้ถือว่าวันที่ได้หยุดงานไปเป็นวันลาถึงส่วนตัว

9.4 การลาคลอดบุตรตามเกี่ยวกับการลาประเภทใดซึ่งยังไม่ครบกำหนดวันลาของการลาประเภทนั้น ให้ถือว่าการลาประเภทนั้นสิ้นสุดลง และให้นับเป็นการลาคลอดบุตรตั้งแต่วันเริ่มวันลาคลอดบุตร

ข้อ 10 การลาถึงส่วนตัว ให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

10.1 พนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งประสงค์จะลาถึงส่วนตัว ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาต และเมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะหยุดได้ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นไม่สามารถรอรับอนุญาตได้ทัน จะเสนอหรือจัดส่งใบลาพร้อมด้วยระบุเหตุผลและความจำเป็นไว้แล้วหยุดงานไปก่อนก็ได้ แต่จะต้องชี้แจงเหตุผลและความจำเป็นให้ผู้มีอำนาจอนุญาตได้ทราบ โดยเร็ว

ในกรณีมีเหตุพิเศษไม่อาจเสนอหรือจัดส่งใบลาก่อนตามวรรคหนึ่งได้ ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาพร้อมทั้งเหตุผลและความจำเป็นต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตทันทีในวันแรกที่มาปฏิบัติงาน

10.2 พนักงานมหาวิทยาลัยมีสิทธิลาถึงส่วนตัว โดยได้รับเงินเดือนปีละไม่เกิน 15 วันทำการ เมื่อเริ่มบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ต้องทำงานมาแล้วไม่น้อยกว่า 8 เดือน จึงจะมีสิทธิลาถึงส่วนตัว โดยได้รับเงินเดือน ปีละไม่เกิน 8 วันทำการ

10.3 พนักงานมหาวิทยาลัยที่ลาคลอดบุตรตามข้อ 9 แล้ว หากประสงค์จะลาถึงส่วนตัวเพื่อเลี้ยงดูบุตร ให้มีสิทธิลาต่อเนื่องจากการลาคลอดบุตรได้ไม่เกิน 30 วันทำการ โดยไม่มีสิทธิได้รับเงินเดือนระหว่างลา

10.4 พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดที่ได้รับอนุญาตให้ลาถึงส่วนตัว เว้นแต่กรณีลาถึงส่วนตัวเพื่อเลี้ยงดูบุตรตามข้อ 10.3 ซึ่งได้หยุดงานไปยังไม่ครบกำหนดถ้ามีงานจำเป็นเร่งด่วนเกิดขึ้น ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจอนุญาตจะเรียกตัวมาปฏิบัติงานก็ได้

ข้อ 11 การลาพักผ่อนประจำปี ให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

11.1 พนักงานมหาวิทยาลัยมีสิทธิลาพักผ่อนประจำปีในปีหนึ่งได้ 10 วันทำการ เว้นแต่พนักงานมหาวิทยาลัยที่อยู่ในระหว่างการทดลองปฏิบัติงาน ไม่มีสิทธิลาพักผ่อนประจำปี

11.2 พนักงานมหาวิทยาลัยมีสิทธิสะสมวันลาพักผ่อนประจำปี โดยนำวันลาพักผ่อนที่เหลือมาสะสมได้ครั้งหนึ่ง และเมื่อรวมกับวันลาพักผ่อนประจำปีปัจจุบันแล้วจะต้องไม่เกิน 20 วันทำการ

11.3 พนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งประสงค์จะลาพักผ่อนประจำปี ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาต และเมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะหยุดงานได้

11.4 การอนุญาตให้ลาพักผ่อน ผู้มีอำนาจอนุญาตจะอนุญาตให้ลาครั้งเดียวหรือหลายครั้งก็ได้ โดยมีให้เสียหายแก่การปฏิบัติงาน

11.5 พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ลาพักผ่อนประจำปีซึ่งได้หยุดงานไปยังไม่ครบกำหนด ถ้ามีงานจำเป็นเร่งด่วนเกิดขึ้น ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจอนุญาตจะเรียกตัวมาปฏิบัติงานก็ได้

11.6 สำหรับพนักงานมหาวิทยาลัยที่เปลี่ยนสถานภาพจากข้าราชการหรือลูกจ้างประจำให้มีสิทธินำวันลาพักผ่อนมาสะสมได้เต็มจำนวนตามสิทธิเดิม

ข้อ 12 การลาอุปสมบท หรือการลาไปประกอบพิธีฮัจญ์ หรือการลาไปปฏิบัติธรรม ให้ถือปฏิบัติดังนี้

12.1 พนักงานมหาวิทยาลัยที่ยังไม่เคยได้รับอนุญาตให้ลาอุปสมบทและประสงค์จะอุปสมบท หรือพนักงานมหาวิทยาลัยที่มีนิกายศาสนาอิสลาม ที่ยังไม่เคยได้รับอนุญาตให้ลาไปประกอบพิธีฮัจญ์ ประสงค์จะไปประกอบพิธีฮัจญ์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนวันอุปสมบท หรือก่อนวันเดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์ ไม่น้อยกว่า 60 วัน

ในกรณีมีเหตุพิเศษไม่อาจเสนอหรือจัดส่งใบลาก่อนตามวรรคหนึ่ง ให้ชี้แจงเหตุผลและความจำเป็นประกอบการลา และให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้มีอำนาจอนุญาตที่จะพิจารณาให้ลาหรือไม่ก็ได้

12.2 พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ลาอุปสมบท หรือได้รับอนุญาตให้ลาไปประกอบพิธีฮัจญ์ แล้ว จะต้องอุปสมบทหรือออกเดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์ ภายใน 10 วัน นับแต่วันเริ่มลา และจะต้องกลับมารายงานตัวเข้าปฏิบัติงาน ภายใน 5 วัน นับแต่วันที่ลาศึกษา หรือวันที่เดินทางกลับถึงประเทศไทยหลังจากเดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์

12.3 พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ลาอุปสมบท หรือได้รับอนุญาตให้ลาไปประกอบพิธีฮัจญ์ และได้หยุดงานไปแล้ว หากปรากฏว่ามีปัญหาอุปสรรคทำให้ไม่สามารถอุปสมบท หรือไปประกอบพิธีฮัจญ์ตามที่ขอลาไว้ เมื่อได้รายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานตามปกติและขอลอนวันลา ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตอนวันลาอุปสมบทหรือไปประกอบพิธีฮัจญ์ได้ โดยให้ถือว่าวันที่ได้หยุดงานไปแล้วเป็นวันลาถึงส่วนตัว

12.4 พนักงานมหาวิทยาลัยมีสิทธิลาอุปสมบท หรือลาไปประกอบพิธีฮัจญ์ โดยได้รับเงินเดือน ไม่เกิน 120 วัน เว้นแต่พนักงานมหาวิทยาลัยที่อยู่ในระหว่างการทดลองปฏิบัติงานไม่มีสิทธิลาอุปสมบทหรือลาไปประกอบพิธีฮัจญ์

12.5 พนักงานมหาวิทยาลัยที่เป็นสตรี มีสิทธิลาไปปฏิบัติธรรม ณ สถานที่ปฏิบัติธรรมที่ได้รับการรับรองจากสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ได้หนึ่งครั้งตลอดอายุการปฏิบัติงาน โดยได้รับเงินเดือนไม่เกิน 90 วัน

พนักงานมหาวิทยาลัยที่เป็นสตรี ซึ่งประสงค์จะขอลาไปปฏิบัติธรรม ให้ยื่นใบสมัครต่อสำนักปฏิบัติธรรมที่ขึ้นทะเบียนไว้กับสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ หรือสำนักงานพระพุทธศาสนา

จังหวัด และต้องได้รับอนุญาตจากผู้อำนาจพิจารณาอนุญาต เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาการปฏิบัติธรรมแล้ว ต้องรายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานภายใน 5 วัน นับแต่วันที่สิ้นสุดการปฏิบัติธรรม พร้อมทั้งส่งหลักฐานการไปปฏิบัติธรรมเสนอต่อผู้มีอำนาจพิจารณาต่อไป ทั้งนี้ การอนุญาตจะต้องไม่มีผลเสียต่อการปฏิบัติงานตามภารกิจของหน่วยงาน

12.6 สำหรับพนักงานมหาวิทยาลัยที่เปลี่ยนสถานภาพจากข้าราชการหรือลูกจ้างประจำ หากเคยได้รับอนุญาตให้ลาอุปสมบทหรือลาไปประกอบพิธีฮัจย์แล้ว ไม่สามารถขอลาอุปสมบทหรือลาไปประกอบพิธีฮัจย์ได้อีก

ข้อ 13 การลาเข้ารับการตรวจเลือก หรือเข้ารับการเตรียมพล ให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

13.1 พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับหมายเรียกเข้ารับการตรวจเลือกหรือเข้ารับการเตรียมพล ให้รายงานการลาต่อผู้บังคับบัญชาก่อนวันเข้ารับการตรวจเลือกหรือเข้ารับการเตรียมพล ไม่น้อยกว่า 48 ชั่วโมง นับแต่เวลารับหมายเรียกเป็นต้นไป และให้ไปรับการตรวจเลือก หรือเข้ารับการเตรียมพลตามวันเวลาในหมายเรียกนั้น โดยไม่ต้องรอรับคำสั่งอนุญาต และให้ผู้บังคับบัญชาเสนอรายงานไปตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาต

13.2 เมื่อพนักงานมหาวิทยาลัยที่ลาพ้นจากการเข้ารับการตรวจเลือก หรือเข้ารับการเตรียมพลแล้ว ให้มีรายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานตามปกติของผู้บังคับบัญชาภายใน 7 วัน

ข้อ 14 พนักงานมหาวิทยาลัยมีสิทธิลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติงานวิจัย ภายในประเทศหรือต่างประเทศได้ โดยจะต้องเสนอขออนุญาตต่อผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาตก่อน ไม่น้อยกว่า 30 วัน เว้นแต่มีเหตุผลและความจำเป็น ให้เสนอผู้มีอำนาจพิจารณาเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

ข้อ 15 การลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติงานวิจัยภายในประเทศ ให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

15.1 ในข้อนี้

“ศึกษา” หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้ด้วยการเรียน หรือการวิจัยตามหลักสูตรของสถาบันการศึกษาในประเทศ โดยใช้เวลาในการปฏิบัติงานเต็มเวลา หรือบางส่วน เพื่อให้ได้มาซึ่งปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ และการฝึกอบรมที่ได้รับวุฒิบัตร อนุมัติบัตรหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีหลักสูตรของการฝึกอบรมไว้แน่นอนเป็นประจำ โดยได้รับการรับรองคุณวุฒิจากสำนักงาน ก.พ. และหมายความรวมถึง การฝึกอบรมหรือดูงานที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษานั้นด้วย

“ฝึกอบรม” หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญ หรือประสบการณ์ด้วยการเรียน การวิจัย การอบรม การสัมมนา หรือการทำงานภายในประเทศ โดยไม่มีการรับปริญญา และหมายความรวมถึงการรับคำแนะนำก่อนเข้าฝึกอบรมหรือต่อจากการฝึกอบรม และการดูงานที่เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรมนั้นด้วย

“ดูงาน” หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ ด้วยการสังเกตการณ์ และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

“ปฏิบัติงานวิจัย” หมายความว่า การทำงานวิจัยเพื่อนำผลที่ได้รับมาใช้ประโยชน์ของหน่วยงานต้นสังกัดโดยตรง ซึ่งให้รวมถึงการวิจัยตามลักษณะของการศึกษาหรือฝึกอบรมด้วย

15.2 การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงานหรือปฏิบัติงานวิจัย ภายในประเทศโดยใช้เวลาในการปฏิบัติงาน ต้องได้รับอนุญาตจากอธิการบดี หรือผู้ซึ่งอธิการบดีมอบหมายแล้วแต่กรณี

15.3 พนักงานมหาวิทยาลัยที่จะลาศึกษาภายในประเทศ ต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้
 15.3.1 ผ่านการทดลองปฏิบัติงานแล้ว เว้นแต่มีเหตุผลและความจำเป็นของส่วนงาน
 ให้ขออนุญาตจากอธิการบดีเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

15.3.2 เป็นผู้ที่ไม่อยู่ระหว่างถูกดำเนินการทางวินัย

15.3.3 เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะต้องมีเวลากลับมาปฏิบัติงานชดใช้ให้ครบก่อนวัน
 เกษียณอายุ การชดใช้เวลาปฏิบัติงานนี้ให้รวมถึงการปฏิบัติงานชดใช้การลาศึกษา ฝึกอบรม หรือการปฏิบัติ
 งานวิจัยเดิมที่ค้างอยู่ด้วย

15.4 พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดประสงค์จะลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติ
 งานวิจัยภายในประเทศ ให้เสนอเรื่องต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นและจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารประจำส่วนงาน หรือคณะกรรมการอำนวยการประจำส่วนงานก่อน แล้วให้เสนอเรื่องขอ
 อนุญาตต่ออธิการบดี หรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายเพื่อพิจารณาอนุญาต โดยจะต้องยื่นเอกสารดังต่อไปนี้
 ประกอบการพิจารณาด้วย คือ

15.4.1 บันทึกรายการแสดงผลและความจำเป็นที่จะลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือ
 ปฏิบัติงานวิจัยภายในประเทศ

15.4.2 หลักฐานหรือแนวทางการศึกษาของสถาบันการศึกษาที่จะไปศึกษา
 ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติงานวิจัยภายในประเทศ พร้อมหนังสือตอบรับจากสถาบันการศึกษานั้น ๆ

15.4.3 หลักฐานการได้รับทุน

15.4.4 สัญญาลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติงานวิจัยภายในประเทศแล้วแต่กรณี

15.4.5 ปริมาณงานและอัตราค่าจ้างของภาควิชาหรือหน่วยงาน

15.4.6 โครงการลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงานหรือปฏิบัติงานวิจัยภายในประเทศ

15.4.7 ใบลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติงานวิจัยภายในประเทศตามแบบที่
 มหาวิทยาลัยกำหนด

15.5 การให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติงานวิจัย
 ภายในประเทศ ให้พิจารณาตามแนวทางดังต่อไปนี้

15.5.1 ความจำเป็นและความต้องการของหน่วยงานที่จะ ได้ผู้มีความรู้
 ความสามารถในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ สาขาวิชาและระดับความรู้ที่จะขออนุญาตลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดู
 งาน หรือปฏิบัติงานวิจัยนั้น จะต้องเป็นประโยชน์ต่องานในหน้าที่และงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งพนักงาน
 มหาวิทยาลัยผู้นั้นปฏิบัติอยู่ หรือที่ผู้บังคับบัญชาจะได้มอบหมายให้กระทำเมื่อกลับมาปฏิบัติงานและ

15.5.2 กรณีไปศึกษาจะต้องไปศึกษาในสถาบันการศึกษาที่สำนักงาน
 คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน หรือสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือมหาวิทยาลัยรับรอง

15.6 ควรให้พนักงานมหาวิทยาลัยลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติงานวิจัย
 ภายในประเทศ ส่วนงานที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นอยู่ในสังกัดจะต้องพิจารณาถึงอัตราค่าจ้างที่มีอยู่ให้
 เพียงพอโดยไม่ให้เสียหายแก่มหาวิทยาลัยหรือต้องตั้งอัตราค่าจ้างเพิ่ม

15.7 การให้พนักงานมหาวิทยาลัยลาไปศึกษาภายในประเทศโดยใช้เวลาในการ
 ปฏิบัติงานบางส่วน ให้กระทำได้ภาคการศึกษาหนึ่งไม่เกิน 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หากลาโดยใช้เวลาใน
 การศึกษาเกินกว่า 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ขึ้นไป ให้ถือเป็นการลาเต็มเวลา

15.8 ให้ส่วนงานที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ประสงค์จะไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือ ปฏิบัติงานวิจัยภายในประเทศอยู่ในสังกัดจัดให้พนักงานมหาวิทยาลัยที่จะลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือ ปฏิบัติงานวิจัยภายในประเทศ ทำสัญญาลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติงานวิจัยภายในประเทศ ตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด

15.9 พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษาจะต้องศึกษาให้สำเร็จภายในระยะเวลาที่สถาบันการศึกษานั้น ๆ กำหนดไว้ในแต่ละหลักสูตร

15.10 พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษาภายในประเทศจะต้องรายงานผลการศึกษา หรือรายงานความก้าวหน้าของการศึกษาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นทราบทุกสิ้นปีการศึกษา หากพนักงานมหาวิทยาลัยไม่รายงานผลการศึกษา หรือรายงานความก้าวหน้าของการศึกษา โดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงการประวิงเวลา ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวรายงานตามลำดับจนถึงอธิการบดี และอธิการบดีอาจพิจารณาให้ยุติการศึกษา หรือดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามควรแก่กรณีได้

ถ้ายังศึกษาไม่สำเร็จภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง หากมีเหตุผลและความจำเป็นอย่างยิ่งอาจเสนอขออนุญาตขยายระยะเวลาศึกษาได้ ครั้งละ 1 ภาคการศึกษา ทั้งนี้ ต้องแนบผลการศึกษาที่ผ่านมาเพื่อประกอบการพิจารณาของมหาวิทยาลัย โดยให้ยื่นขออนุญาตก่อนครบกำหนดที่ได้รับอนุญาตไว้เดิม พร้อมทั้งแนบเอกสารหลักฐานดังกล่าวต่อผู้มีอำนาจอนุญาต ไม่น้อยกว่า 30 วัน

15.11 พนักงานมหาวิทยาลัยที่ไปศึกษาภายในประเทศ โดยใช้เวลาในการปฏิบัติงาน และไม่ได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัย นอกจากจะไม่ได้รับการพิจารณาปรับวุฒิแล้ว ให้ส่วนงานต้นสังกัดพิจารณาดำเนินการทางวินัยตามควรแก่กรณีด้วย

15.12 พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติงานวิจัยภายในประเทศ หากไม่สามารถศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติงานวิจัย ให้สำเร็จได้ด้วยเหตุผลใดก็ตาม ให้รีบรายงานต่อผู้บังคับบัญชาเพื่อกลับเข้าปฏิบัติงานทันที และให้ผู้บังคับบัญชารายงานความลำดับจนถึงอธิการบดี

ในระหว่างการลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติงานวิจัยภายในประเทศ หากมหาวิทยาลัยมีความประสงค์จะให้ผู้ใดกลับมาปฏิบัติงานก่อนครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุญาตไม่ว่ากรณีใด ๆ ให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติงานทันที

15.13 พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษาต่อภายในประเทศ เมื่อเสร็จสิ้นการศึกษา หรือสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาแล้ว จะต้องรีบรายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานภายใน 5 วัน นับตั้งแต่วันที่ออกจากวันที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรหรือเสร็จสิ้นการศึกษา หรือวันที่ครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุญาตแล้วแต่กรณี

15.14 พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ลาไปฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติงานวิจัยภายในประเทศ เมื่อครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุญาตแล้วให้รายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

15.14.1 กรณีลาไปฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติงานวิจัยไม่เกิน 60 วัน ให้รายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานภายใน 1 วันทำการ นับตั้งแต่วันที่กลับจากวันที่สำเร็จหรือเสร็จสิ้นตามหลักสูตรการฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติงานวิจัย

15.14.2 กรณีลาไปฝึกอบรม ดุงาน หรือปฏิบัติงานวิจัยเกิน 60 วัน ให้รายงานตัว กลับเข้าปฏิบัติงานภายใน 2 วันทำการ นับตั้งแต่วันที่ลัดจากวันที่สำเร็จหรือเสร็จสิ้นตามหลักสูตรการฝึกอบรม ดุงาน หรือปฏิบัติงานวิจัย

15.15 การลาไปฝึกอบรม ดุงาน หรือปฏิบัติงานวิจัยภายในประเทศ ไม่เกิน 30 วัน ตาม หลักสูตรหรือโครงการ ให้ถือว่าเป็นการไปปฏิบัติงาน

15.16 การรับเงินเดือนของพนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษา ภายในประเทศ ให้ลาโดยได้รับเงินเดือนมีระยะเวลาตามหลักสูตร สำหรับพนักงานมหาวิทยาลัยที่ใช้เวลา ศึกษาเกินหลักสูตร ให้ได้รับเงินเดือนลดลงปีละร้อยละ 20 นับตั้งแต่วันที่ได้รับอนุมัติให้ขยายระยะเวลา ศึกษา จนถึงวันรายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานตามปกติ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินระยะเวลา 1 เท่าของหลักสูตร หาก เกิน 1 เท่าของหลักสูตรให้ส่วนงานเรียกตัวกลับเข้าปฏิบัติงาน

15.17 ให้พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ลาไปฝึกอบรม ดุงาน หรือปฏิบัติ งานวิจัยภายในประเทศได้รับเงินเดือนระหว่างลา กรณีการ ไปปฏิบัติงานวิจัยที่ได้รับเงินเดือนหรือค่าตอบแทน ให้มีการจัดสรรเงินเดือนหรือค่าตอบแทนที่ได้รับ ให้แก่ส่วนงานต้นสังกัด และมหาวิทยาลัยตามที่ มหาวิทยาลัยเห็นชอบ

ข้อ 16 การลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดุงาน หรือปฏิบัติงานวิจัย ณ ต่างประเทศ

16.1 ในข้อนี้

“ศึกษา” หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้ด้วยการเรียน หรือการวิจัยตามหลักสูตรของ สถาบันการศึกษาหรือสถาบันวิชาชีพ เพื่อให้ได้มาซึ่งปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ ก.พ. รับรอง และ การฝึกอบรมที่ได้รับวุฒิบัตร อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีหลักสูตรของการฝึกอบรมไว้แน่นอน เป็นประจำโดยได้รับการรับรองคุณวุฒิจากสำนักงาน ก.พ. และหมายความรวมถึงการฝึกฝนภาษาและ การรับคำแนะนำก่อนเข้าศึกษาและการฝึกอบรม หรือการดูงานที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหรือต่อจาก การศึกษานั้นด้วย

“ฝึกอบรม” หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญ หรือประสบการณ์ด้วยการ เรียน การวิจัย การอบรม การสัมมนา หรือการทำงานในต่างประเทศ โดยไม่มีการรับปริญญา และ หมายความรวมถึงการรับคำแนะนำก่อนเข้าฝึกอบรมหรือต่อจากการฝึกอบรม และการดูงานที่เป็นส่วนหนึ่ง ของการฝึกอบรมนั้นด้วย และหมายความรวมถึงการฝึกฝนภาษา และการรับคำแนะนำก่อนเข้าฝึกอบรมหรือ การดูงานที่เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรมหรือต่อจากการฝึกอบรมนั้นด้วย

“ดูงาน” หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ ด้วยการสังเกตการณ์ และ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

“ปฏิบัติงานวิจัย” หมายความว่า การทำงานวิจัยเพื่อนำผลที่ได้รับมาใช้ประโยชน์ของ ส่วนงานต้นสังกัด โดยตรง ซึ่งให้รวมถึงการวิจัยตามลักษณะของการศึกษาหรือฝึกอบรมด้วย โดยต้องอยู่ ภายใต้อำนาจของข้อหนึ่งข้อใด ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นการศึกษาวิจัยตาม โครงการและแผนปฏิบัติงานที่ได้รับความเห็นชอบจาก ส่วนงานต้นสังกัด

(ข) การปฏิบัติงานวิจัยโดยเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ณ ต่างประเทศ

(ค) ปฏิบัติงานวิจัยตาม โครงการของมหาวิทยาลัย

(ง) ปฏิบัติงานวิจัยตามความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยคู่สัญญา

๑๑๘

(จ) ปฏิบัติงานวิจัยตามโครงการวิจัยซึ่งได้รับความสนับสนุนจากองค์การระหว่างประเทศ “ทุน” หมายความว่า เงินค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติงานวิจัย และเพื่อการครองชีพระหว่างศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติงานวิจัย และหมายความรวมถึงเงินค่าพาหนะเดินทางเพื่อการนี้ด้วย

“ทุนประเภท 1” ได้แก่

(ก) ทุนที่ส่วนราชการเป็นผู้ให้ ทั้งนี้ ไม่ว่าทุนนั้นจะจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายหรือจากเงินอื่นใดของทางราชการ

(ข) ทุนที่รัฐบาลต่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศ องค์การต่างประเทศหรือนิติบุคคลต่างประเทศมอบให้แก่รัฐบาลไทยเพื่อส่งข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย ณ ต่างประเทศ และรัฐบาลไทยตกลงรับทุนนั้นตามที่สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศจะได้ประกาศให้ทราบ ทั้งนี้ ไม่ว่าทุนนั้นจะผ่านส่วนราชการหรือผู้ได้รับทุนโดยตรง หรือจะให้โดยวิธีการอื่นใด

(ค) ทุนที่นิติบุคคลหรือบุคคลธรรมดาในประเทศมอบให้แก่มหาวิทยาลัย เพื่อส่งข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัย ไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย ณ ต่างประเทศ

“ทุนประเภท 2” ได้แก่ ทุนอื่นที่ไม่ใช่ทุนประเภท 1

16.2 พนักงานมหาวิทยาลัยใดประสงค์จะลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติงานวิจัย ณ ต่างประเทศ ให้เสนอเรื่องต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นและจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารประจำส่วนงาน หรือคณะกรรมการอำนวยการประจำส่วนงานก่อน แล้วให้เสนอเรื่องขออนุญาตต่ออธิการบดี หรือ ผู้ที่อธิการบดีมอบหมายเพื่อพิจารณาอนุญาต โดยจะต้องยื่นเอกสารดังต่อไปนี้ ประกอบการพิจารณาด้วย คือ

16.2.1 บันทึกแสดงเหตุผลและความจำเป็นที่จะไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติงานวิจัย ณ ต่างประเทศ

16.2.2 หลักสูตรหรือแนวทางการศึกษาของสถาบันการศึกษาที่จะไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติงานวิจัย ณ ต่างประเทศ พร้อมหนังสือตอบรับจากสถาบันนั้น

16.2.3 หลักฐานการได้รับทุน

16.2.4 สัญญาลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติงานวิจัย ณ ต่างประเทศ แล้วแต่กรณี

16.2.5 ปริมาณงานและอัตราค่าจ้างในภาควิชาหรือหน่วยงาน

16.2.6 โครงการลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติงานวิจัย ณ ต่างประเทศ

16.2.7 ใบลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติงานวิจัย ณ ต่างประเทศ ตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ 17 การลาไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

17.1 การให้พนักงานมหาวิทยาลัยลาไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ให้ส่วนงานที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นอยู่ในสังกัดพิจารณาถึงหลักการ ดังต่อไปนี้

17.1.1 ความจำเป็นและความต้องการของมหาวิทยาลัยที่จะได้ผู้ที่มีความรู้ความชำนาญในสาขาวิชา และระดับความรู้ที่เหมาะสมแก่หน้าที่ที่กำหนด ซึ่งต้องกำหนดโครงการศึกษาหรือฝึกอบรมและแผนงานหรือโครงการที่จะให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นกลับมาปฏิบัติงานไว้ล่วงหน้าเป็นการแน่นอน

๑๑๙

17.1.2 สาขาวิชาและระดับความรู้ที่จะให้พนักงานมหาวิทยาลัย ไปศึกษา ณ ต่างประเทศนั้น ต้องเป็นสาขาและระดับที่ทางมหาวิทยาลัยต้องการมาก ซึ่งไม่มีการศึกษาในประเทศ หรือมีแต่ ยังไม่เพียงพอหรือไม่สูงพอ ซึ่งโดยปกติจะให้ไปศึกษาได้เฉพาะในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรี แต่สำหรับการ อนุญาตให้ไปศึกษาระดับปริญญาเอก โดยปกติจะอนุญาตให้เฉพาะผู้ที่จะต้องกลับมาทำการสอนในระดับที่ส่วน งานขึ้นชั้นเหตุผลความจำเป็นที่ชัดเจนว่า ต้องให้ผู้มีคุณวุฒิในระดับปริญญาเอก หรือกลับมาทำการวิจัย หรือ ผู้ที่มีผลการศึกษาค้นเป็นพิเศษ หรือมหาวิทยาลัย หรือผู้ที่มหาวิทยาลัยมอบหมาย อาจจะพิจารณาให้ตาม เหตุผลความจำเป็นเฉพาะกรณีก็ได้

17.2 ให้ส่วนงานที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ประสงค์จะลาไปศึกษา ฝึกอบรม ณ ต่างประเทศอยู่ในสังกัดจัดให้พนักงานมหาวิทยาลัยที่จะลาไปศึกษา ฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ทำสัญญาลาไป ศึกษา ฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด

17.3 การให้พนักงานมหาวิทยาลัยลาไปศึกษา หรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ส่วนงานที่ พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นอยู่ในสังกัดจะต้องพิจารณาถึงอัตราค่าจ้างที่มีอยู่โดยจะต้องมีผู้ปฏิบัติงานอย่าง เพียงพอและไม่เป็นเงื่อนไขในการตั้งอัตราค่าจ้างเพิ่ม

17.4 พนักงานมหาวิทยาลัยที่จะลาไปศึกษา ฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

17.4.1 ผ่านการทดลองปฏิบัติงานแล้ว เว้นแต่มีเหตุผลและความจำเป็นของส่วนงาน ให้ขออนุญาตจากอธิการบดีเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

17.4.2 เป็นผู้ที่ไม่อยู่ระหว่างถูกดำเนินการทางวินัย

17.4.3 เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว จะต้องมีเวลากลับมาปฏิบัติงานชดใช้ให้ครบก่อน วันเกษียณอายุ การชดใช้เวลาปฏิบัติงานนี้ให้รวมถึงการปฏิบัติงานชดใช้การลาศึกษา ฝึกอบรม ดูงานหรือ ปฏิบัติงานวิจัยเสริมที่ค้างอยู่ด้วย

17.4.4 เป็นผู้มีความรู้ภาษาต่างประเทศที่จะใช้ในการศึกษานั้นในระดับที่สำนักงาน คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนกำหนด ยกเว้นทุนประเภท 1(ข) ให้เป็นไปตามที่สำนักงานความร่วมมือเพื่อ การพัฒนาต่างประเทศกำหนด

17.4.5 เป็นผู้มี่ร่างกายสมบูรณ์และมีสุขภาพอนามัยดีพอที่จะไปศึกษา ณ ต่างประเทศได้โดยผ่านการตรวจรับรองจากคณะกรรมการแพทย์ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการ พลเรือน หรือสถานพยาบาลของรัฐตามที่คณะกรรมการแพทย์ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน กำหนด สำหรับผู้ไปศึกษาค้นคว้าทุนประเภท 1(ข) จะให้แพทย์อื่นที่ทางการของประเทศที่จะไปศึกษาเป็นผู้ตรวจ รับรองก็ได้ แต่หากประเทศที่จะไปศึกษามีได้กำหนดให้ต้องตรวจร่างกาย ต้องผ่านการตรวจร่างกายโดย คณะกรรมการแพทย์ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน หรือสถานพยาบาลของรัฐตามที่ คณะกรรมการแพทย์ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนกำหนด

17.5 พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ จะต้องรายงานผลการศึกษา ฝึกอบรม หรือรายงานความก้าวหน้าของการศึกษา ฝึกอบรม ต่อผู้บังคับบัญชา ตามลำดับชั้นทราบทุกสิ้นปีการศึกษา หรือสิ้นปีหลักสูตรของการฝึกอบรม หากพนักงานมหาวิทยาลัยไม่ รายงานผลการศึกษา ฝึกอบรม หรือรายงานความก้าวหน้าของการศึกษา ฝึกอบรม โดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงการประวิงเวลา ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวรายงานตามลำดับจนถึงอธิการบดี และ อธิการบดีอาจพิจารณาให้ยุติการศึกษา ฝึกอบรม หรือดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามควรแก่กรณีก็ได้

ถ้ายังศึกษา ฝึกอบรม ไม่สำเร็จภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง หากมีเหตุผลและความจำเป็นอย่างถึงอาจเสนอขออนุญาตขยายระยะเวลาศึกษา ฝึกอบรม ได้ ครั้งละ 1 ภาคการศึกษาหรือตามหลักสูตรการฝึกอบรมแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ต้องแนบผลการศึกษา ฝึกอบรมที่ผ่านมาเพื่อประกอบการพิจารณาของมหาวิทยาลัย โดยให้ยื่นขออนุญาตก่อนครบกำหนดที่ได้รับอนุญาตไว้เดิม พร้อมทั้งแนบเอกสารหลักฐานดังกล่าวต่อผู้มีอำนาจอนุญาต ไม่น้อยกว่า 60 วัน

17.6 การไปฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ไม่เกิน 60 วัน ตามหลักสูตรหรือโครงการให้ถือว่า เป็นการ ไปปฏิบัติงาน

ข้อ 18 การลาไปดูงาน ณ ต่างประเทศ ให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

18.1 การลาไปดูงาน ณ ต่างประเทศ ให้กระทำได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

18.1.1 การให้พนักงานมหาวิทยาลัยดูงานโดยเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหรือฝึกอบรม หรือต่อจากการศึกษาหรือฝึกอบรมอันอื่นเป็นการศึกษาหรือฝึกอบรมด้วย ต้องดำเนินการตามที่กำหนดไว้สำหรับกรณีศึกษาหรือฝึกอบรม

18.1.2 การให้พนักงานมหาวิทยาลัยดูงานด้วยทุนประเภท 1 (ก) ทุนประเภท 1 (ค) หรือทุนประเภท 2 ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตพิจารณาอนุญาต

18.1.3 การให้พนักงานมหาวิทยาลัยดูงานด้วยทุนประเภท 1 (ข) ให้มหาวิทยาลัยและสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ ทำความตกลงกันก่อนแล้วดำเนินการเพื่อเสนอผู้มีอำนาจอนุญาตพิจารณาอนุญาต

18.2 การไปดูงาน ณ ต่างประเทศ ตามหลักสูตร หรือโครงการ หรือแผนการดูงานต่างประเทศไม่เกิน 60 วัน ให้ถือว่าเป็นการไปปฏิบัติงาน หากเกิน 60 วัน ให้ถือเป็นกรลาไปดูงาน ณ ต่างประเทศ และให้จัดทำสัญญาลาไปดูงาน ณ ต่างประเทศ

ข้อ 19 การลาไปปฏิบัติงานวิจัย ณ ต่างประเทศ ให้ถือปฏิบัติดังนี้

19.1 การให้พนักงานมหาวิทยาลัยลาไปปฏิบัติงานวิจัย ณ ต่างประเทศ ส่วนงานที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นอยู่ในสังกัดจะต้องพิจารณาถึงอัตราค่าจ้างที่มีอยู่ให้เพียงพอโดยไม่ให้เสียหายแก่มหาวิทยาลัย หรือต้องตั้งอัตราค่าจ้างเพิ่ม

19.2 พนักงานมหาวิทยาลัยที่จะลาไปปฏิบัติงานวิจัยจะต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

19.2.1 เป็นผู้มีความรู้ไม่ต่ำกว่าปริญญาโทหรือเทียบเท่า เว้นแต่การทำวิจัยซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

19.2.2 เป็นผู้ที่มีวันปฏิบัติงานเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยติดต่อกันมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 1 ปี เว้นแต่กรณีความจำเป็นอย่างถึง จะให้พนักงานมหาวิทยาลัยที่พ้นทดลองปฏิบัติงานแล้วไปปฏิบัติงานวิจัย ณ ต่างประเทศก็ได้ ทั้งนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากอธิการบดี

19.2.3 เป็นผู้ที่สามารถกลับมปฏิบัติงานปกติได้ครบก่อนวันเกษียณอายุ

19.2.4 เป็นผู้ที่มีส่วนงานที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นอยู่ในสังกัดรับรองว่ามีประสบการณ์ในด้านการวิจัยหรืองานสอน หรือปฏิบัติงานรับผิดชอบในเรื่องที่จะทำการปฏิบัติงานวิจัยมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี และมีความเหมาะสมในการปฏิบัติการวิจัย หรืออยู่ในระหว่างลาศึกษาในประเทศและไปปฏิบัติงานวิจัย ณ ต่างประเทศ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษานั้น

19.3 ให้ส่วนงานที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ประสงค์จะลาไปปฏิบัติงานวิจัย ณ ต่างประเทศอยู่ในสังกัดจัดให้พนักงานมหาวิทยาลัยที่จะลาไปปฏิบัติงานวิจัย ณ ต่างประเทศ ทำสัญญาลาไปปฏิบัติงานวิจัย ณ ต่างประเทศ ตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด

19.4 การให้พนักงานมหาวิทยาลัยลาไปปฏิบัติงานวิจัย ณ ต่างประเทศ ให้หน่วยงานที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ประสงค์จะลาไปปฏิบัติงานวิจัยอยู่ในสังกัดดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด หรือตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยจัดส่งเอกสารดังต่อไปนี้แก่ผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาต

19.4.1 หนังสือตอบรับจากสถานที่ปฏิบัติงานวิจัย ซึ่งระบุชื่อพนักงานมหาวิทยาลัย และเรื่องที่ปฏิบัติการวิจัยรวมทั้งระยะเวลาที่ปฏิบัติงานวิจัย หรือวันเริ่มปฏิบัติงานวิจัย

19.4.2 หลักฐานการได้รับทุน ซึ่งระบุลักษณะทุน จำนวนทุน และระยะเวลาให้ทุน

19.4.3 โครงการพร้อมทั้งแผนปฏิบัติงานวิจัยโดยสมบูรณ์ ซึ่งต้องแสดงกำหนดระยะเวลาและขั้นตอนการปฏิบัติงานวิจัยโดยละเอียด

19.4.4 บันทึกของส่วนงานที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นอยู่ในสังกัด ซึ่งแสดงเหตุผลความจำเป็นที่ต้องให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปปฏิบัติงานวิจัย ตลอดจนความสอดคล้องกับโครงการแผนงานผลประโยชน์ที่จะได้รับ

19.5 พนักงานมหาวิทยาลัยที่ลาไปปฏิบัติงานวิจัย ณ ต่างประเทศ ต้องปฏิบัติดังนี้

19.5.1 จะขยายกำหนดระยะเวลาหรือเปลี่ยนแปลงโครงการวิจัยจากที่ได้รับอนุญาตไว้มิได้ เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากผู้มีอำนาจอนุญาต ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยจะอนุญาตให้พนักงานมหาวิทยาลัยอยู่ปฏิบัติงานวิจัย ณ ต่างประเทศได้ไม่เกิน 2 ปี นับแต่วันที่เริ่มลาไปปฏิบัติงานวิจัย ณ ต่างประเทศ

19.5.2 จะอยู่ศึกษา ฝึกอบรม หรือดูงานต่อมิได้

19.5.3 จะต้องรายงานความก้าวหน้าของการวิจัยทุก 6 เดือน และส่งรายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์จำนวน 2 ฉบับให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงอธิการบดีทราบ ภายใน 45 วัน นับแต่วันสิ้นสุดโครงการปฏิบัติงานวิจัย

19.5.4 การไปปฏิบัติงานวิจัยตาม โครงการที่ใช้ระยะเวลาไม่เกิน 60 วัน ให้ถือเป็น การปฏิบัติงาน

ข้อ 20 พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติงานวิจัย ณ ต่างประเทศ ต้องอยู่ในการกำกับดูแลของส่วนงานที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นอยู่ในสังกัด

ข้อ 21 พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติงานวิจัย ณ ต่างประเทศ เมื่อครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุญาตหรือสำเร็จ หรือเสร็จสิ้นจากการศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติงานวิจัยก่อนครบกำหนดที่ได้รับอนุญาต ต้องรีบเดินทางกลับให้ถึงประเทศไทยและรายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานภายในระยะเวลาที่กำหนด ดังนี้

21.1 ภายในระยะเวลาไม่เกิน 20 วัน สำหรับผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติงานวิจัยเกิน 1 ปี

21.2 ภายในระยะเวลาไม่เกิน 10 วัน สำหรับผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงานหรือปฏิบัติงานวิจัยเกิน 6 เดือน

21.3 ภายในระยะเวลา ไม่เกิน 5 วัน สำหรับผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงานหรือปฏิบัติงานวิจัยไม่เกิน 6 เดือน

21.4 ภายในระยะเวลาไม่เกิน 3 วัน สำหรับผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษา ฝึกอบรม
 งานหรือปฏิบัติงานวิจัยไม่เกิน 3 เดือน

หากพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดไม่รายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว ให้
 พนักงานมหาวิทยาลัยลาถึงส่วนตัว นับตั้งแต่วันที่ถัดจากวันที่ครบกำหนดเวลาที่ ได้รับอนุมัติ หรือสำเร็จ หรือ
 เสร็จสิ้น จาก การศึกษา ฝึกอบรม งาน หรือปฏิบัติงานวิจัยนั้น

เมื่อเดินทางกลับมาถึงประเทศไทยแล้ว ต้องรายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานตามปกติ ภายใน
 2 วันทำการ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินระยะเวลาที่กำหนด

เมื่อได้รายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานตามปกติแล้ว ให้รายงานผลการศึกษา ฝึกอบรม งาน
 หรือปฏิบัติงานวิจัยต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาต ภายใน 15 วัน นับตั้งแต่วันที่
 รายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงาน

กรณีผู้ลาเมื่อจบการศึกษาระดับปริญญาเอกแล้ว ได้รับทุนค่าเงินการวิจัยหลังปริญญาเอก
 ให้ทำเรื่องขออนุมัติให้หัวหน้าส่วนงานเห็นชอบแล้วเสนออธิการบดีอนุมัติเฉพาะราย

สำหรับการปฏิบัติตามข้อ 21 หากไม่อาจปฏิบัติได้เพราะมีเหตุจำเป็นอื่น ให้เสนอขอ
 อนุมัติเป็นการเฉพาะรายโดยต้องมีคำรับรองจากหัวหน้าส่วนงาน

ข้อ 22 การรับเงินเดือนของพนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษา ณ ต่างประเทศ
 ให้ลาโดยได้รับเงินเดือนมีระยะเวลาตามหลักสูตร สำหรับพนักงานมหาวิทยาลัยที่ใช้เวลาศึกษาเกินหลักสูตร
 ให้ได้รับเงินเดือนลดลงปีละร้อยละ 20 ในส่วนระยะเวลาที่เกินนั้น แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินระยะเวลา 1 เท่าของ
 หลักสูตร หากเกิน 1 เท่าของหลักสูตรให้ส่วนงานเรียกตัวกลับเข้าปฏิบัติงานตามปกติ

ข้อ 23 ให้พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ลาไปฝึกอบรม งาน หรือปฏิบัติงานวิจัย ณ
 ต่างประเทศ ได้รับเงินเดือนระหว่างลา กรณีการไปปฏิบัติงานวิจัยที่ได้รับเงินเดือนหรือค่าตอบแทน ให้มีการ
 จัดสรรเงินเดือนหรือค่าตอบแทนที่ได้รับ ให้แก่ส่วนงานต้นสังกัด และมหาวิทยาลัยตามที่มหาวิทยาลัย
 เห็นชอบ

ข้อ 24 การเข้าไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ ให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

24.1 ลักษณะของการการลาไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ อาจกระทำได้ดังนี้

24.1.1 การวิจัย

24.1.2 การแต่งหรือเรียบเรียงตำราทางวิชาการ

24.1.3 การไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการอย่างอื่น ที่ได้รับความ

เห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารส่วนงาน

การไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการดังกล่าว หากมีความจำเป็นต้องไป
 ค้นคว้าวิจัย หรือเก็บข้อมูลประกอบการปฏิบัติงานฯ ในต่างประเทศก็สามารถกระทำได้

24.2 ผู้ที่จะขอลาไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ ต้องมีคุณสมบัติและข้อกำหนด
 ดังนี้

24.2.1 อายุไม่เกิน 57 ปี นับถึงวันยื่นคำขอไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ

24.2.2 เป็นพนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ ประเภทคณาจารย์ประจำ

24.2.3 เป็นผู้ไม่อยู่ระหว่างการถูกสอบสวนทางวินัย

24.2.4 เป็นผู้ปฏิบัติงานตามข้อ 24.2.2 หรือเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบัน

อุดมศึกษา เฉพาะสายงานประเภท ก. ที่เปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย โดยปฏิบัติงานมาแล้วเป็น

เวลาไม่น้อยกว่า 6 ปี จนถึงวันยื่นคำขอไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ แต่มิให้นับระยะเวลาที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ทำงาน หรือการไปปฏิบัติงานวิจัยเข้าด้วย

24.2.5 ระหว่างไปปฏิบัติงานต้องไม่ได้รับเงินเดือนหรือค่าตอบแทนใด ๆ จากบุคคลหรือหน่วยงานภายนอก ยกเว้นเงินอุดหนุนตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

24.2.6 ไม่เป็นการศึกษาเพื่อเพิ่มเติมนักวิจัย

24.3 ระยะเวลาการให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

24.3.1 ครั้งแรก ไม่เกิน 12 เดือน

24.3.2 ครั้งต่อไป ไม่เกิน 6 เดือน และจะต้องมีวันกลับมาปฏิบัติงานหลังจากไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการครั้งสุดท้ายมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี

24.3.3 ครั้งต่อไป ไม่เกิน 12 เดือน ถ้ามีวันกลับมาปฏิบัติงานหลังจากไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการครั้งสุดท้ายมาแล้วไม่น้อยกว่า 6 ปี

24.4 ในระหว่างการไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ หากต้องไปปฏิบัติงานต่างจังหวัด หรือ ไปปฏิบัติงานนอกสถานที่ หรือ เดินทางไปค้นคว้าวิจัย หรือ เก็บข้อมูลเพื่อประกอบการปฏิบัติงานในต่างประเทศ จะไม่ได้รับอนุมัติให้เบิกค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ ค่าที่พัก จากมหาวิทยาลัย ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น

24.5 ให้อธิการบดีเป็นผู้พิจารณาอนุมัติให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ โดยให้ผู้อนุมัติไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการยื่นคำขอ และรายละเอียดโครงการปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ ตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด เสนอต่อหัวหน้าภาควิชา หรือ ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นที่เทียบเท่าที่คนสังกัดอยู่ เพื่อนำเสนอความเห็นต่อกรรมการบริหารส่วนงาน เป็นผู้พิจารณาความเหมาะสมตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

24.5.1 ต้องเป็นโครงการเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ ซึ่งจะประโยชน์อย่างแท้จริงต่อการสอน การวิจัย หรือเป็นประโยชน์ทางวิชาการที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นรับผิดชอบอยู่

24.5.2 ต้องเป็นระยะเวลาที่เหมาะสมกับโครงการที่ขอไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ

24.5.3 ต้องไม่เป็นผลเสียหายต่องานของส่วนงานที่ผู้นั้นสังกัดอยู่ และไม่เป็นที่เหตุให้ต้องตั้งอัตราจ้างเพิ่ม

24.5.4 ต้องอยู่ในจำนวนไม่เกินร้อยละสิบของจำนวนคณาจารย์ประจำที่เป็นข้าราชการและที่เป็นพนักงานมหาวิทยาลัยของคณะหรือวิทยาลัยนั้นๆ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในขณะพิจารณา และจำนวนดังกล่าวให้นับรวมอยู่ในจำนวนโควตาของผู้ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษาต่อภายในประเทศ อนึ่งในการคำนวณจำนวนผู้ที่ขอไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการนั้น ให้คิดจำนวนเลขเต็ม ถ้ามีทศนิยมเกินครึ่งให้นับเป็น 1 คน แต่ถ้าจำนวนแล้วได้ไม่ถึง 1 คน ให้นับเป็น 1 คน

24.6 มติกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ ดังนี้

24.6.1 ให้ผู้อนุมัติไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ รายงานความก้าวหน้าทุก ๆ 3 เดือน ของโครงการที่ได้รับอนุมัติ เสนอต่อผู้บังคับบัญชาชั้นต้น เพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการบริหารส่วนงานพิจารณา และเมื่อโครงการสำเร็จสมบูรณ์ ให้ส่งผลงานต่อผู้บังคับบัญชาชั้นต้นภายในหนึ่งเดือน เพื่อ

นำเสนอคณะกรรมการบริหารส่วนงานประเมินผล โครงการนั้น แล้วเสนอตามลำดับชั้นจนถึงอธิการบดีเพื่อพิจารณา

24.6.2 ในกรณีที่คณะกรรมการบริหารส่วนงานเห็นว่า รายงานความก้าวหน้าไม่ เป็นไปตามโครงการที่ได้รับอนุมัติให้รับรายงานตามลำดับชั้นจนถึงอธิการบดีเพื่อพิจารณาภายใน 10 วันทำการ

24.6.3 ให้ส่วนงานต้นสังกัด สรุปรายงานพร้อมทั้งส่งผลการปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูน ความรู้ทางวิชาการของพนักงานมหาวิทยาลัย ให้มหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา

24.7 ผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ หากมีเหตุขัดข้อง ไม่ สามารถดำเนินการตามโครงการด้วยเหตุผลใด ๆ ก็ตาม ให้รับรายงานต่อผู้บังคับบัญชาเพื่อขอกลับมา ปฏิบัติงานทันที และให้รายงานตามลำดับจนถึงอธิการบดีผู้มีอำนาจอนุมัติ

ในระหว่างที่ไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ ถ้าหากมหาวิทยาลัยมีความจำเป็นจะให้กลับมาปฏิบัติงาน ให้อธิการบดีเป็นผู้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติงานทันที

24.8 ผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ หากไม่ปฏิบัติตาม หลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้ส่วนงานต้นสังกัด ดำเนินมาตรการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังนี้

24.8.1 สั่งให้กลับมาปฏิบัติงานตามปกติ

24.8.2 ตักเตือนไม่ให้ไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการอีก

24.8.3 ไม่พิจารณาเลื่อนเงินเดือน

24.8.4 ลงโทษทางวินัย

เมื่อดำเนินการตามมาตรการดังกล่าวแล้วให้ส่วนงานแจ้งให้มหาวิทยาลัยเพื่อทราบและดำเนินการต่อไปด้วย

24.9 ผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ลาไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ มีสิทธิดังต่อไปนี้

24.9.1 ได้รับเงินเดือนในระหว่างลาไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ

24.9.2 ได้เลื่อนเงินเดือนประจำปี

24.9.3 ได้รับเงินประจำตำแหน่งประเภทวิชาการ

24.9.4 มีสิทธิในการเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ

ข้อ 25 การจ่ายเงินประจำตำแหน่งระหว่างลา ในปีหนึ่ง พนักงานมหาวิทยาลัย จะมีสิทธิได้รับ เงินประจำตำแหน่งระหว่างลาได้ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

25.1 ลาป่วยจ่ายไม่เกินหกสิบวันทำการ ส่วนที่ลาเกินไม่ได้รับเงินประจำตำแหน่ง

25.2 ลาคลอดบุตรจ่ายไม่เกินเก้าสิบวัน ส่วนที่ลาเกินไม่ได้รับเงินประจำตำแหน่ง

25.3 ลากิจส่วนตัวจ่ายไม่เกินสี่สิบห้าวันทำการ ส่วนที่ลาเกินไม่ได้รับเงินประจำตำแหน่ง แต่ในปีที่เริ่มทำงานให้จ่ายเงินประจำตำแหน่งระหว่างลาได้ไม่เกินสิบห้าวันทำการ

25.4 การลาอุปสมบท หรือลาไปประกอบพิธีฮัจย์ หรือลาไปปฏิบัติธรรม จ่ายไม่เกินหก สิบวัน ส่วนที่ลาเกินไม่ได้รับเงินประจำตำแหน่ง

25.5 การลาไปเข้ารับการศึกษาหรือเข้ารับการเตรียมพลจ่ายไม่เกินหกสิบวัน ส่วนที่ ลากินไม่ได้รับเงินประจำตำแหน่ง

25.6 การลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย จ่ายไม่เกินหกสิบวัน ส่วนที่ ลากินไม่ได้รับเงินประจำตำแหน่ง

๑๒๕

ข้อ 26 เพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัย อธิการบดีมีอำนาจกำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการลาตามประกาศนี้

ข้อ 27 ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประกาศนี้ให้อธิการบดี ประธาน ก.บ. มหาวิทยาลัยเป็นผู้วินิจฉัย และให้ถือคำวินิจฉัยเป็นที่ยุติ

บทเฉพาะกาล

ข้อ 28 ข้าราชการและลูกจ้างประจำที่ได้เปลี่ยนสถานภาพเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย และได้รับอนุมัติให้ลาและอยู่ระหว่างลาตามระเบียบเดิม ให้ถือว่าเป็นการลาตามระเบียบเดิม

ข้อ 29 พนักงานมหาวิทยาลัย(เดิม) ผู้ใดได้รับอนุญาตให้ลาและอยู่ระหว่างลาตามประกาศ ก.บ. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เรื่อง วันทำงาน เวลาทำงาน วันหยุดงาน วันหยุดประจำปี และประเภทการลาของพนักงานมหาวิทยาลัย ลงวันที่ 29 มีนาคม 2543 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ถือว่าพนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นได้รับอนุญาตให้ลา ตามประกาศ ก.บ. ฉบับเดิม

ประกาศ ณ วันที่ 18 สิงหาคม พ.ศ. 2552

(ศาสตราจารย์ ดร.พงษ์ศักดิ์ อังคสิทธิ์)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ประธานคณะกรรมการบริหารงานบุคคล

ผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาตการลาของพนักงานมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

(แบบท้ายประกาศมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ว่าด้วย ระยะเวลาปฏิบัติงาน วันหยุด ประเภทการลา หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข การได้รับเงินเดือนระหว่างลาของพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ.2552)

ผู้มีอำนาจพิจารณา หรืออนุญาต	ผู้ลา	ลาป่วย ครั้งหนึ่ง ไม่เกิน (วัน)	ลาพักผ่อน ครั้งหนึ่ง ไม่เกิน (วัน)	ลาคลอดบุตร	ลาพักผ่อน ครั้งหนึ่ง ไม่เกิน (วัน)	ลาอุปสมบท หรือลาไปประกอบ พิธีฮัจย์หรือลาไป ปฏิบัติธรรม	ลาเข้ารับการ ตรวจเลือก หรือเตรียมพล	ลาศึกษาฝึกอบรม งาน หรือปฏิบัติ งานวิจัย	ลาไป เก็บทุนความรู้ ทางวิชาการ
นายกสภามหาวิทยาลัย หรือผู้ที่ นายกสภามหาวิทยาลัยมอบหมาย	อธิการบดี	X	X	X	X	X	X	X	X
อธิการบดี	พนักงานมหาวิทยาลัย ทุกตำแหน่งในสังกัด	X	X	X	X	X	X	X	X
คณบดี หรือผู้อำนวยการสถาบัน สำนัก หรือหัวหน้าส่วนงานที่ เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบ เท่าคณะ	พนักงานมหาวิทยาลัย ทุกตำแหน่งในสังกัด	X	X	X	X	X	X	X	X
หัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าหน่วย งานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ เทียบเท่าภาควิชา ผู้อำนวยการกอง เลขานุการส่วนงาน	พนักงานมหาวิทยาลัย ทุกตำแหน่งในสังกัด	30	10	X	X	-	-	-	-
หัวหน้าฝ่ายหรือหัวหน้างาน	พนักงานมหาวิทยาลัย ทุกตำแหน่งในสังกัด	15	5	-	5	-	-	-	-

หมายเหตุ X หมายถึง มีอำนาจพิจารณาอนุญาตการลาประเภทนั้นได้เต็มตามจำนวนวันที่กำหนดให้ลาได้

ประกาศมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
เรื่อง ทุนการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สำหรับผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย สายวิชาการ
ประเภทคณาจารย์ประจำ นักวิจัย และสำหรับบุคคลภายนอก

ตามนโยบายของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในการพัฒนามหาวิทยาลัยไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำตามมาตรฐานสากล โดยเฉพาะการเพิ่มคุณวุฒิคณาจารย์ และนักวิจัย ระดับปริญญาเอกให้มากที่สุด และให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด จึงได้จัดสรรทุนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้คณาจารย์ และนักวิจัย ศึกษาต่อระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า เพื่อนำความรู้มาพัฒนามหาวิทยาลัยและชุมชน เพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ และเพื่อให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงด้านวิชาการของโลกในปัจจุบันและอนาคต

เพื่อให้การจัดสรรทุนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า ดังกล่าวเป็นไปด้วยความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จึงเห็นสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์การจัดสรรทุนดังกล่าวข้างต้น ดังนี้

ข้อ ๑. ให้ยกเลิกประกาศมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เรื่อง ทุนการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สำหรับ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย สายวิชาการประเภทคณาจารย์ประจำ และสำหรับบุคคลภายนอก ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๕

ข้อ ๒. ให้ใช้ประกาศมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ฉบับนี้แทน นับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ เป็นต้นไป ดังนี้

ก. ประเภททุนการศึกษา

๑. ทุนการศึกษาต่างประเทศ

๑.๑ ระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า มหาวิทยาลัยจะให้ทุนแบบเหมาจ่าย ตามระยะเวลาตามหลักสูตรการศึกษา ในมหาวิทยาลัยที่ได้รับการรับรองการวิจัยระดับ โดยสถาบันที่ได้รับการยอมรับ ดังนี้

๑.๑.๑ ทุนละไม่เกินสองล้านบาทต่อปี สำหรับศึกษาในมหาวิทยาลัยที่ได้รับการรับรองการวิจัยระดับใน ๕๐ อันดับแรกของโลก หรือใน ๕๐ อันดับแรกของแต่ละกลุ่มสาขาวิชา

๑.๑.๒ ทุนละไม่เกินหนึ่งล้านบาทต่อปี สำหรับศึกษาในมหาวิทยาลัยที่ได้รับการรับรองการวิจัยระดับใน ๒๐๐ อันดับแรกของโลก หรือใน ๒๐๐ อันดับแรกของแต่ละกลุ่มสาขาวิชา

๑.๑.๓) ทุนละไม่เกินหนึ่งล้านสามแสนบาทต่อปี สำหรับศึกษาในมหาวิทยาลัย ที่ได้รับการรับรองการจัดอันดับใน ๕๐๐ อันดับแรกของโลก

๑.๒) ระดับปริญญาโท-เอก สำหรับคณาจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาตรี (เทียบเท่าปริญญาโท) (เกียรตินิยม) ซึ่งเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยที่ได้รับการรับรองการจัดอันดับ โดยสถาบันที่ได้รับการยอมรับ หรือโครงการอื่นๆ ตามที่มหาวิทยาลัยเห็นชอบ ดังนี้

๑.๒.๑) ทุนระดับปริญญาโท ทุนละไม่เกินหนึ่งล้านบาทต่อปี ตามระยะเวลา ตามหลักสูตรการศึกษา แต่ไม่เกิน ๓ ปี

๑.๒.๒) ทุนในระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ก. ๑.๑

๑.๓) การศึกษาที่เป็นลักษณะการฝึกอบรมในระดับวุฒิปริญญาตรีที่เทียบเท่าปริญญาเอกในต่างประเทศ ในสถาบันที่สภาวิชาชีพรับรองคุณภาพแล้ว โดยให้ทุนเฉพาะค่าเล่าเรียนและหรือฝึกอบรมเท่าที่จ่ายจริง ตามระยะเวลาตามหลักสูตรการศึกษา ส่วนรายจ่ายอื่นๆ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการพิจารณาทุนฯ กำหนด

๑.๔) ในกรณีที่ไปศึกษาในมหาวิทยาลัยที่ได้รับการรับรองการจัดอันดับใน ๑๐ อันดับแรกของโลก หากมีค่าใช้จ่ายมากกว่าที่กำหนดในประกาศนี้ ให้มหาวิทยาลัยโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาทุนฯ พิจารณาให้ทุนเพิ่มเติมตามที่เห็นสมควร เป็นกรณีๆ ไป เฉพาะค่าเล่าเรียนและค่าธรรมเนียมการศึกษา

๒. ทุนการศึกษาในประเทศ

๒.๑) ระดับปริญญาเอก มหาวิทยาลัยจะให้ทุนตามระยะเวลาตามหลักสูตรการศึกษา ในมหาวิทยาลัยที่ได้รับการรับรองการจัดอันดับใน ๕๐๐ อันดับแรกของโลก (รวมถึงมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ด้วย) ซึ่งจัดอันดับโดยสถาบันที่ได้รับการยอมรับ ดังนี้

๒.๑.๑) กรณีศึกษาในมหาวิทยาลัยอื่นที่ไม่ใช่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

๒.๑.๑ (๑) ค่าธรรมเนียมการศึกษาตามที่จ่ายจริง

๒.๑.๑ (๒) ค่าใช้จ่ายอื่นๆ แบบเหมาจ่าย ทุนละไม่เกินห้าแสนบาทต่อปี

๒.๑.๒) กรณีศึกษาในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

๒.๑.๒ (๑) ค่าธรรมเนียมการศึกษาตามที่จ่ายจริง

๒.๑.๒ (๒) ค่าใช้จ่ายอื่นๆ แบบเหมาจ่าย ทุนละไม่เกินสองแสนบาทต่อปี

๒.๒) การศึกษาที่เป็นลักษณะการฝึกอบรมในระดับวุฒิปริญญาตรีที่เทียบเท่าปริญญาเอก เป็นการให้ทุนโดยจ่ายให้ตามเกณฑ์ที่สถาบันฝึกอบรมกำหนด ตามระยะเวลาตามหลักสูตรการศึกษา ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ หรือมหาวิทยาลัยที่มีการเรียนและฝึกอบรมสายวิชาชีพที่สภาวิชาชีพให้การรับรอง

๓

๓. ทุนการศึกษาสำหรับบุคคลภายนอก

เป็นการให้ทุนการศึกษา เฉพาะในสาขาวิชาการตามความต้องการของส่วนงาน วิชาการ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ดังนี้

๓.๑ เป็นผู้ที่กำลังศึกษาในต่างประเทศในระดับปริญญาเอก มาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี ในมหาวิทยาลัยที่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามข้อ ก. ๑. และมีผลการเรียนในระดับปริญญาตรีเฉลี่ย ๓.๒๕ ขึ้นไป หรือเทียบเท่า

๓.๒ เป็นผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี (เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง) และกำลังจะไปศึกษาในต่างประเทศระดับปริญญาโท-เอก ในมหาวิทยาลัยที่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ตามข้อ ก.๑.๑.๑ หรือ ก.๑.๑.๒

๓.๓ กรณีที่นอกเหนือจากนี้ ให้เป็นการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาทุนฯ เป็นครั้งๆไป

๓.๔ ส่วนงานวิชาการที่ประสงค์จะขอทุนสำหรับบุคคลภายนอกดังกล่าว สามารถเสนอขอรับทุนต่อคณะกรรมการพิจารณาทุนฯได้เป็นกรณีๆ ไป

๔. ทุนการศึกษาสำหรับนักวิจัย

เป็นการให้ทุนการศึกษาสำหรับผู้บรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยประจำในตำแหน่ง นักวิจัย ดังนี้

๔.๑ ให้ใช้เกณฑ์การสมัครขอรับทุนเป็นไปตามเกณฑ์ของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย สายวิชาการประเภทคณาจารย์ประจำ โดยอนุโลม นอกนั้นให้เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ฉบับดังกล่าว

๔.๒ ส่วนงานใดที่ประสงค์จะขอทุนสำหรับนักวิจัยดังกล่าว สามารถเสนอขอรับทุนต่อ คณะกรรมการพิจารณาทุนฯได้เป็นกรณีๆ ไป

ข. คุณสมบัติของผู้สมัครขอรับทุน

๑. กรณีผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

๑.๑ เป็นผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย สายวิชาการ ประเภทคณาจารย์ประจำ และ นักวิจัยประจำ สังกัดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

๑.๒ คณาจารย์ประจำต้องปฏิบัติงานด้านกรเรียนการสอน และนักวิจัยประจำต้อง ปฏิบัติงานด้านกรวิจัยในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่มาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี นับถึงวันที่สมัครขอรับ ทุน หากคณาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำปฏิบัติงานมาแล้วน้อยกว่า ๑ ปี ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการ พิจารณาทุนฯ ที่จะพิจารณาอนุมัติตามที่เห็นสมควร โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่มหาวิทยาลัยและส่วนงานจะ ได้รับเป็นกรณีๆ ไป

๔

๑.๓ อายุไม่เกิน ๓๕ ปีบริบูรณ์ สำหรับการไปศึกษาต่อในระดับปริญญาโท-เอก และ อายุไม่เกิน ๔๐ ปีบริบูรณ์ สำหรับการไปศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า ทั้งนี้ ให้นับถึงวันที่ยื่น สมัครขอรับทุน โดยมีเอกสารหลักฐานครบถ้วน

ในกรณีที่อายุเกินกว่าที่กำหนดในวรรคก่อน ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการพิจารณา ทุนฯ ที่จะพิจารณาอนุมัติตามที่เห็นสมควร โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่มหาวิทยาลัยและส่วนงานจะได้รับเป็น กรณีๆ ไป

๑.๔ เป็นผู้ที่มีสุขภาพดี สามารถศึกษาได้ตามระยะเวลาที่กำหนด

๒. กรณีที่เป็นบุคคลภายนอก นอกจากมีคุณสมบัติของผู้สมัครขอรับทุนตามข้อ ก.๓.แล้ว ต้องมีคุณสมบัติของผู้สมัครขอรับทุน ตามข้อ ข.๑.๓ และข้อ ข.๑.๔ ด้วย ทั้งนี้ ส่วนงานงานวิชาการที่มีความ ต้องการจะรับผู้รับทุนเข้าปฏิบัติงานตามแผน ต้องมีอัตรารองรับเพื่อการบรรจุ และต้องมีหนังสือ ยินยอมของผู้รับทุนที่จะเข้าปฏิบัติงานในส่วนงานนั้นๆ

ค. เงื่อนไขการสมัครของผู้รับทุน

๑. ผ่านการทดสอบภาษาต่างประเทศ ตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยหรือสถาบันที่จะไป ศึกษากำหนด

๒. ได้รับการยืนยันตอบรับให้เข้าศึกษาอย่างเป็นทางการจากมหาวิทยาลัยที่มีมาตรฐาน การศึกษาที่ได้รับการรับรองจาก ก.พ. และอยู่ในรายชื่อมหาวิทยาลัยชั้นนำตามประกาศมหาวิทยาลัย

๓. ต้องเข้าศึกษาตรงกับสาขาวิชาที่ตนเองสังกัดและเป็นไปตามแผนพัฒนาบุคลากรที่ส่วน งานวิชาการกำหนดไว้ ซึ่งเป็นประโยชน์กับการเรียนการสอน และเป็นการศึกษาต่อเต็มเวลา

๔. ได้รับการเสนอชื่อจากส่วนงานวิชาการ โดยหัวหน้าส่วนงานวิชาการมีหนังสือรับรอง และให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับความขาดแคลนคุณวุฒิของคณาจารย์ในระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และสามารถนำความรู้มาพัฒนางานของส่วนงานวิชาการ ในสาขาวิชาที่กำหนด

ง. การสมัครรับทุน

มหาวิทยาลัยรับสมัครผู้ขอรับทุน จัดสรรทุน จึงผู้สนใจ สามารถยื่นใบสมัคร พร้อมทั้งแนบ เอกสารตามจำนวนของคณะกรรมการพิจารณาทุนฯ หรือตามวิธีการอื่นที่มหาวิทยาลัยกำหนด ได้ที่ส่วน งานต้นสังกัด และให้ส่วนงานส่งใบสมัครและเอกสารทั้งหมดให้กองบริหารงานบุคคล สำนักงาน มหาวิทยาลัย ทั้งนี้ สามารถดาวน์โหลดใบสมัครและดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่เว็บไซต์ของกองบริหารงาน บุคคล

จ. เกณฑ์การคัดเลือก

คณะกรรมการพิจารณาทุนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จะพิจารณาคัดเลือกผู้สมัครรับทุนและ นำเสนอมหาวิทยาลัย ซึ่งจะพิจารณาตามเนื้อหาประกอบดังต่อไปนี้

๕

๑. มหาวิทยาลัยจัดลำดับความสำคัญให้แก่ผู้สมัครไปศึกษาต่อต่างประเทศก่อน
 ๒. ผลงานทางวิชาการของผู้สมัคร
 ๓. ความขาดแคลนคุณวุฒิของคณาจารย์ในระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขานั้นๆ
 ๔. สาขาวิชาที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ/สาขาวิชาที่มีความจำเป็นของมหาวิทยาลัยหรือสาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยขาดแคลน/สาขาวิชาที่มีความสำคัญและจำเป็นยิ่งของคุณ/วิทยาลัย และสาขาวิชาพร้อมที่ทดแทนอาจารย์ที่จะเกษียณอายุ
 ๕. มาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัยที่จะไปศึกษาที่ได้รับการรับรอง
- เมื่อได้ดำเนินการคัดเลือกเสร็จแล้ว มหาวิทยาลัยจะประกาศรายชื่อผู้ได้รับการจัดสรรทุนแต่ละประเภทในเว็บไซต์ของกองบริหารงานบุคคล

จ. เงื่อนไขการรับทุน

๑. เมื่อมหาวิทยาลัยได้ประกาศผลการคัดเลือกผู้ที่ได้รับทุนแล้ว ให้ผู้รับทุนดำเนินการจัดทำสัญญาการรับทุนกับมหาวิทยาลัย และต้องมีผู้ค้ำประกัน ตามแบบสัญญาที่มหาวิทยาลัยกำหนด ภายใน ๓๐ วันหลังจากผู้รับทุนทราบผลการคัดเลือกแล้ว ทั้งนี้ สำคัญของสัญญาการรับทุนกำหนดว่า หากผู้รับทุนศึกษาครบตามระยะเวลาที่ได้รับอนุมัติแล้ว แต่ยังไม่สำเร็จการศึกษา ผู้ให้ทุนมีสิทธิที่จะบอกเลิกสัญญานี้ได้ โดยผู้รับทุนยินยอมชดใช้เงินทุนคืนให้ผู้ให้ทุนพร้อมทั้งเบี้ยปรับอีกจำนวนสองเท่าของเงินทุนที่ผู้รับทุนได้รับไปทั้งหมด
๒. ผู้รับทุนต้องรายงานความก้าวหน้าและผลการศึกษา ตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด ทุกๆ ๖ เดือน และต้องรายงานให้กองบริหารงานบุคคล สำนักงานมหาวิทยาลัย ผ่านส่วนงานต้นสังกัด ตลอดระยะเวลาที่ได้ศึกษาและรับทุน
๓. ผู้รับทุนต้องปฏิบัติตามสัญญาการรับทุน ข้อบังคับ ระเบียบ และหรือประกาศ ที่เกี่ยวกับการให้ข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อ ทั้งในต่างประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งปฏิบัติตามแนวปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดโดยเคร่งครัด
๔. กรณีที่ผู้รับทุนศึกษาไม่สำเร็จการศึกษา และมหาวิทยาลัยได้เรียกตัวกลับเข้าปฏิบัติงานแล้ว แต่ผู้รับทุนศึกษาไปยอมกลับเข้าปฏิบัติงาน ผู้ให้ทุนมีสิทธิที่จะบอกเลิกสัญญานี้ได้ โดยผู้รับทุนยินยอมชดใช้เงินทุนคืนให้ผู้ให้ทุนพร้อมทั้งเบี้ยปรับอีกจำนวนสองเท่าของเงินทุนที่ผู้รับทุนได้รับไปทั้งหมด
๕. กรณีที่ผู้รับทุนศึกษาจริงอยู่ในระหว่างศึกษา หากจะขอรับทุนอื่น ต้องได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัยก่อน

ข. การเบิกจ่ายทุน

การเบิกจ่ายทุนงวดที่ ๑ เมื่อผู้รับทุนได้จัดทำสัญญาการรับทุนกับมหาวิทยาลัยแล้ว ให้ผู้รับทุนยื่นเรื่องขอเบิกจ่ายเงินทุนเสนอต่อมหาวิทยาลัยผ่านส่วนงานต้นสังกัด และให้หัวหน้าส่วนงานเสนอต่อมหาวิทยาลัยโดยส่งเรื่องไปยังกองคลัง สำนักงานมหาวิทยาลัย ภายใน ๗ วัน

๖

การเบิกจ่ายเงินทุน ให้มหาวิทยาลัยจ่ายเงินทุนโดยโอนเงินเข้าบัญชีของผู้รับทุน ภายใน ๗ วัน

การเบิกจ่ายทุนงวดต่อไปจนถึงสิ้นสุดระยะเวลาการรับทุน ให้ผู้รับทุนยื่นเรื่องขอเบิกจ่ายเงินทุน โดยแนบสำเนาแบบรายงานความก้าวหน้า, ผลการศึกษาและหลักฐานที่เกี่ยวข้องเสนอต่อมหาวิทยาลัยผ่านส่วนงานต้นสังกัด และให้หัวหน้าส่วนงานเสนอต่อมหาวิทยาลัย โดยส่งเรื่องไปยังกองคลัง สำนักงานมหาวิทยาลัย ภายใน ๗ วัน

การเบิกจ่ายเงินทุน ให้มหาวิทยาลัยจ่ายเงินทุนโดยโอนเงินเข้าบัญชีของผู้รับทุน ภายใน ๗ วัน

ข. มหาวิทยาลัยจะประกาศรายชื่อสถาบันการศึกษา หรือมหาวิทยาลัยที่ผู้ขอรับทุนไปศึกษา ต่อตามประกาศนี้ เป็นครั้งๆไป ทั้งนี้ สามารถดูรายชื่อมหาวิทยาลัยและรายละเอียดได้ทางเว็บไซต์ของ กองบริหารงานบุคคล สำนักงานมหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยสนับสนุนทุนเพื่อไปศึกษาต่อใน มหาวิทยาลัย ๕๐๐ อันดับแรกของโลกตามประกาศนี้ รวมถึงมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ด้วย

ณ. ให้อธิการบดีมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาถ่วงดุลเกี่ยวกับการพิจารณา ทุนมหาวิทยาลัยตามความเหมาะสม

ญ. กรณีที่ไม่เป็นไปตามประกาศฉบับนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของอธิการบดี โดยความเห็นชอบ ของคณะกรรมการพิจารณาทุนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อสนับสนุนการไปศึกษาต่อระดับปริญญาเอก

บทเฉพาะกาล

ผู้ที่ได้รับอนุมัติการจัดสรรทุน แต่ยังไม่ได้เดินทางไปศึกษาและอยู่ระหว่างถ่วงดุล หรือผู้ที่ ขอรับทุนตามประกาศมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ฉบับเดิมที่ถูกยกเลิกตามข้อ ๑. ให้สามารถรับทุน และหรือ ขอรับทุนตามประกาศฉบับนี้ นับตั้งแต่การเบิกจ่ายในงวดถัดไป สำหรับผู้ได้รับทุนครบตามสัญญาไป ทุนไปแล้ว แต่ยังคงศึกษาต่อ เนื่องจากอยู่ในระยะเวลาที่ศึกษาตามหลักสูตร ให้สามารถเสนอเรื่องเพื่อขอรับ ทุนตามประกาศฉบับใหม่ได้ โดยให้เสนอคณะกรรมการพิจารณาทุนฯ เพื่อพิจารณาถ่วงดุลเป็นกรณีๆ ไป แล้วนำเสนอมหาวิทยาลัยพิจารณาต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

สำเนาถูกต้อง

ณัฐพร ๓ เชียงใหม่
พนักงานปฏิบัติงาน

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์นิเวศน์ นันทจิต)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ปิดอากรแสตมป์

สัญญาเลขที่ (1)/ 25.....

สัญญาอนุญาตให้พนักงานไปศึกษา

สัญญาฉบับนี้ทำขึ้น ณ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อ
วันที่ (2)เดือน..... พ.ศ. 25..... ระหว่างมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดย (3)

.....ตำแหน่ง
(4)ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า "ผู้รับ
สัญญา" ฝ่ายหนึ่ง กับ (5)เกิดเมื่อวันที่

(6)เดือน..... พ.ศ.อายุ.....ปี เป็นพนักงานมหาวิทยาลัย
ตำแหน่ง.....รับเงินเดือน.....บาท สังกัด.....

.....มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ อยู่บ้านเลขที่
(7)..... หมู่ ที่..... ซ. อ. ย..... ถนน..... ตำบล /
แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า "ผู้ให้สัญญา" อีกฝ่ายหนึ่ง

โดยที่ผู้ให้สัญญาเป็นผู้ได้รับอนุญาตจากผู้รับสัญญาให้ไปศึกษา ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัย
เชียงใหม่ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ.2551 ประกอบกับประกาศมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เรื่อง วันเวลา
ปฏิบัติงาน วันหยุด ประเภทการลา หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขการลา และการได้รับเงินเดือนระหว่างลาของ
พนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2552

คู่สัญญาได้ตกลงกันมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ผู้รับสัญญาอนุญาตให้ผู้ให้สัญญาไปศึกษา ระดับชั้น (8).....

สาขาวิชา.....

ณ มหาวิทยาลัย/สถาบัน.....

ประเทศ..... มีกำหนด.....ปี.....เดือน.....วัน นับตั้งแต่
วันที่.....เดือน..... พ.ศ. 25..... จนถึงวันที่.....เดือน..... พ.ศ. 25..... ในกรณีที่

ผู้รับสัญญา อนุญาตให้ผู้ให้สัญญาขอยุ่ระยะเวลาลาศึกษาหลังจากครบกำหนดการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ผู้ให้
สัญญาดกลงที่จะทำสัญญากับผู้รับสัญญาขึ้นใหม่ เพื่อให้ครอบคลุมระยะเวลาที่ได้รับอนุมัติให้ขอยุ่เวลาลาศึกษา
แต่หากไม่ได้มีการจัดทำสัญญาขึ้นใหม่ ไม่ว่าจะด้วยเหตุใดก็ตาม ให้ถือว่าสัญญาดังฉบับนี้มีผลครอบคลุมระยะเวลาที่
ได้รับอนุมัติให้ขอยุ่ดังกล่าวด้วย

(Handwritten signature)

- 2 -

ข้อ 2. ในระหว่างเวลาที่ผู้ให้สัญญาได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ผู้ให้สัญญาจะต้องรักษาวินัยและประพฤติปฏิบัติตาม ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งของสถานศึกษาหรือสถาบันที่ผู้ให้สัญญาศึกษา และของผู้รับสัญญา ซึ่งรวมทั้งข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ.2551 ประกอบกับประกาศมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เรื่อง วันเวลาปฏิบัติงาน วันหยุด ประเภทการลา หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขการลา และการได้รับเงินเดือนระหว่างลาของพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2552 และกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับพนักงานไปศึกษา และเกี่ยวกับการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาไปศึกษา ทั้งที่ได้ออกใช้บังคับอยู่แล้วในวันทำสัญญานี้ และที่จะออกใช้บังคับต่อไปโดยเคร่งครัด และให้ถือว่ากฎหมาย ประกาศระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งดังกล่าวนี้ เป็นส่วนหนึ่งของสัญญาฉบับนี้ด้วย

ผู้ให้สัญญาจะต้องไม่ประพฤติตนในทางเป็นปฏิปักษ์ต่อการศึกษา และจะตั้งใจศึกษา ด้วยความวิริยะ อุตสาหะ เพื่อให้สำเร็จการศึกษาโดยเร็ว

ข้อ 3. ในกรณีที่ผู้ให้สัญญาประพฤติผิดสัญญาดังกล่าวใน ข้อ 2. หรือในกรณีที่ผู้รับสัญญาพิจารณาเห็นว่า ผู้ให้สัญญาไม่อาจสำเร็จการศึกษาได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดตาม ข้อ 1. หรือการศึกษาของผู้ให้สัญญาต้องยุติลงด้วยประการใด ๆ หรือผู้รับสัญญาไม่อนุญาตให้ผู้ให้สัญญาศึกษาต่อ ไม่ว่าจะกรณีใด ๆ หรือมีความจำเป็นต้องเรียกผู้ให้สัญญากลับมาปฏิบัติงานในหน้าที่ ผู้รับสัญญามีสิทธิเพิกถอนการอนุญาตตามสัญญานี้ได้ทันที และมีสิทธิระงับซึ่งเงินเดือน รวมทั้งเงินอื่นใดที่ผู้รับสัญญาจ่ายให้ และผู้ให้สัญญาจะต้องปฏิบัติตามนี้

3.1 รายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานเป็นหนังสือต่อ ผู้รับสัญญา หรือผู้บังคับบัญชาชั้นต้นของผู้ให้สัญญาทันที

3.2 เข้าปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ทันทีเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสองเท่าของระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

3.3 ในกรณีที่ผู้ให้สัญญามีพันธะผูกพันที่จะต้องปฏิบัติงานชดใช้ตามสัญญาอื่นและยังปฏิบัติงานชดใช้ไม่ครบระยะเวลาตามสัญญานั้น การปฏิบัติงานชดใช้ตามสัญญานี้ให้เริ่มต้นนับตั้งแต่วันที่ปฏิบัติงานชดใช้ครบกำหนดเวลาตามสัญญาเดิมแล้ว

ความเสียหายใด ๆ อันเนื่องมาจากการที่ผู้ให้สัญญาไม่ปฏิบัติตาม ข้อ 3.1 ข้อ 3.2 และ ข้อ 3.3 ผู้ให้สัญญายินยอมรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น

ข้อ 4. เมื่อผู้ให้สัญญาเสร็จหรือสำเร็จการศึกษา ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเสร็จหรือสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาตาม ข้อ 1. หรือไม่ก็ตาม ผู้ให้สัญญาจะต้องกลับมามีปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ทันทีเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองเท่าของระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

อ.ทวี

- 3 -

ในกรณีที่ผู้ให้สัญญามีพันธะผูกพันที่จะต้องปฏิบัติงานชดใช้ตามสัญญาอื่นและยังปฏิบัติ
งานชดใช้ไม่ครบระยะเวลาตามสัญญานั้น การปฏิบัติงานชดใช้ตามสัญญานี้ให้เริ่มต้นนับตั้งแต่วันที่ปฏิบัติงาน
ชดใช้ครบกำหนดเวลาตามสัญญาเดิมแล้ว

ข้อ 5. ในกรณีที่ผู้ให้สัญญาผิดสัญญาในข้อ 3.2 หรือ ข้อ 4. หรือผู้ให้สัญญาไม่กลับมาปฏิบัติงาน
ไม่ว่าด้วยเหตุใด ผู้ให้สัญญาจะต้องชดใช้เงินเดือน รวมทั้งเงินอื่นใดที่ผู้รับสัญญาจ่ายให้
ในระหว่างที่ศึกษาให้แก่ผู้รับสัญญา นอกจากนี้ผู้ให้สัญญาจะต้องจ่ายเงินเป็นเบี้ยปรับให้แก่ผู้รับสัญญาอีก
หนึ่งเท่าของเงินที่ผู้ให้สัญญาจะต้องชดใช้คืนดังกล่าว

ในกรณีที่ผู้ให้สัญญากลับเข้าปฏิบัติงานบ้างแต่ไม่ครบระยะเวลาดังกล่าวใน ข้อ 3.2 หรือ ข้อ
4. เงินที่จะชดใช้คืนและเบี้ยปรับตามวรรคหนึ่งข้างต้นจะลดลงตามส่วนของระยะเวลาที่ผู้ให้สัญญากลับเข้า
ปฏิบัติงาน

ข้อ 6. เงินที่จะชดใช้คืนและเงินเบี้ยปรับตาม ข้อ 5. ผู้ให้สัญญาจะต้องชำระให้แก่ผู้รับสัญญาจน
ครบถ้วนภายในกำหนดระยะเวลาสามสิบวัน นับตั้งแต่วันที่ ได้รับแจ้งจากผู้รับสัญญา หากผู้ให้สัญญาไม่ชำระ
ภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว หรือชำระไม่ครบถ้วน ทั้งนี้ จะโดยความยินยอมของผู้รับสัญญาหรือไม่ก็ตาม
ผู้ให้สัญญาจะต้องชำระดอกเบี้ยคิดในอัตราร้อยละสิบห้าต่อปีของจำนวนเงินที่ยังมิได้ชำระ นับแต่วันครบ
กำหนดระยะเวลาดังกล่าวจนกว่าจะชำระครบถ้วน

ข้อ 7. ในกรณีที่ผู้ให้สัญญาไม่สามารถกลับเข้าปฏิบัติงาน หรือกลับเข้าปฏิบัติงาน ไม่ครบกำหนด
ระยะเวลาตาม ข้อ 3.2 หรือ ข้อ 4. เพราะถึงแก่ความตายหรือเกษียณอายุ ผู้ให้สัญญาไม่ต้องรับผิดชอบตามความใน ข้อ
5. วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี

ในระหว่างระยะเวลาที่ผู้ให้สัญญาได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา หรือในระหว่างระยะ เวลาที่
ผู้ให้สัญญากลับเข้าปฏิบัติราชการตาม ข้อ 3.2 หรือ ข้อ 4. ถ้าผู้ให้สัญญาประพฤติผิดวินัย อย่างร้ายแรงจนถูกลงโทษ
ปลดออก หรือไล่ออกจากงาน ผู้ให้สัญญาจะต้องชดใช้เงินเดือน รวมทั้งเงินอื่นใดและเบี้ยปรับให้แก่ผู้รับสัญญาเป็น
จำนวนเงินทั้งหมด หรือลดลงตามส่วนเช่นเดียวกับ ข้อ 5. ทั้งนี้ เว้นแต่ ผู้รับสัญญาพิจารณาเห็นว่า มีเหตุผลอัน
สมควรที่ผู้ให้สัญญาไม่ต้องรับผิดชอบเพราะถูกไล่ออก หรือปลดออก

ในกรณีที่ผู้ให้สัญญาไม่สามารถกลับเข้าปฏิบัติงาน หรือกลับเข้าปฏิบัติงาน ไม่ครบกำหนด
ระยะเวลาตาม ข้อ 3.2 หรือ ข้อ 4. เพราะถูกสั่งให้ออกจากงาน หรือลาออกเนื่องจากเจ็บป่วยทุพพลภาพ เป็นคนไร้
ความสามารถ เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ ผู้ให้สัญญาไม่ต้องรับผิดชอบตามความในข้อ 5.
วรรคหนึ่ง หรือวรรคสองแล้วแต่กรณี แต่ทั้งนี้ถ้าผู้ให้สัญญาไปทำงานอื่นในระหว่างระยะ
เวลาสองปี นับแต่วันที่ผู้ให้สัญญาจะต้องกลับเข้าปฏิบัติงาน หรือวันที่ผู้ให้สัญญาได้ออกจากงานหรือลาออกด้วย
เหตุดังกล่าวข้างต้นผู้ให้สัญญายังคงต้องรับผิดชอบชดใช้เงินเดือน รวมทั้งเงินอื่นใดและเบี้ยปรับตาม ข้อ 5. วรรคหนึ่ง
หรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี

อ.ม.ช.

ข้อ 8. ในกรณีที่ผู้ให้สัญญา มีพันธะต้องชำระเงินเดือน รวมทั้งเงินอื่นใดและเบี้ยปรับให้แก่ผู้รับสัญญาตามสัญญานี้ ผู้ให้สัญญาขอมิให้ผู้รับสัญญาหักเงินอื่นใดที่ผู้ให้สัญญาจะพึงได้รับจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ หรือหน่วยงานอื่นเพื่อชดใช้เงินเดือนรวมทั้งเงินอื่นใดและเบี้ยปรับที่ผู้ให้สัญญาต้องรับผิดชอบตามสัญญานี้ได้ ทั้งนี้หากครบกำหนดระยะเวลาชำระหนี้ ตามที่ระบุไว้ในข้อ 6 แล้ว แต่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่หรือหน่วยงานอื่นยังมิได้ส่งจ่ายเงินอื่นใดดังกล่าวให้แก่ผู้ให้สัญญา ผู้ให้สัญญาจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในส่วนของการดอกเบี้ยคิดค้นที่เกิดขึ้นในอัตราร้อยละสิบห้าต่อปีจนกว่าจะถึงวันที่มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ หรือหน่วยงานอื่นเบิกหักส่งเงินดังกล่าวชดใช้หนี้

ข้อ 9. ในวันที่ทำสัญญานี้ ผู้ให้สัญญาได้จัดให้(9).....

ทำสัญญาค้ำประกันการปฏิบัติและความรับผิดชอบตามสัญญานี้ของผู้ให้สัญญาด้วยแล้ว

ในกรณีที่ผู้ค้ำประกันถึงแก่ความตาย หรือถูกศาลมีคำสั่งให้พิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดหรือมีคำพิพากษาให้ล้มละลายหรือผู้รับสัญญาเห็นสมควรให้ผู้ให้สัญญาเปลี่ยนผู้ค้ำประกันผู้ให้สัญญาจะต้องจัดให้ผู้ค้ำประกันรายใหม่มาทำสัญญาค้ำประกันแทนภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ค้ำประกันเดิมถึงแก่ความตายหรือถูกศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด หรือมีคำพิพากษาให้ล้มละลาย หรือวันที่ผู้ให้สัญญาได้รับแจ้งจากผู้รับสัญญาให้เปลี่ยนผู้ค้ำประกันแล้วแต่กรณี ถ้าผู้ให้สัญญาไม่สามารถจัดให้ผู้ค้ำประกันรายใหม่มาทำสัญญาค้ำประกันแทนภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ผู้รับสัญญามีสิทธิเพิกถอนการอนุญาตตามสัญญานี้ได้ เว้นแต่ผู้รับสัญญาตั้งคณะกรรมการขึ้นตรวจสอบแล้วเห็นว่าผู้ให้สัญญาเป็นผู้มีศักยภาพสูงยิ่งในการศึกษาจะอนุมัติให้ผู้ให้สัญญาศึกษา โดยไม่มีผู้ค้ำประกันก็ได้

สัญญานี้ทำขึ้นสองฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน คู่สัญญาได้อ่านและเข้าใจข้อความในสัญญานี้โดยละเอียดตลอดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยานและคู่สัญญาต่างอีกต่อไว้ฝ่ายละฉบับ

ลงชื่อ(10).....ผู้ให้สัญญา ลงชื่อ(11).....ผู้รับสัญญา
(.....)

ลงชื่อ(12).....พยาน ลงชื่อ(13).....พยาน
(.....)

Handwritten signature or initials in the bottom right corner.

ปีคอากรเสดตมปี

สัญญาเลขที่(1)...../25.....

สัญญาค้ำประกัน

ทำที่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
239 ถนนห้วยแก้ว อำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่

วันที่(2).....เดือน.....พ.ศ.25.....

ตามที(3).....ซึ่งต่อ ไปในสัญญานี้เรียกว่า

“ผู้ให้สัญญา” ได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งต่อ ไปในสัญญานี้เรียกว่า “ผู้รับสัญญา” ให้ไปปฏิบัติ
งานวิจัย ณ (4).....ประเทศ.....

ตามสัญญาเลขที่(5)...../25.....ลงวันที่(6).....เดือน.....พ.ศ.25.....

ซึ่งต่อ ไปในสัญญานี้เรียกว่า “สัญญาอนุญาต” นั้น

ข้าพเจ้า(7).....ผู้ค้ำประกัน

(3).....อายุ(8).....ปี อาชีพ.....ตำแหน่ง

.....สังกัด.....
อยู่บ้านเลขที่(9).....หมู่ที่.....ซอย.....ถนน.....ตำบล/
แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....คู่สมรสชื่อ(10).....เกี่ยวข้องกับผู้ให้สัญญาโดยเป็น

(11).....ซึ่งต่อ ไปในสัญญานี้เรียกว่า “ผู้ค้ำประกัน”ตกลงทำสัญญา
ค้ำประกันให้ไว้แก่ผู้รับสัญญา ซึ่งมีข้อความต่อไปนี้

ข้อ 1. ผู้ค้ำประกันตกลงผูกพันตนเข้าค้ำประกันผู้ให้สัญญาต่อผู้รับสัญญา โดยตกลงร่วมรับผิดชอบ
ในฐานะลูกหนี้ร่วมกับผู้ให้สัญญา กล่าวคือ ถ้าผู้ให้สัญญาปฏิบัติผิดสัญญาอนุญาตไม่ว่าข้อหนึ่งข้อใดด้วย
ประการใด ๆ ผู้ค้ำประกันยินยอมชำระหนี้ตามข้อผูกพันที่ระบุไว้ในสัญญาอนุญาตดังกล่าวนี้ทั้งสิ้นทุกประการ
ให้แก่ผู้รับสัญญาทันที โดยผู้รับสัญญามีจําต้องเรียกร้องให้ผู้ให้สัญญาชำระหนี้ก่อน และผู้ค้ำประกันจะรับ
ผิดตามสัญญานี้ตลอดไปจนกว่าจะมีการชำระหนี้พร้อมดอกเบี้ยและค่าเสียหาย (ถ้ามี) ครบตามจำนวน

ในกรณีที่ ผู้ให้สัญญา ได้รับอนุญาตจากผู้รับสัญญาให้ขยายเวลาปฏิบัติงานวิจัย
ต่อด้วยเงินเดือน หรือเงินอื่นใดก็ตาม แม้การขยายเวลาดังนั้นจะเป็นการเปลี่ยนแปลงสาขาวิชา ระดับ

Handwritten signature

- 2 -

การปฏิบัติงานวิจัยหรือสถานปฏิบัติงานวิจัย ไปจากเดิม และแม้ว่าการขยายเวลาดังกล่าวผู้รับสัญญาจะได้แจ้ง หรือมิได้แจ้งให้ผู้ค้าประกัน ทราบก็ตาม ให้ถือว่าผู้ค้าประกันตกลงรับเป็นผู้ค้าประกันผู้ให้สัญญาต่อไปอีกตลอด ระยะเวลาที่ผู้ให้สัญญาได้ขยายเวลาอยู่ปฏิบัติงานวิจัยต่อดังกล่าวด้วย

ข้อ 2. ในกรณีที่ผู้รับสัญญาผ่อนเวลา หรือผ่อนจำนวนเงินในการชำระหนี้ตามสัญญาอนุญาต ให้แก่ผู้ให้สัญญาโดยจะได้แจ้งหรือมิได้แจ้งให้ผู้ค้าประกันทราบก็ตาม ให้ถือว่าผู้ค้าประกันได้ตกลงยินยอมในการ ผ่อนเวลาหรือผ่อนจำนวนเงินในการชำระหนี้ดังกล่าวด้วยทุกครั้ง และผู้ค้าประกันตกลงมิให้ถือเอาการผ่อนเวลา หรือ ผ่อนจำนวนเงินในการชำระหนี้ดังกล่าวเป็นเหตุปลดเปลื้องความรับผิดชอบของผู้ค้าประกัน และจะรับผิดชอบในฐานะผู้ค้า ประกันตามสัญญาที่ตลอดไปจนกว่าจะมีการชำระหนี้พร้อมดอกเบี้ยและค่าเสียหาย (ถ้ามี) ครบเต็มจำนวน

ข้อ 3. ผู้ค้าประกันจะไม่เพิกถอนการรับประกันตลอดระยะเวลาที่ผู้ให้สัญญาต้องรับผิดชอบอยู่ตาม เงื่อนไขในสัญญาอนุญาต

สัญญานี้ทำขึ้นสองฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน ผู้ค้าประกันได้อ่านและเข้าใจข้อความในสัญญา ฉบับนี้โดยละเอียดตลอดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยานและผู้สัญญาต่างยึดถือไว้ฝ่ายละฉบับ

ลงชื่อ(12).....ผู้ค้าประกัน

(.....)

ลงชื่อ(13).....คู่สมรสผู้ให้ความยินยอม

(.....)

ลงชื่อ(14).....พยาน ลงชื่อ(15).....พยาน

(.....) (.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าไม่มีคู่สมรส (เป็น โสด / คู่สมรสตาย / หย่า) ในขณะที่ทำสัญญานี้

ลงชื่อ(12).....ผู้ค้าประกัน

(.....)

๑.๓๑๒

ประกาศมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
เรื่อง หลักเกณฑ์การพัฒนาพนักงานมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 5 และข้อ 22 แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. 2551 และมติคณะกรรมการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ 3/2552 เมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2552 จึงกำหนดหลักเกณฑ์การพัฒนาพนักงานมหาวิทยาลัย ดังนี้

ข้อ 1 ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ เป็นต้นไป
ข้อ 2 ให้ยกเลิกประกาศมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เรื่องหลักเกณฑ์การพัฒนาพนักงานมหาวิทยาลัย ฉบับลงวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2551

ข้อ 3 ประเภทการพัฒนาพนักงานมหาวิทยาลัย

- (1) การศึกษา
- (2) การฝึกอบรม
- (3) การดูงาน
- (4) การประชุม สัมมนาทางวิชาการ
- (5) การไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ
- (6) การไปปฏิบัติงานวิจัย หรืองานวิชาการอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการพัฒนาพนักงานมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ กำหนด

ข้อ 4 หลักเกณฑ์และคุณสมบัติพนักงานมหาวิทยาลัย ลาไปศึกษาในประเทศ และต่างประเทศ

- (1) ได้ปฏิบัติงานติดต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปี
- (2) ผลการประเมินการปฏิบัติงานไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
- (3) เป็นสาขาวิชาที่ตรงกับสายงานที่ปฏิบัติ ทั้งต้องมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งของหน่วยงาน
- (4) ระดับปริญญาตรี ต้องมีอายุไม่เกิน 35 ปี สูงกว่าปริญญาตรีต้องมีอายุไม่เกิน 45 ปี
- (5) ไม่อยู่ระหว่างถูกตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยหรือถูกฟ้องคดีอาญา

ข้อ 5 สัญญาอนุญาตให้พนักงานลาไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติงานวิจัย ดูงาน และสัญญาค่า ประกัน ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์กำหนด

ข้อ 6 อธิการบดีเป็นผู้พิจารณาอนุมัติ เว้นแต่กรณีไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด ให้เสนอคณะกรรมการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พิจารณา

2

ข้อ 7 ระยะเวลาลาไปศึกษาทุกระดับตามกรอบระยะเวลาของหลักสูตร ดังนี้

- (1) ระดับปริญญาตรี มีกำหนดไม่เกิน 2 ปี
- (2) ระดับปริญญาโท มีกำหนดไม่เกิน 2 ปี
- (3) ระดับปริญญาโท-เอก มีกำหนดไม่เกิน 5 ปี
- (4) ระดับปริญญาเอก มีกำหนดไม่เกิน 4 ปี

ข้อ 8 การขยายระยะเวลาศึกษา กรณีมีเหตุจำเป็นผู้ลาไปศึกษาไม่สามารถเสร็จหรือสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาของหลักสูตรที่กำหนด ให้ขยายระยะเวลาศึกษาในแต่ละระดับการศึกษา ดังนี้

- (1) ให้ขยายได้ครั้งละไม่เกิน 6 เดือน โดยให้ได้รับค่าจ้าง ใน 6 เดือนแรก
- (2) การขยายระยะเวลาศึกษา โดยไม่ได้รับค่าจ้าง ให้เสนอคณะกรรมการ

บริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์พิจารณา

ข้อ 9 การลาไปศึกษาโดยใช้เวลาในการปฏิบัติงานบางส่วนให้ลาได้ไม่เกิน 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หากลาไปศึกษาเกินกว่า 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ขึ้นไป ให้ถือเป็นการลาไปศึกษาเต็มเวลา

ข้อ 10 การได้รับค่าจ้างระหว่างลาไปศึกษาทุกระดับต้องไม่เกินระยะเวลาของระดับหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติ

ข้อ 11 การปฏิบัติตามสัญญาอนุญาตให้พนักงานลาไปศึกษา ฝึกอบรมดูงาน ปฏิบัติงานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ

(1) ผู้ลาไปศึกษาต้องกลับมาปฏิบัติงานเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 2 เท่าของระยะเวลาที่ลาไปศึกษา

(2) กรณีไม่กลับมาปฏิบัติงาน หรือกลับมาปฏิบัติงานแต่ปฏิบัติงานไม่ครบตามสัญญา และหรือกลับมาปฏิบัติงานแต่ไม่ผ่านการประเมินการปฏิบัติงานต้องชดเชยค่าจ้าง เงินทุนเงินช่วยเหลือใดๆ ที่ได้รับระหว่างลาไปศึกษา และเบี้ยปรับอีกจำนวน 2 เท่า ของเงินที่ต้องชดเชยคืน

(3) กรณีมีพฤติการณ์เป็นที่เชื่อได้ว่าผู้ลาไปศึกษาจะไม่เรียนให้เสร็จหรือสำเร็จการศึกษาในระยะเวลาที่กำหนด หรือระยะที่ได้รับอนุมัติให้ขยายระยะเวลาศึกษาให้หน่วยงานเสนออธิการบดีเพื่อพิจารณาเรียกตัวกลับมาปฏิบัติงานทันที และให้มีบทลงโทษตามที่คณะกรรมการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์กำหนด

ข้อ 12 รายงานความก้าวหน้าและรายงานผลการศึกษาทุกภาคการศึกษา โดยให้อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ลงนามรับรองในแบบรายงานผลการศึกษา

ข้อ 13 หลักเกณฑ์และคุณสมบัติพนักงานมหาวิทยาลัยลาไปฝึกอบรมปฏิบัติการวิจัย ดูงาน ในประเทศและต่างประเทศ

- (1) ได้ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 เดือน เว้นแต่หน่วยงานเห็นว่ามี ความจำเป็นเร่งด่วน และเพื่อประโยชน์ต่อทางราชการ อาจมีเวลาปฏิบัติงานน้อยกว่า 3 เดือนก็ได้
- (2) เป็นสาขาวิชาที่ตรงกับสายงานที่ปฏิบัติ ทั้งต้องมีความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งของหน่วยงาน
- (3) เป็นผู้ไม่อยู่ระหว่างถูกตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยหรือถูก พ้องคดีอาญา

ข้อ 14 การลาไปฝึกอบรม ดูงาน ตั้งแต่ 1 เดือนขึ้นไป ให้ทำสัญญาอนุญาตให้ พนักงานลาไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติงานวิจัย ดูงาน และสัญญาค่าประกัน ตามแบบที่คณะกรรมการ บริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์กำหนด การลาไปฝึกอบรม ดูงาน ให้เสนออธิการบดี เป็นผู้พิจารณาอนุมัติ กรณีไม่เป็นไปตามเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดให้เสนอ คณะกรรมการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์พิจารณา

ข้อ 15 การปฏิบัติตามสัญญาอนุญาตให้พนักงานลาไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติ งานวิจัย ดูงาน ในประเทศและต่างประเทศ

- (1) ผู้ลาไปฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย ดูงาน ต้องกลับมาปฏิบัติงานเป็นเวลา ไม่น้อยกว่า 2 เท่าของระยะเวลาที่ลาไปฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัยดูงาน
- (2) กรณีไม่กลับมาปฏิบัติงาน หรือกลับมาปฏิบัติงานแต่ปฏิบัติงานไม่ครบ ตามสัญญา และหรือกลับมาปฏิบัติงานแต่ไม่ผ่านการประเมินการปฏิบัติงาน ต้องชดเชยค่าจ้าง เงินทุน เงินช่วยเหลือใด ๆ ที่ได้รับไประหว่างลาไปฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย ดูงาน และเบี้ยปรับอีก 2 เท่าของ เงินที่จะต้องชดเชยคืน

ข้อ 16 รายงานผลการลาไปฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย ดูงาน เสนอผู้บังคับบัญชา หลังจากกลับมาปฏิบัติงานภายใน 1 เดือน

ข้อ 17 ผู้ได้รับอนุมัติให้ลาไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติงานวิจัย ดูงาน ปฏิบัติงานเพื่อ เพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ หรืองานวิชาการอื่น ๆ ในประเทศ ตามที่คณะกรรมการกำหนดเมื่อครบ กำหนดหรือก่อนครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุมัติ ต้องรีบเดินทางกลับต้นสังกัด พร้อมทั้งรายงานตัว กลับเข้าปฏิบัติงานภายในระยะเวลาไม่เกิน 2 วัน

ข้อ 18 ผู้ได้รับอนุมัติให้ลาไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติงานวิจัย ดูงาน หรืองานวิชาการอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการกำหนด เมื่อครบกำหนดและหรือได้สำเร็จก่อนครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุมัติ ต้องรีบเดินทางกลับต้นสังกัด หรือให้ถึงประเทศไทย พร้อมทั้งรายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานภายในระยะเวลาที่กำหนด ดังนี้

- (1) ไม่เกิน 20 วัน สำหรับผู้ได้รับอนุมัติให้ลาไปต่างประเทศเกิน 1 ปี
- (2) ไม่เกิน 10 วัน สำหรับผู้ได้รับอนุมัติให้ลาไปต่างประเทศ เกิน 6 เดือน แต่ไม่เกิน 1 ปี
- (3) ไม่เกิน 5 วัน สำหรับผู้ได้รับอนุมัติให้ลาไปต่างประเทศ ไม่เกิน 6 เดือน
- (4) ไม่เกิน 2 วัน สำหรับผู้ได้รับอนุมัติให้ลาไปดูงาน

เมื่อรายงานตัวเข้าปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่งแล้วให้รายงานผลการศึกษาฝึกอบรม ปฏิบัติงานวิจัย ดูงาน หรืองานวิชาการอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการกำหนดต่อผู้บังคับบัญชาโดยด่วน

ข้อ 19 การรายงานตัวเข้าปฏิบัติงานที่หน่วยงานต้นสังกัดของผู้ลาไปศึกษาฝึกอบรม ปฏิบัติงานวิจัย หรืองานวิชาการอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการกำหนดเกิน 1 ปี เมื่อเดินทางกลับถึงประเทศไทย

(1) กรณีไปรายงานตัวที่งานประสานงาน (กรุงเทพฯ) นับตั้งแต่เดินทางกลับถึงประเทศไทย ต้องกลับมารายงานตัวเข้าปฏิบัติงานที่หน่วยงานภายใน 7 วัน นับตั้งแต่วันที่รายงานตัวที่งานประสานงาน (กรุงเทพฯ) โดยให้ถือวันรายงานตัวที่งานประสานงานเป็นวันกลับเข้าปฏิบัติงาน

(2) กรณีไม่ปฏิบัติตาม (1) ต้องกลับมารายงานตัวเข้าปฏิบัติงานที่หน่วยงานภายใน 2 วัน นับตั้งแต่วันเดินทางกลับถึงประเทศไทย และให้ถือวันรายงานตัวที่หน่วยงานเป็นวันกลับเข้าปฏิบัติงาน

ข้อ 20 ผู้ลาไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติงานวิจัย ดูงาน หรืองานวิชาการอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการกำหนดในและต่างประเทศที่ไม่ต้องรับผิดชอบตามสัญญา คือ

- (1) ตาย
- (2) กรณีอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์กำหนด

ประกาศ ณ วันที่ 13 ส.ค. 2552

(รองศาสตราจารย์ ดร. ปญสม ศิริบำรุงสุข)
อธิการบดี

(สำเนา)
 ประกาศมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
 เรื่อง หลักเกณฑ์การพัฒนาพนักงานมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ 2)

ตามประกาศมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เรื่องหลักเกณฑ์การพัฒนาพนักงานมหาวิทยาลัย ฉบับลงวันที่ 13 มีนาคม 2552 กำหนดเรื่องหลักเกณฑ์การพัฒนาพนักงานมหาวิทยาลัยไว้แล้ว นั้น

เพื่อให้การดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาพนักงานมหาวิทยาลัยเป็นไปตามประกาศดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการบริหารงานบุคคลมหาวิทยาลัยในคราวประชุมครั้งที่ 9/2552 เมื่อวันที่ 11 กันยายน 2552 มีมติให้กำหนดหลักเกณฑ์การพัฒนาพนักงานมหาวิทยาลัย (เพิ่มเติม) โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 12 กันยายน 2552 ดังนี้

1. คะแนน TOEFL หรือ IELTS สำหรับผู้ขออนุมัติลาไปศึกษา ณ ต่างประเทศ ต้องมีผลสอบภาษาอังกฤษ ตามที่ประเทศนั้น ๆ กำหนดไว้ ดังนี้

(1) สหรัฐอเมริกา ต้องผ่านการทดสอบ TOEFL ได้ 500 คะแนนขึ้นไป หรือทดสอบ Michigan Test ได้ 80 คะแนนขึ้นไป และมีสถานที่ศึกษาที่ระบุไว้รับให้เข้าเรียนในระดับปริญญาโท หรือปริญญาเอกด้วย

(2) สหราชอาณาจักร เครือรัฐออสเตรเลีย ประเทศนิวซีแลนด์ และประเทศแคนาดา ต้องมีผลสอบ TOEFL ไม่ต่ำกว่า 500 คะแนน หรือผลสอบ IELTS ไม่ต่ำกว่า 5.5 คะแนน

(3) กรณีผู้สอบไม่ผ่านเกณฑ์ตามข้อ 1 (1) (2) และหรือเป็นผู้ที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาจากต่างประเทศ ให้เสนอ ค.บ.ม. พิจารณาอนุมัติเป็นราย ๆ ไป

(4) การลาศึกษาประเทศที่ตอบรับแบบมีเงื่อนไข ให้ผู้อนุมัติลาไปฝึกอบรมภาษาอังกฤษ (ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการลาศึกษาระดับปริญญา.....) มีกำหนด 4 เดือนก่อน เมื่อสอบผ่านและมหาวิทยาลัยตอบรับเข้าศึกษาภาคปกติแล้ว มหาวิทยาลัยจึงจะอนุมัติให้ลาตามหลักสูตรภาคปกติ

2. การรายงานผลการลาไปศึกษา ฝึกอบรม และปฏิบัติการวิจัยของผู้ได้รับอนุมัติให้ลาไปศึกษา ฝึกอบรม และปฏิบัติการวิจัย ในประเทศและต่างประเทศ

(1) ต้องรายงานผลการศึกษา ต่อสำนักงาน ก.พ. หรือมหาวิทยาลัยทุก ๆ สัปดาห์การศึกษา หรือตามระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด กรณีมีปัญหา อุปสรรคไม่สามารถรายงานผลการศึกษาให้รายงานใหม่มหาวิทยาลัย หรือสำนักงาน ก.พ. ทราบทันที และ

(2) หากเลยกำหนดระยะเวลาดังกล่าวและไม่ดำเนินการตาม ข้อ 2 (1) ให้คณะ/หน่วยงาน แจ้งให้ผู้ได้รับอนุมัติลาไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัยฯ ดำเนินการภายใน 30 วัน และแจ้งมหาวิทยาลัยทราบเพื่อจะได้ดำเนินการชะลอการจ่ายเงินเดือน ทนการศึกษาและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องจนกว่าจะมีการรายงานผลการศึกษาให้ ก.พ. หรือมหาวิทยาลัยทราบ

- 2 -

(3) กรณีไม่รายงานผลการศึกษาดังกล่าว 2 ภาคการศึกษา โดยไม่มีเหตุผลความจำเป็นให้คณะ/หน่วยงานสั่งยุติการศึกษา และกลับเข้าปฏิบัติราชการทันที

3. การรายงานตัวกลับจากลาศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัยและดูงาน ณ ต่างประเทศ

(1) ผู้ได้รับอนุมัติให้ลาไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัยและดูงาน ณ ต่างประเทศ เมื่อครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุมัติหรือเสร็จหรือสำเร็จ หรือเดินทางกลับประเทศไทยก่อนครบกำหนดอนุมัติ หรือเสร็จ หรือสำเร็จ จากการศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย และดูงาน ณ ต่างประเทศต้องรายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติราชการทันที ที่เดินทางถึงประเทศไทยตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา พ.ศ.2549 ข้อ 26, 27 และบันทึกกองการเจ้าหน้าที่ ที่ มอ 028/ว 95 ลงวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2551

(2) กรณีผู้ลาไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัยและดูงาน ณ ต่างประเทศ ไม่ปฏิบัติตามข้อ 3 (1) คณะ/หน่วยงานอาจให้ใช้สิทธิ์การลาประเภทใดประเภทหนึ่ง พร้อมเหตุผลประกอบการลา แต่ต้องขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บังคับบัญชาด้วย

ประกาศ ณ วันที่ 4 ธ.ค. 2552

(ลงชื่อ) บุญสม ศิริบำรุงสุข

(รองศาสตราจารย์ ดร.บุญสม ศิริบำรุงสุข)

อธิการบดี

สำเนาถูกต้อง

(นายวิรัตน์ ใจยมสกุล)

บุคลากร 6

วิรัตน์/ร่าง/ทาน

กัญญารัตน์/พิมพ์/กจ

ประกาศ/งานพัฒนา

สัญญาเลขที่...../.....

สัญญาอนุญาตให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย ณ ต่างประเทศ

สัญญาฉบับนี้ทำขึ้น ณ ตำบล/แขวง

..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ..... ระหว่างกรมมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

กระทรวงศึกษาธิการ โดย.....

ตำแหน่ง..... ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า "ผู้รับสัญญา"

ฝ่ายหนึ่งกับ ชื่อ..... สกุล.....

เกิดเมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ..... อายุ..... ปี รับราชการ

เป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ระดับ..... ชั้น..... บาท ตำแหน่ง

..... สังกัด ภาควิชา/กอง.....

คณะ/หน่วยงาน..... กรมมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

กระทรวงศึกษาธิการ อยู่บ้านเลขที่..... ซอย..... ถนน.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า "ผู้ให้สัญญา" อีกฝ่ายหนึ่ง

โดยที่ผู้ให้สัญญาเป็นผู้ได้รับอนุญาตจากผู้รับสัญญาให้ไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย

ณ ต่างประเทศ ด้วยทุน.....

(ทุนประเภท.....)

ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย และดูงาน

ณ ต่างประเทศ พ.ศ.2549

คู่สัญญาได้ตกลงกันมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ผู้รับสัญญาอนุญาตให้ผู้ให้สัญญาไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย ณ ต่างประเทศ

ระดับ..... สาขาวิชา.....

ณ ประเทศ..... มีกำหนด..... ปี..... เดือน..... วัน นับตั้งแต่

วันที่..... เดือน..... พ.ศ..... จนถึงวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ในกรณีที่ผู้รับสัญญาอนุญาตให้ผู้ให้สัญญาขยายระยะเวลาศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการ

วิจัย ณ ต่างประเทศ หลังจากครบกำหนดการอนุญาตตามวรรคนึง ผู้ให้สัญญาตกลงที่จะทำสัญญากับผู้รับ

สัญญาขึ้นใหม่ เพื่อให้ครอบคลุมระยะเวลาที่ได้รับอนุมัติให้ขยายเวลาศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการ

วิจัย ณ ต่างประเทศ แต่หากไม่ได้มีการจัดทำสัญญาขึ้นใหม่ ไม่ว่าจะด้วยเหตุใดก็ตาม ให้ถือว่าสัญญาฉบับนี้

มีผลครอบคลุมระยะเวลาที่ได้รับอนุมัติให้ขยายดังกล่าวด้วย

ลงชื่อผู้ให้สัญญา..... /ข้อ 2...

- 2 -

ข้อ 2 ในระหว่างเวลาที่ผู้ให้สัญญาได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย ผู้ให้สัญญาจะต้องรักษาวินัยและประพฤติปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของข้าราชการหรือคำสั่งทางราชการ ของผู้รับสัญญาและของสถานศึกษาหรือสถาบันที่ผู้ให้สัญญาศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย ตลอดจน ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย และดูงาน ณ ต่างประเทศ พ.ศ.2549 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับ ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัยและเกี่ยวกับการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย ทั้งที่ได้ออกใช้บังคับอยู่แล้วในวันทำสัญญานี้ และที่จะออกใช้บังคับต่อไป โดยเคร่งครัด และให้ถือว่ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งดังกล่าวนี้ เป็นส่วนหนึ่งของสัญญา ฉบับนี้

ผู้ให้สัญญาจะต้องไม่ประพฤติตนในทางเป็นปฏิปักษ์ต่อการศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัยและตั้งใจศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัยด้วยความวิริยะ อุตสาหะ เพื่อให้สำเร็จการศึกษา ฝึกอบรมหรือปฏิบัติการวิจัยโดยเร็ว

ข้อ 3 ในกรณีที่ผู้ให้สัญญาประพฤติผิดสัญญาดังกล่าวในข้อ 2 หรือในกรณีที่ผู้รับสัญญา พิจารณาเห็นว่า ผู้ให้สัญญาไม่อาจสำเร็จการศึกษา ฝึกอบรม หรือเสร็จสิ้นการปฏิบัติการวิจัยได้ภายใน ระยะเวลาที่กำหนดตามข้อ 1 หรือการศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัยของผู้ให้สัญญาต้องยุติลงด้วย ประการใดๆ หรือผู้รับสัญญาไม่อนุญาตให้ผู้ให้สัญญาศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย ไม่ว่ากรณีใด ๆ หรือมีความจำเป็นต้องเรียกผู้ให้สัญญากลับมาปฏิบัติงานในหน้าที่ราชการ ผู้รับสัญญามีสิทธิเพิกถอนการ อนุญาตตามสัญญานี้ได้ทันทีและมีสิทธิระงับซึ่งทุนและหรือเงินเดือน รวมทั้งเงินที่ทางราชการจ่ายช่วยเหลือ หรือเงินเพิ่มอื่นใดและผู้ให้สัญญาจะต้องปฏิบัติดังนี้

3.1 รายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติราชการ เป็นหนังสือต่อผู้รับสัญญาหรือผู้บังคับบัญชา ชั้นต้นของผู้ให้สัญญาทันที

3.2 เข้าปฏิบัติราชการ ในกรมมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กระทรวงศึกษาธิการ หรือกระทรวง ทบวง กรมอื่น ตามที่ผู้รับสัญญาและส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้องเห็นสมควรทันที เป็นระยะเวลาเท่ากับระยะเวลาที่ศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย ณ ต่างประเทศ

3.3 ในกรณีที่ผู้ให้สัญญาเคยได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย หรือมีพันธะผูกพันที่จะต้องปฏิบัติราชการชดใช้ตามสัญญาอื่น และยังปฏิบัติราชการชดใช้ไม่ครบระยะเวลาตามสัญญานั้น การปฏิบัติราชการชดใช้ตามสัญญานี้ให้เริ่มต้นนับตั้งแต่วันที่ปฏิบัติราชการชดใช้ครบ กำหนดเวลาตามสัญญาเดิมแล้ว

ความเสียหายใดๆ อันเนื่องมาจากการที่ผู้ให้สัญญาไม่ปฏิบัติตามข้อ 3.1 3.2 และ 3.3 ผู้ให้สัญญายินยอมรับผิดชอบใช้ทั้งสิ้น

/ข้อ 4...

ลงชื่อผู้ให้สัญญา.....

- 3 -

ข้อ 4 เมื่อผู้ให้สัญญาเสร็จหรือสำเร็จการศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย ทั้งนี้ไม่ว่าจะเสร็จหรือสำเร็จการศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย ภายในระยะเวลาตามข้อ 1 หรือ ไม่ ผู้ให้สัญญาจะต้องกลับมาปฏิบัติราชการในกรมมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กระทรวงศึกษาธิการ หรือในกระทรวง ทบวง กรมอื่น ตามที่ผู้รับสัญญาและส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้องเห็นสมควรในทันที เป็นระยะเวลาเท่ากับระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย ณ ต่างประเทศ

ในกรณีที่ผู้ให้สัญญาเคยได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัยหรือมีพันธะผูกพัน ที่จะต้องปฏิบัติราชการชดใช้ตามสัญญาอื่นและยังปฏิบัติราชการชดใช้ไม่ครบระยะเวลาตามสัญญานั้น การปฏิบัติราชการชดใช้ตามสัญญานี้ให้เริ่มต้นนับตั้งแต่วันที่ปฏิบัติราชการชดใช้ครบกำหนดเวลาตามสัญญาเดิมแล้ว

ข้อ 5 ในกรณีที่ผู้ให้สัญญาผิดสัญญาในข้อ 3.2 หรือข้อ 4 หรือผู้ให้สัญญาไม่กลับมาปฏิบัติราชการไม่ว่าด้วยเหตุใด ผู้ให้สัญญาจะต้องชดใช้เงินแก่ทางราชการ

5.1 กรณีผู้ให้สัญญาไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย ด้วยทุนประเภท 1(ก) หรือ ทุนประเภท 1(ค) ผู้ให้สัญญาจะต้องชดใช้ทุน เงินเดือน และเงินที่ทางราชการจ่ายช่วยเหลือในระหว่างศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย คืนให้แก่ผู้รับสัญญา นอกจากนี้ ผู้ให้สัญญาจะต้องชดใช้เงินอีกจำนวนหนึ่งเท่าของจำนวนทุน เงินเดือน และเงินที่ทางราชการจ่ายช่วยเหลือดังกล่าวให้เป็นเบี้ยปรับแก่ทางราชการอีกด้วย

5.2 กรณีผู้ให้สัญญาไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย ด้วยทุนประเภท 1(ข) ผู้ให้สัญญาจะต้องชดใช้เงินเดือน และเงินที่ทางราชการจ่ายช่วยเหลือในระหว่างศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย คืนให้แก่ผู้รับสัญญา นอกจากนี้ผู้ให้สัญญาจะต้องชดใช้เงินอีกจำนวนหนึ่งเท่าของจำนวนทุน เงินเดือน และเงินที่ทางราชการจ่ายช่วยเหลือดังกล่าวให้เป็นเบี้ยปรับแก่ทางราชการอีกด้วย

สำหรับส่วนที่เป็นเงินทุนที่ได้รับให้ชดใช้เป็นเบี้ยปรับรายเดือนตามจำนวนที่กระทรวงการคลังและสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศกำหนดขึ้น โดยใช้ฐานอัตราค่าใช้จ่ายที่สำนักงาน ก.พ.กำหนด สำหรับผู้ไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย ณ ต่างประเทศเป็นเกณฑ์

5.3 กรณีผู้ให้สัญญาไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย ด้วยทุนประเภท 2 ผู้ให้สัญญาจะต้องชดใช้เงินเดือน และเงินที่ทางราชการจ่ายช่วยเหลือในระหว่างศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย คืนให้แก่ผู้รับสัญญา นอกจากนี้ผู้ให้สัญญาจะต้องชดใช้เงินอีกจำนวนหนึ่งเท่าของจำนวนเงินเดือน และเงินที่ทางราชการจ่ายช่วยเหลือดังกล่าวให้เป็นเบี้ยปรับแก่ทางราชการอีกด้วย

ลงชื่อผู้ให้สัญญา.....

/ในกรณีที่...

- 4 -

ในกรณีที่ผู้ให้สัญญากลับเข้าปฏิบัติราชการบ้างแต่ไม่ครบระยะเวลาดังกล่าวในข้อ 3.2 หรือข้อ 4 เงินที่จะชดใช้คืนและเบี้ยปรับตามวรรคหนึ่งข้างต้นจะลดลงตามส่วนของระยะเวลาที่ผู้ให้สัญญากลับเข้าปฏิบัติราชการ

ข้อ 6 เงินที่จะชดใช้คืนและเงินเบี้ยปรับตามข้อ 5 ผู้ให้สัญญาจะต้องชำระให้แก่ผู้รับสัญญาจนครบถ้วนภายในกำหนดระยะเวลา 30 (สามสิบ) วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากผู้รับสัญญา หากผู้ให้สัญญาไม่ชำระภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวหรือชำระไม่ครบถ้วน ทั้งนี้จะโดยความยินยอมของผู้รับสัญญาหรือไม่ก็ตาม ผู้ให้สัญญาจะต้องชำระดอกเบี้ยคิดในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของจำนวนเงินที่ยังมิได้ชำระนับแต่วันครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าวจนกว่าจะชำระครบถ้วน

ข้อ 7 ในกรณีที่ผู้ให้สัญญาไม่สามารถกลับเข้าปฏิบัติราชการหรือกลับเข้าปฏิบัติราชการไม่ครบกำหนดระยะเวลาตามข้อ 3.2 หรือข้อ 4 เพราะถึงแก่ความตาย หรือเกษียณอายุราชการ ผู้ให้สัญญาไม่ต้องรับผิดชอบตามความในข้อ 5 วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี

ในระหว่างระยะเวลาที่ผู้ให้สัญญาได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย หรือในระหว่างระยะเวลาที่ผู้ให้สัญญากลับเข้าปฏิบัติราชการตามข้อ 3.2 หรือข้อ 4 ถ้าผู้ให้สัญญาประพฤติผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกลงโทษไล่ออกหรือปลดออกจากราชการ ผู้ให้สัญญาจะต้องชดใช้เงินและเบี้ยปรับให้แก่ผู้รับสัญญาเป็นจำนวนเงินทั้งหมดหรือลดลงตามส่วนเช่นเดียวกับข้อ 5 ทั้งนี้ เว้นแต่ผู้รับสัญญาและกระทรวงการคลังพิจารณาเห็นว่า มีเหตุผลอันสมควรที่ผู้ให้สัญญาไม่ต้องรับผิดชอบเพราะถูกจลาจลไล่ออกหรือปลดออก

ในกรณีที่ผู้ให้สัญญาไม่สามารถกลับเข้าปฏิบัติราชการหรือกลับเข้าปฏิบัติราชการไม่ครบกำหนดระยะเวลาตามข้อ 3.2 หรือข้อ 4 เพราะถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือลาออกเนื่องจากเจ็บป่วยทุพพลภาพ เป็นคนไร้ความสามารถ เป็นบุคคลวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ ผู้ให้สัญญาไม่ต้องรับผิดชอบตามความในข้อ 5 วรรคหนึ่ง หรือวรรคสองแล้วแต่กรณี แต่ทั้งนี้ถ้าผู้ให้สัญญาไปทำงานอื่นในระหว่างระยะเวลา 2 (สอง) ปี นับแต่วันที่ผู้ให้สัญญาจะต้องกลับเข้าปฏิบัติราชการหรือวันที่ผู้ให้สัญญาได้ออกจากราชการหรือลาออกด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น ผู้ให้สัญญายังคงต้องรับผิดชอบชดใช้เงินและเบี้ยปรับตามข้อ 5 วรรคหนึ่ง หรือวรรคสองแล้วแต่กรณี

ข้อ 8 ในกรณีที่ผู้ให้สัญญามีพันธะต้องชำระเงินให้แก่ผู้รับสัญญาตามสัญญานี้ ผู้ให้สัญญาขอมให้ผู้รับสัญญาหักเงินบำเหน็จบำนาญ และ/หรือเงินอื่นใดที่ผู้ให้สัญญาจะพึงได้รับจากทางราชการเพื่อชดใช้เงินที่ผู้ให้สัญญาต้องรับผิดชอบตามสัญญานี้ได้ ทั้งนี้ หากครบกำหนดระยะเวลาชำระหนี้ตามที่ระบุไว้ในข้อ 6 แล้ว แต่ทางราชการยังมีคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จ บำนาญ และ/หรือเงินอื่นใด

ลงชื่อผู้ให้สัญญา.....

/ดังกล่าว...

- 5 -

ดังกล่าวให้แก่ผู้ให้สัญญา ผู้ให้สัญญาจะต้องรับผิดชอบใช้ในส่วนของการเบิกเงินคดเบี้ยคินค้ที่กค้ค้ค้ในอ้ดร้า
ร้อยละ 7.5 ค้อปี จนกว่าจะถึงวันที่ทางราชการเบิกหักส่งเงินดังกล่าวชดใช้หนี้

ข้อ 9 ในวันทำสัญญานี้ ผู้ให้สัญญาได้จัดให้
ทำสัญญาค้ประกันการปฏิบัติและความรับผิดชอบตามสัญญานี้ของผู้ให้สัญญาด้วยแล้ว

ในกรณีผู้ค้ประกันถึงแก่ความตายหรือถูกศาลมีค้สั่งให้พิทักษ์ทรัพย์ค้ค้ขาด หรือมี
ค้พิพากษาให้ล้มละลาย หรือผู้รับสัญญาค้เห็นสมควรให้ผู้ให้สัญญาเปลี่ยนผู้ค้ประกัน ผู้ให้สัญญาจะต้อง
จัดให้มีผู้ค้ประกันรายใหม่ มาทำสัญญาค้ประกันแทนภายในกำหนด 30 (สามสิบ) วันนับแต่วันที่ผู้ค้
ประกันเดิมถึงแก่ความตาย หรือถูกศาลมีค้สั่งพิทักษ์ทรัพย์ค้ค้ขาด หรือมีค้พิพากษาให้ล้มละลาย หรือ
วันที่ผู้ให้สัญญาได้รับแจ้งจากผู้รับสัญญาให้เปลี่ยนผู้ค้ประกันแล้วแต่กรณี ถ้าผู้ให้สัญญาไม่สามารถจัด
ให้มีผู้ค้ประกันรายใหม่มาทำสัญญาค้ประกันแทนภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ผู้รับสัญญามีสิทธิเพิก
ถอนการอนุญาตตามสัญญานี้ได้ เว้นแต่ผู้รับสัญญาตั้งคณะกรรมการขึ้นตรวจสอบแล้วเห็นว่า ผู้ให้สัญญา
เป็นผู้มีศัคยภาพสูงอ้่งในการศึกษาจะอนุมัติให้ผู้ให้สัญญาศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติกรวิจัย โดยไม่มี
ผู้ค้ประกันก็ได้

สัญญานี้ทำขึ้นสองฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน คู่สัญญาได้อ่านและเข้าใจข้อความ
ในสัญญานี้โดยละเอียดตลอดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยานและคู่สัญญาต่างอ้ดถือ
ไว้ฝ่ายละฉบับ

ลงชื่อ.....ผู้ให้สัญญา

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้รับสัญญา

(.....)

ลงชื่อ.....พยาน

(.....)

ลงชื่อ.....พยาน

(.....)

- 6 -

ข้าพเจ้า.....คู่สมรสของ.....
 ยินยอมให้.....ทำสัญญาฉบับนี้ได้

ลงชื่อ.....ผู้ให้ความยินยอม
 (.....)

ลงชื่อ.....พยาน
 (.....)

ลงชื่อ.....พยาน
 (.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าไม่มีคู่สมรส (เป็นโสด / คู่สมรสตาย / หย่า) ในขณะที่ทำสัญญานี้

ลงชื่อ.....ผู้ให้สัญญา
 (.....)

สัญญาเลขที่...../.....

สัญญาค้ำประกัน

ทำที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตามที่.....ซึ่งต่อไปในสัญญานี้

เรียกว่า “ผู้ให้สัญญา” ได้รับอนุญาตจาก.....

ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า “ผู้รับสัญญา” ให้ไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย ณ ประเทศ

.....ตามสัญญาเลขที่.....ลงวันที่.....

เดือน.....พ.ศ.....ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า “สัญญาอนุญาต” นั้น

ข้าพเจ้า.....

ผู้ค้ำประกัน.....อายุ.....ปี

อาชีพ.....ตำแหน่ง.....

สังกัด.....อยู่บ้านเลขที่.....

ชอย.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....ภูมิลำเนา.....

เกี่ยวข้องกับผู้ให้สัญญาโดยเป็น.....ซึ่งต่อไปในสัญญานี้

เรียกว่า “ผู้ค้ำประกัน” ตกลงทำสัญญาค้ำประกันให้ไว้แก่ผู้รับสัญญา ดังมีข้อความต่อไปนี้

ข้อ 1 ผู้ค้ำประกันตกลงผูกพันตนเข้าค้ำประกันผู้ให้สัญญาต่อผู้รับสัญญาโดยตกลงร่วมรับผิดชอบในฐานะเป็นลูกหนี้ร่วมกับผู้ให้สัญญา กล่าวคือ ถ้าผู้ให้สัญญาปฏิบัติสัญญาอนุญาตไม่ว่าข้อหนึ่งข้อใดด้วยประการใด ๆ ผู้ค้ำประกันยินยอมชำระหนี้ตามข้อผูกพันที่ระบุไว้ในสัญญาอนุญาตดังกล่าวนี้ ทั้งสิ้นทุกประการ ให้แก่ผู้รับสัญญาทันที โดยผู้รับสัญญามีอำนาจเรียกร้องให้ผู้ให้สัญญาชำระหนี้ก่อนและผู้ค้ำประกันจะรับผิดชอบสัญญาที่ตลอดไปจนกว่าจะมีการชำระหนี้ พร้อมดอกเบี้ยและค่าเสียหาย (ถ้าหากมี) ครบเต็มจำนวน

ในกรณีที่ผู้ให้สัญญาได้รับอนุญาตจากผู้รับสัญญาให้ขยายเวลาการศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัยด้วยทุนหรือเงินอื่นใดก็ตาม แม้การขยายเวลาดังนั้นจะเป็นการเปลี่ยนแปลงสาขาวิชา ระดับการศึกษาหรือสถานศึกษาไปจากเดิม และแม้ว่าการขยายเวลาดังกล่าว ผู้รับสัญญาจะได้แจ้งหรือมิได้แจ้งให้ผู้ค้ำประกันทราบก็ตาม ให้ถือว่าผู้ค้ำประกันตกลงรับเป็นผู้ค้ำประกันผู้ให้สัญญาต่อไปอีกตลอดระยะเวลาที่ผู้ให้สัญญาได้ขยายเวลาการศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัยต่อดังกล่าวด้วย

(ลงชื่อ).....ผู้ค้ำประกัน

(.....)

/ข้อ 2...

- 2 -

ข้อ 2 ในกรณีที่ผู้รับสัญญาผ่อนเวลาหรือผ่อนจำนวนเงินในการชำระหนี้ตามสัญญาอนุญาตให้แก่ผู้ให้สัญญา โดยจะได้แจ้งหรือมิได้แจ้งให้ผู้ค้ำประกันทราบก็ตาม ให้ถือว่าผู้ค้ำประกันได้ตกลงยินยอมในการผ่อนเวลา หรือผ่อนจำนวนเงินในการชำระหนี้ดังกล่าวเป็นเหตุปลดเปลื้องความรับผิดชอบของผู้ค้ำประกันและจะรับผิดชอบในฐานะผู้ค้ำประกันตามสัญญานี้ตลอดไปจนกว่าจะมีการชำระหนี้ พร้อมดอกเบี้ย และค่าเสียหาย (ถ้าหากมี) ครบเต็มจำนวน

ข้อ 3 ผู้ค้ำประกันจะไม่เพิกถอนการค้ำประกันตลอดระยะเวลาที่ผู้ให้สัญญาต้องรับผิดชอบอยู่ตามเงื่อนไขในสัญญาอนุญาต

สัญญานี้ทำขึ้นสองฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน ผู้ค้ำประกันได้อ่านและเข้าใจข้อความในสัญญาฉบับนี้โดยละเอียดตลอดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยานและคู่สัญญาต่างยึดถือไว้ฝ่ายละฉบับ

ลงชื่อ.....ผู้ค้ำประกัน
(.....)

ลงชื่อ.....คู่สมรสผู้ให้ความยินยอม
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าไม่มีคู่สมรส (เป็น โสด/คู่สมรสตาย/หย่า) ในขณะที่ทำสัญญานี้

ลงชื่อ.....ผู้ค้ำประกัน
(.....)

ประกาศมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ อำนาจพิจารณาอนุญาตการลา และการได้รับค่าจ้างระหว่างลา
ของพนักงานมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

เพื่ออนุวัติตามระเบียบมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการบริหารบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๔๒ วรรคสอง อธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย จึงกำหนดประกาศเรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ อำนาจพิจารณาอนุญาตการลา และการได้รับค่าจ้างระหว่างลาของพนักงานมหาวิทยาลัย ไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ประกาศฉบับนี้เรียกว่า "ประกาศมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ อำนาจพิจารณาอนุญาตการลา และการได้รับค่าจ้างระหว่างลาของพนักงานมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๔"

ข้อ ๒ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก "ระเบียบมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการให้พนักงานมหาวิทยาลัย ไปศึกษาฝึกอบรม ในประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๗"

ข้อ ๔ ในประกาศนี้

"มหาวิทยาลัย" หมายความว่า มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

"อธิการบดี" หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

"การลาป่วย" หมายความว่า เป็นการลาหยุดงานเพื่อรักษาตัวเมื่อมีอาการป่วย

"การลาคลอดบุตร" หมายความว่า เป็นการลาคลอดบุตรของสตรีซึ่งมีครรภ์

"การลากิจส่วนตัว" หมายความว่า เป็นการลาหยุดงานเพื่อทำกิจธุระ

"การลาพักผ่อน" หมายความว่า เป็นการลาหยุดงานเพื่อพักผ่อนประจำปี

"การลาไปเข้ารับการเตรียมพล" หมายความว่า เข้ารับการระดมพล เข้ารับการตรวจสอบพล เข้ารับการฝึกวิชาทหาร หรือเข้ารับการทดลองความพร้อมพร้อม ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร

"การไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ" หมายความว่า รวมถึง การไปปฏิบัติงานตามโครงการแลกเปลี่ยนอาจารย์ หรือการไปปฏิบัติงานในต่างประเทศในลักษณะเดียวกันกับการไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ

“การลาติดตามคู่สมรส” หมายความว่า ลาติดตามสามีหรือภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ซึ่งไปปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือไปปฏิบัติงานในต่างประเทศ หรือทางราชการสั่งให้ไปปฏิบัติงานในต่างประเทศตามความต้องการของทางราชการ

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาตการลาสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามภาคผนวกหมายเลข ๑ ท้ายประกาศฉบับนี้

ในกรณีที่ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาตามวรรคหนึ่งไม่อยู่ หรือไม่สามารถปฏิบัติงานได้ และมีเหตุจำเป็นเร่งด่วนไม่อาจรอขออนุญาตจากผู้มีอำนาจได้ ให้ผู้ลาเสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้มีอำนาจอนุญาตการลาชั้นเหนือขึ้นไปเพื่อพิจารณา และเมื่ออนุญาตแล้วให้แจ้งให้ผู้มีอำนาจอนุญาตตามหลักเกณฑ์ทราบด้วย

ผู้มีอำนาจพิจารณา หรืออนุญาตการลา จะมอบหมายหรือมอบอำนาจ โดยทำเป็นหนังสือให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นผู้พิจารณาหรืออนุญาตแทนก็ได้

ข้อ ๖ การลาให้ใช้ใบลาคตามแบบในภาคผนวก หมายเลข ๒ ท้ายประกาศฉบับนี้ เว้นแต่ในกรณีจำเป็นหรือรีบด่วน จะใช้ใบลาที่มีข้อความไม่ครบถ้วนตามแบบ หรือจะลาโดยวิธีการอย่างอื่นก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องส่งใบลาคตามแบบในวันแรกที่มาปฏิบัติงาน

ข้อ ๗ การเสนอหรือจัดส่งใบลาของพนักงานมหาวิทยาลัยให้ถือปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการโดยอนุโลมหรือตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

การลาประเภทต่าง ๆ ตามที่ระบุ ในข้อ ๑๕ ให้เสนอขออนุญาตต่อผู้บังคับบัญชาตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดสำหรับการลาประเภทนั้น ๆ

ข้อ ๘ การนับวันลาให้นับตามปีงบประมาณ และการนับวันลาเพื่อประโยชน์ในการเสนอเพื่อขออนุญาตการลา และคำนวณวันลา ให้นับต่อเนื่องกันโดยนับวันหยุดงานที่อยู่ระหว่างลาประเภทเดียวกันรวมเป็นวันลาด้วย เว้นแต่การลาป่วยที่มีโชวันลาป่วยเนื่องจากได้รับอันตรายหรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุปฏิบัติงานตามหน้าที่ การลาจีสส่วนตัว และการลาพักผ่อนให้นับเฉพาะวันทำการ

ข้อ ๙ การลาทุกประเภท จะกระทำได้อต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากผู้มีอำนาจพิจารณาหรืออนุญาต เว้นแต่การลาประเภทนั้น ๆ จะกำหนดไว้เป็นอื่น ทั้งนี้การพิจารณาอนุญาตให้คำนึงถึงความจำเป็นและประโยชน์ที่เกิดแก่กิจการของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๐ เมื่อได้รับอนุญาตให้ลาแล้ว หากมหาวิทยาลัยเห็นว่ามีความจำเป็นแก่กิจการของมหาวิทยาลัย จะเรียกตัวผู้ที่ลา กลับเข้าปฏิบัติงานก่อนกำหนดลาก็ได้

ในกรณีที่ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ถูกเรียกกลับเข้าปฏิบัติงานระหว่างลา ให้ถือว่าการลาเป็นอันหมดเขตเพียงก่อนวันเดินทางกลับ และวันทำงานเริ่มตั้งแต่วันที่เดินทางกลับ

ข้อ ๑๑ การลาครึ่งวันในตอนเช้าหรือตอนบ่าย ให้นับเป็นการลาครึ่งวันตามประเภทการลานั้น ๆ

ข้อ ๑๒ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ประสงค์จะเดินทางไปต่างประเทศในระหว่างลา หรือในระหว่างวันหยุดราชการ ให้เสนอขออนุญาตต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงอธิการบดีหรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจในการอนุญาต และจะต้องได้รับอนุญาตจากผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนจึงจะเดินทางได้

ข้อ ๑๓ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ลา หากประสงค์จะยกเลิกวันลาที่ยังไม่ได้ลาหยุด ให้เสนอขอถอนวันลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตให้ลา และให้ถือว่าการลาเป็นอันหมดเขตเพียงวันที่ขอถอนวันลานั้น ทั้งนี้การขอถอนวันลาให้ถือปฏิบัติตามแบบไขขอยกเลิกวันลาตามแบบในภาคผนวก หมายเลข ๓ ท้ายประกาศฉบับนี้

ข้อ ๑๔ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับคำสั่งให้ไปช่วยปฏิบัติงาน ณ หน่วยงานอื่นใด หากประสงค์จะลาป่วย ลาคลอดบุตร ลากิจส่วนตัว ลาพักผ่อน หรือลาไปเข้ารับการเตรียมพลในช่วงที่ไปช่วยราชการ ให้เสนอขออนุญาตต่อผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานที่ไปช่วยราชการนั้น แล้วรายงานให้หน่วยงานต้นสังกัดได้ทราบอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง

การลาประเภทอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในวรรคหนึ่ง ให้เสนอขออนุญาตลาต่อส่วนราชการเจ้าสังกัดตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดสำหรับการลาประเภทนั้น

ข้อ ๑๕ การลาของพนักงานมหาวิทยาลัย แบ่งออกเป็น ๙ ประเภท คือ

- ๑๕.๑ การลาป่วย
- ๑๕.๒ การลาคลอดบุตร
- ๑๕.๓ การลากิจส่วนตัว
- ๑๕.๔ การลาพักผ่อน
- ๑๕.๕ การลาอุปสมบท การลาไปประกอบพิธีฮัจย์ และการลาเพื่อศาสนกิจ
- ๑๕.๖ การลาเข้ารับการเตรียมพล
- ๑๕.๗ การลาไปศึกษา ฝึกอบรม ทำวิจัยและดูงาน
- ๑๕.๘ การลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ
- ๑๕.๙ การลาติดตามคู่สมรส

หมวด ๒

การลาป่วย

ข้อ ๑๖ พนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งประสงค์จะลาป่วย ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนหรือในวันทีลา เว้นแต่กรณีจำเป็นจะเสนอหรือจัดส่งใบลาในวันแรกที่มาปฏิบัติงานก็ได้

การลาป่วยตั้งแต่ ๓๐ วันขึ้นไป ต้องมีใบรับรองแพทย์ซึ่งเป็นผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมแนบไปกับใบลาด้วย ในกรณีจำเป็นหรือเห็นสมควรผู้มีอำนาจอนุญาตจะสั่งให้ใช้ใบรับรองของแพทย์ซึ่งผู้มีอำนาจอนุญาตเห็นชอบแทนก็ได้

การลาป่วยไม่ถึง ๓๐ วัน ไม่ว่าจะเป็นการลาครั้งเดียวหรือหลายครั้งติดต่อกัน ถ้าผู้มีอำนาจอนุญาตเห็นสมควรจะสั่งให้มิใบรับรองแพทย์ประกอบใบลา หรือสั่งให้ไปเข้ารับการตรวจจากแพทย์ของทางราชการ เพื่อประกอบการพิจารณาก็ได้

หมวด ๓

การลาคลอดบุตร

ข้อ ๑๗ พนักงานมหาวิทยาลัย ซึ่งประสงค์จะลาคลอดบุตร ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนหรือในวันที่ลา และมีสิทธิลาครั้งหนึ่งได้ ๙๐ วันโดยไม่ต้องแนบบใบรับรองแพทย์

การลาคลอดบุตรจะลาในวันที่คลอด ก่อนหรือหลังวันที่คลอดก็ได้ แต่เมื่อรวมวันลาแล้วต้องไม่เกิน ๙๐ วัน

พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ลาคลอดบุตร และได้หยุดงานไปแล้วแต่ไม่ได้คลอดบุตรตามกำหนด หากประสงค์จะขอก่อนวันลาคลอดบุตรที่หยุดไป ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตให้ก่อนวันลาคลอดบุตรได้ โดยให้ถือว่าวันที่ได้หยุดงานไปเป็นวันลาบางส่วนด้วย

การลาคลอดบุตรคาบเกี่ยวกับการลาประเภทใดซึ่งยังไม่ครบกำหนดวันลาของการลาประเภทนั้น ให้ถือว่าการลาประเภทนั้นสิ้นสุดลง และให้นับเป็นการลาคลอดบุตรตั้งแต่วันเริ่มวันลาคลอดบุตร

หมวด ๔

การลากิจส่วนตัว

ข้อ ๑๘ พนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งประสงค์จะลากิจส่วนตัว ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาต และเมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะหยุดได้ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นไม่สามารถรอรับอนุญาตได้ทัน จะเสนอหรือจัดส่งใบลาพร้อมด้วยระบุเหตุผลจำเป็นไว้แล้วหยุดงานไปก่อนก็ได้ แต่จะต้องชี้แจงเหตุผลให้ผู้มีอำนาจอนุญาตได้ทราบโดยเร็ว

ข้อ ๑๙ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ลาคลอดบุตรตามข้อ ๑๖ แล้ว หากประสงค์จะลากิจส่วนตัวเพื่อเลี้ยงดูบุตร ให้มีสิทธิลาต่อเนื่องจากการลาคลอดบุตรได้ไม่เกิน ๑๕๐ วันทำการ โดยไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้าง

พนักงานมหาวิทยาลัยชายผู้ใดซึ่งประสงค์จะลาบางส่วนเพื่อเลี้ยงดูบุตรแทนฝ่ายหญิงซึ่งเป็นภรรยาที่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีสิทธิลาถึงเพื่อเลี้ยงดูบุตรได้ไม่เกิน ๑๕๐ วันทำการโดยไม่มีสิทธิได้รับค่าจ้าง

ข้อ ๒๐ พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดที่ได้รับอนุญาตให้ลาบางส่วน วันแต่กรณีลาบางส่วนเพื่อเลี้ยงดูบุตรตามข้อ ๑๙ ซึ่งได้หยุดงานไปยังไม่ครบกำหนด ถ้ามีงานจำเป็นเร่งด่วนเกิดขึ้นผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจอนุญาตจะเรียกตัวมาปฏิบัติงานก็ได้

หมวด ๕ การลาพักผ่อน

ข้อ ๒๑ พนักงานมหาวิทยาลัยมีสิทธิลาพักผ่อนในปีหนึ่งได้ ๑๐ วันทำการ เว้นแต่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ซึ่งได้เข้าทำงานเป็นครั้งแรกหรือบรรจุกลับเข้าทำงานยังไม่ถึง ๖ เดือน

ข้อ ๒๒ ในปีใดพนักงานมหาวิทยาลัยมิได้ลาพักผ่อน หรือลาพักผ่อนแล้วแต่ยังไม่ครบ ๑๐ วันทำการ ให้สะสมวันที่ยังมิได้ลาในปีนั้นรวมเข้ากับปีต่อ ๆ ไปได้ แต่วันลาพักผ่อนสะสมรวมกับวันลาพักผ่อนในปีปัจจุบันจะต้องไม่เกิน ๒๐ วันทำการ

สำหรับผู้ที่ปฏิบัติงานติดต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี ให้มีสิทธินำวันลาพักผ่อนสะสมรวมกับวันลาพักผ่อนในปีปัจจุบันได้ไม่เกิน ๓๐ วันทำการ

ข้อ ๒๓ พนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งประสงค์จะลาพักผ่อน ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาต และเมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงจะหยุดงานได้

ข้อ ๒๔ การอนุญาตให้ลาพักผ่อน ผู้มีอำนาจอนุญาตจะอนุญาตให้ลาครั้งเดียวหรือหลายครั้งก็ได้ให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้มีอำนาจพิจารณาตามความเหมาะสมโดยไม่ให้เกิดความเสียหายแก่กิจการงานของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๕ ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ลาพักผ่อนซึ่งหยุดงานไปยังไม่ครบกำหนด ถ้ามีงานจำเป็นเร่งด่วนเกิดขึ้น ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจอนุญาตจะเรียกตัวมาปฏิบัติงานก็ได้

หมวด ๖

การลาอุปสมบท การลาไปประกอบพิธีฮัจย์ และการลาเพื่อศาสนกิจ

ข้อ ๒๖ พนักงานมหาวิทยาลัยผู้มีศรัทธาจะอุปสมบทในพระพุทธศาสนา หรือพนักงานมหาวิทยาลัยที่นับถือศาสนาอิสลามซึ่งประสงค์จะเดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย ให้

เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนวันอุปสมบท หรือก่อนวันเดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์ไม่น้อยกว่า ๖๐ วัน

พนักงานมหาวิทยาลัยจะมีสิทธิลาอุปสมบทหรือลาไปประกอบพิธีฮัจย์ได้ จะต้องปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑๒ เดือน

ในกรณีมีเหตุพิเศษไม่อาจเสนอหรือจัดส่งใบลาก่อนตามวรรคหนึ่งได้ให้ชี้แจงเหตุผลความจำเป็นประกอบการลา และให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้มีอำนาจที่จะพิจารณาให้ลาหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๒๗ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ลาอุปสมบท หรือลาไปประกอบพิธีฮัจย์แล้วตามข้อ ๒๖ จะต้องอุปสมบทหรือเดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์ ภายใน ๑๐ วัน นับแต่วันเริ่มลาและจะต้องกลับมารายงานตัวเข้าปฏิบัติงานภายใน ๕ วัน นับแต่วันที่ลาสิกขา หรือวันที่เดินทางกลับเข้าประเทศไทยหลังจากการเดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์

พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ลาอุปสมบทหรือลาไปประกอบพิธีฮัจย์และได้หยุดงานไปแล้ว หากปรากฏว่าเกิดปัญหาอุปสรรคทำให้ไม่สามารถอุปสมบทหรือไปประกอบพิธีฮัจย์ตามที่ขอลาไว้ ให้รายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานตามปกติและขอถอนวันลา ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาหรืออนุญาตพิจารณาอนุญาตให้ถอนวันลาอุปสมบทหรือลาไปประกอบพิธีฮัจย์ได้ โดยให้ถือว่าวันที่ได้หยุดงานไปแล้วเป็นวันลาอีกส่วนตัว

ข้อ ๒๘ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ประสงค์จะไปเข้าอบรมตามโครงการปฏิบัติธรรมเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานตามหลักสูตรของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ให้สามารถไปเข้าอบรมได้โดยไม่มีถือเป็นวันลา โดยให้เข้ารับการอบรมได้ไม่เกิน ๕ วันทำการต่อปี ทั้งนี้การอนุญาตให้ไปอยู่ในดุลยพินิจของผู้บังคับบัญชาของหน่วยงาน

แนวปฏิบัติในการเข้ารับการอบรมตามโครงการปฏิบัติธรรมฯ ตามวรรคแรก ให้ถือปฏิบัติตามแนวปฏิบัติที่ใช้กับข้าราชการโดยอนุโลม

พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ไปเข้ารับการอบรมตามโครงการปฏิบัติธรรม เมื่อกลับเข้าปฏิบัติราชการตามปกติแล้ว จะต้องยื่นวุฒิบัตร หรือหลักฐานที่แสดงถึงการผ่านการอบรมต่อผู้บังคับบัญชาด้านสังกัดเพื่อนันทันทีในทะเบียนประวัติด้วย

หมวด ๘
การลาไปเข้ารับการเตรียมพล

ข้อ ๒๙ พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดที่รับหมายเรียกให้เข้ารับการเตรียมพล ให้รายงานลาต่อผู้บังคับบัญชาภายใน ๔๘ ชั่วโมง นับแต่เวลาที่รับหมายเรียก และให้ไปเข้ารับการเตรียมพลตามวันเวลาในหมายเรียกนั้น โดยไม่ต้องรอรับคำสั่งอนุญาต และให้ผู้บังคับบัญชาเสนอรายงานลาไปตามลำดับจนถึงอธิการบดี

เมื่อพนักงานมหาวิทยาลัยที่พ้นจากราชการเข้ารับการเตรียมพลแล้ว ให้มารายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานตามปกติต่อผู้บังคับบัญชาภายใน ๗ วัน เว้นแต่กรณีมีเหตุจำเป็น อธิการบดีอาจขยายเวลาให้ได้ แต่รวมแล้วไม่เกิน ๑๕ วัน

หมวด ๘

การไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ

ข้อ ๓๐ พนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งประสงค์จะลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ ให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่ใช้บังคับแก่ข้าราชการโดยอนุโลม แต่ทั้งนี้ต้องปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยติดต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่า ๕ ปี

หมวด ๙

การลาติดตามคู่สมรส

ข้อ ๓๑ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ประสงค์จะลาติดตามคู่สมรส จะต้องปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยในสถานะเป็นพนักงานประจำ โดยให้มีสิทธิลาได้เพียงครั้งเดียวไม่เกินหนึ่งปี โดยไม่ได้รับเงินเดือน

หมวด ๑๐

การไปศึกษา ฝึกอบรม ภายในประเทศ

ข้อ ๓๒ ในหมวดนี้ "ศึกษา" หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้ด้วยการเรียน หรือการวิจัยตามหลักสูตรของสถาบันการศึกษาในประเทศ โดยใช้เวลาในการปฏิบัติราชการเต็มเวลา หรือบางส่วน เพื่อให้ได้มาซึ่งปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือวุฒิบัตรหรืออนุมัติบัตรหรือใบรับรองอื่นอันจะสามารถทำให้มีการพิจารณาเพิ่มค่าจ้างได้ และหมายความรวมถึงการฝึกอบรมหรือดูงานที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษานั้น รวมทั้งการฝึกอบรมทางการแพทย์ การพยาบาลและสาขาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องทางด้านสุขภาพศาสตร์ ที่ไม่ได้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยด้วย

"ฝึกอบรม" หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญ หรือประสบการณ์ด้วยการเรียน การวิจัย การอบรมสัมมนา หรือการทำงานภายในประเทศ โดยไม่มีการรับปริญญา และหมายความรวมถึง การรับคำแนะนำก่อนเข้าฝึกอบรมหรือต่อจากการฝึกอบรม และการดูงานที่เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรม นั้นด้วย ทั้งนี้ ไม่รวมรวมถึงการศึกษาฝึกอบรมทางด้านการแพทย์ การพยาบาล และสาขาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ทางด้านสาธารณสุข ที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

การศึกษาฝึกอบรมทางด้านการแพทย์ การพยาบาล และสาขาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องทางด้านสาธารณสุข ที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยให้ถือเป็นการปฏิบัติราชการ

ข้อ ๓๓ การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม ภายในประเทศโดยใช้เวลาในการปฏิบัติราชการ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิการบดี หรือผู้ซึ่งอธิการบดีมอบหมาย แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๔ พนักงานมหาวิทยาลัยที่จะลาศึกษาภายในประเทศ ต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

๓๔.๑ ผ่านการทดลองปฏิบัติงานแล้ว เว้นแต่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดเป็นอย่างอื่น

๓๔.๒ บรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่า ๓ ปี

๓๔.๓ มีอายุไม่เกิน ๕๐ ปี นับถึงวันเริ่มต้นเปิดภาคการศึกษา

๓๔.๔ ไม่อยู่ระหว่างถูกตั้งกรรมการสอบสวนวินัยหรือถูกฟ้องคดีอาญา

พนักงานมหาวิทยาลัยที่ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๓๔.๒ แต่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า ๑ ปี หากประสงค์จะไปศึกษาภายในประเทศ ให้ขออนุญาตจากอธิการบดีเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

พนักงานมหาวิทยาลัยที่ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๓๔.๓ หากอธิการบดีมีเหตุผลและความจำเป็นอย่างยิ่ง จะพิจารณาอนุญาตเป็นกรณีพิเศษก็ได้ แต่ต้องมีระยะเวลากลับมาปฏิบัติราชการชดเชยครบตามสัญญาจ้างปฏิบัติงานก่อนเกษียณอายุ

ข้อ ๓๕ พนักงานมหาวิทยาลัยที่เคยได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา หรือฝึกอบรมที่มีระยะเวลาเกินกว่า ๙๐ วัน ตามประกาศฉบับนี้ หรือระเบียบอื่นมาแล้ว จะต้องเป็นผู้มีเวลาปฏิบัติราชการภายหลังจบการศึกษา ฝึกอบรมมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี จึงจะมีสิทธิขออนุญาตไปศึกษา ฝึกอบรม ภายในประเทศได้ เว้นแต่เป็นการศึกษาต่อเนื่องกับสาขาวิชาที่เคยได้รับอนุญาตเดิม

ข้อ ๓๖ พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ประสงค์จะไปศึกษา ฝึกอบรม ภายในประเทศ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติ หรือเพิ่มค่าจ้าง ให้เสนอเรื่องต่อผู้บังคับบัญชาชั้นต้นเพื่อให้ความเห็นชอบในหลักการก่อน สมัครเข้าศึกษา ฝึกอบรม และเมื่อสถาบันการศึกษารับเข้าศึกษา ฝึกอบรม แล้ว ให้เสนอเรื่องขออนุญาตต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงอธิการบดี หรือผู้ซึ่งอธิการบดีมอบหมายเพื่อพิจารณาอนุญาต โดยจะต้องยื่นเอกสารดังต่อไปนี้ประกอบการพิจารณาด้วย คือ

๓๖.๑ บันทึกลับแสดงเหตุผลและความจำเป็นที่จะไปศึกษา ฝึกอบรม ภายในประเทศ

๓๖.๒ หลักสูตรหรือแนวการศึกษาของสถาบันการศึกษาที่จะไปศึกษา ฝึกอบรม พร้อมหนังสือตอบรับจากสถาบันการศึกษานั้น ๆ

ข้อ ๓๗ การให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ไปศึกษา ฝึกอบรม ภายในประเทศ ให้พิจารณาตามแนวทางดังต่อไปนี้

๓๗.๑ ความจำเป็นและความต้องการของหน่วยงานที่จะได้ผู้มีความรู้ความสามารถในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ สาขาวิชาและระดับความรู้ที่จะขออนุญาตไปศึกษา ฝึกอบรม นั้น จะต้องเป็น

ประโยชน์ต่องานในหน้าที่และงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งพนักงานมหาวิทยาลัยผู้เน้นปฏิบัติอยู่ หรือที่ผู้บังคับบัญชาจะได้มอบหมายให้กระทำเมื่อกลับมาปฏิบัติราชการ และ

๓๗.๒ จะต้องไปศึกษา ฝึกอบรม ในสถาบันการศึกษาที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน หรือสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือมหาวิทยาลัยรับรอง

ข้อ ๓๘ การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม ภายในประเทศ หน่วยงานที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นอยู่ในสังกัดจะต้องพิจารณาถึงอัตราค่าจ้างที่มีอยู่ให้เพียงพอโดยไม่ให้เสียหายแก่ราชการ หรือต้องตั้งอัตราค่าจ้างเพิ่ม ทั้งนี้ ให้พิจารณาอนุญาตได้ไม่เกินร้อยละ ๒๐ ของบุคลากรในสายงานเดียวกันกับผู้ลาของหน่วยงานนั้น เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุผลพิเศษก็นำเสนออธิการบดีพิจารณาเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

ข้อ ๓๙ การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษาภายในประเทศโดยใช้เวลาในการปฏิบัติราชการบางส่วน ให้กระทำได้ภาคการศึกษาหนึ่งไม่เกินสิบชั่วโมงต่อสัปดาห์ หากลาโดยใช้เวลาราชการเกินกว่า ๑๐ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ขึ้นไป ให้ถือเป็นการลาเต็มเวลาราชการ

ข้อ ๔๐ ให้หน่วยงานที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ประสงค์จะไปศึกษา ฝึกอบรม ภายในประเทศอยู่ในสังกัดจัดให้พนักงานมหาวิทยาลัยที่จะไปศึกษา ฝึกอบรม ภายในประเทศ ทำสัญญาศึกษา ฝึกอบรม ภายในประเทศ ตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยให้พนักงานมหาวิทยาลัยที่ไปศึกษา ฝึกอบรม ภายในประเทศ กลับมาปฏิบัติราชการชดใช้เป็นเวลาเท่ากับระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา ฝึกอบรม ดังนี้

๔๐.๑ ผู้ที่ลาศึกษาภายในประเทศ ให้ทำสัญญาตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยมีผู้ค้ำประกัน

๔๐.๒ ผู้ที่ไปฝึกอบรมภายในประเทศที่มีหลักสูตรการฝึกอบรมเกินกว่าหกเดือน หรือทางราชการต้องจ่ายเงินเป็นค่าฝึกอบรม เกินกว่า ๕๐,๐๐๐ บาทต่อคน ให้ทำสัญญาตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยไม่ต้องมีผู้ค้ำประกัน เว้นแต่เป็นการฝึกอบรมที่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๔๑ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาภายในประเทศจะต้องรายงานผลการศึกษา หรือความก้าวหน้าของการศึกษาต่อผู้บังคับบัญชาระดับหัวหน้าภาควิชา ผู้อำนวยการกอง หรือเทียบเท่าขึ้นไปทราบทุกสิ้นปีการศึกษา หากพนักงานมหาวิทยาลัยไม่รายงานผลการศึกษา หรือความก้าวหน้าของการศึกษา โดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือมีพฤติการณ์อื่นแสดงถึงการประวิงเวลา ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวรายงานตามลำดับจนถึงอธิการบดี และอธิการบดีอาจพิจารณาให้ยุติการศึกษา หรือดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามควรแก่กรณีก็ได้

ข้อ ๔๒ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ภายในประเทศจะต้องศึกษา ฝึกอบรม ให้สำเร็จภายในระยะเวลาที่สถาบันการศึกษานั้น ๆ กำหนดไว้ในแต่ละหลักสูตร

ถ้ายังศึกษาไม่สำเร็จภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง หากมีเหตุผลและความจำเป็นอย่างอื่น อาจเสนอขออนุญาตขยายระยะเวลาศึกษา ฝึกอบรม ได้ครั้งละ ๑ ภาคการศึกษา ทั้งนี้ ต้องแนบผลการศึกษาที่ผ่านมาเพื่อประกอบการพิจารณาของมหาวิทยาลัยด้วย

ข้อ ๔๓ พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดไม่กลับมาปฏิบัติราชการตามสัญญา ต้องชดใช้เงินให้แก่ทางราชการดังนี้

๔๓.๑ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ไปศึกษา ฝึกอบรม ภายในประเทศโดยใช้เวลาในการปฏิบัติราชการเต็มเวลา ให้ชดใช้ทุน ค่าจ้าง และเงินอื่นใดที่ได้รับจากทางราชการระหว่างที่ไปศึกษา ฝึกอบรม กับ

ให้ใช้เงินอีกจำนวนหนึ่ง เท่ากับจำนวนทุน ค่าจ้าง และเงินอื่นใดที่ได้รับจากทางราชการดังกล่าวให้เป็นเบี้ยปรับแก่ทางราชการอีกด้วย

๔๓.๒ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ไปศึกษาภายในประเทศโดยใช้เวลาในการปฏิบัติราชการบางส่วน ให้ชดใช้ค่าจ้าง ทุน ที่ได้รับระหว่างที่ไปศึกษา และเงินอื่นใดที่ได้รับจากทางราชการ โดยคำนวณตามส่วนของระยะเวลาที่ไปศึกษา กับให้ใช้เงินอีกจำนวนหนึ่ง เท่ากับจำนวนค่าจ้าง ทุน และเงินอื่นใดที่ได้รับจากทางราชการดังกล่าวให้เป็นเบี้ยปรับแก่ทางราชการอีกด้วย

ในกรณีที่ผู้ไปศึกษา ฝึกอบรม ภายในประเทศ กลับมาปฏิบัติราชการไม่ครบกำหนดตามสัญญา ก็ให้ลดจำนวนเงินที่จะต้องชดใช้ลงตามส่วน

ข้อ ๔๔ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ไปศึกษา ฝึกอบรม ภายในประเทศ โดยใช้เวลาในการปฏิบัติราชการและไม่ได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัย นอกจากจะไม่ได้รับการพิจารณาปรับวุฒิแล้ว ให้หน่วยงานต้นสังกัดพิจารณาดำเนินการทางวินัยตามควรแก่กรณีด้วย

ข้อ ๔๕ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตไปศึกษา ฝึกอบรม ภายในประเทศ หากไม่สามารถศึกษา ฝึกอบรมให้สำเร็จได้ด้วยเหตุผลใดก็ตาม ให้รีบรายงานต่อผู้บังคับบัญชาเพื่อกลับเข้าปฏิบัติราชการทันที และให้ผู้บังคับบัญชารายงานตามลำดับจนถึงอธิการบดี

ในระหว่างการไปศึกษา ฝึกอบรม หากทางราชการมีความประสงค์จะให้ผู้ใดกลับมาปฏิบัติราชการก่อนครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุญาตไม่ว่ากรณีใด ๆ ให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติราชการทันที

ข้อ ๔๖ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อภายในประเทศ เมื่อครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุญาตหรือสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาแล้ว จะต้องรีบรายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติราชการภายใน ๗ วัน นับตั้งแต่วันที่ถึงจากวันที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร หรือวันที่ครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุญาตแล้วแต่กรณี

ข้อ ๔๗ การรับค่าจ้างของพนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ภายในประเทศ ให้ลาโดยได้รับค่าจ้างมีระยะเวลาตามหลักสูตร สำหรับพนักงานมหาวิทยาลัยที่ใช้เวลาศึกษา ฝึกอบรมเกินหลักสูตร ไม่ให้รับค่าจ้างในส่วนระยะเวลาที่เกินนั้น

ข้อ ๔๘ พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ภายในประเทศ ก่อนวันที่ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับ และยังคงศึกษา ฝึกอบรม อยู่ในระหว่างที่ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าพนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ภายในประเทศตามประกาศฉบับนี้

ข้อ ๔๙ หน่วยงานใดมีเหตุผลและความจำเป็นในการอนุญาตให้พนักงานไปศึกษา ฝึกอบรม ภายในประเทศที่ไม่สอดคล้องกับข้อ ๔๐.๒ ให้หน่วยงานจัดทำเป็นหลักเกณฑ์ในการอนุญาตสำหรับหน่วยงานนั้นโดยเฉพาะโดยได้รับความเห็นชอบจากมหาวิทยาลัยก่อน

หมวด ๑๑

การไปศึกษา ฝึกอบรม ทำวิจัย และดูงาน ณ ต่างประเทศ

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕๐ ในหมวดนี้

"ศึกษา" หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้ด้วยการเรียน หรือการวิจัยตามหลักสูตรของ สถาบันการศึกษาหรือสถาบันวิชาชีพ เพื่อให้ได้มาซึ่งปริญญา หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ ก.พ. รับรอง และหมายความรวมถึงการฝึกฝนภาษาและการรับคำแนะนำก่อนเข้าศึกษาและการฝึกอบรม หรือการดูงานที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหรือต่อจากการศึกษานั้นด้วย

"ฝึกอบรม" หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญ หรือประสบการณ์ด้วยการ เรียนหรือการวิจัยตามหลักสูตรของการฝึกอบรม หรือการสัมมนาอบรมเชิงปฏิบัติการ การทำงาน การไป ทำงาน ตามโครงการแลกเปลี่ยนกับต่างประเทศ การไปเสนอผลงานทางราชการ และการประชุมเชิง ปฏิบัติการ ทั้งนี้ โดยมีได้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้มาซึ่งปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ ก.พ. รับรอง และหมายความรวมถึงการฝึกฝนภาษา และการรับคำแนะนำก่อนเข้าฝึกอบรมหรือการดูงานที่เป็นส่วนหนึ่ง ของการฝึกอบรมหรือต่อจากการฝึกอบรมนั้นด้วย

"การทำวิจัย" หมายความว่า การทำงานวิจัยเพื่อนำผลที่ได้รับมาใช้ประโยชน์ของหน่วย งานต้นสังกัดโดยตรง ซึ่งให้รวมถึงการวิจัยตามลักษณะของการศึกษาหรือฝึกอบรมด้วย โดยต้องอยู่ภายใต้ หลักเกณฑ์ข้อหนึ่งข้อใด ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นการทำการวิจัยตามโครงการและแผนปฏิบัติงานที่ได้รับความเห็นชอบจากหน่วย งานต้นสังกัด

(ข) การทำวิจัยโดยเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในประเทศ

(ค) ทำวิจัยตามโครงการของมหาวิทยาลัย หรือสถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่ง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

(ง) ทำวิจัยตามความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยคู่สัญญา

(จ) ทำวิจัยตามโครงการวิจัยซึ่งได้รับความสนับสนุนจากองค์การระหว่างประเทศ

"ดูงาน" หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ ด้วยการสังเกตการณ์ และ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

"ทุน" หมายความว่า เงินค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา ฝึกอบรม ทำวิจัย หรือดูงาน และเพื่อการ ครองชีพระหว่างศึกษา ฝึกอบรม ทำวิจัย หรือดูงาน และหมายความรวมถึงเงินค่าพาหนะเดินทางเพื่อการนี้ ด้วย แต่ไม่รวมถึงเงินที่ได้รับเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

"ทุนประเภท ๑" ได้แก่

(ก) ทุนที่ส่วนราชการเป็นผู้ให้ ทั้งนี้ ไม่ว่าทุนนั้นจะจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายหรือจาก เงินอื่นใดของทางราชการ

(ข) ทูตที่รัฐบาลต่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศ องค์การต่างประเทศหรือนิติบุคคลต่างประเทมอบให้แก่รัฐบาลไทยเพื่อส่งข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม ทำวิจัยหรือดูงาน ณ ต่างประเทศ และรัฐบาลไทยตกลงรับทูนันั้น ตามที่สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศจะได้ประกาศให้ทราบ ทั้งนี้ ไม่ว่าทูนันั้นจะผ่านส่วนราชการหรือผู้ได้รับทุนโดยตรง หรือจะให้โดยวิธีการอื่นใด

(ค) ทูตที่นิติบุคคลหรือบุคคลธรรมดาในประเทศมอบให้แก่มหาวิทยาลัย เพื่อส่งข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัย ไปศึกษา ฝึกอบรม ทำวิจัย หรือดูงาน ณ ต่างประเทศ

"ทุนประเภท ๒" ได้แก่ ทุนอื่นที่ไม่ใช่ทุนประเภท ๑

ส่วนที่ ๒

คณะกรรมการกำหนดโครงการให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม ทำวิจัย และดูงาน ณ ต่างประเทศ

ข้อ ๕๑ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการกำหนดโครงการให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม ทำวิจัย และดูงาน ณ ต่างประเทศ" เรียกโดยย่อว่า "ก.พ.ด." ประกอบด้วยรองอธิการบดีที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานด้านการบริหารบุคคลเป็นประธานกรรมการ ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ประธานสภาอาจารย์ ผู้อำนวยการสำนักงานวิเทศสัมพันธ์ ผู้อำนวยการกองบริการการศึกษา ผู้อำนวยการกองคลัง ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ และผู้ทรงคุณวุฒิที่อธิการบดีแต่งตั้งอีกจำนวนไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ ให้อธิการบดีแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยเป็นกรรมการและเลขานุการ และเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการจำนวนสองคน

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการในวาระแรกมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๒ ปี

ข้อ ๕๒ ให้ ก.พ.ด. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๕๒.๑ กำหนดโครงการศึกษา ฝึกอบรม ทำวิจัย และดูงาน ณ ต่างประเทศ โดยคำนึงถึงความสำคัญของสาขาวิชาที่ทางมหาวิทยาลัยต้องการ

๕๒.๒ สนับสนุนให้พนักงานมหาวิทยาลัยเข้าร่วมในโครงการศึกษา ฝึกอบรม ทำวิจัย และดูงาน ณ ต่างประเทศ ที่ได้กำหนดไว้

๕๒.๓ ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานในการอนุญาตให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม ทำวิจัย และดูงาน ณ ต่างประเทศ

๕๒.๔ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานหรือปฏิบัติงานตามที่ ก.พ.ด. มอบหมาย

๕๒.๕ พิจารณาและวินิจฉัยปัญหาในการปฏิบัติตามหมวดนี้

๕๒.๖ ปฏิบัติการอื่นใดที่จำเป็นหรือเกี่ยวเนื่องเพื่อให้เป็นไปตามหมวดนี้

ส่วนที่ ๓

การศึกษา หรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ

ข้อ ๕๓ การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ให้หน่วยงานที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นอยู่ในสังกัดพิจารณาถึงหลักการ ดังต่อไปนี้

๕๓.๑ ความจำเป็นและความต้องการของมหาวิทยาลัย ที่จะได้ผู้ที่มีความรู้ความชำนาญในสาขาวิชา และระดับความรู้ที่เหมาะสมแก่หน้าที่ที่กำหนด ซึ่งต้องกำหนดโครงการศึกษาหรือฝึกอบรมและแผนงานหรือโครงการที่จะให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นกลับมาปฏิบัติราชการไว้ล่วงหน้าเป็นการแน่นอน

๕๓.๒ สาขาวิชาและระดับความรู้ที่จะให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ณ ต่างประเทศ นั้น ต้องเป็นสาขาและระดับที่ทางมหาวิทยาลัยต้องการมาก ซึ่งไม่มีการศึกษาในประเทศ หรือมีแต่ยังไม่เพียงพอหรือไม่สูงพอ ซึ่งโดยปกติจะให้ไปศึกษาได้เฉพาะในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรี แต่สำหรับการอนุญาตให้ไปศึกษาระดับปริญญาเอก โดยปกติจะอนุญาตให้เฉพาะผู้ที่กลับมาทำการสอนในระดับที่หน่วยงานยืนยันเหตุผลความจำเป็นที่ชัดเจนว่า ต้องใช้ผู้มีคุณวุฒิในระดับปริญญาเอก หรือกลับมาทำการวิจัย หรือผู้ที่มีผลการศึกษาค้นคว้าเป็นพิเศษ หรือมหาวิทยาลัย หรือผู้ที่มหาวิทยาลัยมอบหมาย อาจพิจารณาให้ตามเหตุผลความจำเป็นเฉพาะกรณีก็ได้

ข้อ ๕๔ ให้หน่วยงานที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ประสงค์จะไปศึกษา ฝึกอบรม ณ ต่างประเทศอยู่ในสังกัดจัดให้พนักงานมหาวิทยาลัยที่จะไปศึกษา ฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ทวีติยาไปศึกษา ฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยให้พนักงานมหาวิทยาลัยที่ไปศึกษา ฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ กลับมาปฏิบัติราชการชดใช้ เป็นระยะเวลาสองเท่าของระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา ฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ

พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดไม่ปฏิบัติงานตามสัญญาที่กำหนดในวรรคหนึ่ง ต้องชดใช้ทุน ค่าจ้างและเงินอื่นใดที่ได้รับระหว่างศึกษา หรือฝึกอบรม และเงินที่ทางมหาวิทยาลัยจ่ายช่วยเหลือ กับให้ใช้เงินอีกเป็นจำนวนหนึ่งเท่าของจำนวนทุน ค่าจ้าง และเงินที่ทางมหาวิทยาลัยจ่ายช่วยเหลือดังกล่าวเป็นเบี้ยปรับแก่มหาวิทยาลัยอีกด้วย

ในกรณีที่ผู้ไปศึกษา หรือฝึกอบรม กลับมาแล้วปฏิบัติงานไม่ครบกำหนดตามสัญญา ให้ลดเงินและเบี้ยปรับที่จะต้องชดใช้ลงตามส่วน

กรณีพนักงานมหาวิทยาลัยที่อยู่ในระหว่างปฏิบัติงานชดใช้ แต่ขอลาออกไปปฏิบัติงานที่หน่วยงานภาครัฐ โดยได้รับอนุมัติให้ผ่อนผันจากมหาวิทยาลัย ให้นับเวลาที่ไปปฏิบัติราชการดังกล่าวเป็นเวลารับราชการชดใช้ทุนต่อเนื่อง ให้หน่วยงานภาครัฐแห่งใหม่นั้นรับโอนทั้งสิทธิและหน้าที่ตามสัญญาที่กำหนดในวรรคหนึ่งด้วย

ข้อ ๕๕ การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา หรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ หน่วยงานที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นอยู่ในสังกัดจะต้องพิจารณาถึงอัตราค่าจ้างที่มีอยู่โดยจะต้องมีผู้ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอและไม่ต้องตั้งอัตราค่าจ้างเพิ่ม

ข้อ ๕๖ พนักงานมหาวิทยาลัยที่จะไปศึกษา ณ ต่างประเทศ ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

๕๖.๑ ผ่านการทดลองปฏิบัติงานแล้ว เว้นแต่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดเป็นอย่างอื่น

๕๖.๒ บรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่า ๓ ปี

๕๖.๓ ผู้ไปศึกษาชั้นปริญญาตรีต้องมีอายุไม่เกิน ๓๕ ปี ผู้ไปศึกษาชั้นสูงกว่าปริญญาตรีต้องมีอายุไม่เกิน ๔๐ ปี ทั้งนี้ นับถึงวันเดินทางไปต่างประเทศ

๕๖.๔ เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว จะต้องใช้เวลากลับมาปฏิบัติงานชดใช้ให้ครบก่อนอายุ ๖๐ ปี การชดใช้เวลาปฏิบัติงานนี้ให้รวมถึงการปฏิบัติงานชดใช้การลาศึกษา ฝึกอบรม หรือทำวิจัย เดิมที่ค้างอยู่ด้วย

๕๖.๕ เป็นผู้มีความรู้ภาษาต่างประเทศที่จะใช้ในการศึกษานั้นในระดับที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนกำหนด ยกเว้นทุนประเภท ๑(ข) ให้เป็นไปตามที่สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศกำหนด

๕๖.๖ เป็นผู้มีร่างกายสมบูรณ์และมีสุขภาพอนามัยดีพอที่จะไปศึกษา ณ ต่างประเทศได้โดยผ่านการตรวจรับรองจากคณะกรรมการแพทย์ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน หรือสถานพยาบาลของรัฐตามที่คณะกรรมการแพทย์ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนกำหนด สำหรับผู้ไปศึกษาด้วยทุนประเภท ๑(ข) จะให้แพทย์อื่นที่ทางการของประเทศที่จะไปศึกษาเป็นผู้ตรวจรับรองก็ได้ แต่หากประเทศที่จะไปศึกษามีได้กำหนดให้ต้องตรวจร่างกาย ต้องผ่านการตรวจร่างกายโดยคณะกรรมการแพทย์ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน หรือสถานพยาบาลของรัฐตามที่คณะกรรมการแพทย์ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนกำหนด

๕๖.๗ เป็นผู้ที่ไม่อยู่ในระหว่างถูกตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัย หรือถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่กรณีถูกฟ้องคดีอาญาในความผิดที่ไม่อยู่ในข่ายต้องรอการเลื่อนขั้นค่าจ้าง

พนักงานมหาวิทยาลัยที่ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๕๔.๒ แต่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า ๑ ปี หากประสงค์จะไปศึกษา ณ ต่างประเทศ ให้ขออนุญาตจากอธิการบดีเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

ข้อ ๕๗ พนักงานมหาวิทยาลัยที่จะไปฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

๕๗.๑ ไม่อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ เว้นแต่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดเป็นอย่างอื่น

๕๗.๒ เมื่อเสร็จสิ้นการฝึกอบรมแล้ว จะต้องใช้เวลากลับมาปฏิบัติงานชดใช้ให้ครบก่อนอายุ ๖๐ ปี การชดใช้เวลาปฏิบัติงานนี้ให้รวมถึงการปฏิบัติงานชดใช้การลาศึกษา ฝึกอบรม หรือทำวิจัย เดิมที่ค้างอยู่ด้วย

ทั้งนี้ กรณีการไปฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ซึ่งมีระยะเวลาไม่เกิน ๖๐ วัน ให้ทำสัญญาโดยไม่ต้องมีผู้ค้ำประกัน

ข้อ ๕๘ การให้พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับทุนรัฐบาลไทย ตามที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน หรือผู้แทนของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนจัดการสอบแข่งขันไปศึกษา หรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ และการให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นอยู่ศึกษาหรือฝึกอบรมต่อด้วยทุนเดิม ให้สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน หรือผู้ที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนมอบหมายพิจารณาอนุญาต

ข้อ ๕๙ ภายใต้งบข้อ ๕๗ การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา หรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ด้วยทุนประเภท ๑(ก) หรือทุนประเภท ๑(ค) และการให้อยู่ศึกษาหรือฝึกอบรมต่อด้วยทุนเดิม เมื่อผู้มีอำนาจอนุญาตได้ส่งอนุญาตแล้ว ให้มหาวิทยาลัยรายงานให้สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

หรือผู้ที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนมอบหมายทราบภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ผู้มีอำนาจอนุญาตได้ส่งอนุญาต พร้อมทั้งแจ้งกำหนดวันเดินทางและส่งเอกสารหลักฐาน ดังต่อไปนี้

๕๙.๑ หลักฐานการได้รับทุน ซึ่งระบุลักษณะทุน จำนวนทุน และระยะเวลาให้ทุน

๕๙.๒ โครงการหรือแนวการศึกษาหรือฝึกอบรม พร้อมทั้งหนังสือตอบรับของสถานศึกษา หรือฝึกอบรม

๕๙.๓ บันทึกลงแสดงเหตุผลความจำเป็น และความต้องการของหน่วยงานที่จะต้องให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ตลอดจนแผนงานหรือโครงการที่จะให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นกลับมาปฏิบัติงานตามข้อ ๕๒

๕๙.๔ ผลการตรวจร่างกายจากคณะกรรมการแพทย์ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน หรือสถานพยาบาลของรัฐ ตามที่คณะกรรมการแพทย์ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนกำหนด

๕๙.๕ เอกสารอื่นตามที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนกำหนด

ข้อ ๖๐ การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ด้วยทุน ๑(ข) ให้มหาวิทยาลัย และสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออื่นซึ่งกระทรวงการต่างประเทศมอบหมาย ทำความตกลงกันก่อน โดยมหาวิทยาลัยต้องส่งเอกสารดังต่อไปนี้ เพื่อให้สำนักงานความร่วมมือเพื่อพัฒนาระหว่างประเทศพิจารณา

๖๐.๑ โครงการหรือแนวการศึกษาหรือฝึกอบรม เว้นแต่กรณีที่สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศเป็นผู้จัดสรรทุนให้เอง

๖๐.๒ บันทึกลงแสดงเหตุผลความจำเป็น และความต้องการให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศของหน่วยงานที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นอยู่ในสังกัด ตลอดจนแผนงานหรือโครงการที่จะให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นกลับมาปฏิบัติงานตามข้อ ๕๓

เมื่อสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ ได้แจ้งว่า รัฐบาลต่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศ องค์การต่างประเทศ หรือนิติบุคคลต่างประเทศ ได้อนุมัติให้ทุนหรือให้อุปการะ หรือฝึกอบรมด้วยทุนเต็มสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้น แล้ว ให้มหาวิทยาลัยเสนอผู้มีอำนาจอนุญาตพิจารณา เมื่อได้รับอนุญาตแล้วพนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นจึงจะออกเดินทางไปต่างประเทศ หรืออยู่ศึกษาหรือฝึกอบรมต่อไปได้ แล้วให้มหาวิทยาลัยแจ้งรายชื่อผู้รับทุน พร้อมทั้งระยะเวลาให้ทุนและวันกำหนดเดินทางให้สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศทราบภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ผู้มีอำนาจอนุญาตส่งอนุญาต

ข้อ ๖๑ การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ด้วยทุนประเภท ๒ ให้หน่วยงานที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ประสงค์จะไปศึกษาหรือฝึกอบรมอยู่ในสังกัดดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ หรือที่มหาวิทยาลัย หรือ ก.พ.ด. กำหนดเพิ่มเติม โดยจัดส่งเอกสารดังต่อไปนี้แก่ผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาต

๖๑.๑ หนังสือตอบรับจากสถานศึกษา ซึ่งระบุชื่อพนักงานมหาวิทยาลัย ระดับการศึกษา และสาขาวิชาที่ตอบรับ รวมทั้งวันเปิดภาคเรียนหรือวันเริ่มศึกษา

๖๑.๒ หลักฐานการได้รับทุน ซึ่งระบุลักษณะทุน จำนวนทุน และระยะเวลาให้ทุน (ถ้ามี)

๖๑.๓ โครงการหรือแนวการศึกษาหรือฝึกอบรม พร้อมทั้งหนังสือตอบรับของสถานศึกษาหรือฝึกอบรม

๖๑.๔ บันทึกแสดงเหตุผลความจำเป็น และความต้องการให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศของหน่วยงานที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นอยู่ในสังกัด ตลอดจนแผนงานหรือโครงการที่จะให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นกลับมาปฏิบัติงานตามข้อ ๕๓

๖๑.๕ ผลการตรวจร่างกายจากคณะกรรมการแพทย์ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน หรือสถานพยาบาลของรัฐ ตามที่คณะกรรมการแพทย์ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนกำหนด

ข้อ ๖๒ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ จะเปลี่ยนแปลงกำหนดระยะเวลา สถานศึกษาหรือฝึกอบรม หรือแนวการศึกษาหรือฝึกอบรม ให้แตกต่างไปจากที่ได้รับอนุญาตไว้มิได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้มีอำนาจดังต่อไปนี้

๖๒.๑ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน หรือผู้ที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนมอบหมายสำหรับผู้ไปศึกษาหรือฝึกอบรม ด้วยทุนรัฐบาลไทย ตามที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน หรือผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนจัดการสอบแข่งขัน

๖๒.๒ ผู้มีอำนาจอนุญาต สำหรับผู้ไปศึกษาหรือฝึกอบรม ด้วยทุนประเภท ๑(ก) และทุนประเภท 1(ค) ยกเว้นกรณีตามข้อ ๖๒.๑

๖๒.๓ ผู้มีอำนาจอนุญาต และสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศ สำหรับผู้ไปศึกษาหรือฝึกอบรม ด้วยทุนประเภท ๑(ข)

ข้อ ๖๓ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ด้วยทุนใด ๆ หากประสงค์จะอยู่ศึกษาหรือฝึกอบรมต่อด้วยทุนประเภท ๒ ให้ยื่นคำขอพร้อมด้วยหลักฐานเกี่ยวกับผลการศึกษาหรือฝึกอบรมที่ผ่านมาแล้ว และคำชี้แจงเหตุผลความจำเป็นต่อหน่วยงานที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นอยู่ในสังกัดได้พิจารณาภายใน ๖๐ วัน ก่อนครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุญาตไว้เดิมแล้ว ให้หน่วยงานเสนอผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาตต่อไปตามลำดับ

สำหรับพนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ด้วยทุนประเภท ๑(ข) ต้องได้รับอนุญาตจากสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ระหว่างประเทศก่อน แล้วจึงดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้

ส่วนที่ ๔

การทำวิจัย ณ ต่างประเทศ

ข้อ ๖๔ การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปทำวิจัย ณ ต่างประเทศ หน่วยงานที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นอยู่ในสังกัดจะต้องพิจารณาถึงอัตราค่าจ้างที่มีอยู่ให้เพียงพอโดยไม่ให้เสียหายแก่ราชการหรือต้องตั้งอัตราค่าจ้างเพิ่ม

พนักงานมหาวิทยาลัยที่จะไปทำวิจัยจะต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

๖๔.๑ เป็นผู้ที่มิคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาโทหรือเทียบเท่า เว้นแต่การทำวิจัยซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

๖๔.๒ เป็นผู้ที่มิวันปฏิบัติงานเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยติดต่อกันมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑ ปี เว้นแต่กรณีมีความจำเป็นอย่างย้ง จะให้พนักงานมหาวิทยาลัยที่พ้นทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการแล้วไปทำวิจัย ณ ต่างประเทศก็ได้ ทั้งนี้โดยได้รับความเห็นชอบจากอธิการบดี

๖๔.๓ เป็นผู้ที่สามารถกลับมาปฏิบัติงานชดใช้ได้ครบก่อนอายุ ๖๐ ปี

๖๔.๔ เป็นผู้ที่หน่วยงานที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นอยู่ในสังกัดรับรองว่ามีประสบการณ์ในด้านการวิจัยหรืองานสอน หรือปฏิบัติงานรับผิดชอบในเรื่องที่จะทำการวิจัยมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี และมีความเหมาะสมในการทำวิจัย หรืออยู่ในระหว่างลาศึกษาในประเทศและไปทำวิจัย ณ ต่างประเทศ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษานั้น

ข้อ ๖๕ ให้หน่วยงานที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ประสงค์จะไปวิจัย ณ ต่างประเทศอยู่ในสังกัดจัดให้พนักงานมหาวิทยาลัยที่จะไปทำวิจัย ณ ต่างประเทศ ทำสัญญาไปวิจัย ณ ต่างประเทศ ตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยให้พนักงานมหาวิทยาลัยที่ไปวิจัย ณ ต่างประเทศ กลับมาปฏิบัติราชการชดใช้เป็นระยะเวลาสองเท่าของระยะเวลาที่ใช้ในการทำวิจัย ณ ต่างประเทศ

พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ที่ไม่ปฏิบัติงานตามสัญญาที่กำหนดในวรรคหนึ่ง ต้องชดใช้ทุน ค่าจ้างและเงินอื่นใดที่ได้รับระหว่างไปทำวิจัย และเงินที่ทางมหาวิทยาลัยจ่ายช่วยเหลือ กับให้ใช้เงินอีกเป็นจำนวนหนึ่งเท่าของจำนวนทุน ค่าจ้าง และเงินที่ทางมหาวิทยาลัยจ่ายช่วยเหลือดังกล่าวเป็นเบี้ยปรับแก่มหาวิทยาลัยอีกด้วย

ในกรณีที่ผู้ไปทำวิจัย กลับมาแล้วปฏิบัติงานไม่ครบกำหนดตามสัญญา ให้ลดเงินและเบี้ยปรับที่จะต้องชดใช้ลงตามส่วน

กรณีพนักงานมหาวิทยาลัยที่อยู่ในระหว่างปฏิบัติงานชดใช้ แต่ขอลาออกไปปฏิบัติงานที่หน่วยงานภาครัฐ โดยได้รับอนุมัติให้ผ่อนผันจากมหาวิทยาลัย ให้นับเวลาที่ไปปฏิบัติราชการดังกล่าวเป็นเวลารับราชการชดใช้ทุนต่อเนื่อง ให้หน่วยงานภาครัฐแห่งใหม่นั้นรับโอนทั้งสิทธิและหน้าที่ตามสัญญาที่กำหนดในวรรคหนึ่งด้วย

ข้อ ๖๖ การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปทำวิจัย ณ ต่างประเทศ ให้หน่วยงานที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ประสงค์จะไปทำวิจัยอยู่ในสังกัดดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ หรือตามที่มหาวิทยาลัย หรือ ก.พ.ศ. กำหนดเพิ่มเติม โดยจัดส่งเอกสารดังต่อไปนี้แก่ผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาต

๖๖.๑ หนังสือตอบรับจากสถานที่ทำวิจัย ซึ่งระบุชื่อพนักงานมหาวิทยาลัย และเรื่องที่ทำวิจัยรวมทั้งระยะเวลาที่ทำวิจัย หรือวันเริ่มวิจัย

๖๖.๒ หลักฐานการได้รับทุน ซึ่งระบุลักษณะทุน จำนวนทุน และระยะเวลาให้ทุน

๖๖.๓ โครงการพร้อมทั้งแผนปฏิบัติการวิจัยโดยสมบูรณ์ ซึ่งต้องแสดงกำหนดระยะเวลาและขั้นตอนการทำวิจัยโดยละเอียด

๖๖.๔ บันทึกของหน่วยงานที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นอยู่ในสังกัด ซึ่งแสดงเหตุผลความจำเป็นที่จะต้องให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปทำวิจัย ตลอดจนความสอดคล้องกับโครงการ แผนงาน ผลประโยชน์ที่จะได้รับ

ข้อ ๖๗ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ทำวิจัย ณ ต่างประเทศ ต้องปฏิบัติดังนี้

๖๗.๑ จะขยายกำหนดระยะเวลาหรือเปลี่ยนแปลงโครงการวิจัยจากที่ได้รับอนุญาตไว้มิได้ เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากผู้มีอำนาจอนุญาต ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยจะอนุญาตให้พนักงานมหาวิทยาลัยอยู่ทำวิจัย ณ ต่างประเทศได้ไม่เกิน ๑ ปีนับแต่วันที่เริ่มไปทำวิจัย ณ ต่างประเทศ

๖๗.๒ จะอยู่ศึกษา ฝึกอบรม หรือดูงานต่อมิได้

๖๗.๓ จะต้องรายงานความก้าวหน้าของการวิจัยทุก ๖ เดือน และส่งรายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์จำนวน ๒ ฉบับให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงอธิการบดีทราบ ภายใน ๔๕ วัน นับแต่วันสิ้นสุดโครงการวิจัย

๖๗.๔ การไปทำวิจัยที่ใช้ระยะเวลาไม่เกิน ๖๐ วัน ให้ถือเป็นการปฏิบัติราชการ

พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ไปทำวิจัย ณ ต่างประเทศ ด้วยทุนประเภท ๑(ข) เมื่อได้กลับเข้าปฏิบัติงานแล้ว ให้มหาวิทยาลัยรายงานให้สำนักงานความร่วมมือเพื่อพัฒนาระหว่างประเทศทราบด้วย โดยให้รายงานภายในกำหนด ๑๕ วันนับแต่วันกลับเข้าปฏิบัติงาน

ข้อ ๖๘ ให้นำความในข้อ ๕๕ และข้อ ๖๑ มาใช้บังคับกับการให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปทำวิจัย ณ ต่างประเทศโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๕

การดูงาน ณ ต่างประเทศ

ข้อ ๖๙ การดูงาน ณ ต่างประเทศ ให้กระทำได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

๖๙.๑ การให้พนักงานมหาวิทยาลัยดูงานโดยเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหรือฝึกอบรม หรือต่อจากการศึกษาหรือฝึกอบรมอันถือเป็นการศึกษาหรือฝึกอบรมด้วย ต้องดำเนินการตามที่กำหนดไว้สำหรับกรณีศึกษาหรือฝึกอบรม

๖๙.๒ การให้พนักงานมหาวิทยาลัยดูงานด้วยทุนประเภท ๑(ก) ทุนประเภท ๑(ค) หรือทุนประเภท ๒ ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตพิจารณาอนุญาต

๖๙.๓ การให้พนักงานมหาวิทยาลัยดูงานด้วยทุนประเภท ๑(ข) ให้มหาวิทยาลัยและสำนักงานความร่วมมือเพื่อพัฒนาระหว่างประเทศ ทำความตกลงกันก่อนแล้วดำเนินการเพื่อเสนอผู้มีอำนาจอนุญาตพิจารณาอนุญาต

๖๙.๔ การดูงานที่มีระยะเวลาไม่เกิน ๓๐ วันตามหลักสูตรหรือโครงการหรือแผนการดูงานในต่างประเทศ ไม่ต้องทำสัญญากลับมาปฏิบัติราชการด้วย

๖๙.๕ การดูงานที่มีระยะเวลาเกินกว่า ๓๐ วัน ให้ถือเป็นการฝึกอบรม โดยให้จัดทำสัญญาและอยู่ภายใต้การบังคับของข้อ ๕๕ และข้อ ๕๗ โดยอนุโลม

ข้อ ๗๐ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ไปดูงาน ณ ต่างประเทศจะเปลี่ยนแปลงกำหนดระยะเวลา สถานที่ หรือแนวการดูงานจากที่ได้รับอนุญาตไว้ได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากผู้มีอำนาจอนุญาตแล้ว แต่ถ้ามีความจำเป็น ต้องเปลี่ยนแปลงระยะเวลา สถานที่หรือแนวการดูงานโดยกะทันหัน ซึ่งไม่อาจรอการอนุญาตได้ให้รีบรายงานให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวทราบ พร้อมทั้งชี้แจงเหตุผลความจำเป็นด้วย ทั้งนี้ หากระยะเวลาในการดูงานครั้งก่อนรวมการขยายเวลาในครั้งนี้เกิน ๓๐ วัน ให้ดำเนินการขยายเวลาค้างนี้เป็น การฝึกอบรม

ข้อ ๗๑ การให้พนักงานมหาวิทยาลัยที่อยู่ระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการไปดูงาน ณ ต่างประเทศเกินกว่า ๑๕ วันจะกระทำมิได้

ส่วนที่ ๖ การกำกับ ดูแล

ข้อ ๗๒ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ทำวิจัย หรือดูงาน ณ ต่างประเทศ ต้องอยู่ในการกำกับ ดูแลของหน่วยงานที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นอยู่ในสังกัด

ข้อ ๗๓ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ทำวิจัย หรือดูงาน ณ ต่างประเทศ เมื่อครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุญาตหรือเสร็จจากการศึกษา ฝึกอบรม ทำวิจัย หรือดูงานก่อนครบกำหนดที่ได้รับอนุญาต ต้องรีบเดินทางกลับให้ถึงประเทศไทยและรายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานภายในระยะเวลาที่กำหนด ดังนี้

๗๓.๑ ภายในระยะเวลาไม่เกิน ๒๐ วัน สำหรับผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม หรือ ทำวิจัย เกิน ๑ ปี

๗๓.๒ ภายในระยะเวลาไม่เกิน ๑๐ วัน สำหรับผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม หรือ ทำวิจัยเกิน ๖ เดือน

๗๓.๓ ภายในระยะเวลาไม่เกิน ๕ วัน สำหรับผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม หรือทำ วิจัยไม่เกิน ๖ เดือน

๗๓.๔ ภายในระยะเวลาไม่เกิน ๒ วัน สำหรับผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ไปดูงาน

เมื่อได้รายงานตัวเข้าปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้รายงานผลการศึกษา ฝึกอบรม ทำ วิจัย หรือดูงานต่อผู้บังคับบัญชาโดยด่วนต่อไป

ข้อ ๗๔ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ทำวิจัย หรือดูงาน ณ ต่างประเทศ ด้วยทุนประเภท 1(ก) ให้มหาวิทยาลัยรายงานให้สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน หรือผู้ที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนมอบหมายทราบ และสำหรับทุนประเภท ๑(ข) ให้ มหาวิทยาลัยรายงานให้สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนากระทรวงมหาดไทย ทราบ ทั้งนี้ ภายในกำหนด ๑๕ วันนับแต่วันกลับเข้าปฏิบัติงาน

ข้อ ๗๕ พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ทำวิจัย หรือดูงาน ณ ต่างประเทศ ก่อนวันที่ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าพนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ทำวิจัย หรือดูงานตามหมวดนี้

หมวด ๑๒

การไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ

ข้อ ๗๖ หากพนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการผู้ประสงค์จะไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ ให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่ใช้บังคับแก่ข้าราชการโดยอนุโลม ทั้งนี้ พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการผู้นั้นต้องปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยติดต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่า ๖ ปี โดยไม่นับรวมระยะเวลาที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือไปทำวิจัยเข้าด้วย

หมวด ๑๓

การจ่ายค่าจ้างระหว่างลา

ข้อ ๗๗ ในปีหนึ่งพนักงานมหาวิทยาลัยมีสิทธิลาป่วยโดยได้รับค่าจ้างเท่าที่ป่วยจริง แต่ไม่เกิน ๖๐ วันทำการ แต่กรณีที่เจ็บป่วยซึ่งจำเป็นต้องพักรักษาตัวเป็นเวลานาน และอธิการบดีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเห็นสมควรจะให้จ่ายค่าจ้างต่อไปอีกก็ได้ แต่เมื่อรวมแล้วต้องไม่เกิน ๑๒๐ วันทำการ

กรณีที่ผู้ใดได้รับอันตราย หรือป่วยเจ็บ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุปฏิบัติงานตามหน้าที่ ให้ลาหยุดงานเพื่อพักรักษาตัวเกินกว่าเวลาที่กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่งได้โดยได้รับค่าจ้างระหว่างลา แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปี เว้นแต่เป็นกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นพิเศษ ให้อธิการบดีเป็นผู้พิจารณาอนุมัติให้ลาหยุดงานเพื่อพักรักษาตัวเกินกว่า 1 ปีได้ ทั้งนี้ ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๗๘ การคลอดบุตรของพนักงานมหาวิทยาลัย ให้ได้รับค่าจ้างระหว่างลาได้เป็นเวลา ๔๕ วัน และให้ได้รับเงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรจากกองทุนประกันสังคมอีก ๔๕ วัน

กรณีที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดถูกตัดสิทธิการได้รับเงินสงเคราะห์เนื่องจากการคลอดบุตรจากกองทุนประกันสังคม ให้มีสิทธิได้รับค่าจ้างระหว่างลาจากมหาวิทยาลัยในฐานะนายจ้าง ไม่เกิน ๙๐ วัน

ข้อ ๗๙ ให้พนักงานมหาวิทยาลัยลาปฏิบัติงานส่วนตัวโดยได้รับค่าจ้างในปีหนึ่งไม่เกิน ๔๕ วันทำการ แต่ในปีที่เริ่มเข้าทำงาน ให้ได้รับเงินเดือนระหว่างลาได้ไม่เกิน ๑๕ วันทำการ

ข้อ ๔๐ ให้พนักงานมหาวิทยาลัยที่ลาพักก่อนประจำปีได้รับค่าจ้างระหว่างลาไม่เกินระยะเวลาที่มีสิทธิในข้อ ๒๑ และ ข้อ ๒๒

ข้อ ๔๑ ตั้งแต่เริ่มเข้าทำงาน พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดยังไม่เคยลาอุปสมบทหรือยังไม่เคยลาไปประกอบพิธีฮัจย์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย หากประสงค์จะลาอุปสมบทหรือลาไปประกอบพิธีฮัจย์ แล้วแต่กรณี ให้ลาโดยได้รับค่าจ้างระหว่างลาเพียงครั้งเดียวได้ไม่เกิน ๑๒๐ วัน

ข้อ ๔๒ พนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งลาเข้ารับการเตรียมพลให้ได้รับค่าจ้างในระหว่างลาได้ แต่ถ้าพ้นระยะเวลาดังกล่าวแล้วไม่มารายงานตัวเพื่อเข้าปฏิบัติงานภายใน ๗ วัน ให้งดจ่ายค่าจ้างไว้จนถึงวันเข้าทำงาน เว้นแต่ในกรณีมีเหตุจำเป็นซึ่งอธิการบดีจะให้จ่ายค่าจ้างระหว่างนั้นต่อไปอีกก็ได้แต่ไม่เกิน ๑๕ วัน

ข้อ ๔๓ พนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษา ฝึกอบรม ทำวิจัยและดูงาน ให้ได้รับค่าจ้างระหว่างลาไม่เกิน ๔ ปี นับแต่วันไปศึกษา ฝึกอบรม ทำวิจัยและดูงาน จนถึงวันก่อนวันมารายงานตัวเพื่อเข้าปฏิบัติงาน

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจอนุญาตการลา เห็นสมควรให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม ทำวิจัยและดูงานเกิน ๔ ปี ก็ให้ได้รับค่าจ้างระหว่างลาได้ เมื่อรวมทั้งสิ้นจะต้องไม่เกิน ๖ ปี

ข้อ ๔๔ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศไม่ได้รับค่าจ้างระหว่างลา เว้นแต่อัตราเงินเดือนที่ได้รับจากองค์การระหว่างประเทศต่ำกว่าอัตราค่าจ้างของมหาวิทยาลัยที่ผู้นั้นได้รับอยู่ในขณะนั้น ให้ได้รับเงินสมทบจากมหาวิทยาลัย ซึ่งเมื่อรวมกันแล้วไม่เกินอัตราค่าจ้างที่พนักงานมหาวิทยาลัย ผู้นั้นได้รับอยู่ในขณะนั้น

ข้อ ๔๕ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ลาติดตามคู่สมรส ไม่ได้รับค่าจ้างระหว่างลา

ข้อ ๔๖ ในหมวดนี้

"เงินประจำตำแหน่ง" หมายความว่า เงินประจำตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง

ข้อ ๔๗ ในปีหนึ่ง พนักงานมหาวิทยาลัย จะมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งระหว่างลาได้ ต้องเข้าตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

๔๗.๑ ลาป่วย ไม่เกิน หกสิบวันทำการ

๔๗.๒ ลาเนื่องจากคลอดบุตร ไม่เกินเก้าสิบวัน

๔๗.๓ ลากิจส่วนตัว ไม่เกินสี่สิบห้าวันทำการ แต่ในปีที่เริ่มเข้าทำงานให้จ่ายเงินประจำตำแหน่งระหว่างลาได้ไม่เกินสิบห้าวันทำการ

- ๘๗.๔ ลาพักก่อนประจำปี ไม่เกินระยะเวลาที่มีสิทธิตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๐ และข้อ ๒๑
- ๘๗.๕ ลาอุปสมบท หรือลาไปประกอบพิธีฮัจย์ ณ เมืองเมกกะ แล้วแต่กรณี ไม่เกินหกสิบวัน
- ๘๗.๖ ลาไปเข้ารับการเตรียมพล ไม่เกินหกสิบวัน
- ๘๗.๗ ลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือทำวิจัย ไม่เกินหกสิบวัน
- ๘๗.๘ ลาไปปฏิบัติงานในองค์กรระหว่างประเทศ ไม่ให้จ่ายเงินประจำตำแหน่งในระหว่าง
- ลา
- ๘๗.๙ ลาติดตามคู่สมรส ไม่ให้จ่ายเงินประจำตำแหน่งระหว่างลา

ประกาศ ณ วันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๙

(ศาสตราจารย์ ดร.สุพล นิธิไกรพนธ์)
อธิการบดี

ภาคผนวก 1

ผู้มีอำนาจอนุญาต และอำนาจอนุญาตการลาของพนักงานมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ผู้มีอำนาจอนุญาต	ผู้ลา	ประเภทการลา								
		วันอนุญาตครั้งหนึ่ง ไม่เกิน		ลาคลอดบุตร	ลาพักผ่อน	ลาอุปสมบท หรือ ลาไปประกอบพิธีฮัจญ์	ลาเข้ารับการเตรียมพล	ลาศึกษา / ฝึกอบรมฯ	ลาไปปฏิบัติงานใน องค์การระหว่าง	ลาติดตามคู่สมรส
		ลาป่วย	ลากิจส่วนตัว							
อธิการบดี	พนักงาน มหาวิทยาลัย ทุกตำแหน่ง ในสังกัด	ตามที่ เห็น สมควร	ตามที่ เห็น สมควร	X	X	X	X	X	X	X
คณบดี หรือ ผู้อำนวยการกอง / เลขานุการคณะ หรือหัวหน้าหน่วย งานที่มีฐานะ เทียบเท่า	พนักงาน มหาวิทยาลัย ทุกตำแหน่ง ในสังกัด	60	30	X	X	-	-	-	-	-
หัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าหน่วย งานที่มีฐานะ เทียบเท่า	พนักงาน มหาวิทยาลัย ทุกตำแหน่ง ในสังกัด	40	20	X	X	-	-	-	-	-
หัวหน้างาน	พนักงาน มหาวิทยาลัย ทุกตำแหน่ง ในสังกัด	30	15	-	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ X หมายถึง มีอำนาจอนุญาตการลาประเภทนั้น

มติสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 3/2555 วันที่ 19 มีนาคม 2555

ระเบียบมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ว่าด้วยทุนศึกษาต่อระดับปริญญาเอก พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยทุนศึกษาต่อระดับ
ปริญญาเอก

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ.
๒๕๓๑ สภามหาวิทยาลัยจึงตราระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ชื่อระเบียบ

ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยทุนศึกษาต่อระดับปริญญาเอก
พ.ศ.๒๕๕๕”

ข้อ ๒ เวลาเริ่มใช้บังคับ

ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ การยกเลิกระเบียบเดิม

ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยทุนไปศึกษาต่อระดับปริญญา โท - เอก
พ.ศ. ๒๕๔๑

(๒) ระเบียบมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยทุนไปศึกษาต่อระดับปริญญา โท - เอก
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

(๓) ระเบียบมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยทุนไปศึกษาต่อระดับปริญญา โท - เอก
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

(๔) ระเบียบมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยทุนไปศึกษาต่อระดับปริญญา โท - เอก
(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒

(๕) ระเบียบมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยทุนไปศึกษาต่อระดับปริญญา โท - เอก
(ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๓

- ๒ -

ข้อ ๔ บทนิยาม

ในระเบียบนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

“คณะ” หมายความว่า วิทยาลัย สถาบัน สำนัก หรือหน่วยงานที่มีฐานะเทียบเท่า ซึ่งมีภารกิจหลักในการจัดการเรียนการสอน

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาให้ทุนการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก

“อาจารย์” หมายความว่า คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย

“ทุนการศึกษา” หมายความว่า ทุนการศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก

ข้อ ๕ ลักษณะการให้ทุนการศึกษา

การศึกษาที่จะขอรับทุนตามระเบียบนี้ ต้องมีลักษณะต่อไปนี้

- (๑) เป็นการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกภายในประเทศ หรือต่างประเทศ เว้นแต่หลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาโทก่อน จึงจะสามารถเข้าศึกษาในระดับปริญญาเอกได้
- (๒) เป็นการศึกษาสาขาวิชาตามความต้องการของมหาวิทยาลัย โดยจะศึกษาเน้นหนักทางใดของสาขาวิชา ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะ
- (๓) เป็นหลักสูตรและสถาบันการศึกษาที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนรับรอง และผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

ข้อ ๖ หลักเกณฑ์การกำหนดจำนวนทุนการศึกษา

ให้มหาวิทยาลัยกำหนดจำนวนทุนการศึกษาในแต่ละปีสำหรับอาจารย์ โดยคำนึงถึงการสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการ ความขาดแคลนอาจารย์ในแต่ละสาขาวิชา และเหตุผลความจำเป็นอื่น โดยอาจจัดสรรทุนการศึกษาด้วยการสอบคัดเลือกเป็นส่วนกลาง หรือจัดสรรให้แก่คณะใดคณะหนึ่งเป็นการเฉพาะก็ได้

ข้อ ๗ องค์ประกอบของคณะกรรมการ

ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการพิจารณาทุนศึกษาต่อระดับปริญญาเอก” ซึ่งอธิการบดีแต่งตั้ง ประกอบด้วย รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ ประธานสภาอาจารย์หรือผู้แทนเป็นกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอีก ๑๐ คนที่อธิการบดีแต่งตั้งซึ่งประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิสายสังคมศาสตร์ สายมนุษยศาสตร์ สายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสายวิทยาศาสตร์สุขภาพ โดยมีวาระคราวละ ๒ ปี

ข้อ ๘ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

ให้คณะกรรมการมีหน้าที่ดังนี้

- ๑ -

- (๑) พิจารณาเสนอความคิดเห็น แนวทางการจัดสรรทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัย
- (๒) พิจารณากำหนดหลักเกณฑ์การคัดเลือกผู้สมควรได้รับทุนการศึกษา
- (๓) พิจารณาคัดเลือกผู้สมควรได้รับทุนการศึกษา
- (๔) พิจารณาความเหมาะสมของหลักสูตรและสถาบันการศึกษาของผู้สมควรได้รับทุนการศึกษา และหรือผู้รับทุนการศึกษา ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรตามข้อ ๑๖
- (๕) พิจารณากำหนดค่าใช้จ่าย และระยะเวลาการศึกษาของผู้สมควรได้รับทุนการศึกษา และหรือผู้รับทุนการศึกษา
- (๖) พิจารณาข้อกำหนดหรือเงื่อนไขของสัญญาการรับทุนการศึกษาและสัญญาค้ำประกันตามระเบียบนี้
- (๗) พิจารณาคำร้องต่าง ๆ ของผู้รับทุนการศึกษา
- (๘) พิจารณากำหนดแนวทางปฏิบัติงานเพื่อบังคับการให้เป็นไปตามระเบียบนี้
- (๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดีมอบหมาย
- ข้อ ๕ งบประมาณการคัดเลือกผู้สมควรได้รับทุนการศึกษา
- การดำเนินการเกี่ยวกับการพิจารณาและตัดสินใจคัดเลือกผู้สมควรได้รับทุนการศึกษา ให้กระทำได้ดังต่อไปนี้
- (๑) ในการจัดสอบคัดเลือกเป็นส่วนกลาง ให้มหาวิทยาลัยประกาศรับสมัครเป็นการทั่วไป โดยให้อาจารย์ผู้สนใจสมัครผ่านคณะและให้คณะรวบรวมรายชื่อผู้สมัคร โดยจัดลำดับตามความต้องการของคณะ เสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาคัดเลือกต่อไป
- ผลการพิจารณาคัดเลือกของคณะกรรมการให้ถือเป็นที่สุด และให้มหาวิทยาลัยประกาศรายชื่อผู้สมควรได้รับทุนการศึกษาและรายชื่อสำรอง (ถ้ามี)
- (๒) ในกรณีที่มีมหาวิทยาลัยจัดสรรทุนการศึกษาแต่อาจารย์ประจำศูนย์การศึกษาใดเป็นการเฉพาะ ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกชั้นชุดหนึ่ง โดยมีรองอธิการบดีผู้ดูแลและบริหารศูนย์การศึกษาที่ได้รับการจัดสรรทุนนั้นเป็นประธาน เพื่อพิจารณาคัดเลือกผู้มีความสมบัติเหมาะสมตามระเบียบนี้ และเสนอรายชื่อผู้ผ่านการคัดเลือกให้ได้รับทุนการศึกษาต่อมหาวิทยาลัยต่อไป
- ข้อ ๑๐ คุณสมบัติของผู้มีสิทธิได้รับทุนการศึกษา
- ผู้มีสิทธิได้รับการคัดเลือกเพื่อรับทุนการศึกษา ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้
- (๑) มีอายุไม่เกิน ๔๐ ปี สำหรับผู้ที่ขอรับทุนการศึกษาระดับปริญญาเอก ณ ต่างประเทศ และอายุไม่เกิน ๔๕ ปี สำหรับผู้ที่ขอรับทุนการศึกษาระดับปริญญาเอกในประเทศนับถึงวันสิ้นปีงบประมาณ
- (๒) มีความรู้ภาษาต่างประเทศตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด สำหรับผู้ที่มิฉะนั้น

- ๔ -

ภาษาต่างประเทศไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดแต่มหาวิทยาลัยในต่างประเทศตอบรับเข้าศึกษาอย่างเป็นทางการแล้ว โดยไม่มีเงื่อนไขให้เรียนภาษาต่างประเทศเพิ่มเติม มหาวิทยาลัยอาจพิจารณาให้มีสิทธิสมัครขอรับทุนได้

- (๓) มีความสามารถทางการศึกษา และมีความใฝ่ใจทางวิชาการ
- (๔) มีความประพฤติดี มีความเอาใจใส่ในการศึกษา และการอุทิศเวลาให้แก่งานในหน้าที่
- (๕) เป็นผู้ที่มีร่างกายและจิตใจสมบูรณ์
- (๖) ไม่มีข้อผูกพันการขาดใช้ทุนกับบุคคลหรือหน่วยงานอื่น
- (๗) ต้องเป็นผู้ที่ไม่อยู่ในระหว่างถูกตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัย หรือถูกฟ้องร้องคดีอาญา ในกรณีที่มีผลที่ได้รับจัดสรรทุนการศึกษาเป็นการเฉพาะ ตามข้อ ๕ (๒) อาจกำหนด

คุณสมบัติผู้สมควรได้รับทุนการศึกษาเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งได้

ข้อ ๑๑ การให้ทุนกับอาจารย์หรือบุคคลอื่นที่กำลังศึกษาอยู่แล้ว

ในกรณีที่มีเหตุผลจำเป็น คณะอาจพิจารณาคัดเลือกอาจารย์หรือบุคคลอื่นใดที่มีคุณสมบัติ ตามข้อ ๑๐ ที่กำลังศึกษาอยู่เสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาให้เป็นผู้รับทุนการศึกษาตามระเบียบนี้ได้

ข้อ ๑๒ การสมัครเข้าศึกษาในสถาบันการศึกษาภายหลังได้รับทุนการศึกษา

ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกให้ได้รับทุนการศึกษา จะต้องติดต่อสมัครเข้าสถาบันการศึกษาด้วยตนเอง โดยหลักสูตรและสถาบันการศึกษาที่สมัครจะต้องเป็นไปตามข้อ ๕ (๓)

ข้อ ๑๓ ผลของการไม่เข้าศึกษาในสถาบันการศึกษา

หากผู้รับทุนการศึกษาไม่สามารถจัดหาสถาบันการศึกษาที่จะไปศึกษาต่อภายในเวลา ๑ ปี ๖ เดือน นับถัดจากวันประกาศรายชื่อผู้รับทุนการศึกษามาข้อ ๑๒ หรือไม่สามารถไปศึกษาต่อได้ภายในเวลา ๖ เดือน นับถัดจากวันที่ได้รับการตอบรับให้เข้าศึกษาต่อจากสถาบันการศึกษา ให้ถือว่าผู้รับทุนการศึกษานั้นสละสิทธิรับทุนการศึกษา และให้มหาวิทยาลัยจัดสรรทุนการศึกษาให้แก่ผู้รับทุนการศึกษาสารองรายชื่อถัดไป

ข้อ ๑๔ การทำสัญญาฉบับมหาวิทยาลัย

ผู้รับทุนการศึกษาจะต้องทำสัญญากับมหาวิทยาลัย โดยมีผู้กำกับความแบบและวิธีการที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๕ ระยะเวลาการให้ทุนการศึกษา

ระยะเวลาการให้ทุนการศึกษามีดังนี้

- (๑) การให้ทุนการศึกษา กำหนดให้คราวละ ไม่เกิน ๑ ปี
- (๒) ทุนการศึกษาระดับปริญญาเอก มีกำหนดเวลารวมทั้งสิ้นไม่เกิน ๕ ปี
- (๓) ในกรณีที่มีเหตุผลพิเศษซึ่งจะต้องใช้เวลาศึกษามากกว่าที่กำหนดในข้อ ๑๕ (๒)

- ๕ -

อธิการบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอาจพิจารณาอนุมัติให้ทุนการศึกษาต่อไปอีกได้

(๔) มหาวิทยาลัยอาจยุติการให้ทุนการศึกษาเมื่อใดก็ได้ถ้าผลการศึกษาของผู้รับทุนการศึกษาไม่เป็นที่น่าพอใจ หรือผู้รับทุนการศึกษาไม่ปฏิบัติตามระเบียบและหลักปฏิบัติที่มหาวิทยาลัยกำหนด หรือมิได้รับการต่อสัญญาจ้าง

ข้อ ๑๖ การเปลี่ยนแปลงโครงการหรือหลักสูตรการศึกษา

ผู้รับทุนการศึกษาจะต้องศึกษาตาม โครงการและหลักสูตร และสถาบันการศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ทุนการศึกษา การเปลี่ยนแปลงโครงการหรือหลักสูตรหรือสถาบันการศึกษา อาจกระทำได้เฉพาะกรณีที่เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยหรือคณะต้นสังกัด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการแล้วเท่านั้น

ข้อ ๑๗ การรายงานผลการศึกษา

ผู้รับทุนการศึกษาจะต้องรายงานผลการศึกษาทุกสิ้นภาคการศึกษา และเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว ต้องรายงานผลการศึกษา พร้อมส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ จำนวน ๑ ชุด ต่อมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๘ ข้อปฏิบัติระหว่างได้รับทุนการศึกษา

ในระหว่างการศึกษาผู้รับทุนการศึกษาจะต้องตั้งใจศึกษาให้สำเร็จตามหลักสูตรโดยเร็ว และจะต้องปฏิบัติตามระเบียบนี้ หรือระเบียบข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง สัญญาการรับทุนการศึกษา รวมทั้งข้อปฏิบัติอันใดอันเกี่ยวกับการศึกษาโดยการรับทุนการศึกษาดังระเบียบนี้ ทั้งที่ประกาศใช้แล้วในขณะรับทุนการศึกษาและที่จะประกาศใช้ในอนาคต

ข้อ ๑๙ ข้อปฏิบัติภายหลังการสิ้นสุดการศึกษา

เมื่อครบกำหนดระยะเวลาศึกษาโดยการรับทุนการศึกษาไม่ว่าจะสำเร็จการศึกษาหรือไม่หรือมหาวิทยาลัยได้ตั้งให้รับทุนการศึกษาหรือถูกเรียกตัวกลับ ผู้รับทุนการศึกษาจะต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) ต้องรายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ในมหาวิทยาลัยทันที

(๒) ต้องปฏิบัติหน้าที่ในมหาวิทยาลัยโดยมีระยะเวลาไม่น้อยกว่าสองเท่าของระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

ข้อ ๒๐ การชดใช้เงินกรณีผิดสัญญา

ในกรณีที่ผู้รับทุนการศึกษาไม่ปฏิบัติตามข้อ ๑๙ หรือไม่กลับมาปฏิบัติหน้าที่ในมหาวิทยาลัยไม่ว่าจะด้วยเหตุใด ๆ ผู้รับทุนการศึกษาและผู้ค้ำประกันต้องชดใช้เงินแก่มหาวิทยาลัยดังนี้

(๑) ผู้รับทุนการศึกษาและผู้ค้ำประกัน ต้องชดใช้เงินแก่มหาวิทยาลัยเป็นจำนวนสองเท่าของเงินเดือน เงินเพิ่ม และเงินอื่นใดที่มหาวิทยาลัยหรือทางราชการได้จ่ายไปตลอดระยะเวลาที่ศึกษา

(๒) ผู้รับทุนการศึกษาและผู้ค้ำประกันต้องชดใช้เงินแก่มหาวิทยาลัยเป็นจำนวนสองเท่าของเงินทุนที่ใช้จ่ายไปตลอดระยะเวลาการศึกษา

- ๖ -

ในกรณีที่ผู้รับทุนการศึกษากลับมารับราชการ แต่ไม่ครบกำหนดตามสัญญา ให้ลดเงินที่จะต้องชดใช้ลงตามส่วนตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ผู้รับทุนการศึกษาและผู้ค้าประกันจะต้องชำระเงินตามความในวรรคแรกเมื่อได้รับแจ้งเป็นหนังสือให้ชำระเงินจากมหาวิทยาลัย มิเช่นนั้นผู้รับทุนการศึกษาจะต้องชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี ของจำนวนเงินค้างชำระจนกว่าจะชำระเงินครบถ้วน

ข้อ ๒๑ การคัดเลือกบุคคลอื่นเป็นผู้สมควร ได้รับทุนการศึกษา

ในกรณีที่จำเป็นและเพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัย ถ้าไม่อาจจะคัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับทุนการศึกษาจากอาจารย์หรือข้าราชการของมหาวิทยาลัยได้ มหาวิทยาลัยอาจพิจารณาคัดเลือกบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยที่มีคุณสมบัติตามข้อ ๑๐ เป็นผู้สมควร ได้รับทุนก็ได้ โดยคณะกรรมการพิจารณาให้ความเห็นชอบเป็นกรณีไป

ข้อ ๒๒ ผู้รักษาการตามระเบียบ

ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ข้อ ๒๓ บทเฉพาะกาล

ผู้ใดได้รับอนุมัติให้ได้รับทุนการศึกษาต่อระดับปริญญาเอกก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ และยังคงศึกษาอยู่ในระหว่างที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้การปฏิบัติเกี่ยวกับทุนการศึกษาและความผูกพันที่ผู้นั้นมีต่อมหาวิทยาลัยเป็นไปตามระเบียบมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยทุนศึกษาต่อระดับปริญญาโท-เอก พ.ศ. ๒๕๔๑ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมทุกประการ

ประกาศ ณ วันที่ ๖๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

(ศาสตราจารย์ นรมิตี เศรษฐบุตร)

นายกสภามหาวิทยาลัย

สัญญาเลขที่

สัญญาอนุญาตให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรมหรือปฏิบัติการวิจัย ณ ต่างประเทศ

สัญญาฉบับนี้ทำขึ้น ณ ตำบล/แขวง
 อำเภอ/เขต จังหวัด เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ.
 ระหว่างกรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กระทรวงศึกษาธิการ โดย
 ตำแหน่ง..... ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า "ผู้รับสัญญา" ฝ่ายหนึ่ง กับ
 นาย/นาง/นางสาว ชื่อสกุล
 เกิดเมื่อวันที่ เดือน พ.ศ. อายุ ปี รัชการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย
 ชั้น บาท ตำแหน่ง สังกัด
 กอง กรม กระทรวง
 อยู่บ้านเลขที่ ซอย ถนน ตำบล/แขวง
 อำเภอ/เขต จังหวัด ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า
 "ผู้ให้สัญญา" อีกฝ่ายหนึ่ง

โดยที่ผู้ให้สัญญาเป็นผู้ได้รับอนุญาตจากผู้รับสัญญาให้ไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการ
 วิจัย ณ ต่างประเทศ ด้วยทุนประเภท ตามระเบียบมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วย
 การบริหารบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2549

คู่สัญญาได้ตกลงกันมีข้อความดังต่อไปนี้
 ข้อ 1 ผู้รับสัญญานุญาตให้ผู้ให้สัญญาไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย ณ ต่างประเทศ
 ระดับ สาขาวิชา ณ ประเทศ
 มีกำหนด ปี นับตั้งแต่วันที่ เดือน พ.ศ. จนถึงวันที่
 เดือน พ.ศ.

ในกรณีที่ผู้รับสัญญาอนุญาตให้ผู้ให้สัญญาขยายระยะเวลาการศึกษา ฝึกอบรม หรือ
 ปฏิบัติการวิจัย ณ ต่างประเทศ หลังจากครบกำหนดการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ผู้ให้สัญญาตกลงที่จะทำ
 สัญญากับผู้รับสัญญาขึ้นใหม่ เพื่อให้ครอบคลุมระยะเวลาที่ได้รับอนุมัติให้ขยายเวลาการศึกษา ฝึกอบรม หรือ
 ปฏิบัติการวิจัย ณ ต่างประเทศ แต่หากไม่ได้มีการจัดทำสัญญาขึ้นใหม่ ไม่ว่าด้วยเหตุใดก็ตาม ให้ถือว่า
 สัญญาฉบับนี้มีผลครอบคลุมระยะเวลาที่ได้รับอนุมัติให้ขยายดังกล่าวด้วย

/ข้อ 2...

- 2 -

ข้อ 2 ในระหว่างเวลาที่ผู้ให้สัญญาได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย ผู้ให้สัญญาจะต้องรักษาวินัยและประพฤติปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับหรือคำสั่งทางราชการของผู้รับสัญญาและของสถานศึกษาหรือสถาบันที่ผู้ให้สัญญาศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย ตลอดจนกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งอื่นๆ ที่เกี่ยวกับพนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย และเกี่ยวกับการจ่ายเงินเดือนระหว่างลาไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย ทั้งที่ได้ออกใช้บังคับอยู่แล้วในวันทำสัญญานี้และที่จะออกใช้บังคับต่อไปโดยเคร่งครัด และให้ถือว่ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งดังกล่าวนี้เป็นส่วนหนึ่งของสัญญาฉบับนี้

ผู้ให้สัญญาจะต้องไม่ประพฤติตนในทางเป็นปฏิปักษ์ต่อการศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย และตั้งใจศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัยด้วยความวิริยะอุตสาหะเพื่อให้สำเร็จการศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัยโดยเร็ว

ข้อ 3 ในกรณีที่ผู้ให้สัญญาประพฤติผิดสัญญาดังกล่าวในข้อ 2 หรือในกรณีที่ผู้รับสัญญาพิจารณาเห็นว่าผู้ให้สัญญาไม่อาจสำเร็จการศึกษา ฝึกอบรม หรือเสร็จสิ้นการปฏิบัติการวิจัย ได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดตามข้อ 1 หรือการศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย ของผู้ให้สัญญาต้องยุติลงด้วยประการใด ๆ หรือผู้รับสัญญาไม่อนุญาตให้ผู้ให้สัญญาศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย ไม่ว่างกรณีใด ๆ หรือมีความจำเป็นต้องเรียกผู้ให้สัญญากลับมาปฏิบัติงานในหน้าที่ราชการ ผู้รับสัญญามีสิทธิเพิกถอนการอนุญาตตามสัญญานี้ได้ทันที และมีสิทธิระงับซึ่งทุนและหรือเงินเดือนรวมทั้งเงินที่ทางราชการจ่ายช่วยเหลือหรือเงินเพิ่มอื่นใด และผู้ให้สัญญาจะต้องปฏิบัติดังนี้

3.1 รายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติราชการเป็นหนังสือต่อผู้รับสัญญาหรือผู้บังคับบัญชาชั้นต้น ของผู้ให้สัญญาทันที

3.2 เข้าปฏิบัติราชการในกรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กระทรวง ศึกษาธิการ หรือกระทรวง ทบวงกรมอื่นตามที่ผู้รับสัญญาและส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้องเห็นสมควรทันทีเป็นระยะเวลาเท่ากับระยะเวลาที่ศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย ณ ต่างประเทศ

3.3 ในกรณีที่ผู้ให้สัญญาเคยได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย หรือมีพันธะผูกพันที่จะต้องปฏิบัติราชการชดใช้ตามสัญญาอื่น และยังปฏิบัติราชการชดใช้ไม่ครบระยะเวลาตามสัญญานั้น การปฏิบัติราชการชดใช้ตามสัญญานี้ให้เริ่มต้นนับตั้งแต่วันที่ปฏิบัติราชการชดใช้ครบกำหนดเวลาตามสัญญาเดิมแล้ว

ความเสียหายใด ๆ อันเนื่องมาจากการที่ผู้ให้สัญญาไม่ปฏิบัติตามข้อ 3.1, 3.2 และ 3.3 ผู้ให้สัญญายินยอมรับผิดชอบใช้ทั้งสิ้น

/ข้อ 4...

- 3 -

ข้อ 4 เมื่อผู้ให้สัญญาเสร็จหรือสำเร็จการศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย ทั้งนี้ไม่ว่าจะเสร็จหรือสำเร็จการศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัยภายในระยะเวลาตามข้อ 1 หรือไม่ ผู้ให้สัญญาจะต้องกลับมาปฏิบัติราชการในกรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กระทรวง ศึกษาธิการ หรือในกระทรวง ทบวง กรมอื่นตามที่ผู้รับสัญญาและส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้องเห็นสมควรในทันที เป็นระยะเวลาเท่ากับระยะเวลาที่ให้การศึกษ ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย ณ ต่างประเทศ

ในกรณีที่ผู้ให้สัญญาเคยได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย หรือมีพันธะผูกพันที่จะต้องปฏิบัติราชการชดใช้ตามสัญญาอื่น และยังปฏิบัติราชการชดใช้ไม่ครบระยะเวลาตามสัญญานั้น การปฏิบัติราชการชดใช้ตามสัญญานี้ให้เริ่มต้นนับตั้งแต่วันที่ปฏิบัติราชการชดใช้ครบกำหนดเวลาตามสัญญาเดิม

ข้อ 5 ในกรณีที่ผู้ให้สัญญาผิดสัญญาในข้อ 3.2 หรือข้อ 4 หรือผู้ให้สัญญาไม่กลับมาปฏิบัติราชการไม่ว่าด้วยเหตุใด ผู้ให้สัญญาจะต้องชดใช้เงินแก่ทางราชการ

5.1 กรณีผู้ให้สัญญาไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย ด้วยทุนประเภท 1 (ก) หรือทุนประเภท 1 (ค) ผู้ให้สัญญาจะต้องชดใช้ทุน เงินเดือน และเงินที่ทางราชการจ่ายช่วยเหลือในระหว่างศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย คืนให้แก่ผู้รับสัญญา นอกจากนี้ ผู้ให้สัญญาจะต้องชดใช้เงินอีกจำนวนหนึ่งเท่าของจำนวนทุน เงินเดือน และเงินที่ทางราชการจ่ายช่วยเหลือดังกล่าวให้เป็นเบี้ยปรับแก่ทางราชการอีกด้วย

5.2 กรณีผู้ให้สัญญาศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย ด้วยทุนประเภท 1 (ข) ผู้ให้สัญญาจะต้องชดใช้เงินเดือน และเงินที่ทางราชการจ่ายช่วยเหลือในระหว่างศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย คืนให้แก่ผู้รับสัญญา นอกจากนี้ผู้ให้สัญญาจะต้องชดใช้เงินอีกจำนวนหนึ่งเท่าของจำนวนเงินเดือน และเงินที่ทางราชการจ่ายช่วยเหลือดังกล่าวให้เป็นเบี้ยปรับแก่ทางราชการอีกด้วย

สำหรับส่วนที่เป็นเงินทุนที่ได้รับให้ชดใช้เป็นเบี้ยปรับรายเดือนตามจำนวนที่กระทรวงการคลังและสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศกำหนดขึ้น โดยใช้ฐานอัตราค่าใช้จ่ายที่สำนักงาน ก.พ. กำหนดสำหรับไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย ณ ต่างประเทศเป็นเกณฑ์

5.3 กรณีผู้ให้สัญญาไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย ด้วยทุนประเภท 2 ผู้ให้สัญญาจะต้องชดใช้เงินเดือน และเงินที่ทางราชการจ่ายช่วยเหลือในระหว่างศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย คืนให้แก่ผู้รับสัญญา นอกจากนี้ผู้ให้สัญญาจะต้องชดใช้เงินอีกจำนวนหนึ่งเท่าของจำนวนเงินเดือน และเงินที่ทางราชการจ่ายช่วยเหลือดังกล่าวให้เป็นเบี้ยปรับแก่ทางราชการอีกด้วย

ในกรณีที่...

- 4 -

ในกรณีที่ผู้ให้สัญญากลับเข้าปฏิบัติราชการบ้าง แต่ไม่ครบระยะเวลาดังกล่าว ในข้อ 3.2 หรือข้อ 4 เงินที่จะชดใช้คืนและเบี้ยปรับตามวรรคหนึ่งข้างต้นจะลดลงตามส่วนของระยะเวลาที่ผู้ให้สัญญากลับเข้าปฏิบัติราชการ

ข้อ 6 เงินที่จะชดใช้คืนและเบี้ยปรับตามข้อ 5 ผู้ให้สัญญาจะต้องชำระให้แก่ผู้รับสัญญา จนครบถ้วนภายในกำหนดระยะเวลา 30 (สามสิบ) วัน นับแต่วันได้รับแจ้งจากผู้รับสัญญา หากผู้ให้สัญญาไม่ชำระภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวหรือชำระไม่ครบถ้วน ทั้งนี้โดยความยินยอมของผู้รับสัญญา หรือไม่ก็ตาม ผู้ให้สัญญาจะต้องชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของจำนวนเงินที่ยังมิได้ชำระ นับแต่วันครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าวจนกว่าจะชำระครบถ้วน

ข้อ 7 ในกรณีที่ผู้ให้สัญญาไม่สามารถกลับเข้าปฏิบัติราชการหรือกลับเข้าปฏิบัติราชการ ไม่ครบกำหนดระยะเวลาตามข้อ 3.2 หรือข้อ 4 เพราะถึงแก่ความตาย หรือเกษียณอายุราชการ ผู้ให้สัญญา ไม่ต้องรับผิดชอบตามความในข้อ 5 วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี

ในระหว่างระยะเวลาที่ผู้ให้สัญญาได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการ วิจัย หรือในระหว่างระยะเวลาที่ผู้ให้สัญญากลับเข้าปฏิบัติราชการตามข้อ 3.2 หรือข้อ 4 ถ้าผู้ให้สัญญา ประพฤติผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกลงโทษไล่ออก หรือปลดออกจากราชการ ผู้ให้สัญญาจะต้องชดใช้เงิน และเบี้ยปรับให้แก่ผู้รับสัญญาเป็นจำนวนเงินทั้งหมดหรือลดลงตามส่วนเช่นเดียวกับข้อ 5 ทั้งนี้ เว้นแต่ผู้รับ สัญญาและกระทรวงการคลังพิจารณาเห็นว่าไม่เหมาะสมสมควรที่ผู้ให้สัญญาไม่ต้องรับผิดชอบเพราะถูกทาง ราชการไล่ออกหรือปลดออก

ในกรณีที่ผู้ให้สัญญาไม่สามารถกลับเข้าปฏิบัติราชการหรือกลับเข้าปฏิบัติราชการ ไม่ครบกำหนดระยะเวลาตามข้อ 3.2 หรือข้อ 4 เพราะถูกสั่งให้ออกจากราชการหรือลาออกเนื่องจากเจ็บป่วย ทุพพลภาพเป็นคนที่ความสามารถ เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ ผู้ให้สัญญาไม่ต้อง รับผิดชอบตามความในข้อ 5 วรรคหนึ่ง หรือวรรคสองแล้วแต่กรณี แต่ทั้งนี้ถ้าผู้ให้สัญญาไปทำงานอื่นในระหว่าง ระยะเวลา 2 (สอง) ปี นับแต่วันที่ผู้ให้สัญญาจะต้องกลับเข้าปฏิบัติราชการหรือวันที่ผู้ให้สัญญาได้ออก จากราชการหรือลาออกด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้ให้สัญญายังคงต้องรับผิดชอบชดใช้เงินและเบี้ยปรับ ตามข้อ 5 วรรคหนึ่ง หรือวรรคสองแล้วแต่กรณี

ข้อ 8 ในกรณีที่ผู้ให้สัญญามีพันธะต้องชำระเงินให้แก่ผู้รับสัญญาตามสัญญานี้ ผู้ให้สัญญา ยอมให้ผู้รับสัญญาหักเงินบำเหน็จบำนาญ และ/หรือเงินอื่นใดที่ผู้ให้สัญญาจะพึงได้รับจากทางราชการเพื่อ ชดใช้เงินที่ผู้ให้สัญญาต้องรับผิดชอบตามสัญญานี้ได้ ทั้งนี้ หากครบกำหนดระยะเวลาชำระหนี้ตามที่ระบุไว้ ในข้อ 6 แล้ว แต่ทางราชการยังมีคำสั่งจ่ายเงินบำเหน็จ บำนาญและ/หรือเงินอื่นใดดังกล่าวให้แก่ผู้ให้สัญญา

/ผู้ให้สัญญา...

ผู้ให้สัญญาจะต้องรับผิดชอบใช้ในส่วนของดอกเบี้ยผิดนัดที่เกิดขึ้นในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี จนกว่าจะถึงวันที่ทางราชการเบิกหักส่งเงินดังกล่าวชดใช้หนี้

ข้อ 9 ในวันทำสัญญานี้ ผู้ให้สัญญาได้จัดให้
ทำสัญญาค้ำประกันการปฏิบัติและความรับผิดชอบต่อสัญญาของผู้ให้สัญญาด้วยแล้ว

ในกรณีผู้ค้ำประกันถึงแก่ความตายหรือถูกศาลมีคำสั่งให้พิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดหรือมีคำพิพากษาให้ล้มละลาย หรือผู้รับสัญญาเห็นสมควรให้ผู้ให้สัญญาเปลี่ยนผู้ค้ำประกัน ผู้ให้สัญญาจะต้องจัดให้มีผู้ค้ำประกันรายใหม่มาทำสัญญาค้ำประกันแทน ภายในกำหนด 30 (สามสิบ) วัน นับแต่วันที่ผู้ค้ำประกันเดิมถึงแก่ความตาย หรือถูกศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด หรือมีคำพิพากษาให้ล้มละลายหรือวันที่ผู้ให้สัญญาได้รับแจ้งจากผู้รับสัญญาให้เปลี่ยนผู้ค้ำประกันแล้วแต่กรณี ถ้าผู้ให้สัญญาไม่สามารถจัดให้มีผู้ค้ำประกันรายใหม่มาทำสัญญาค้ำประกันแทนภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ผู้รับสัญญามีสิทธิเพิกถอนการอนุญาตตามสัญญานี้ได้ เว้นแต่ผู้รับสัญญาตรวจสอบแล้วเห็นว่า ผู้ให้สัญญาเป็นผู้มีศักยภาพสูงยิ่งในการศึกษา จะอนุมัติให้ผู้ให้สัญญาศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย โดยไม่มีผู้ค้ำประกันก็ได้

สัญญานี้ทำขึ้นสองฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน คู่สัญญาได้อ่านเข้าใจข้อความในสัญญานี้โดยละเอียดตลอดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน และคู่สัญญาต่างยึดถือไว้ฝ่ายละฉบับ

ลงชื่อ ผู้ให้สัญญา
(.....)

ลงชื่อ ผู้รับสัญญา
(.....)

ลงชื่อ พยาน
(.....)

ลงชื่อ พยาน
(.....)

ข้าพเจ้า คู่สมรสหรือผู้ปกครองของ
ยินยอมให้ ทำสัญญาฉบับนี้ได้

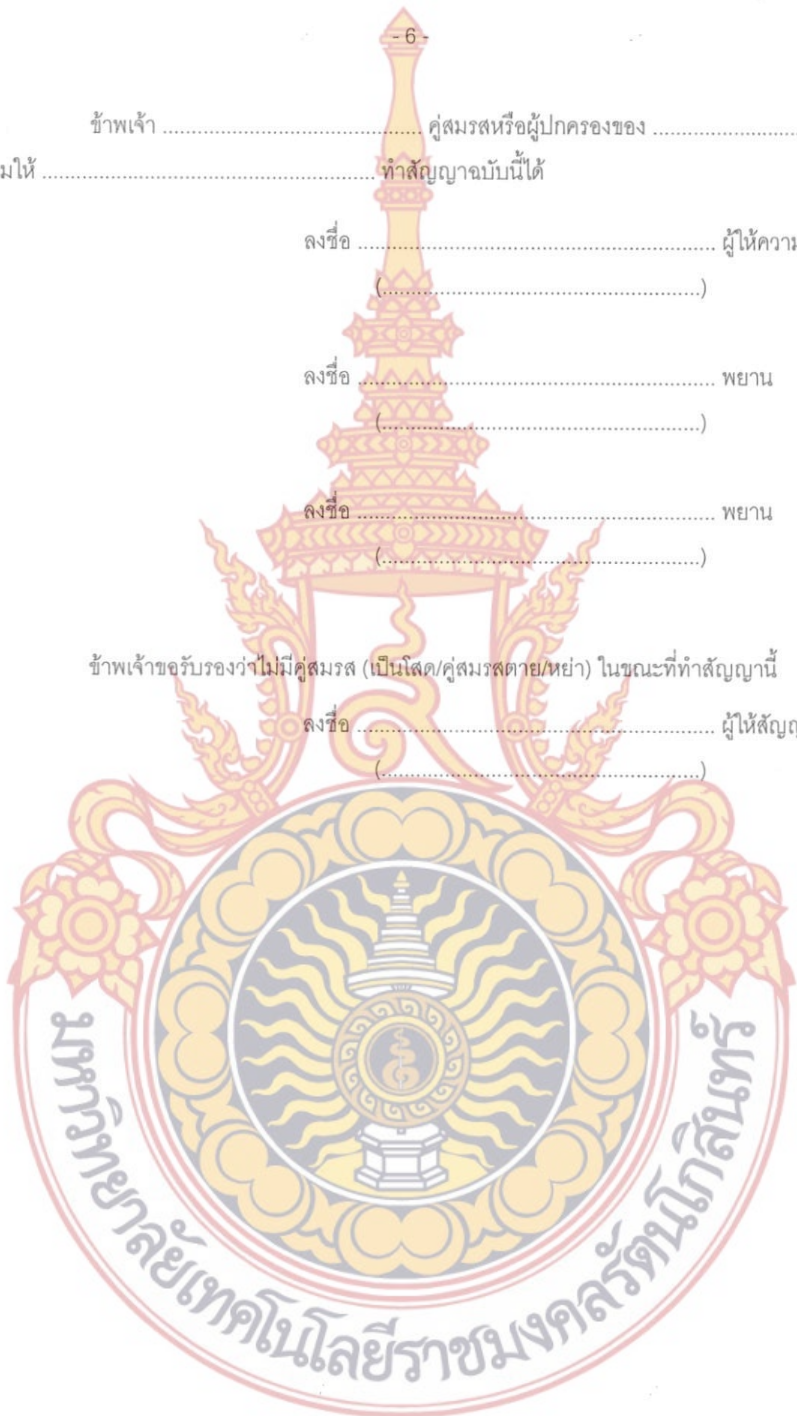
ลงชื่อ ผู้ให้ความยินยอม
(.....)

ลงชื่อ พยาน
(.....)

ลงชื่อ พยาน
(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าไม่มีคู่สมรส (เป็นโสด/คู่สมรสตาย/หย่า) ในขณะที่ทำสัญญานี้

ลงชื่อ ผู้ให้สัญญา
(.....)

สัญญาเลขที่/.....

สัญญาค้ำประกัน

ทำที่

วันที่ เดือน พ.ศ.

ตามที่ ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า "ผู้ให้สัญญา"
ได้รับอนุญาตจาก มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า "ผู้รับสัญญา" ให้ไปศึกษา ฝึกอบรม
ปฏิบัติการวิจัย ณ ประเทศ ตามสัญญาเลขที่ ลงวันที่
ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า "สัญญาอนุญาต" นั้น

ข้าพเจ้า ผู้ค้ำประกัน

อายุ ปี อาชีพ ตำแหน่ง สังกัด

อยู่บ้านเลขที่ ซอย ถนน

ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด

คู่สมรสชื่อ เกี่ยวพันกับผู้ให้สัญญา โดยเป็น

ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า "ผู้ค้ำประกัน" ตกลงทำสัญญาค้ำประกันนี้ไว้แก่ผู้รับสัญญา ดังมีข้อความต่อไปนี้

ข้อ 1 ผู้ค้ำประกันตกลงผูกพันตนเข้าค้ำประกันผู้ให้สัญญาต่อผู้รับสัญญาโดยตกลงร่วม
รับผิดชอบในฐานะเป็นลูกหนี้ร่วมกับผู้ให้สัญญา กล่าวคือ ถ้าผู้ให้สัญญาปฏิบัติผิดสัญญาอนุญาตไม่ว่าข้อหนึ่ง
ข้อใดด้วยประการใด ๆ ผู้ค้ำประกันยินยอมชำระหนี้ตามข้อผูกพันที่ระบุไว้ในสัญญาอนุญาตดังกล่าวนั้น
ทั้งสิ้นทุกประการให้แก่ผู้รับสัญญาทันที โดยผู้รับสัญญามีเจ้าต้องเรียกร้องให้ผู้ให้สัญญาชำระหนี้ก่อน และ
ผู้ค้ำประกันจะรับผิดชอบตามสัญญานี้ตลอดไปจนกว่าจะมีการชำระหนี้พร้อมดอกเบี้ยและค่าเสียหาย
(ถ้าหากมี) ครบเต็มจำนวน

ในกรณีที่ผู้ให้สัญญาได้รับอนุญาตจากผู้รับสัญญาให้ขยายเวลาการศึกษา ฝึกอบรม
หรือปฏิบัติการวิจัย ต่อด้วยทุนหรือเงินอื่นใดก็ตาม แม้การขอขยายเวลาต่อนั้นจะเป็นการเปลี่ยนแปลง
สาขาวิชา ระดับการศึกษา หรือสถานศึกษาไปจากเดิมและแม้ว่าการขยายเวลาดังกล่าว ผู้รับสัญญา
จะได้แจ้งหรือมิได้แจ้งให้ผู้ค้ำประกันทราบก็ตาม ให้ถือว่าผู้ค้ำประกันตกลงรับเป็นผู้ค้ำประกันผู้ให้สัญญา
ต่อไปอีกตลอดระยะเวลาที่ผู้ให้สัญญาได้ขยายเวลาอยู่ศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัยต่อดังกล่าวด้วย

/ข้อ 2 ...

- 2 -

ข้อ 2 ในกรณีที่ผู้รับสัญญาผ่อนเวลาหรือผ่อนจำนวนเงินในการชำระหนี้ตามสัญญาอนุญาตให้แก่ผู้ให้สัญญา โดยจะได้แจ้งหรือมิได้แจ้งให้ผู้ค้ำประกันทราบก็ตาม ให้ถือว่าผู้ค้ำประกันได้ตกลงยินยอมในการผ่อนเวลา หรือผ่อนจำนวนเงินในการชำระหนี้ด้วยทุกครั้ง และผู้ค้ำประกันตกลงมิให้ถือเอาการผ่อนเวลาหรือผ่อนจำนวนเงินในการชำระหนี้ดังกล่าว เป็นเหตุปลดเปลื้องความรับผิดชอบของผู้ค้ำประกันและจะรับผิดชอบในฐานะผู้ค้ำประกันตามสัญญาที่ตลอดไปจนกว่าจะมีการชำระหนี้พร้อมดอกเบี้ยและค่าเสียหาย (ถ้าหากมี) ครบเต็มจำนวน

ข้อ 3 ผู้ค้ำประกันจะไม่เพิกถอนการค้ำประกันตลอดระยะเวลาที่ผู้ให้สัญญาต้องรับผิดชอบต่อผู้ตามเงื่อนไขในสัญญาอนุญาต

สัญญานี้ทำขึ้น สอง ฉบับ มีข้อความตรงกัน ผู้ค้ำประกันได้อ่านและเข้าใจข้อความในสัญญานี้ฉบับนี้โดยละเอียดตลอดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน และคู่สัญญาต่าง ยึดถือไว้ฝ่ายละฉบับ

ลงชื่อ ผู้ค้ำประกัน

(.....)

ลงชื่อ คู่สมรสผู้ให้ความยินยอม

(.....)

ลงชื่อ พยาน

(.....)

ลงชื่อ พยาน

(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าไม่มีคู่สมรส (เป็นโสด/คู่สมรสตาย/หย่า) ในขณะที่ทำสัญญานี้

ลงชื่อ ผู้ค้ำประกัน

(.....)

ปิดอากร แสดมปี 1 บาท	ติดรูปถ่าย ขนาด 1 นิ้ว
----------------------------	------------------------------

สัญญาการรับทุนมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เพื่อศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกในประเทศ / ในต่างประเทศ
ประจำปีการศึกษา

สัญญาเลขที่.....

สัญญาฉบับนี้ทำขึ้น ณ.....ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....เมื่อวันที่.....เดือน.....
พ.ศ.....ระหว่าง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดย.....
ตำแหน่ง.....ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “ผู้รับสัญญา” ฝ่ายหนึ่ง กับ
นาย/นาง/นางสาว.....เกิดเมื่อวันที่.....เดือน.....
พ.ศ.....อายุ.....ปี ตำแหน่ง.....สังกัดหน่วยงาน.....
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คู่สมรสชื่อ นาย/นาง/นางสาว.....
อยู่บ้านเลขที่.....ซอย.....
ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
จังหวัด.....ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า
“ผู้ให้สัญญา” อีกหนึ่งฝ่าย

โดยที่ผู้ให้สัญญาเป็นผู้ได้รับอนุญาตจากผู้รับสัญญาให้ไปศึกษาต่อระดับปริญญาเอกในประเทศ / ในต่าง
ประเทศด้วยเงินทุนการศึกษาของผู้รับสัญญาตามระเบียบมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยทุนศึกษาต่อระดับ
ปริญญาเอก พ.ศ. 2555

คู่สัญญาได้ตกลงกันมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ผู้รับสัญญาอนุญาตให้ผู้ให้สัญญาไปศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกในประเทศ / ในต่างประเทศ โดย
ใช้เวลาราชการเต็มเวลา สาขาวิชา.....ณ มหาวิทยาลัย.....
ประเทศ.....นับตั้งแต่วันที่.....
เดือน.....พ.ศ.....จนถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ในกรณีที่ผู้รับสัญญาอนุญาตให้ผู้ให้สัญญาขยายระยะเวลาศึกษาหลังจากครบกำหนดการอนุญาต
ตามวรรคหนึ่ง ผู้ให้สัญญาตกลงที่จะทำสัญญากับผู้รับสัญญาขึ้นใหม่เพื่อใช้ครอบคลุมระยะเวลาที่ได้รับอนุญาต
ให้ขยายเวลาการศึกษาต่อ แต่หากไม่ได้รับการจัดทำสัญญาขึ้นใหม่ ไม่ว่าจะด้วยเหตุใดก็ตาม ให้ถือว่าสัญญาฉบับนี้มี
ผลครอบคลุมระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้ขยายดังกล่าวด้วย

ผู้ให้สัญญาจะต้องศึกษาตามโครงการ หลักสูตรและสถาบันการศึกษาที่ได้รับอนุญาตการให้เงินทุน
การศึกษาจากผู้รับสัญญา การเปลี่ยนแปลงโครงการหรือหลักสูตรหรือสถาบันการศึกษาอาจกระทำได้เฉพาะ
กรณีที่เป็นประโยชน์ต่อผู้รับสัญญาหรือหน่วยงานต้นสังกัดของผู้ให้สัญญาและได้รับความเห็นชอบจากผู้รับ
สัญญาแล้วเท่านั้น

ข้อ 2 ในระหว่างการลาศึกษาตามสัญญาข้อ 1 ผู้ให้สัญญาจะต้องรักษาวินัยและประพฤติปฏิบัติตามระเบียบมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ว่าด้วยทุนศึกษาต่อระดับปริญญาเอก พ.ศ. 2555 ตลอดจนกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศและคำสั่งอื่น ๆ ของผู้รับสัญญา สถานศึกษาหรือสถาบันที่ผู้ให้สัญญาไปศึกษาและของทางราชการอันเกี่ยวกับการศึกษา การลาไปศึกษา การให้เงินทุนการศึกษาและการจ่ายเงินเดือน เงินเพิ่ม หรือเงินอื่นใด ทั้งที่ได้ออกใช้บังคับอยู่แล้วในวันทำสัญญานี้และที่จะออกใช้บังคับต่อไป โดยเคร่งครัด และให้ถือว่ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศและคำสั่งดังกล่าวนี้เป็นส่วนหนึ่งของสัญญาฉบับนี้

ผู้ให้สัญญาจะต้องไม่ประพฤติตนในทางเป็นปฏิปักษ์ต่อการศึกษา และจะตั้งใจศึกษาด้วยความวิริยะอุตสาหะเพื่อให้สำเร็จการศึกษาโดยเร็ว หากผู้ให้สัญญาจะยุติ หรือเลิกการศึกษาไม่ว่ากรณีใด ๆ จะต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้รับสัญญาก่อน

ข้อ 3 ในระหว่างการลาศึกษาตามสัญญาข้อ 1 ผู้ให้สัญญาอาจได้รับทุนสนับสนุนจากหน่วยงานอื่นก็ได้ แต่ทุนนั้นต้องไม่มีผลผูกพันให้ผู้ให้สัญญาต้องไปปฏิบัติงานหรือทำงานชดใช้ทุนในหน่วยงานราชการอื่น หรือสถาบันเอกชนอื่น หรือบุคคลอื่นใดในระหว่างที่ได้รับเงินทุนการศึกษา หรือปฏิบัติงานชดใช้ทุนตามสัญญาฉบับนี้

ข้อ 4 ในกรณีที่ผู้ให้สัญญาประพฤติผิดสัญญาข้อ 2 หรือข้อ 3 หรือผู้รับสัญญาพิจารณาเห็นว่าผู้ให้สัญญาไม่อาจสำเร็จการศึกษาได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดตามสัญญาข้อ 1 หรือการลาศึกษาของผู้ให้สัญญาต้องยุติลงด้วยประการใด ๆ หรือผู้รับสัญญาไม่อนุญาตให้ผู้ให้สัญญาลาศึกษาไม่ว่ากรณีใด ๆ หรือมีความจำเป็นต้องเรียกผู้ให้สัญญากลับมาปฏิบัติราชการ ผู้รับสัญญามีสิทธิเพิกถอนการอนุญาตตามสัญญานี้ได้ทันที และมีสิทธิระงับซึ่งเงินทุนการศึกษาและ/หรือเงินเดือน เงินเพิ่ม เงินอื่นใดที่ทางราชการจ่ายให้ และผู้ให้สัญญาจะต้องรายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติราชการเป็นหนังสือต่อผู้รับสัญญาหรือผู้บังคับบัญชาชั้นต้นของผู้ให้สัญญาทันทีและกลับเข้าปฏิบัติราชการในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยทันทีเช่นเดียวกันเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสองเท่าของระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

ข้อ 5 เมื่อผู้ให้สัญญาสำเร็จการศึกษา ทั้งนี้ ไม่ว่าจะสำเร็จการศึกษายภายในระยะเวลาตามสัญญาข้อ 1 หรือไม่ก็ตาม ผู้ให้สัญญาจะต้องกลับเข้าปฏิบัติราชการในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ทันทีเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสองเท่าของระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

ข้อ 6 ในกรณีที่ผู้ให้สัญญาเคยได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา สึกอบรม หรือปฏิบัติภารกิจ หรือมีพันธะผูกพันที่จะต้องปฏิบัติราชการชดใช้ตามสัญญาอื่น และยังปฏิบัติราชการชดใช้ไม่ครบเวลาตามสัญญานั้น การปฏิบัติราชการชดใช้ตามสัญญานี้ให้เริ่มต้นนับถึจากวันที่ปฏิบัติราชการชดใช้ครบกำหนดเวลาตามสัญญาอื่นนั้นแล้ว ความเสียหายใด ๆ อันเกิดขึ้นจากผู้ให้สัญญาไม่ปฏิบัติตามสัญญา ผู้ให้สัญญายินยอมรับผิดชอบชดใช้ทั้งสิ้น

ข้อ 7 ในกรณีที่ผู้ให้สัญญาผิดสัญญาข้อ 4 หรือข้อ 5 หรือผู้ให้สัญญาไม่กลับมาปฏิบัติราชการไม่ว่าด้วยเหตุใด ผู้ให้สัญญาต้องชดใช้เงินแก่ผู้รับสัญญาเป็นจำนวนสองเท่าของเงินทุนการศึกษา เงินเดือน เงินเพิ่ม และเงินอื่นใดที่ผู้รับสัญญาหรือทางราชการได้จ่ายไปตลอดระยะเวลาที่ศึกษา

หากผู้ให้สัญญาได้ปฏิบัติตามราชการชดใช้แล้วบางส่วน การชดใช้เงินตามวรรคหนึ่งให้ลดลงตามส่วน
แห่งระยะเวลาที่ได้ปฏิบัติตามราชการชดใช้ไปแล้วดังกล่าว

ข้อ 8 เงินที่จะต้องชดใช้ตามสัญญาข้อ 7 ผู้ให้สัญญาจะต้องชำระให้แก่ผู้รับสัญญาจนครบถ้วนภายใน
กำหนดระยะเวลา 30 (สามสิบ) วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากผู้รับสัญญา มิฉะนั้น ผู้ให้สัญญาจะต้องชำระดอกเบี้ย
ในอัตราร้อยละ 15 ต่อปีของจำนวนเงินที่ยังมิได้ชำระ นับตั้งแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าวจนถึง
วันที่ผู้ให้สัญญาได้ชำระจนครบถ้วน

ข้อ 9 ผู้ให้สัญญาจะต้องรายงานผลการศึกษาทุกสิ้นภาคการศึกษา และจัดส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์
จำนวน 1 ชุดเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วแก่ผู้รับสัญญาด้วย

ข้อ 10 ผู้ให้สัญญาไม่ต้องรับผิดชอบตามสัญญาข้อ 7 ในกรณีดังต่อไปนี้

10.1 ผู้ให้สัญญาเสียชีวิต เกษียณอายุราชการ ในกรณีปกติ ทูพพลภาพ ตกเป็นผู้ไร้ความสามารถ
หรือจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ หรือผู้ให้สัญญา ไม่อาจปฏิบัติตามราชการชดใช้ทุนด้วยเหตุสุดวิสัยที่มีใช้ความคิด
ของผู้ให้สัญญา หรือเจ็บป่วยร้ายแรง โดยมีคำรับรองจากแพทย์มายืนยัน

10.2 ผู้รับสัญญาได้พิจารณาแล้วเห็นว่าเหตุอันสมควรที่ผู้ให้สัญญาจะไม่ต้องรับผิดชอบ

ถ้าผู้ให้สัญญาไปทำงานอื่นในระหว่างระยะเวลา 2 (สอง) ปี นับแต่วันที่ผู้รับสัญญาเห็นว่าผู้ให้
สัญญาไม่ต้องรับผิดชอบตามวรรคหนึ่ง ผู้ให้สัญญายังคงต้องรับผิดชอบตามสัญญาข้อ 7 ต่อไป

ข้อ 11 ในกรณีที่ผู้ให้สัญญามีพันธะต้องชำระเงินแก่ผู้รับสัญญาตามสัญญานับนี้ ผู้ให้สัญญาขอให้ผู้รับ
สัญญาหักเงินบำนาญบำนาญ และ/หรือเงินอื่นใดที่ผู้ให้สัญญาจะพึงได้รับจากทางราชการเพื่อชดใช้เงินที่ผู้ให้
สัญญาต้องรับผิดชอบตามสัญญานับนี้ได้

ข้อ 12 ในวันที่ทำสัญญานับนี้ ผู้ให้สัญญาได้จัดให้.....

ทำสัญญาค้ำประกันการปฏิบัติและความรับผิดชอบตามสัญญานับนี้ของผู้ให้สัญญาด้วยแล้ว

ในกรณีที่ผู้ค้ำประกันถึงแก่ความตายหรือถูกศาลมีคำสั่งให้พิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดหรือมีคำพิพากษาให้
ล้มละลาย หรือผู้รับสัญญาเห็นสมควรให้ผู้ให้สัญญาเปลี่ยนผู้ค้ำประกัน ผู้ให้สัญญาจะต้องจัดให้มีผู้ค้ำประกัน
รายใหม่มาทำสัญญาค้ำประกันแทนภายในกำหนด 30 (สามสิบ) วัน นับแต่วันที่ผู้ค้ำประกันเดิมถึงแก่ความตาย
หรือถูกศาลมีคำสั่งให้พิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด หรือมีคำพิพากษาให้ล้มละลายหรือวันที่ผู้ให้สัญญาได้รับแจ้งจากผู้
รับสัญญาให้เปลี่ยนผู้ค้ำประกันแล้วแต่กรณี ถ้าผู้ให้สัญญาไม่สามารถจัดให้มีผู้ค้ำประกันรายใหม่มาทำสัญญา
ค้ำประกันแทนภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ผู้รับสัญญาไม่มีสิทธิเพิกถอนการอนุญาตตามสัญญานับนี้ได้ เว้นแต่
ผู้รับสัญญาตรวจสอบแล้วเห็นว่า ผู้ให้สัญญาเป็นผู้มีศักยภาพสูงยิ่งในการศึกษาและจะให้ผู้ให้สัญญาลาศึกษา
โดยไม่มีผู้ค้ำประกันก็ได้

สัญญาที่ทำขึ้นสองฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน คู่สัญญาได้อ่านเข้าใจข้อความในสัญญานี้โดยละเอียด
ตลอดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน และคู่สัญญาต่างยึดถือไว้ฝ่ายละฉบับ

ลงชื่อ ผู้ให้สัญญา
(.....)

ลงชื่อ ผู้รับสัญญา
(.....)

ลงชื่อ พยาน
(.....)

ลงชื่อ พยาน
(.....)

ข้าพเจ้า คู่สมรสหรือผู้ปกครองของ
.....ยินยอมให้
ทำสัญญาลงฉบับนี้ได้

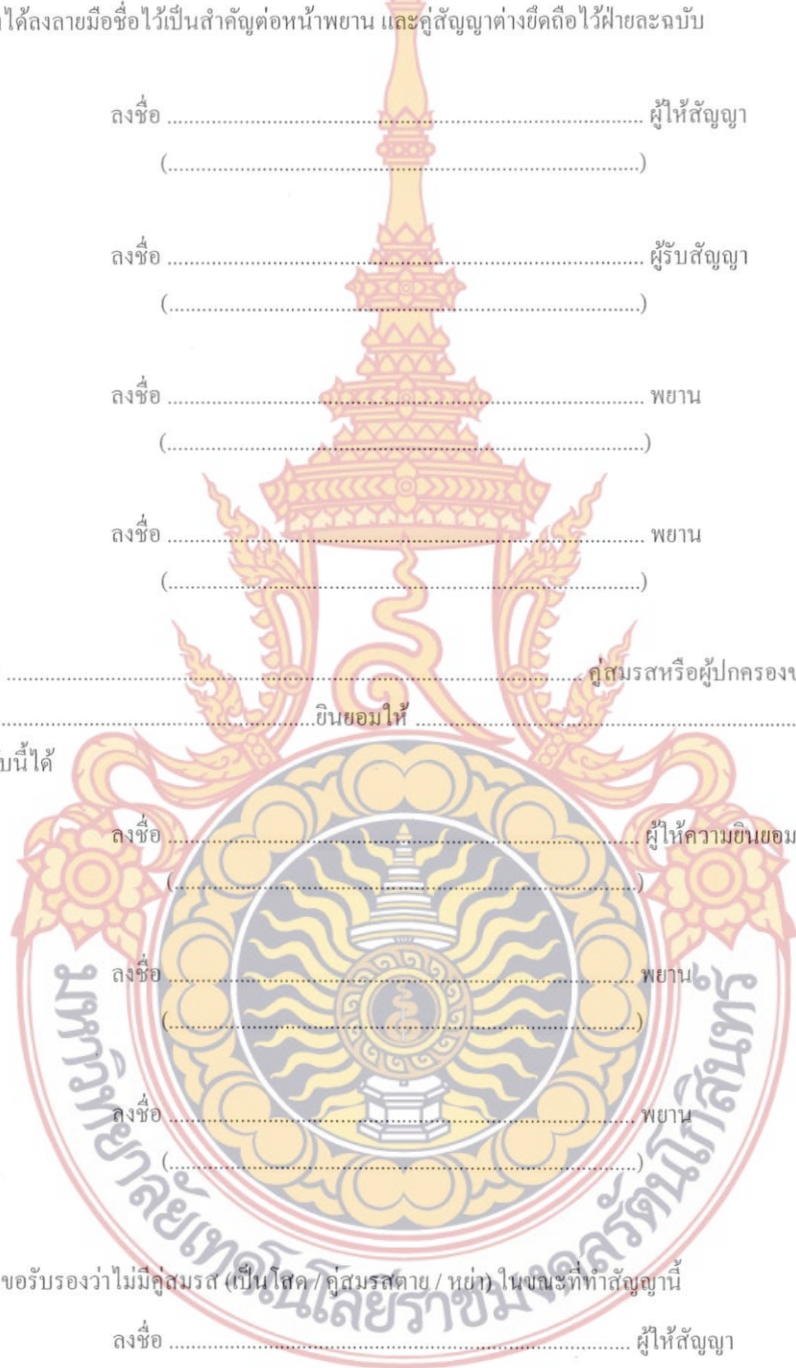
ลงชื่อ ผู้ให้ความยินยอม
(.....)

ลงชื่อ พยาน
(.....)

ลงชื่อ พยาน
(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าไม่มีคู่สมรส (เป็นโสด / คู่สมรสตาย / หย่า) ในขณะที่ทำสัญญานี้

ลงชื่อ ผู้ให้สัญญา
(.....)

ระเบียบคณะกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ว่าด้วย หลักเกณฑ์การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ และดูงาน
พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เห็นสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติ
การวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ และดูงานเป็นไปโดยเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความใน ข้อ ๖ ข้อ ๗ (๔) และข้อ ๓๓ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลธัญบุรี ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบกับ
มติคณะกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในการประชุม
ครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ว่าด้วย หลักเกณฑ์การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัยหรือ
งานสร้างสรรค์ และดูงาน พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบ ประกาศ คำสั่ง หรือมติของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลสำหรับ
พนักงานมหาวิทยาลัย หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัด หรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้
ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

“ก.บ.ม.” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลธัญบุรี

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลธัญบุรี ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

“ก.พ.” หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน

“หัวหน้าหน่วยงาน” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งคุณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน
ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

“ศึกษา” หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้ด้วยการเรียน หรือการวิจัยตามหลักสูตรของ
สถาบันการศึกษาหรือสถาบันวิชาชีพทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อให้ได้มาซึ่งปริญญาที่ ก.พ.รับรอง หรือ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ และหมายรวมถึงการฝึกอบรมภาษา และการรับคำแนะนำก่อนเข้าศึกษา และการ
ฝึกอบรมหรือการดูงานที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหรือภายหลังสำเร็จจากการศึกษานั้นด้วย

- ๒ -

“ฝึกอบรม” หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญหรือประสบการณ์ด้วยการเรียนตามหลักสูตรของการฝึกอบรม การสัมมนาอบรมเชิงปฏิบัติการ การฝึกงาน หรือการดำเนินงานตามโครงการแลกเปลี่ยนกับต่างประเทศ ทั้งนี้ โดยมีได้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้มาซึ่งปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพที่ ก.พ. รับรอง และหมายรวมถึงการฝึกฝนภาษาและการรับคำแนะนำก่อนเข้าฝึกอบรม หรือการดูงานที่เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรม หรือต่อจากการฝึกอบรมนั้นด้วย

“ปฏิบัติการวิจัย” หมายความว่า การทำงานวิจัยเพื่อนำผลที่ได้รับมาใช้ประโยชน์ของส่วนราชการโดยตรง ซึ่งไม่รวมถึงการวิจัยตามลักษณะของการศึกษาหรือฝึกอบรม โดยต้องอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้วิจัยจะต้องเป็นนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยที่เป็นประโยชน์ และได้ตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับนานาชาติแล้ว อย่างน้อยสองผลงาน

(๒) เป็นการวิจัยที่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล โครงการหรือแผนงานที่ส่วนราชการดำเนินงานอยู่หรือเตรียมที่จะดำเนินงาน และหัวข้อวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของแผนงานวิจัยของส่วนราชการนั้น ๆ ซึ่งกำหนดผู้รับผิดชอบและมีงบประมาณรองรับชัดเจนหรือการเตรียมที่จะดำเนินการจะต้องมีแผนงานรองรับที่ชัดเจน ที่จะให้ข้าราชการกลับมาดำเนินการวิจัยต่อไป และหัวข้อวิจัยเป็นประโยชน์ต่อประเทศไทยโดยตรง

(๓) เป็นการปฏิบัติการวิจัยที่หัวข้อการวิจัยอยู่ในโครงการความร่วมมือระหว่างรัฐบาลไทยหรือส่วนราชการ กับรัฐบาลต่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศ องค์การต่างประเทศ หรือนิติบุคคลต่างประเทศ โดยเป็นการปฏิบัติการวิจัยซึ่งเจ้าของทุนให้แก่ส่วนราชการโดยตรง

(๔) ค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติการวิจัยและค่าครองชีพสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัย ที่ได้รับอนุมัติให้ไปปฏิบัติการวิจัย ณ ต่างประเทศ ตลอดจนค่าพาหนะเดินทางไปกลับ จะต้องไม่เบิกจ่ายจากเงินงบประมาณและจะต้องไม่เป็นไปในลักษณะว่าจ้าง

(๕) เป็นการปฏิบัติการวิจัยตามโครงการและแผนปฏิบัติงานที่ได้รับความเห็นชอบจากส่วนราชการเจ้าสังกัดแล้ว

“งานสร้างสรรค์” หมายความว่า การนำเสนอผลงานทางวิชาการ ที่มีการศึกษา ค้นคว้า หรือผลงานสร้างสรรค์ซึ่งเป็นการแสดงออกทางศิลปะหรือดนตรีที่มีลักษณะโดดเด่นเฉพาะตัวอันเป็นที่ยอมรับ และหมายรวมถึงการประชุมเชิงปฏิบัติการทั้งในประเทศและต่างประเทศด้วย

“ดูงาน” หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้หรือประสบการณ์ ด้วยการสังเกตการณ์และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทั้งในประเทศและต่างประเทศ

“ทุน” หมายความว่า เงินค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย งานสร้างสรรค์ หรือดูงาน และเพื่อการครองชีพระหว่างศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย งานสร้างสรรค์ หรือดูงาน และหมายรวมถึงเงินค่าพาหนะเดินทางเพื่อการนี้ด้วย แต่ไม่รวมถึงเงินที่ได้รับเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

“ทุนประเภท ๑” หมายความว่า

(ก) ทุนที่ส่วนราชการเป็นผู้ให้ ไม่ว่าจะทุนนั้นจะจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายหรือจากเงินอื่นใดของทางราชการ

(ข) ทุนที่รัฐบาลต่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศ องค์การต่างประเทศ หรือนิติบุคคลต่างประเทศ มอบให้แก่รัฐบาลไทย เพื่อส่งพนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย งานสร้างสรรค์ และดูงาน ณ ต่างประเทศ และรัฐบาลไทยตกลงรับทุนนั้นตามที่สำนักงานความร่วมมือเพื่อการ

- ๓ -

พัฒนาระหว่างประเทศจะได้ประกาศให้ทราบ ทั้งนี้ ไม่ว่าทุนนั้นจะจ่ายผ่านส่วนราชการ หรือผู้ได้รับทุนโดยตรง หรือจะให้โดยวิธีการอื่นใด

(ค) ทุนที่นิติบุคคลหรือบุคคลธรรมดาในประเทศมอบให้แก่มหาวิทยาลัย เพื่อส่งพนักงาน มหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย งานสร้างสรรค์ หรือดูงาน ณ ต่างประเทศ

“ทุนประเภท ๒” หมายความว่า ทุนอื่นที่ไม่ใช่ทุนประเภท ๑

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจวินิจฉัยตีความเพื่อให้การปฏิบัติ ตามระเบียบนี้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

หมวด ๑ บททั่วไป

ข้อ ๖ การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือดูงานภายในประเทศและต่างประเทศ ต้องได้รับอนุญาตจากอธิการบดี หรือผู้ซึ่งอธิการบดีมอบหมาย กรณีไปศึกษาต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการทุนการศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลากร ก่อนนำเสนออธิการบดีเพื่อพิจารณาอนุญาต

ข้อ ๗ การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือดูงานภายในประเทศและต่างประเทศ ให้พิจารณาความจำเป็นและความต้องการของหน่วยงานที่จะได้ผู้ที่มีความรู้ ความชำนาญในสาขาวิชา และระดับความรู้ที่เหมาะสมแก่หน้าที่ ทั้งนี้ สาขาวิชา และระดับความรู้ ที่จะขออนุมัติไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือดูงานภายในประเทศและต่างประเทศ จะต้องสอดคล้องและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่องานในหน้าที่ ซึ่งพนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นปฏิบัติอยู่ หรือที่ผู้บังคับบัญชาจะมอบหมายให้ปฏิบัติเมื่อกลับมาปฏิบัติงาน

ข้อ ๘ การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม และปฏิบัติการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือดูงานภายในประเทศและต่างประเทศ ให้พิจารณาถึงอัตราค่าจ้างที่มีอยู่โดยให้มีผู้ปฏิบัติงานเพียงพอ ไม่เสียหายแก่งานประจำของหน่วยงานที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นสังกัดและไม่ต้องตั้งอัตราค่าจ้างเพิ่ม

ข้อ ๙ ให้มหาวิทยาลัยทำสัญญาตามแบบและวิธีการที่ใช้กับข้าราชการโดยอนุโลม โดยให้พนักงานมหาวิทยาลัยที่ไปศึกษา ฝึกอบรม และปฏิบัติการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือดูงาน ภายในประเทศและต่างประเทศ กลับมาปฏิบัติหน้าที่ตามแผนงาน หรือโครงการ และ ในหน่วยงานที่ทาง มหาวิทยาลัยกำหนดเป็นระยะเวลาหนึ่งเท่าของระยะเวลาที่ศึกษา ฝึกอบรม และปฏิบัติการวิจัยหรืองาน สร้างสรรค์

พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ตามสัญญาที่กำหนดในวรรคหนึ่ง ต้องชดใช้ทุน ค่าจ้างและเงินอื่นใดที่ได้รับระหว่างศึกษา ฝึกอบรม และปฏิบัติการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ และเงินที่ทาง มหาวิทยาลัยจ่ายช่วยเหลือ กับให้ใช้เงินอีกจำนวนหนึ่งเท่าของจำนวนทุน ค่าจ้างและเงินที่ทางมหาวิทยาลัย จ่ายช่วยเหลือดังกล่าวเป็นเบี้ยปรับแก่มหาวิทยาลัยอีกด้วย

ในกรณีที่ผู้ไปศึกษา ฝึกอบรม และปฏิบัติการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ กลับมาแล้วปฏิบัติงาน ไม่ครบกำหนด ตามสัญญาให้ลดเงินที่จะต้องชดใช้และเบี้ยปรับลงตามส่วน

- ๔ -

ข้อ ๑๐ การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือดูงานภายในประเทศและต่างประเทศ ต้องพิจารณาด้วยว่าพนักงานจะต้องมีเวลากลับมาปฏิบัติงานชดใช้ให้ครบก่อนอายุครบหกสิบปี การชดใช้เวลาปฏิบัติงานนี้ให้รวมถึงการปฏิบัติงานชดใช้ การลาศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เดิมที่ค้างอยู่ด้วย

หมวด ๒

การไปศึกษา ฝึกอบรมภายในประเทศ

ข้อ ๑๑ การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษาภายในประเทศ ต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) ได้รับการจ้างเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี นับรวมระยะเวลาทดลองปฏิบัติงาน แต่ถ้ามีความจำเป็นอย่างยิ่งและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย ก.บ.ม. จะพิจารณาให้พนักงานมหาวิทยาลัยที่ปฏิบัติงานไม่ครบสองปี ไปศึกษาเป็นกรณีพิเศษก็ได้ แต่ต้องพ้นการทดลองปฏิบัติงานแล้ว

(๒) สำหรับสายวิชาการต้องมีผลงานทางวิชาการ เช่น ตำรา คู่มือการสอน งานวิจัย และงานสร้างสรรค์ ที่จะนำไปสู่การขอตำแหน่งทางวิชาการ

สำหรับสายสนับสนุนต้องมีคู่มือการปฏิบัติงานที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาภารกิจของหน่วยงาน

(๓) มีอายุไม่เกินสี่สิบห้าปี นับแต่วันลาศึกษา

(๔) เป็นผู้ไม่อยู่ในระหว่างถูกตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยหรือถูกฟ้องคดีอาญา

พนักงานมหาวิทยาลัยที่ขาดคุณสมบัติตามวรรคหนึ่ง (๓) หากมีเหตุผลความจำเป็นอย่างยิ่งจะพิจารณาอนุญาตเป็นกรณีพิเศษให้มาเสนอ ก.บ.ม. พิจารณา แต่ต้องมีเวลากลับมาปฏิบัติงานชดใช้ได้ครบตามสัญญาจ้างปฏิบัติงานก่อนอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ การชดใช้เวลาปฏิบัติงานนี้ให้รวมถึงการปฏิบัติงานชดใช้ การลาศึกษา ฝึกอบรมหรือปฏิบัติการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

ข้อ ๑๒ การอนุญาตให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษาภายในประเทศ ให้อนุญาตตามระยะเวลาที่สถาบันการศึกษานั้น ๆ กำหนดไว้ในแต่ละหลักสูตร

การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษาภายในประเทศโดยใช้เวลาในการปฏิบัติราชการบางส่วนให้กระทำได้ภาคการศึกษาหนึ่งไม่เกินสิบชั่วโมงต่อสัปดาห์ และต้องเป็นไปตามความจำเป็นหรือความต้องการของหน่วยงาน หากลาโดยใช้เวลาราชการเกินสิบชั่วโมงต่อสัปดาห์ขึ้นไปให้ถือเป็นการลาเต็มเวลาราชการ

กรณีศึกษาไม่สำเร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ขยายเวลาศึกษาได้ครั้งละหนึ่งภาคการศึกษา ทั้งนี้ ให้นำผลการศึกษาของพนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นมาประกอบการพิจารณาขยายเวลาศึกษาด้วย

ข้อ ๑๓ พนักงานมหาวิทยาลัยที่เคยได้รับอนุญาตให้ไปศึกษามาแล้ว จะต้องเป็นผู้มีเวลาปฏิบัติงานภายหลังกลับจากการศึกษามาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี จึงจะมีสิทธิขออนุญาตไปศึกษาได้ เว้นแต่เป็นการศึกษาต่อเนื่องกับสาขาวิชาที่เคยได้รับอนุญาตเดิม

- ๕ -

ข้อ ๑๔ พนักงานมหาวิทยาลัยที่จะไปฝึกอบรมภายในประเทศ ต้องผ่านการทดลอง การปฏิบัติงานแล้ว และได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจอนุญาต

พนักงานมหาวิทยาลัยที่จะไปฝึกอบรมภายในประเทศในหลักสูตรการฝึกอบรมเกินกว่าหกเดือน และทางราชการต้องจ่ายเงินเป็นค่าฝึกอบรมเกินกว่าห้าหมื่นบาทต่อคน ให้ทำสัญญากับมหาวิทยาลัยตามแบบที่ ใช้กับข้าราชการโดยอนุโลม เว้นแต่เป็นการฝึกอบรมที่มีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๑๕ พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดประสงค์จะไปศึกษา ฝึกอบรมภายในประเทศให้เสนอเรื่อง ต่อผู้บังคับบัญชาชั้นต้นตามลำดับจนถึงอธิการบดีเพื่อให้ความเห็นชอบในหลักการก่อนสมัครเข้าศึกษา ฝึกอบรม และเมื่อสถาบันการศึกษารับเข้าศึกษา ฝึกอบรมแล้ว ให้เสนอเรื่องขออนุญาตต่อผู้บังคับบัญชา ตามลำดับจนถึงอธิการบดี หรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมายเพื่อพิจารณาอนุญาต โดยจะต้องยื่นเอกสาร ประกอบการพิจารณาดังต่อไปนี้

(๑) บันทึกลงแสดงเหตุผลและความจำเป็นของหน่วยงานที่ต้องการให้พนักงานมหาวิทยาลัยไป ศึกษา ฝึกอบรม

(๒) หลักสูตรหรือแนวการศึกษาของสถาบันการศึกษาที่จะไปศึกษา ฝึกอบรม พร้อมหนังสือ ตอบรับจากสถาบันการศึกษานั้น ๆ

(๓) หลักฐานแสดงแหล่งทุน หรืองบประมาณที่ใช้ในการศึกษา

หมวด 3

การศึกษา และฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ

ข้อ ๑๖ พนักงานมหาวิทยาลัยที่จะไปศึกษา ณ ต่างประเทศ ต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) ได้รับการจ้างเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยมาแล้ว ไม่น้อยกว่าสองปี นับรวมระยะเวลา ทดลองปฏิบัติงาน แต่ถ้ามีความจำเป็นอย่างยิ่งและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนของ มหาวิทยาลัย ก.บ.ม. จะพิจารณาให้พนักงานมหาวิทยาลัยที่ปฏิบัติงานไม่ครบสองปีไปศึกษา ณ ต่างประเทศ เป็นกรณีพิเศษก็ได้ แต่ต้องผ่านการทดลองปฏิบัติงานแล้ว

(๒) มีอายุไม่เกินสี่สิบปี นับแต่วันเดินทางไปศึกษา ณ ต่างประเทศ

(๓) เป็นผู้มีความรู้ภาษาต่างประเทศที่จะใช้ในการศึกษานั้น ในระดับที่ ก.พ. กำหนด ยกเว้น ทุนประเภท ๑ (ข) ให้เป็นไปตามที่สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศกำหนด

(๔) เป็นผู้มีร่างกายสมบูรณ์และมีสุขภาพอนามัยดีพอที่จะไปศึกษา ณ ต่างประเทศได้โดยผ่าน การตรวจรับรองจากคณะกรรมการแพทย์ของ ก.พ. หรือสถานพยาบาลของรัฐตามที่คณะกรรมการแพทย์ของ ก.พ. กำหนด สำหรับผู้ไปศึกษาด้วยทุนประเภท ๑ (ข) จะให้แพทย์อื่นที่ทางการของประเทศที่จะไปศึกษาเป็น ผู้ตรวจรับรองก็ได้ แต่หากประเทศที่จะไปศึกษามีได้กำหนดให้ต้องตรวจร่างกาย ต้องผ่านการตรวจร่างกายโดย คณะกรรมการแพทย์ของ ก.พ. หรือสถานพยาบาลของรัฐที่คณะกรรมการแพทย์ของ ก.พ. กำหนด

(๕) เป็นผู้ไม่อยู่ระหว่างถูกตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยหรือถูกฟ้องคดีอาญา

พนักงานมหาวิทยาลัยที่ขาดคุณสมบัติตาม (๒) หากมีเหตุผลความจำเป็นอย่างยั้งจะพิจารณา อนุญาตเป็นกรณีพิเศษให้นำเสนอ ก.บ.ม. พิจารณาแต่ต้องมีเวลากลับมาปฏิบัติงานชดใช้ได้ครบตามสัญญาจ้าง ปฏิบัติงานก่อนอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ การใช้เวลาปฏิบัติงานนี้ให้รวมถึงการปฏิบัติงานชดใช้การลาศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติกรวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

- ๖ -

ข้อ ๑๗ การอนุมัติให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ณ ต่างประเทศให้อนุมัติในระยะเวลาไม่เกินสองปีก่อน เพื่อดูผลการศึกษา หากผู้บังคับบัญชาพิจารณาแล้วเห็นว่าผลการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ดี และมีความก้าวหน้าอาจเสนอขออนุมัติขยายเวลาศึกษาต่อได้คราวละไม่เกินหนึ่งปี

ข้อ ๑๘ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ประสงค์จะเดินทางกลับประเทศไทย เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการเขียนวิทยานิพนธ์จะต้องได้รับอนุมัติจากอธิการบดีก่อน โดยต้องมีหนังสือรับรองจากสถานศึกษาซึ่งระบุระยะเวลาในการกลับมาเก็บข้อมูลประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๑๙ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ประสงค์จะขยายเวลาศึกษาต่อ ณ ต่างประเทศ ให้เสนอเรื่องต่อผู้บังคับบัญชาพิจารณาตามลำดับจนถึงอธิการบดี โดยให้เสนอขออนุมัติก่อนครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุมัติไม่น้อยกว่าหกสิบวัน และให้แสดงเอกสารประกอบการพิจารณา ดังนี้

- (๑) รายงานผลการศึกษาที่ผ่านมา
- (๒) หนังสือรับรองจากอาจารย์ที่ปรึกษา หรือสถานศึกษา
- (๓) คำชี้แจงเหตุผลและความจำเป็นที่จะต้องอยู่ศึกษาต่อ และระยะเวลาที่คาดว่าจะจบการศึกษา

ข้อ ๒๐ การให้พนักงานมหาวิทยาลัยที่อยู่ระหว่างทดลองปฏิบัติงานไปฝึกอบรม ณ ต่างประเทศจะกระทำมิได้

ข้อ ๒๑ การให้พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับทุนรัฐบาลไทย ตามที่ ก.พ.หรือผู้แทนของ ก.พ. จัดการสอบแข่งขันไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ และการให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นอยู่ศึกษาหรือฝึกอบรมต่อด้วยทุนเดิม ให้ ก.พ. หรือผู้ที่ ก.พ.มอบหมายพิจารณาอนุมัติ

ข้อ ๒๒ การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา หรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศด้วยทุนประเภท ๑ (ก) หรือทุนประเภท ๑ (ค) และการให้อยู่ศึกษาหรือฝึกอบรมต่อด้วยทุนเดิม เมื่อผู้มีอำนาจอนุมัติได้ส่งอนุมัติแล้ว ให้มหาวิทยาลัยรายงานให้ ก.พ. หรือผู้ที่ ก.พ. มอบหมายทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ผู้มีอำนาจอนุมัติได้ส่งอนุมัติ พร้อมทั้งแจ้งกำหนดวันเดินทางและส่งเอกสารหลักฐาน ดังต่อไปนี้

- (๑) หลักฐานการได้รับทุน ซึ่งระบุลักษณะทุน จำนวนทุน และระยะเวลาให้ทุน
- (๒) บันทึกลงแสดงเหตุผลความจำเป็น และความต้องการของหน่วยงานที่จะต้องให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ตลอดจนแผนงานหรือโครงการที่จะให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นกลับมาปฏิบัติงาน

(๓) โครงการหรือแนวการศึกษาหรือฝึกอบรม พร้อมทั้งหนังสือตอบรับของสถาบันการศึกษาหรือฝึกอบรม

สถาบันการศึกษาที่พนักงานมหาวิทยาลัยประสงค์จะไปศึกษาต่อ ต้องเป็นสถาบันการศึกษาที่ ก.พ. รับรอง

(๔) ผลการตรวจร่างจากคณะกรรมการแพทย์ของ ก.พ. หรือสถานพยาบาลของรัฐตามที่คณะกรรมการแพทย์ของ ก.พ. กำหนด

(๕) เอกสารอื่นตามที่ ก.พ. กำหนด

- ๗ -

ข้อ ๒๓ การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ด้วยทุนประเภท (ข) ให้มหาวิทยาลัยและสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศทำความตกลงกันก่อน โดยมหาวิทยาลัยต้องส่งเอกสารให้สำนักงานความร่วมมือเพื่อพัฒนาระหว่างประเทศพิจารณาตั้งต่อไปนี้

(๑) โครงการหรือแนวการศึกษาหรือฝึกอบรม เว้นแต่กรณีสำนักงานความร่วมมือเพื่อพัฒนาระหว่างประเทศเป็นผู้จัดสรรทุนให้เอง

(๒) บันทึกแสดงผลความจำเป็น และความต้องการให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศของหน่วยงานที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นอยู่ในสังกัด ตลอดจนแผนงานหรือโครงการที่จะให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นกลับมาปฏิบัติงาน

เมื่อสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ ได้แจ้งว่ารัฐบาลต่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศ องค์การต่างประเทศ หรือนิติบุคคลต่างประเทศ ได้อนุมัติให้ทุนศึกษาหรือฝึกอบรม หรือให้อยู่ศึกษาหรือฝึกอบรมต่อด้วยทุนเดิมสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นแล้ว ให้มหาวิทยาลัยเสนอผู้มีอำนาจอนุมัติพิจารณา เมื่อได้รับอนุมัติแล้วพนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นจึงจะออกเดินทางไปต่างประเทศ หรือ อยู่ศึกษาหรือฝึกอบรมต่อไปได้ แล้วให้มหาวิทยาลัยแจ้งรายชื่อผู้รับทุน พร้อมทั้งระยะเวลาให้ทุนและวันกำหนดเดินทางให้สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่มีอำนาจอนุมัติส่งอนุมัติ

ข้อ ๒๔ การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ด้วยทุนประเภท ๒ ให้หน่วยงานที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ประสงค์จะไปศึกษาหรือฝึกอบรมอยู่ในสังกัดดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ หรือที่มหาวิทยาลัยกำหนดเพิ่มเติม โดยจัดส่งเอกสารตั้งต่อไปนี้แก่ผู้มีอำนาจพิจารณาอนุมัติ

(๑) หลักฐานการได้รับทุน ซึ่งระบุลักษณะทุน จำนวนทุน และระยะเวลาให้ทุน

(๒) โครงการหรือแนวการศึกษาหรือฝึกอบรม พร้อมทั้งหนังสือตอบรับของสถานศึกษาหรือฝึกอบรม ซึ่งระบุชื่อพนักงานมหาวิทยาลัยระดับการศึกษาและสาขาวิชาที่ตอบรับ รวมทั้งวันเปิดภาคเรียน หรือวันเริ่มศึกษา

(๓) บันทึกแสดงผลความจำเป็น และความต้องการให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศของหน่วยงานที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นอยู่ในสังกัด ตลอดจนแผนงานหรือโครงการที่จะให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นกลับมาปฏิบัติงาน

(๔) ผลการตรวจร่างกายจากคณะกรรมการแพทย์ของ ก.พ. หรือสถานพยาบาลของรัฐ ตามที่คณะกรรมการแพทย์ของ ก.พ. กำหนด

ข้อ ๒๕ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ จะเปลี่ยนแปลงกำหนดระยะเวลา สถาบันการศึกษาหรือฝึกอบรม หรือแนวการศึกษาหรือฝึกอบรมให้แตกต่างกันไป จากที่ได้รับอนุมัติไว้มิได้ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากผู้มีอำนาจตั้งต่อไปนี้

(๑) ก.พ. หรือผู้ที่ ก.พ. มอบหมายสำหรับผู้ไปศึกษาหรือฝึกอบรม ด้วยทุนรัฐบาลไทย ตามที่ ก.พ. หรือผู้แทน ก.พ. จัดการสอบแข่งขัน

(๒) ผู้มีอำนาจอนุมัติ สำหรับผู้ไปศึกษาหรือฝึกอบรม ด้วยทุนประเภท ๑ (ก) และ ๑ (ค) ยกเว้นกรณีตามข้อ (๑)

(๓) ผู้มีอำนาจอนุมัติ และสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ สำหรับไปศึกษาหรือฝึกอบรมด้วยทุนประเภท ๑ (ข)

- ๘ -

ข้อ ๒๖ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษา ณ ต่างประเทศ ด้วยทุนใด ๆ หากประสงค์จะอยู่ศึกษาต่อด้วยทุนประเภท ๒-หลังจากครบกำหนดที่ได้รับอนุมัติแล้ว ให้ยื่นคำขอพร้อมด้วยหลักฐานเกี่ยวกับผลการศึกษาที่ผ่านมาแล้ว และคำชี้แจงเหตุผลความจำเป็นที่จะต้องอยู่ศึกษาต่อให้มหาวิทยาลัย ภายในหกสิบวัน ก่อนครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุมัติไว้เดิม เมื่อผู้มีอำนาจอนุมัติส่งอนุมัติให้อยู่ศึกษาต่อได้เป็นเวลาเท่าใด จึงจะอยู่ศึกษาต่อได้ตามระยะเวลาที่ได้รับอนุมัตินั้น

สำหรับพนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษา ณ ต่างประเทศ ด้วยทุนประเภท ๑ (ข) ต้องได้รับอนุมัติจากสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศก่อนแล้วจึงดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้

หมวด ๔

ปฏิบัติการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ณ ต่างประเทศ

ข้อ ๒๗ การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปปฏิบัติการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ณ ต่างประเทศ หน่วยงานที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นอยู่ในสังกัดจะต้องพิจารณาถึงอัตรากำลังที่มีอยู่ โดยให้มีผู้ปฏิบัติงานเพียงพอไม่ทำให้เสียเวลาราชการ และไม่ต้องตั้งอัตราเพิ่มในการปฏิบัติงาน

พนักงานมหาวิทยาลัยที่จะไปปฏิบัติการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(๑) เป็นผู้ที่มีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาโทหรือเทียบเท่า เว้นแต่การทำวิจัยที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในหลักสูตร

(๒) เป็นผู้มีวันปฏิบัติงานเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยติดกันมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปี เว้นแต่กรณีมีความจำเป็นอย่างยิ่ง จะให้พนักงานมหาวิทยาลัยที่พ้นทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการแล้วไปปฏิบัติการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ณ ต่างประเทศก็ได้ ทั้งนี้ โดยอธิการบดีให้ความเห็นชอบ

(๓) เป็นผู้สามารถกลับมาปฏิบัติงานชุดใช้ได้ครบกำหนดไม่เกินเกษียณอายุราชการ ทั้งนี้ ให้นับรวมระยะเวลาการปฏิบัติงานชุดใช้การลาศึกษา ผักกอบรม และปฏิบัติการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์เดิมที่ยังชุดใช้ไม่ครบ

(๔) เป็นผู้ที่หัวหน้าหน่วยงานรับรองว่ามีความเหมาะสมในการทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรืออยู่ระหว่างลาศึกษาในประเทศและไปทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ณ ต่างประเทศ ที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรนั้น

ข้อ ๒๘ ให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปปฏิบัติการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ณ ต่างประเทศ ดำเนินการจัดส่งเอกสารประกอบการพิจารณา ดังนี้

(๑) หนังสือตอบรับจากสถานที่ปฏิบัติการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ซึ่งระบุชื่อพนักงานมหาวิทยาลัย ชื่อเรื่องและระยะเวลาที่ทำการปฏิบัติการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

(๒) หลักฐานการได้รับทุน ซึ่งระบุลักษณะทุน จำนวนทุน และระยะเวลาให้ทุน

(๓) โครงการพร้อมทั้งแผนปฏิบัติการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ โดยสมบูรณ์ ซึ่งต้องแสดงกำหนดระยะเวลาและขั้นตอนการทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์โดยละเอียด

(๔) บันทึกการรับรองของหัวหน้าหน่วยงานที่พนักงานมหาวิทยาลัยอยู่ในสังกัด

- ๙ -

ข้อ ๒๙ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ไปปฏิบัติภารกิจหรืองานสร้างสรรค์ ณ ต่างประเทศต้องปฏิบัติดังนี้

(๑) มหาวิทยาลัยจะอนุมัติให้พนักงานมหาวิทยาลัยอยู่ปฏิบัติภารกิจหรืองานสร้างสรรค์แสดงผลงานสร้างสรรค์ ณ ต่างประเทศได้ไม่เกินหนึ่งปี นับแต่วันที่ออกเดินทางไปปฏิบัติภารกิจ ณ ต่างประเทศ และจะขยายระยะเวลาหรือเปลี่ยนแปลงโครงการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือศึกษา ฝึกอบรม ดูงานต่อจากที่ได้รับอนุมัติไว้มิได้

(๒) ต้องรายงานความก้าวหน้าของภารกิจหรืองานสร้างสรรค์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๓) ต้องส่งรายงานผลการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ฉบับสมบูรณ์จำนวนสองฉบับ ให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงอธิการบดีทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันเดินทางกลับ

หมวด ๕

การดูงาน ณ ต่างประเทศ

ข้อ ๓๐ การดูงาน ณ ต่างประเทศ ของพนักงานมหาวิทยาลัย ให้กระทำได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังนี้

(๑) ต้องเป็นไปตามความต้องการของมหาวิทยาลัย หรือได้รับการเชิญจากหน่วยงาน องค์กร ต่าง ๆ ให้ไปดูงาน ณ ต่างประเทศ โดยความเห็นชอบของมหาวิทยาลัย หรือ

(๒) ไปดูงาน โดยเป็นส่วนหนึ่งหรือต่อจากการศึกษาหรือฝึกอบรม ตามที่หลักสูตรกำหนด

(๓) การดูงานด้วยทุนประเภท ๑ (ก) ทุนประเภท ๑ (ค) หรือ ทุนประเภท ๒ ให้อธิการบดีเป็นผู้พิจารณาอนุมัติ

(๔) การดูงานด้วยทุนประเภท ๑ (ข) ให้มหาวิทยาลัยและสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ ทำความตกลงกันก่อนแล้วดำเนินการเพื่อเสนออธิการบดีเป็นผู้พิจารณาอนุมัติ

(๕) การดูงานที่มีระยะเวลาไม่เกินสิบห้าวัน ตามหลักสูตรหรือโครงการหรือแผนการดูงานในต่างประเทศ ไม่ต้องทำสัญญากลับมาปฏิบัติราชการคดีใช้

(๖) การดูงานที่มีระยะเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน ให้ถือเป็นฝึกอบรม โดยให้จัดนำสัญญาและอยู่ภายใต้การบังคับข้อ ๙ โดยอนุโลม

ข้อ ๓๑ การดูงาน ณ ต่างประเทศ ที่ได้รับอนุมัติแล้วจะเปลี่ยนแปลงกำหนดระยะเวลา สถานที่ หรือแนวการดูงานที่ได้รับอนุมัติไว้ได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากผู้มีอำนาจอนุมัติแล้ว แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงระยะเวลา สถานที่หรือแนวการดูงานโดยกะทันหัน ซึ่งไม่อาจรอการอนุมัติได้ให้รับรายงานให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวทราบ พร้อมทั้งชี้แจงเหตุผลความจำเป็นด้วย ทั้งนี้ หากระยะเวลาในการดูงานครั้งก่อนรวมการขยายเวลาในครั้งนั้นเกินสิบห้าวัน ให้ดำเนินการขยายเวลารั้งนี้เป็นการฝึกอบรม

ข้อ ๓๒ การให้พนักงานมหาวิทยาลัยที่อยู่ระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการไปดูงาน ณ ต่างประเทศ จะกระทำมิได้

ข้อ ๓๓ ผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ไปดูงาน ณ ต่างประเทศ ต้องจัดทำรายงานเสนอต่ออธิการบดีภายในสิบห้าวันนับแต่วันเดินทางกลับเข้าปฏิบัติงาน

- ๑๐ -

หมวด 6 การกำกับดูแล

ข้อ ๓๔ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือดูงานภายในประเทศและต่างประเทศ ต้องอยู่ในการกำกับติดตามดูแลของหัวหน้าหน่วยงานที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นอยู่ในสังกัด

ข้อ ๓๕ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษาภายในประเทศจะต้องรายงานผลการศึกษา หรือความก้าวหน้าของการศึกษาต่อผู้บังคับบัญชาชั้นต้นตามลำดับจนถึงอธิการบดีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายทราบทุกภาคการศึกษา หากพนักงานมหาวิทยาลัยไม่รายงานผลการศึกษา หรือความก้าวหน้าของการศึกษา โดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงการประวิงเวลา ให้อธิการบดีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายพิจารณาให้ยุติการศึกษาหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามควรแก่กรณีก็ได้

พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษาต่อที่มีผลการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ไม่เหมาะสม และการศึกษาไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควร อันอาจส่งผลให้ไม่สำเร็จการศึกษาตามกำหนดได้ ให้ผู้บังคับบัญชารายงานตามลำดับจนถึงอธิการบดีและให้อธิการบดีสั่งให้ยุติการศึกษา และกลับเข้าปฏิบัติงานทันที

ข้อ ๓๕ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ไปศึกษา ฝึกอบรม ภายในประเทศ หากไม่สามารถศึกษา ฝึกอบรมให้สำเร็จได้ด้วยเหตุผลใดก็ตาม ให้รายงานต่อหัวหน้าหน่วยงานเพื่อกลับเข้าปฏิบัติงานทันทีและให้หัวหน้าหน่วยงานรายงานต่ออธิการบดี

ในระหว่างการไปศึกษา ฝึกอบรม หากมหาวิทยาลัยมีความประสงค์จะให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดกลับมาปฏิบัติงานก่อนครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุมัติไม่ว่ากรณีใด ให้พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติงานทันที

ข้อ ๓๖ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษา ฝึกอบรมภายในประเทศ เมื่อครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุมัติหรือสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาแล้ว จะต้องรับรายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงาน นับแต่วันถัดจากวันที่สำเร็จการศึกษาหรือเสร็จการฝึกอบรมตามหลักสูตร หรือวันที่ครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุมัติแล้วแต่กรณี

ในกรณีพนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษาต่อภายในประเทศ ได้ศึกษาวิชาหรือรายวิชาครบตามหลักสูตรหรือเหลือแต่วิทยานิพนธ์ จะรายงานตัวกลับก่อนก็ได้

ข้อ ๓๗ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษาต่อภายในประเทศ เมื่อสำเร็จการศึกษาและกลับเข้าปฏิบัติงานแล้ว จะต้องส่งหลักฐานการสำเร็จการศึกษา วิทยานิพนธ์ และผลงานวิจัยให้มหาวิทยาลัยและจะต้องมอบวิทยานิพนธ์และผลงานวิจัยให้มหาวิทยาลัยด้วย

ข้อ ๓๘ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ไปศึกษาภายในประเทศโดยทุนส่วนตัวและไม่ใช้เวลาราชการ ให้ขออนุญาตต่อหัวหน้าหน่วยงานเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนไปศึกษา เมื่อสำเร็จการศึกษาให้รายงานหัวหน้าหน่วยงานเสนออธิการบดีพร้อมหลักฐานการศึกษา เพื่อพิจารณาอนุญาตเพิ่มคุณวุฒิการศึกษา

กรณี บุคคลที่กำลังศึกษาอยู่ก่อนบรรจุเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ให้รายงานต่อหัวหน้าหน่วยงานเพื่อขออนุญาตเพิ่มคุณวุฒิการศึกษาเมื่อสำเร็จการศึกษา

ข้อ ๓๙ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษา ณ ต่างประเทศ จะออกเดินทางไปศึกษา ก่อนกำหนดเวลาเปิดภาคการศึกษา ได้ตามความจำเป็น ไม่เกินเจ็ดวัน

- ๑๑ -

ข้อ ๔๐ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษา ฝึกอบรม หรือดูงาน ณ ต่างประเทศ เมื่อครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุมัติหรือเสร็จจากการศึกษา ฝึกอบรม หรือดูงานก่อนครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุมัติ ต้องรีบเดินทางกลับให้ถึงประเทศไทย แล้วให้รับรายงานตัวเข้าปฏิบัติงานภายในระยะเวลาที่กำหนด ดังนี้

(๑) ภายในระยะเวลาไม่เกินยี่สิบวัน สำหรับผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เกินหนึ่งปี

(๒) ภายในระยะเวลาไม่เกินสิบวัน สำหรับผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษา ฝึกอบรมหรือปฏิบัติการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ เกินหกเดือน

(๓) ภายในระยะเวลาไม่เกินห้าวัน สำหรับผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ไม่เกินหกเดือน

(๔) ภายในระยะเวลาไม่เกินสองวัน สำหรับผู้ได้รับอนุมัติให้ไปดูงาน

ข้อ ๔๑ พนักงานมหาวิทยาลัยที่สำเร็จการศึกษา หรือเสร็จจากการฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ หรือดูงานภายในประเทศและต่างประเทศ ให้จัดส่งวิทยานิพนธ์ หรือรายงานการไป ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือดูงาน จำนวน หนึ่งชุด ต่อหัวหน้าหน่วยงานจนถึงอธิการบดี ภายในสามวัน นับจากวันรายงานตัวกลับ หรือเสร็จจากการไปฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือดูงาน หรือภายในระยะเวลาที่แหล่งทุนกำหนด

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๒ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุญาตหรืออนุมัติให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ หรือดูงานภายในประเทศหรือต่างประเทศ ก่อนวันที่ระเบียบฉบับนี้ใช้บังคับ แต่ยังคงศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือดูงาน อยู่ในระหว่างที่ระเบียบฉบับนี้ใช้บังคับให้ถือว่า พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นได้รับอนุญาตหรืออนุมัติให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หรือดูงาน ภายในประเทศหรือต่างประเทศ ตามระเบียบฉบับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

(รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ)

ประธานคณะกรรมการบริหารงานบุคคล
ประจำมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

สัญญารับทุนการศึกษาภายในประเทศ

รูปถ่าย
2 นิ้ว

อากรแสตมป์
1 บาท/ฉบับ

เขียนที่.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
ข้าพเจ้า.....เกิดเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
อายุ.....ปี ตั้งบ้านเรือนอยู่บ้านเลขที่.....ซอย.....
ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
จังหวัด.....บิคาชื่อ.....
มารดาชื่อ.....ซึ่งได้รับทุนการศึกษาภายในประเทศ ระดับ.....
สาขาวิชา.....
ที่สถานศึกษา.....
มีกำหนด.....นับตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ขอทำสัญญาให้ไว้ต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลธัญบุรีมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้าพเจ้าตกลงรับทุนการศึกษาภายในประเทศจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
ธัญบุรี ระดับ.....สาขาวิชา.....
สถานที่ศึกษา.....จนกว่า
จะสำเร็จการศึกษาดมหลักสูตรการศึกษาวชิรนี้ ตามที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบแล้ว

ข้อ 2 ในระหว่างที่ข้าพเจ้าได้รับทุนการศึกษาตามสัญญานี้ ข้าพเจ้ายินยอมอยู่ในความ
ดูแลของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และสถานที่ศึกษาที่ข้าพเจ้าศึกษา โดยข้าพเจ้าจะเชื่อฟัง
ประพฤติและปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับคำสั่งของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีและ
สถานที่ศึกษาที่ข้าพเจ้าศึกษาอยู่โดยเคร่งครัดทั้งที่ได้ออกให้บังคับอยู่แล้วก่อนวันทำสัญญานี้ และที่จะออก
ใช้บังคับต่อไปภายหน้าด้วย โดยข้าพเจ้าตกลงยินยอมถือว่าระเบียบข้อบังคับคำสั่งต่างๆ ดังกล่าวเป็นส่วน
หนึ่งของสัญญานี้

ข้อ 3 ข้าพเจ้าจะอดสาหัสตั้งใจและเพียรพยายามเล่าเรียนอย่างดีที่สุดที่จะศึกษาวชิร
ที่ได้รับทุนให้สำเร็จโดยเร็วที่สุด ข้าพเจ้าจะไม่หลีกเลียง ละเลย ทอดทิ้ง ยุติ หรือเลิกการศึกษา ก่อน
สำเร็จการศึกษาวชิรที่ได้รับทุนนั้น เว้นแต่จะยุติหรือเลิกการศึกษาโดยความเห็นชอบของมหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จะสนใจแสวงหาความรู้ทั่วไปเพิ่มเติมเป็นนอกรอบ จะประพฤติตนให้สุภาพ
เรียบร้อย

สำหรับกรณีที่มีภักธุระหรือเจ็บป่วย หรือกรณีอื่นใดข้าพเจ้าจะยื่นใบลาอนุญาตต่อ
สถานศึกษาและในกรณีทีละเกินกว่า 15 วัน ข้าพเจ้าจะรายงานให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ทราบโดยเร็ว

/ข้อ 4...

- 2 -

ข้อ 4 ข้าพเจ้าจะไม่ลาออกจากสถานศึกษาที่ข้าพเจ้าได้ศึกษาก่อนสำเร็จการศึกษาโดยมิได้รับความเห็นชอบจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีเสียก่อน และจะรายงานผลการศึกษาให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ทราบทุกภาคเรียน

ข้อ 5 ถ้าข้าพเจ้าไม่ประพฤติหรือไม่ปฏิบัติตามสัญญาข้อ 2 ข้อ 3 ข้อ 4 ในประการหนึ่งประการใด หรือเมื่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้พิจารณาเห็นว่ามิเหมาะสม ไม่สมควร ให้ข้าพเจ้าคงอยู่ศึกษาต่อไป ไม่ว่าด้วยเหตุใดๆ ก็ดี ข้าพเจ้ายินยอมให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีสั่งเป็นหนังสือให้ข้าพเจ้ายุติการศึกษาหรือพ้นจากการรับทุนได้

ข้อ 6 ข้าพเจ้าจะรายงานตัวต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ภายใน 7 วัน ก่อนวันสิ้นสุดของสัญญานี้ถ้าพ้นกำหนดอายุสัญญาให้ถือว่าผิดสัญญา นับตั้งแต่วันถัดจากวันสิ้นสุดของสัญญาเป็นต้นไป

ข้อ 7 เมื่อข้าพเจ้าสำเร็จการศึกษาแล้ว ข้าพเจ้าสัญญาว่าจะเข้ารับราชการตามคำสั่งของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ทันที และข้าพเจ้าจะรับราชการต่อไปอีกเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองเท่า ของเวลาที่ข้าพเจ้ารับทุนการศึกษาระหว่างไปศึกษาต่อตามสัญญานี้

ข้อ 8 ถ้าข้าพเจ้าผิดสัญญาข้อ 7 ข้าพเจ้ายินยอมชดใช้เงินให้แก่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีดังต่อไปนี้

ก. ถ้าข้าพเจ้าไม่เข้ารับราชการในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ข้าพเจ้ายินยอมรับผิดชอบชดใช้คืนซึ่งเงินทุนและหรือเงินอื่นใด ที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในระหว่างที่ศึกษาต่อตามสัญญานี้กับเบี้ยปรับอีกสองเท่าของจำนวนเงินที่จะต้องชดใช้คืนดังกล่าว

ข. ในกรณีที่ข้าพเจ้าเข้ารับราชการ ไม่ครบกำหนดเวลาดังกล่าวในข้อ 7 ไม่ว่าด้วยเหตุใดก็ตาม เงินที่ชดใช้คืนและเบี้ยปรับตามข้อ 8 ก. จะลดลงตามส่วนของเวลาที่ข้าพเจ้ารับราชการใช้ไปบ้างแล้ว

ข้อ 9 เงินที่ชดใช้คืนและเบี้ยปรับตามสัญญานี้ ข้าพเจ้าจะชำระให้ทันที นับแต่วันที่รับแจ้งจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีหากข้าพเจ้าไม่ชำระภายในกำหนดหรือชำระให้แต่ไม่ครบ ทั้งนี้จะโดยความยินยอมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีหรือไม่ก็ตาม ข้าพเจ้ายินยอมให้คิดดอกเบี้ยจากเงินที่ยังมิได้ชำระในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปีด้วย

ข้อ 10 ในระหว่างที่ข้าพเจ้าได้รับทุนการศึกษา ถ้าข้าพเจ้าต้องยุติการศึกษาตามสัญญาข้อ 5 หรือศึกษาไม่สำเร็จด้วยประการใดหรือผิดสัญญาดังกล่าวในข้อ 8 ก็ดี หรือในระหว่างเวลาที่ข้าพเจ้าเข้ารับราชการตามที่กล่าวในข้อ 7 ถ้าข้าพเจ้าประพฤติผิดวินัยจนถึงถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการก็ดีข้าพเจ้ายินยอมชดใช้เงินทุนคืนให้แก่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นจำนวนเงินสามเท่าของเงินทุนที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีหรือลดลงตามส่วนพร้อมดอกเบี้ยในกรณีไม่ชำระเงินภายในกำหนดหรือชำระแต่ไม่ครบเช่นเดียวกับสัญญาข้อ 8 และข้อ 9

/ข้อ11...

- 3 -

ข้อ 11 ข้าพเจ้ายินยอมให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีหักเงินบำเหน็จ บำนาญหรือเงินอื่นใดที่ข้าพเจ้าจะพึงได้รับจากทางราชการ เพื่อชดใช้เงินที่ข้าพเจ้าต้องรับผิดชอบตาม สัญญานี้ได้

ข้อ 12 ถ้าข้าพเจ้ามิได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามสัญญานี้ ข้าพเจ้ายินยอมให้ฟ้องร้องเรียกเงิน ที่ค้างชำระได้ทันทีโดยมิต้องบอกกล่าวล่วงหน้า

ข้อ 13 เพื่อเป็นหลักประกันในการปฏิบัติตามสัญญานี้ ข้าพเจ้าได้จัดให้
 อายุ ปี อยู่บ้านเลขที่ ตรอก/ซอย
 ถนน ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต
 จังหวัด ทำสัญญาค้ำประกันการปฏิบัติและรับผิดชอบตามสัญญานี้ด้วยแล้ว

ข้าพเจ้าได้อ่านเข้าใจข้อความในสัญญานี้โดยตลอด เห็นว่าถูกต้องตรงตามความประสงค์ ทุกประการ จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ ผู้รับทุนการศึกษา
 (.....)

ลงชื่อ ผู้ให้สัญญา
 (.....)

ลงชื่อ ผู้รับสัญญา
 (.....)

ลงชื่อ พยาน
 (.....)

ลงชื่อ พยาน
 (.....)

ลงชื่อ ผู้เขียนหรือพิมพ์
 (.....)

/ข้าพเจ้า...

ข้าพเจ้า..... คู่สมรสของ.....
ยินยอมให้..... ทำสัญญาฉบับนี้ได้

ลงชื่อ..... ผู้ให้การยินยอม
(.....)

ลงชื่อ..... พยาน
(.....)

ลงชื่อ..... พยาน
(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าไม่มีคู่สมรส (เป็น โสด / คู่สมรสตาย / หย่า) ในขณะที่ทำสัญญาฉบับนี้

ลงชื่อ..... ผู้ให้สัญญา
(.....)

สัญญาอนุญาตให้ข้าราชการไปศึกษาต่อภายในประเทศภาคปกติ

ติดอากรแสตมป์

บาท/ฉบับ

สัญญาเลขที่.....

สัญญาฉบับนี้ทำขึ้น ณ

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ระหว่างมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดย.....

ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า "ผู้รับสัญญา" ฝ่ายหนึ่งกับ นาย/นาง/นางสาว.....

อายุ..... ปี รับราชการในตำแหน่ง.....

สังกัด..... มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี สำนักงาน

คณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ อยู่บ้านเลขที่..... ตำบล/แขวง.....

..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... เป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ไป

ศึกษาต่อภายในประเทศภาคปกติ ระดับ.....

สาขาวิชา.....

ที่สถานศึกษา.....

ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า "ผู้ให้สัญญา" อีกฝ่ายหนึ่ง

คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายได้ตกลงกันมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ 1 "ผู้รับสัญญา" อนุญาตให้ "ผู้ให้สัญญา" ไปศึกษาต่อภายในประเทศภาคปกติ

ระดับ..... สาขาวิชา.....

ที่.....

มีกำหนด..... นับตั้งแต่วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

จนถึงวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ข้อ 2 ในระหว่างที่ "ผู้ให้สัญญา" ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อนี้ "ผู้ให้สัญญา" จะต้อง

รักษาวินัยและประพฤติปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับหรือคำสั่งของทางราชการของ "ผู้รับสัญญา" และ

ของสถานศึกษาที่ "ผู้ให้สัญญา" ศึกษาอยู่ ตลอดจนกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และ/

หรือ กฎหมาย ว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู ทั้งที่ได้ออกใช้บังคับอยู่แล้วในวันทำสัญญานี้ และที่จะออก

ใช้บังคับต่อไปภายหน้าด้วยโดยเคร่งครัด

- 2 -

ข้อ 3 “ผู้ให้สัญญา” จะตั้งใจอุทิศหาและเพียรพยายามอย่างดีที่สุดที่จะเล่าเรียนให้สำเร็จโดยเร็วที่สุด และจะสนใจแสวงหาความรู้ทั่วไปเพิ่มเติมเป็นเบื้องต้น

ในกรณีที่ “ผู้ให้สัญญา” มีกิจธุระหรือเจ็บป่วย หรือมีกรณีอื่นใดที่ “ผู้ให้สัญญา” ไม่อาจไปศึกษาตามปกติได้ “ผู้ให้สัญญา” จะต้องยื่นใบลาต่อสถานศึกษาและในกรณีที่ลาเกินกว่า 15 (สิบห้า) วัน “ผู้ให้สัญญา” จะต้องยื่นใบลาต่อ “ผู้รับสัญญา” ตามระเบียบว่าด้วยการลาของทางราชการด้วย

ข้อ 4 “ผู้ให้สัญญา” จะต้องไม่หลีกเลี่ยงเลข ทอดทั้ง พัก ยุติเลิกหรือลาออกจากสถานศึกษาที่ “ผู้ให้สัญญา” ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อจนสำเร็จการศึกษา โดยมีได้รับความเห็นชอบจาก “ผู้รับสัญญา” ก่อน และจะต้องรายงานผลการศึกษาให้ “ผู้รับสัญญา” ทราบทุกภาคเรียนตามแบบรายงานและตามระยะเวลาที่ “ผู้รับสัญญา” หรือทางราชการกำหนด

ข้อ 5 เมื่อ “ผู้ให้สัญญา” สำเร็จการศึกษาแล้ว หรือทางราชการไม่อนุญาตให้ “ผู้ให้สัญญา” ไปศึกษาต่อไม่ว่ากรณีใดๆ หรือการศึกษาของ “ผู้ให้สัญญา” ต้องยุติลงด้วยประการใดๆ หรือ “ผู้รับสัญญา” เพิกถอนการอนุญาตตามสัญญานี้แล้ว “ผู้ให้สัญญา” จะต้องปฏิบัติดังนี้

5.1 รายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติราชการเป็นหนังสือต่อ “ผู้รับสัญญา” หรือผู้บังคับบัญชาชั้นต้นของ “ผู้ให้สัญญา” ทันที

5.2 เข้าปฏิบัติราชการตามแผนงาน หรือ โครงการที่ทางราชการกำหนดต่อไปในคณะ/สถาบัน/สำนัก/กอง/วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ตามที่ทางราชการเห็นสมควรทันทีเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 1 (หนึ่ง) เท่าของระยะเวลาที่ไปศึกษา และในกรณีที่ “ผู้ให้สัญญา” เคยได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อตามสัญญาเลขที่ ลงวันที่ ซึ่ง “ผู้ให้สัญญา” ยังเหลือระยะเวลาปฏิบัติราชการที่ใช้ตามสัญญาดังกล่าวอยู่เป็นจำนวน ปี เดือน วัน “ผู้ให้สัญญา” จะต้องปฏิบัติราชการชดเชย โดยรวมระยะเวลาดังกล่าวต่อเนื่องเข้ากับระยะเวลาการปฏิบัติราชการชดเชยตามสัญญานี้ด้วย

ข้อ 6 ถ้า “ผู้ให้สัญญา” ไม่ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ 2 ข้อ 3 หรือข้อ 4 “ผู้รับสัญญา” พิจารณาเห็นว่า “ผู้ให้สัญญา” ไม่สามารถที่จะสำเร็จการศึกษาภายในเวลาที่กำหนดได้ “ผู้รับสัญญา” มีสิทธิเพิกถอนการอนุญาตตามสัญญานี้ได้ทันที

ข้อ 7 ถ้า “ผู้ให้สัญญา” ผิดสัญญาข้อ 5 “ผู้ให้สัญญา” จะต้องชดเชยเงินให้แก่ “ผู้รับสัญญา” ดังต่อไปนี้

7.1 ถ้า “ผู้ให้สัญญา” ไม่กลับเข้าปฏิบัติราชการเลย “ผู้ให้สัญญา” จะต้องชดเชยคืนเงินทุน เงินเดือน เงินเพิ่ม และ / หรือเงินอื่นใดทั้งสิ้นที่ “ผู้ให้สัญญา” ได้รับไปทั้งหมดจากทางราชการในระหว่างที่ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อ นอกจากนี้ “ผู้ให้สัญญา” จะต้องจ่ายเงินเป็นเบี้ยปรับให้แก่ “ผู้รับสัญญา” อีกเป็นจำนวน 1 (หนึ่ง) เท่าของเงินที่ “ผู้ให้สัญญา” จะต้องชดเชยคืนดังกล่าว

- 3 -

7.2 ในกรณีที่ “ผู้ให้สัญญา” กลับเข้าปฏิบัติราชการบ้าง แต่ไม่ครบกำหนดเวลาดังกล่าวในข้อ 5.2 “ผู้ให้สัญญา” จะต้องชดใช้เงินคืนและเบี้ยปรับดังกล่าว ในข้อ 7.1 โดยลดลงตามส่วนของระยะเวลาที่ “ผู้ให้สัญญา” กลับเข้าปฏิบัติราชการ

ข้อ 8 เงินที่จะชดใช้คืนและเงินเบี้ยปรับตามสัญญานี้ “ผู้ให้สัญญา” จะต้องชำระให้แก่ “ผู้รับสัญญา” จนครบถ้วน ภายในกำหนด 30 (สามสิบ) วัน นับจากวันได้รับแจ้งจาก “ผู้รับสัญญา” หาก “ผู้ให้สัญญา” ไม่ชำระภายในกำหนดดังกล่าว หรือชำระให้แต่ไม่ครบ ทั้งนี้จะโดยความยินยอมของ “ผู้รับสัญญา” หรือไม่ก็ตาม “ผู้ให้สัญญา” จะต้องชำระดอกเบี้ยในจำนวนเงินที่ยังมิได้ชำระในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับจากวันถัดจากวันครบกำหนดดังกล่าว จนกว่าจะชำระครบถ้วนอีกด้วย

ข้อ 9 ในกรณีที่ “ผู้ให้สัญญา” ไม่สามารถกลับเข้าปฏิบัติราชการชดใช้หรือปฏิบัติราชการชดใช้ไม่ครบกำหนดเวลาตามข้อ 5 เพราะถึงแก่ความตายหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการเนื่องจากเจ็บป่วยทุพพลภาพ ตกเป็นผู้ไร้ความสามารถหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ “ผู้ให้สัญญา” ไม่ต้องรับผิดชอบตามความในข้อ 7.1 หรือ 7.2 แล้วแต่กรณี แต่ทั้งนี้ ถ้าในระหว่างเวลา.....ปี นับแต่วันที่ “ผู้รับสัญญา” กำหนดให้กลับเข้าปฏิบัติราชการหรือวันที่ “ผู้ให้สัญญา” ได้ออกจากราชการด้วยเหตุข้างต้น “ผู้ให้สัญญา” ไปทำงานอื่นๆ เช่น งานรัฐวิสาหกิจ บริษัท ห้างร้านของเอกชน องค์กรระหว่างประเทศ หรือองค์กรต่างประเทศ ฯลฯ “ผู้ให้สัญญา” ยังต้องรับผิดชอบชดใช้เงินและเบี้ยปรับตามข้อ 7.1 หรือ 7.2 แล้วแต่กรณี เว้นแต่ “ผู้รับสัญญา” จะพิจารณาเห็นว่ามิเหตุอันควรให้ “ผู้ให้สัญญา” พ้นผิด

ข้อ 10 ในระหว่างที่ “ผู้ให้สัญญา” ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อหรือในระหว่างเวลาที่ “ผู้ให้สัญญา” กลับเข้าปฏิบัติราชการต่อมาตามข้อ 5 ถ้า “ผู้ให้สัญญา” ประพฤติผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกลงโทษไล่ออก / หรือ / ปลดออกจากราชการ “ผู้ให้สัญญา” จะต้องชดใช้เงินและเบี้ยปรับให้แก่ “ผู้รับสัญญา” เป็นจำนวนเงินทั้งหมดหรือลดลงตามส่วนเช่นเดียวกับสัญญาข้อ 7

ข้อ 11 ในกรณีที่ “ผู้ให้สัญญา” มีหนี้จะต้องชำระเงินให้แก่ “ผู้รับสัญญา” ตามสัญญานี้ “ผู้ให้สัญญา” ยอมให้ “ผู้รับสัญญา” หักเงินบำเหน็จบำนาญ และ / หรือเงินอื่นใดที่ “ผู้ให้สัญญา” จะพึงได้รับจากทางราชการเพื่อชดใช้เงินที่ “ผู้ให้สัญญา” ต้องรับผิดชอบตามสัญญานี้ได้

ข้อ 12 ในวันที่ทำสัญญานี้ “ผู้ให้สัญญา” ได้จัดให้.....

ทำสัญญาค้ำประกันความรับผิดชอบและการปฏิบัติตามสัญญานี้ของ “ผู้ให้สัญญา” ด้วยแล้ว

ในกรณีที่ผู้ค้ำประกันถึงแก่กรรม หรือถูกศาลมีคำสั่งให้พิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดหรือมีคำพิพากษาให้ล้มละลาย หรือ “ผู้รับสัญญา” หรือสมควรให้ “ผู้ให้สัญญา” เปลี่ยนผู้ค้ำประกัน “ผู้ให้สัญญา” จะต้องจัดให้มีผู้ค้ำประกันรายใหม่มาทำสัญญาค้ำประกันแทนภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ผู้ค้ำประกันเดิมถึงแก่กรรม หรือถูกศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด หรือมีคำพิพากษาให้ล้มละลาย หรือวันที่ “ผู้ให้สัญญา” ได้รับแจ้งจาก “ผู้รับสัญญา” ให้เปลี่ยนผู้ค้ำประกัน แล้วแต่กรณี ถ้า “ผู้ให้สัญญา” ไม่จัดให้มีผู้ค้ำประกัน รายใหม่มาทำสัญญาค้ำประกันแทนภายในกำหนดเวลาดังกล่าว “ผู้รับสัญญา” มีสิทธิเพิกถอนการอนุญาต ตามสัญญานี้ได้

- 4 -

ข้อ 13 ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษาต่อและฝึกอบรม
ภายในประเทศ พ.ศ. 2538 แนบท้ายสัญญาฯ รวมทั้งที่จะมีการแก้ไขเพิ่มเติมในภายหน้า ให้ถือเป็นส่วน
หนึ่งของสัญญาฯ

สัญญานี้ทำขึ้นเป็นสามฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน คู่สัญญาได้อ่านและเข้าใจโดย
ละเอียดตลอดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยานและคู่สัญญาและผู้รับมอบอำนาจต่าง
ยึดถือไว้ฝ่ายละฉบับ

ลงชื่อ.....คู่สัญญา

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้รับสัญญา

(.....)

ลงชื่อ.....พยาน

(.....)

ลงชื่อ.....พยาน

(.....)

ข้าพเจ้า.....คู่สมรสของ.....

ยินยอมให้.....ทำสัญญานี้ได้

ลงชื่อ.....ผู้ให้ความยินยอม

(.....)

ลงชื่อ.....พยาน

(.....)

ลงชื่อ.....พยาน

(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าไม่มีคู่สมรส (เป็นโสด/คู่สมรสตาย/หย่า) ในขณะที่ทำสัญญานี้

ลงชื่อ.....คู่สัญญา

(.....)

สัญญารับทุนการศึกษาภายในประเทศ

รูปถ่าย
2 นิ้ว

อากรแสตมป์

1 บาท/ฉบับ

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....เกิดเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

อายุ.....ปี ตั้งบ้านเรือนอยู่บ้านเลขที่.....ซอย.....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....บิดาชื่อ.....

มารดาชื่อ.....ซึ่งได้รับทุนการศึกษาภายในประเทศ ระดับ.....

สาขาวิชา.....

ที่สถานศึกษา.....

มีกำหนด.....นับตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ขอทำสัญญาให้ไว้ต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

ราชมงคลธัญบุรีมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้าพเจ้าตกลงรับทุนการศึกษาภายในประเทศจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
ธัญบุรี ระดับ.....สาขาวิชา.....

สถานที่ศึกษา.....จนกว่า

จะสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาระดับ.....ตามที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบแล้ว

ข้อ 2 ในระหว่างที่ข้าพเจ้าได้รับทุนการศึกษาดังกล่าว ข้าพเจ้ายินยอมอยู่ในความ
ดูแลของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และสถานศึกษาที่ข้าพเจ้าศึกษา โดยข้าพเจ้าจะเชื่อฟัง
ประพฤติกฎและปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับคำสั่งของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีและ
สถานศึกษาที่ข้าพเจ้าศึกษาอยู่โดยเคร่งครัดทั้งที่ได้ออกใช้บังคับอยู่แล้วก่อนวันทำสัญญานี้ และที่จะออก
ใช้บังคับต่อไปภายหน้าด้วย โดยข้าพเจ้าตกลงยินยอมถือว่าระเบียบข้อบังคับคำสั่งต่างๆ ดังกล่าวเป็นส่วน
หนึ่งของสัญญานี้

ข้อ 3 ข้าพเจ้าจะอดสูหาเหตุตั้งใจและเพียรพยายามเล่าเรียนอย่างดีที่สุดที่จะศึกษาวิชา
ที่ได้รับทุนให้สำเร็จโดยเร็วที่สุด ข้าพเจ้าจะไม่หลีกเลี่ยง ละเลย ทอดทิ้ง ยุติ หรือเลิกการศึกษา ก่อน
สำเร็จการศึกษาระดับ..... เว้นแต่จะยุติหรือเลิกการศึกษาโดยความเห็นชอบของมหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จะสนใจแสวงหาความรู้ทั่วไปเพิ่มเติมเป็นนอกระบบ จะประพฤติตนให้สุภาพ
เรียบร้อย

สำหรับกรณีที่มีภรรยาหรือเจ็บป่วย หรือกรณีอื่นใดข้าพเจ้าจะยื่นใบลาอนุญาตต่อ
สถานศึกษาและในกรณีที่มาเกินกว่า 15 วัน ข้าพเจ้าจะรายงานให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ทราบโดยเร็ว

/ข้อ 4...

- 2 -

ข้อ 4 ข้าพเจ้าจะไม่ลาออกจากสถานศึกษาที่ข้าพเจ้าได้ศึกษาก่อนสำเร็จการศึกษาโดยมิได้รับความเห็นชอบจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีเสียก่อน และจะรายงานผลการศึกษาให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ทราบทุกภาคเรียน

ข้อ 5 ถ้าข้าพเจ้าไม่ประพฤติหรือไม่ปฏิบัติตามสัญญาข้อ 2 ข้อ 3 ข้อ 4 ในประการหนึ่งประการใด หรือเมื่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้พิจารณาเห็นว่าไม่สมควรให้ข้าพเจ้าคงอยู่ศึกษาต่อไป ไม่ว่าจะด้วยเหตุใดๆ ก็ดี ข้าพเจ้ายินยอมให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีสั่งเป็นหนังสือให้ข้าพเจ้ายุติการศึกษาหรือพ้นจากการรับทุนได้

ข้อ 6 ข้าพเจ้าจะรายงานตัวต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ภายใน 7 วันก่อนวันสิ้นสุดของสัญญาถ้าพ้นกำหนดอายุสัญญาให้ถือว่าผิดสัญญา นับตั้งแต่วันที่พ้นจากวันสิ้นสุดของสัญญาเป็นต้นไป

ข้อ 7 เมื่อข้าพเจ้าสำเร็จการศึกษาแล้ว ข้าพเจ้าสัญญาว่าจะเข้ารับราชการตามคำสั่งของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ทันที และข้าพเจ้าจะรับราชการต่อไปอีกเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองเท่า ของเวลาที่ข้าพเจ้ารับทุนการศึกษาระหว่างไปศึกษาต่อตามสัญญานี้

ข้อ 8 ถ้าข้าพเจ้าผิดสัญญาข้อ 7 ข้าพเจ้ายินยอมชดใช้เงินให้แก่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีดังต่อไปนี้

ก. ถ้าข้าพเจ้าไม่เข้ารับราชการในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ข้าพเจ้ายินยอมรับผิดชอบชดใช้คืนซึ่งเงินทุนและหรือเงินอื่นใด ที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในระหว่างที่ศึกษาต่อตามสัญญานี้กับเบี้ยปรับอีกสองเท่าของจำนวนเงินที่จะต้องชดใช้คืนดังกล่าว

ข. ในกรณีที่ข้าพเจ้าเข้ารับราชการ ไม่ครบกำหนดเวลาดังกล่าวในข้อ 7 ไม่ว่าจะด้วยเหตุใดก็ตาม เงินที่จะชดใช้คืนและเบี้ยปรับตามข้อ 8 ก. จะลดลงตามส่วนของเวลาที่ข้าพเจ้ารับราชการใช้ไปบ้างแล้ว

ข้อ 9 เงินที่ชดใช้คืนและเบี้ยปรับตามสัญญานี้ ข้าพเจ้าจะชำระให้ทันที นับแต่วันที่ได้รับการแจ้งจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีหากข้าพเจ้าไม่ชำระภายในกำหนดหรือชำระให้แต่ไม่ครบ ทั้งนี้จะโดยความยินยอมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีหรือไม่ก็ตาม ข้าพเจ้ายินยอมให้คิดดอกเบี้ยจากเงินที่ยังมิได้ชำระในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปีด้วย

ข้อ 10 ในระหว่างที่ข้าพเจ้าได้รับทุนการศึกษา ถ้าข้าพเจ้าต้องยุติการศึกษาตามสัญญาข้อ 5 หรือศึกษาไม่สำเร็จด้วยประการใดหรือผิดสัญญาดังกล่าวในข้อ 8 ก็ดี หรือในระหว่างเวลาที่ข้าพเจ้าเข้ารับราชการตามที่กล่าวในข้อ 7 ถ้าข้าพเจ้าประพฤติผิดวินัยจนถึงถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการก็ดี ข้าพเจ้ายินยอมชดใช้เงินทุนคืนให้แก่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นจำนวนเงินสามเท่าของเงินทุนที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีหรือลดลงตามส่วนพร้อมดอกเบี้ยในกรณีไม่ชำระเงินภายในกำหนดหรือชำระแต่ไม่ครบเช่นเดียวกับสัญญาข้อ 8 และข้อ 9

/ข้อ 11...

- 3 -

ข้อ 11 ข้าพเจ้ายินยอมให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีหักเงินบำเหน็จ บำนาญหรือเงินอื่นใดที่ข้าพเจ้าจะพึงได้รับจากทางราชการ เพื่อชดใช้เงินที่ข้าพเจ้าต้องรับผิดชอบตาม สัญญานี้ได้

ข้อ 12 ถ้าข้าพเจ้ามิได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามสัญญานี้ ข้าพเจ้ายินยอมให้ฟ้องร้องเรียกเงิน ที่ค้างชำระได้ทันทีโดยมิต้องบอกกล่าวล่วงหน้า

ข้อ 13 เพื่อเป็นหลักประกันในการปฏิบัติตามสัญญานี้ ข้าพเจ้าได้จัดให้

อายุ.....ปี อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....ทำสัญญาค้ำประกันการปฏิบัติและรับผิดชอบตามสัญญานี้ด้วยแล้ว

ข้าพเจ้าได้อ่านเข้าใจข้อความในสัญญานี้โดยตลอด เห็นว่าถูกต้องตรงตามความประสงค์ ทุกประการ จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ.....ผู้รับทุนการศึกษา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ให้สัญญา
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้รับสัญญา
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้เขียนหรือพิมพ์
(.....)

/ข้าพเจ้า...

- 4 -

ข้าพเจ้า.....คู่สมรสของ.....
 ยินยอมให้.....ทำสัญญาฉบับนี้ได้

ลงชื่อ.....ผู้ให้การยินยอม
 (.....)

ลงชื่อ.....พยาน
 (.....)

ลงชื่อ.....พยาน
 (.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าไม่มีคู่สมรส (เป็นโสด / คู่สมรสตาย / หย่า) ในขณะที่ทำสัญญาฉบับนี้

ลงชื่อ.....ผู้ให้สัญญา
 (.....)

ติคอากรแสดมปี
10 บาท / 1 ฉบับ

(สัญญาค้ำประกันอนุญาตฯ)

สัญญาค้ำประกัน

ทำที่.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
ตามที่..... (ซึ่งต่อไปในสัญญานี้ เรียกว่า “ผู้ให้สัญญา”)
ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษาต่อ / ผูกอบรมที่.....
ตามสัญญาเลขที่..... ลงวันที่..... (ซึ่งต่อไปในสัญญานี้ เรียกว่า
“สัญญาอนุญาต”) นั้น
ข้าพเจ้า..... ผู้ค้ำประกัน อายุ..... ปี
บัตรประจำตัวประชาชน เลขที่..... ออกให้ที่.....
เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... อยู่บ้านเลขที่.....
ซอย..... ถนน..... ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....
คู่สมรสชื่อ.....

ข้าพเจ้าได้อ่านและเข้าใจความในสัญญาอนุญาตโดยตลอดแล้ว จึงทำสัญญาค้ำประกันให้ไว้ต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งต่อไปในสัญญานี้ เรียกว่า “มหาวิทยาลัย” ดังมีข้อความต่อไปนี้

ข้อ 1 “ผู้ค้ำประกัน” ตกลงเข้าค้ำประกัน “ผู้ให้สัญญา” ต่อมหาวิทยาลัย โดยตกลงร่วมรับผิดชอบในฐานะเป็นลูกหนี้ร่วมกับ “ผู้ให้สัญญา” กล่าวคือ ถ้า “ผู้ให้สัญญา” ปฏิบัติผิดสัญญาอนุญาตไม่ว่าข้อหนึ่งข้อใดด้วยประการใดๆ ผู้ค้ำประกันยินยอมรับผิดชอบชำระหนี้ตามข้อผูกพันที่ระบุไว้ในสัญญาดังกล่าว นั้น ทั้งสิ้นทุกประการให้แก่ “มหาวิทยาลัย” ทั้งนี้โดย “มหาวิทยาลัย” มีเจ้าต้องเรียกร้องให้ “ผู้ให้สัญญา” ชำระหนี้ก่อน และ “ผู้ค้ำประกัน” จะรับผิดชอบตามสัญญานี้ตลอด ไปจนกว่าจะมีการชำระหนี้ครบเต็มจำนวน

- 3 -

ข้อ 5 “ผู้ค้าประกัน” จะไม่จำหน่าย โอน ก่อหนี้สิน หรือก่อภาระผูกพันใดๆ ในทรัพย์สินของ “ผู้ค้าประกัน” ตามที่ระบุไว้ในข้อ 4 ตลอดระยะเวลาที่สัญญาค้ำประกันฉบับนี้ยังคงมีผลใช้บังคับอยู่เว้นแต่จะได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจาก “มหาวิทยาลัย” ก่อน

ข้อ 6 “ผู้ค้าประกัน” จะไม่เพิกถอนการค้ำประกันตลอดระยะเวลาที่ “ผู้ให้สัญญา” ต้องรับผิดชอบอยู่ตามเงื่อนไขในสัญญาอนุญาต

สัญญานี้ทำขึ้น 3 (สาม) ฉบับมีข้อความตรงกัน

ข้าพเจ้าได้อ่านและเข้าใจข้อความในสัญญาฉบับนี้แล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อ

หน้าพยาน

ลงชื่อ.....ผู้ค้าประกัน

(.....)

ลงชื่อ.....คู่สมรสผู้ให้ความยินยอม

(.....)

ลงชื่อ.....พยาน

(.....)

ลงชื่อ.....พยาน

(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าไม่มีคู่สมรส (เป็นโสด/คู่สมรสตาย/หย่า) ในขณะที่ทำสัญญานี้

ลงชื่อ.....ผู้ค้าประกัน

(.....)

ติดอากรแสตมป์

(สัญญาค้ำประกันรับทุนฯ)

10 บาท / 1 ฉบับ

สัญญาค้ำประกัน

ทำที่.....
 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
 ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี ตั้งบ้านเรือนอยู่บ้านเลขที่.....
 ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....
 อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
 อาชีพ.....ตำแหน่ง.....ระดับ.....
 สังกัด.....บัตรประจำตัวข้าราชการ/บัตรประจำตัวประชาชน เลขที่.....
 ออกให้ที่.....เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
 ขอทำสัญญาค้ำประกันให้ไว้ต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีดังมีข้อความต่อไปนี้

ข้อ 1 ตามที่ นาย/นาง/นางสาว.....ได้รับ

อนุญาตให้ไปศึกษาต่อ/ฝึกอบรมที่.....
 และได้ทำสัญญา.....

ให้ไว้ต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีตามสัญญา ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

นั้น ข้าพเจ้าทราบและเข้าใจในข้อความในสัญญาดังกล่าวเป็นอย่างดีแล้ว ข้าพเจ้ายอมผูกพันตนเป็น
 ผู้ค้ำประกัน นาย/นาง/นางสาว.....ตามสัญญาดังกล่าวต่อมหาวิทยาลัย

เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี กล่าวคือถ้า นาย/นาง/นางสาว.....

ผิดสัญญาดังกล่าว ไม่ว่าข้อหนึ่งข้อใดจะต้องชดใช้เงินกับเบี้ยปรับตามข้อผูกพันที่ระบุไว้ในข้อสัญญาดังกล่าวนั้น

ให้แก่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ข้าพเจ้ายินยอมชดใช้เงินกับเบี้ยปรับดังกล่าวแนบทันที โดย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีต้องเรียกร้องให้นาย/นาง/นางสาว.....

ชำระหนี้ก่อน และข้าพเจ้าจะรับผิดชอบตามสัญญานี้ตลอดไป จนกว่าจะมีการชดใช้เงินกับเบี้ยปรับครบถ้วนแล้ว

ข้อ 2 หากมีการผ่อนชำระหนี้ตามสัญญาดังกล่าวหรือขยายระยะเวลาอนุญาตให้ไป

ศึกษาต่อ/ฝึกอบรมให้แก่ นาย/นาง/นางสาว.....ไม่ว่ากรณีใดๆ ให้ถือ

ว่าข้าพเจ้าได้ตกลงให้ความยินยอมในการผ่อนชำระหนี้หรือขยายระยะเวลานั้นด้วยทุกครั้ง และยังรับเป็น

ผู้ค้ำประกันตามสัญญานี้ตลอดไป

ข้อ 3 ข้าพเจ้าแสดงหลักทรัพย์ซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ของข้าพเจ้าและปลอดจากภาระผูกพันใดๆ

อันทำให้ทรัพย์สินนี้เสื่อมค่า เพื่อเป็นหลักในการค้ำประกันไว้ต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ดังนี้

/ที่ดิน...

- 2 -

ที่ดิน

ก. โฉนดเลขที่.....เนื้อที่.....ไร่.....งาน.....ตารางวา
 อยู่ที่ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
 จังหวัด.....ราคาประมาณ.....บาท

ข. โฉนดเลขที่.....เนื้อที่.....ไร่.....งาน.....ตารางวา
 อยู่ที่ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
 จังหวัด.....ราคาประมาณ.....บาท

ในกรณีที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีประสงค์จะให้ข้าพเจ้าทำสัญญาจ้างเอง
 กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีข้าพเจ้าจะนำอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวไปจดทะเบียนจองต่อ
 พนักงานเจ้าหน้าที่ภายในกำหนด 60 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจาก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

หลักทรัพย์อื่นๆ

ก.....

ข.....

ข้อ 4 ข้าพเจ้าสัญญาว่าจะไม่ก่อหนี้สินหรือภาระผูกพันใดๆ ในทรัพย์สินของข้าพเจ้าตามที่
 ระบุไว้ในข้อ 3 แห่งสัญญานี้ตลอดระยะเวลาที่สัญญาค้ำประกันฉบับนี้ยังคงมีผลอยู่

ข้อ 5 ข้าพเจ้าจะไม่เพิกถอนการค้ำประกันในระหว่างเวลาที่นาย/นาง/นางสาว.....

ต้องรับผิดชอบอยู่ตามสัญญา

สัญญานี้ ข้าพเจ้าได้อ่านและเข้าใจดีตลอดแล้ว จึงลงลายมือชื่อต่อหน้าพยานเป็นสำคัญ

ลงชื่อ.....ผู้ค้ำประกัน

(.....)

ลงชื่อ.....พยาน

(.....)

ลงชื่อ.....พยาน

(.....)

/ข้าพเจ้า...

ข้าพเจ้า..... คู่สมรสของ.....
 ยินยอมให้..... ทำสัญญาฉบับนี้ได้

ลงชื่อ..... ผู้ให้การยินยอม
 (.....)

ลงชื่อ..... พยาน
 (.....)

ลงชื่อ..... พยาน
 (.....)

ข้าพเจ้าเป็น โสด/คู่สมรสตาย/หย่า และเป็นผู้ไม่มีพันธะผูกพันอยู่ตามสัญญาค้ำประกัน
 ข้าราชการ ที่ลาไปศึกษา ฝึกอบรม ใช้งานหรือปฏิบัติการวิจัยอื่น

ลงชื่อ..... ผู้ค้ำประกัน
 (.....)

(สำเนา)

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย และดูงาน ณ ต่างประเทศ

พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน เพื่อเป็นการกระจายอำนาจ ให้กับส่วนราชการในการพิจารณาอนุมัติให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย และดูงาน ณ ต่างประเทศ ลดขั้นตอนการดำเนินงานให้มีความรวดเร็วขึ้น และสนับสนุนให้ข้าราชการพัฒนาตนเอง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย และดูงาน ณ ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบ ว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ

พ.ศ. ๒๕๑๒

(๒) ระเบียบ ว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๘

(๓) ระเบียบ ว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ

(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๘

(๔) ระเบียบ ว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ

(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๐

(๕) ระเบียบ ว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ

(ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๓

(๖) ระเบียบ ว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ

(ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๕

(๗) ระเบียบ ว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ

(ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๓

(๘) ระเบียบ ว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ
(ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๕

(๙) ระเบียบ ว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน ณ ต่างประเทศ
(ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“ผู้มีอำนาจอนุมัติ” หมายความว่า

(๑) นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี สำหรับตำแหน่งข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งปลัด
สำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เทียบเท่า หรือหัวหน้า
ส่วนราชการที่ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี

(๒) ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง รองปลัดกระทรวงผู้ทำหน้าที่หัวหน้ากลุ่มภารกิจ
หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เทียบเท่า หรือหัวหน้าส่วนราชการที่ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือ
รัฐมนตรี หรืออธิบดี สำหรับข้าราชการในสังกัด

(๓) หัวหน้าส่วนราชการซึ่งไม่มีฐานะเป็นกรม สำหรับข้าราชการในส่วนราชการ
ซึ่งไม่มีฐานะเป็นกรม

“ส่วนราชการ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการ
ที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็นกรมหรือส่วนราชการที่ไม่มีฐานะเป็นกรมแต่มีหัวหน้า
ส่วนราชการเป็นอธิบดีหรือเทียบเท่า ทั้งนี้ ที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือในกำกับดูแลของฝ่ายบริหาร

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการที่อยู่ในสังกัดส่วนราชการ ยกเว้น
ข้าราชการทหารและข้าราชการพลเรือนสังกัดกระทรวงกลาโหม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกำหนดโครงการให้ข้าราชการไป
ศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย และดูงาน ณ ต่างประเทศ

“ศึกษา” หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้ด้วยการเรียน หรือการวิจัย ตามหลักสูตร
ของสถาบันการศึกษาหรือสถาบันวิชาชีพ เพื่อให้ได้มาซึ่งปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ที่ ก.พ. รับรอง และหมายความรวมถึงการฝึกฝนภาษาและการรับคำแนะนำก่อนเข้าศึกษา และ
การฝึกอบรมหรือการดูงานที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหรือต่อจากการศึกษานั้นด้วย

“ฝึกอบรม” หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญ หรือประสบการณ์
ด้วยการเรียนหรือการวิจัยตามหลักสูตรของการฝึกอบรม หรือการสัมมนาอบรมเชิงปฏิบัติการ
การดำเนินงานตามโครงการแลกเปลี่ยนกับต่างประเทศ การไปเสวนาผลงานทางวิชาการและ
การประชุมเชิงปฏิบัติการ ทั้งนี้ โดยมีได้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้มาซึ่งปริญญาหรือประกาศนียบัตร
วิชาชีพ ที่ ก.พ. รับรอง และหมายความรวมถึงการฝึกฝนภาษาและการรับคำแนะนำก่อนเข้า
ฝึกอบรมหรือการดูงานที่เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรมหรือต่อจากการฝึกอบรมนั้นด้วย

“ปฏิบัติการวิจัย” หมายความว่า การทำงานวิจัยเพื่อนำผลที่ได้รับมาใช้ประโยชน์
ของส่วนราชการโดยตรง ซึ่งไม่รวมถึงการวิจัยตามลักษณะของการศึกษาหรือฝึกอบรม โดยต้อง
อยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้วิจัยจะต้องเป็นนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยที่เป็นประโยชน์ และได้ตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับนานาชาติแล้ว อย่างน้อยสองผลงาน

(๒) เป็นการวิจัยที่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล โครงการหรือแผนงานที่ส่วนราชการดำเนินงานอยู่หรือเตรียมที่จะดำเนินงาน และหัวข้อวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของแผนงานวิจัยของส่วนราชการนั้นๆ ซึ่งกำหนดผู้รับผิดชอบและมีงบประมาณรองรับชัดเจนหรือหากเตรียมที่จะดำเนินการจะต้องมีแผนงานรองรับที่ชัดเจน ที่จะให้ข้าราชการกลับมาดำเนินการวิจัยต่อไป และหัวข้อวิจัยเป็นประโยชน์ต่อประเทศไทยโดยตรง

(๓) เป็นการปฏิบัติการวิจัยที่หัวข้อการวิจัยอยู่ในโครงการความร่วมมือระหว่างรัฐบาลไทยหรือส่วนราชการ กับรัฐบาลต่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศ องค์การต่างประเทศ หรือนิติบุคคลต่างประเทศ โดยเป็นการปฏิบัติการวิจัยซึ่งเจ้าของทุนให้แก่ส่วนราชการโดยตรง

(๔) ค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติการวิจัยและค่าครองชีพสำหรับข้าราชการที่ได้รับอนุมัติให้ไปปฏิบัติการวิจัย ณ ต่างประเทศ ตลอดจนค่าพาหนะเดินทางไปกลับ จะต้องไม่เบิกจ่ายจากเงินงบประมาณ และจะต้องไม่เป็นไปในลักษณะว่าจ้าง

(๕) เป็นการปฏิบัติการวิจัยตามโครงการและแผนปฏิบัติงานที่ได้รับความเห็นชอบจากส่วนราชการเจ้าสังกัดแล้ว

“ดูงาน” หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ ด้วยการสังเกตการณ์และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

“ทุน” หมายความว่า เงินค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย หรือดูงาน และเพื่อการครองชีพระหว่างศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย หรือดูงาน และหมายความรวมถึงเงินค่าพาหนะเดินทางเพื่อการนี้ด้วย แต่ไม่รวมถึงเงินที่ได้รับเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

“ทุนประเภท ๑” หมายความว่า ทุนดังต่อไปนี้

(ก) ทุนที่ส่วนราชการเป็นผู้ให้ ทั้งนี้ ไม่ว่าทุนนั้นจะจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายหรือจากเงินอื่นใดของทางราชการ

(ข) ทุนที่รัฐบาลต่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศ องค์การต่างประเทศ หรือนิติบุคคลต่างประเทศมอบให้แก่รัฐบาลไทยเพื่อส่งข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย หรือดูงาน ณ ต่างประเทศ และรัฐบาลไทยตกลงรับทุนนั้น ตามที่สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศจะได้ประกาศให้ทราบ ทั้งนี้ ไม่ว่าทุนนั้นจะให้ผ่านส่วนราชการ หรือผู้ได้รับทุนโดยตรง หรือจะให้โดยวิธีการอื่นใด

(ค) ทุนที่นิติบุคคลหรือบุคคลธรรมดาในประเทศ มอบให้แก่ส่วนราชการ เพื่อส่งข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย หรือดูงาน ณ ต่างประเทศ โดย ก.พ. หรือผู้ที่ ก.พ. มอบหมายพิจารณาเห็นชอบ

“ทุนประเภท ๒” หมายความว่า ทุนอื่นที่ไม่ใช่ทุนประเภท ๑

๕

ข้อ ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามระเบียบนี้ โดยให้สำนักงาน ก.พ. และสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศดำเนินการเกี่ยวกับปัญหาในทางปฏิบัติตามระเบียบนี้ หากไม่ได้ข้อยุติให้นำเสนอคณะกรรมการเพื่อวินิจฉัย คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

หมวด ๑

คณะกรรมการกำหนดโครงการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย และดูงาน ณ ต่างประเทศ

ข้อ ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการกำหนดโครงการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย และดูงาน ณ ต่างประเทศ” เรียกโดยย่อว่า “ก.ช.ต.” ประกอบด้วย เลขาธิการ ก.พ. เป็นประธานกรรมการ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานปรมาณู เลขาธิการคณะกรรมการอุดมศึกษา เลขาธิการสภาการศึกษา อธิบดีกรมบัญชีกลาง ผู้อำนวยการสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ และเลขาธิการคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ เป็นกรรมการ

ให้เลขาธิการ ก.พ. แต่งตั้งข้าราชการในสำนักงาน ก.พ. เป็นกรรมการและเลขานุการ และเป็นผู้ช่วยเลขานุการจำนวนสองคน

ข้อ ๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดโครงการศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย และดูงาน ณ ต่างประเทศ
- (๒) สนับสนุนให้ข้าราชการเข้าร่วมในโครงการศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย และดูงาน ณ ต่างประเทศ ที่ได้กำหนดไว้
- (๓) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของส่วนราชการในการอนุมัติให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย และดูงาน ณ ต่างประเทศ
- (๔) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานหรือปฏิบัติงานตามที่คณะกรรมการมอบหมาย
- (๕) พิจารณาและวินิจฉัยปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบนี้
- (๖) ออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการตามระเบียบนี้
- (๗) ปฏิบัติการอื่นใดที่จำเป็นหรือเกี่ยวเนื่องเพื่อให้เป็นไปตามระเบียบนี้

๕

หมวด ๒
การศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ

ข้อ ๘ การให้ข้าราชการไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ให้ส่วนราชการ พิจารณาดังหลักการ ดังต่อไปนี้

(๑) ความจำเป็นและความต้องการของทางราชการที่จะได้ผู้ที่มีความรู้ความชำนาญในสาขาวิชา และระดับความรู้ที่เหมาะสมแก่หน้าที่ที่กำหนด ซึ่งต้องกำหนดโครงการศึกษาหรือฝึกอบรม และแผนงานหรือโครงการที่จะให้ข้าราชการผู้นั้นกลับมาปฏิบัติงานไว้ล่วงหน้าเป็นการแน่นอน

(๒) สาขาวิชาและระดับความรู้ที่จะให้ข้าราชการไปศึกษา ณ ต่างประเทศ นั้น ต้องเป็นสาขาและระดับที่ทางราชการต้องการมาก ซึ่งไม่มีการศึกษาในประเทศ หรือมีแต่ยังไม่เพียงพอหรือไม่เพียงพอ ซึ่งโดยปกติจะให้ไปศึกษาได้เฉพาะในระดับที่สูงกว่าปริญญาตรีและไม่สูงกว่าปริญญาโท

ถ้าส่วนราชการใดมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจากต่างประเทศในสาขาวิชาที่สำคัญมาก และจะให้ข้าราชการไปศึกษาในระดับนั้นก็ดี หรือต้องการจะใช้ผู้มีความรู้ระดับปริญญาเอกเป็นพิเศษ และจะให้ข้าราชการไปศึกษาในระดับนั้นก็ดี ให้ผู้มีอำนาจตามข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ หรือข้อ ๑๕ แล้วแต่กรณี พิจารณานุมัติเป็นพิเศษตามควรแก่กรณีเป็นรายๆ ไป แต่สำหรับการอนุมัติให้ไปศึกษาระดับปริญญาเอก โดยปกติจะอนุมัติให้เฉพาะผู้ที่กลับมาทำการสอนในระดับที่ส่วนราชการยืนยันเหตุผลความจำเป็นที่ชัดเจนว่าต้องใช้ผู้มีความรู้ในระดับปริญญาเอก หรือกลับมาทำการวิจัย หรือผู้ที่มีผลการศึกษาดีเด่นเป็นพิเศษ หรือ ก.พ. หรือผู้ที่ ก.พ. มอบหมาย อาจจะพิจารณาให้ตามเหตุผลความจำเป็นเฉพาะกรณีก็ได้

ข้อ ๙ การให้ข้าราชการไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ส่วนราชการเจ้าสังกัดต้องพิจารณาถึงอัตราค่าจ้างที่มีอยู่ โดยให้มีผู้อยู่ปฏิบัติงานเพียงพอ ไม่ให้เสียราชการและไม่ต้องตั้งอัตราค่าจ้างเพิ่ม

ข้อ ๑๐ ข้าราชการที่จะไปศึกษา ณ ต่างประเทศ ต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นข้าราชการที่เมื่อศึกษาเสร็จแล้ว จะต้องมามีเวลากลับมาปฏิบัติราชการชดเชยได้ครบก่อนเกษียณอายุราชการ การชดเชยเวลาราชการนี้ให้รวมถึงการปฏิบัติราชการชดเชย การลาศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติภารกิจพิเศษที่ค้างอยู่ด้วย

(๒) เป็นผู้มีวันรับราชการเป็นข้าราชการติดต่อกันมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี แต่ถ้ามีความจำเป็นอย่างอื่นส่วนราชการใดจะให้ข้าราชการที่มีวันรับราชการไม่ครบหนึ่งปีไปศึกษา ณ ต่างประเทศ ก็ได้ แต่ต้องเป็นผู้ที่พ้นการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการแล้ว

๖

(๓) เป็นผู้มีความรู้ภาษาต่างประเทศที่จะใช้ในการศึกษานั้นได้ ซึ่งต้องมีความรู้ภาษานั้นๆ ในระดับที่ ก.พ. กำหนด ยกเว้นทุนประเภท ๑ (ข) ให้เป็นไปตามที่สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศกำหนด

(๔) เป็นผู้ที่มีร่างกายสมบูรณ์และมีสุขภาพอนามัยดีพอที่จะไปศึกษา ณ ต่างประเทศได้ โดยผ่านการตรวจรับรองจากคณะกรรมการแพทย์ของ ก.พ. หรือสถานพยาบาลของรัฐตามที่คณะกรรมการแพทย์ของ ก.พ. กำหนด สำหรับผู้ไปศึกษาด้วยทุนประเภท ๑ (ข) จะให้แพทย์อื่นที่ทางการของประเทศที่จะไปศึกษาเป็นผู้ตรวจรับรองก็ได้ แต่หากประเทศที่จะไปศึกษามีได้กำหนดให้ต้องตรวจร่างกาย ต้องผ่านการตรวจร่างกายโดยคณะกรรมการแพทย์ของ ก.พ. หรือสถานพยาบาลของรัฐตามที่คณะกรรมการแพทย์ของ ก.พ. กำหนด

(๕) เป็นผู้ที่ไม่อยู่ในระหว่างถูกตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัย หรือถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่กรณีถูกฟ้องคดีอาญาในความผิดที่ไม่อยู่ในข่ายต้องรอการเลื่อนชั้นเงินเดือน ตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนชั้นเงินเดือน

ข้อ ๑๑ การให้ข้าราชการที่ได้รับทุนรัฐบาลไทย ตามที่ ก.พ. หรือผู้ทำการแทน ก.พ. จัดการสอบแข่งขันไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ และการให้อยู่ศึกษาหรือฝึกอบรมต่อด้วยทุนเดิม ให้ ก.พ. หรือผู้ที่ ก.พ. มอบหมายพิจารณาอนุมัติ

ข้อ ๑๒ ภายใต้บังคับข้อ ๑๑ การให้ข้าราชการไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ด้วยทุนประเภท ๑ (ก) หรือทุนประเภท ๑ (ค) และการให้อยู่ศึกษาหรือฝึกอบรมต่อด้วยทุนเดิม เมื่อผู้มีอำนาจอนุมัติได้สั่งอนุมัติแล้ว ให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดรายงานให้ ก.พ. หรือผู้ที่ ก.พ. มอบหมายทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้มีอำนาจอนุมัติสั่งอนุมัติ พร้อมทั้งแจ้งวันกำหนดเดินทางและส่งเอกสารหลักฐาน ดังต่อไปนี้

- (๑) หลักฐานการได้รับทุน ซึ่งระบุลักษณะทุน จำนวนทุน และระยะเวลาให้ทุน
- (๒) โครงการหรือแนวการศึกษาหรือฝึกอบรม พร้อมหนังสือตอบรับของสถานศึกษาหรือสถานฝึกอบรม
- (๓) บันทึกแสดงเหตุผลความจำเป็น และความต้องการของทางราชการที่จะต้องให้ข้าราชการผู้นั้นไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ตลอดจนแผนงานหรือโครงการ ที่จะให้ข้าราชการผู้นั้นกลับมาปฏิบัติราชการตามข้อ ๘

(๔) ผลการตรวจร่างกายจากคณะกรรมการแพทย์ของ ก.พ. หรือสถานพยาบาลของรัฐตามที่คณะกรรมการแพทย์ของ ก.พ. กำหนด

(๕) เอกสารอื่นตามที่ ก.พ. กำหนด

ข้อ ๑๓ การให้ข้าราชการไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ด้วยทุนประเภท ๑ (ข) ให้ส่วนราชการเจ้าสังกัด และสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ ทำความตกลงกันก่อน โดยส่วนราชการเจ้าสังกัดต้องส่งเอกสารดังต่อไปนี้ เพื่อให้สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศพิจารณา

๗

(๑) โครงการหรือแนวการศึกษาหรือฝึกอบรม เว้นแต่กรณีที่สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศเป็นผู้จัดสรรทุนให้เอง

(๒) บันทึกแสดงเหตุผลความจำเป็น และความต้องการของทางราชการที่จะต้องใช้ข้าราชการผู้นั้นไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ตลอดจนแผนงานหรือโครงการ ที่จะให้ข้าราชการผู้นั้นกลับมาปฏิบัติราชการตามข้อ ๘

เมื่อรัฐบาลต่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศ องค์การต่างประเทศ หรือ นิติบุคคลต่างประเทศ ได้อนุมัติให้ทุนหรือให้อยู่ศึกษาหรือฝึกอบรมด้วยทุนเดิมสำหรับ ข้าราชการผู้นั้นแล้ว ให้สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศแจ้งไปยัง ส่วนราชการเจ้าสังกัด เพื่อเสนอผู้มีอำนาจอนุมัติพิจารณา เมื่อได้รับอนุมัติแล้วข้าราชการผู้นั้น จึงจะออกเดินทางไปต่างประเทศ หรืออยู่ศึกษาหรือฝึกอบรมต่อไปได้ แล้วให้ส่วนราชการ เจ้าสังกัดแจ้งรายชื่อผู้รับทุน พร้อมทั้งระยะเวลาให้ทุนและวันกำหนดเดินทางให้ ก.พ. หรือ ผู้ที่ ก.พ. มอบหมาย และสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศทราบภายใน สิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้มีอำนาจอนุมัติส่งอนุมัติ

ข้อ ๑๔ การให้ข้าราชการที่อยู่ระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการไปศึกษา หรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ จะกระทำมิได้

ข้อ ๑๕ การให้ข้าราชการไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ด้วยทุนประเภท ๒ ให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ หรือที่ ก.พ. หรือคณะกรรมการกำหนดเพิ่มเติม เพื่อเสนอผู้มีอำนาจ อนุมัติพิจารณาอนุมัติ

ในการอนุมัติทุกครั้งให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดแจ้งสำนักงาน ก.พ. ทราบเพื่อ การติดตามผลภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้มีอำนาจอนุมัติส่งอนุมัติ ในการแจ้งสำนักงาน ก.พ. ให้จัดส่งเอกสารหลักฐานดังต่อไปนี้ เพื่อประกอบการติดตามผล

(๑) โครงการหรือแนวการศึกษาหรือฝึกอบรม พร้อมหนังสือตอบรับจาก สถานศึกษาหรือสถานฝึกอบรม

(๒) บันทึกของส่วนราชการเจ้าสังกัดแสดงเหตุผลความจำเป็น และความต้องการ ของทางราชการ ที่ให้ข้าราชการผู้นั้นไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ ตลอดจนแผนงาน หรือโครงการ ที่จะให้ข้าราชการผู้นั้นกลับมาปฏิบัติราชการตามข้อ ๘

(๓) ผลการตรวจร่างกายจากคณะกรรมการแพทย์ของ ก.พ. หรือสถานพยาบาล ของรัฐตามที่คณะกรรมการแพทย์ของ ก.พ. กำหนด

(๔) เอกสารอื่นตามที่ ก.พ. กำหนด

๘

ข้อ ๑๖ ให้ส่วนราชการทำสัญญาผูกมัดให้ข้าราชการที่ไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ กลับมารับราชการตามแผนงานหรือโครงการ และในส่วนราชการที่ทางราชการ กำหนดเป็นระยะเวลาเท่ากับระยะเวลาที่ศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ

ข้าราชการผู้ใดไม่ได้รับราชการตามสัญญา ต้องชดใช้เงินให้แก่ทางราชการ ดังนี้

(๑) สำหรับผู้ไปศึกษา หรือฝึกอบรม ด้วยทุนประเภท ๑ (ก) หรือทุนประเภท ๑ (ค) ให้ชดใช้ทุน เงินเดือนที่ได้รับระหว่างศึกษา หรือฝึกอบรม และเงินที่ทางราชการจ่ายช่วยเหลือ กับให้ใช้เงินอีกจำนวนหนึ่งเท่าของจำนวนทุน เงินเดือน และเงินที่ทางราชการจ่ายช่วยเหลือ ดังกล่าวให้เป็นเบี้ยปรับแก้ทางราชการอีกด้วย

(๒) สำหรับผู้ไปศึกษา หรือฝึกอบรม ด้วยทุนประเภท ๑ (ข) ให้ชดใช้เงินเดือนที่ได้รับระหว่างศึกษา หรือฝึกอบรม และเงินที่ทางราชการจ่ายช่วยเหลือ กับให้ใช้เงินอีกจำนวนหนึ่งเท่าของจำนวนเงินเดือนและเงินที่ทางราชการจ่ายช่วยเหลือดังกล่าวให้เป็นเบี้ยปรับแก้ทางราชการอีกด้วย

สำหรับส่วนที่เป็นเงินทุนที่ได้รับให้ชดใช้เป็นเบี้ยปรับรายเดือน ตามจำนวนที่กระทรวงการคลังและสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนากระหว่างประเทศกำหนดขึ้น โดยใช้ฐานอัตราค่าใช้จ่ายที่สำนักงาน ก.พ. กำหนดสำหรับผู้ไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย ณ ต่างประเทศ เป็นเกณฑ์

(๓) สำหรับผู้ไปศึกษา หรือฝึกอบรม ด้วยทุนประเภท ๒ ให้ชดใช้เงินเดือนที่ได้รับระหว่างศึกษา หรือฝึกอบรม และเงินที่ทางราชการจ่ายช่วยเหลือ กับให้ใช้เงินอีกจำนวนหนึ่งเท่าของจำนวนเงินเดือน และเงินที่ทางราชการจ่ายช่วยเหลือดังกล่าวให้เป็นเบี้ยปรับแก้ทางราชการอีกด้วย

ในกรณีที่ผู้ไปศึกษา หรือฝึกอบรม กลับมาแล้วรับราชการไม่ครบกำหนดตามสัญญา ให้ลดเงินที่จะต้องชดใช้และเบี้ยปรับตาม (๑) (๒) หรือ (๓) ลงตามส่วน

กรณีข้าราชการที่อยู่ในระหว่างปฏิบัติราชการชดใช้ แต่โอนไปรับราชการที่ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐแห่งใหม่ โดยได้รับอนุมัติผ่อนผันให้นับเวลาที่เป็นปฏิบัติราชการดังกล่าวเป็นเวลารับราชการชดใช้ทุนต่อเนื่อง ให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐแห่งใหม่นั้นรับโอนทั้งสิทธิและหน้าที่ตามสัญญาที่กำหนดในระเบียบนี้ด้วย

การทำสัญญาตามข้อนี้ ให้เป็นไปตามแบบและวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๑๗ ข้าราชการที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ จะเปลี่ยนแปลงกำหนดระยะเวลา สำนานศึกษาหรือฝึกอบรม หรือแนวการศึกษาหรือฝึกอบรม จากที่ได้รับอนุมัติไว้ได้ ต่อเมื่อการเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด และได้รับอนุมัติจากผู้มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

๙

(๑) ก.พ. หรือผู้ที่ ก.พ. มอบหมายสำหรับผู้ไปศึกษาหรือฝึกอบรมด้วย
ทุนรัฐบาลไทย

(๒) ผู้มีอำนาจอนุมัติ สำหรับผู้ไปศึกษาหรือฝึกอบรมด้วยทุนประเภท ๑ (ก) และ
ทุนประเภท ๑ (ค) ยกเว้นกรณีตาม (๑)

(๓) ผู้มีอำนาจอนุมัติ และสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ
สำหรับผู้ไปศึกษาหรือฝึกอบรมด้วยทุนประเภท ๑ (ข)

(๔) ผู้มีอำนาจอนุมัติ สำหรับผู้ไปศึกษาหรือฝึกอบรมด้วยทุนประเภท ๒
เมื่อพิจารณาและดำเนินการไปแล้วเป็นประการใด ต้องแจ้งให้สำนักงาน ก.พ.
ทราบเพื่อติดตามผล ทั้งนี้ ภายในกำหนดเวลาไม่เกินสิบห้าวันนับตั้งแต่วันที่ผู้มีอำนาจอนุมัติสั่งการ

ข้อ ๑๘ ข้าราชการที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ
ด้วยทุนใดๆ หากประสงค์จะอยู่ศึกษาหรือฝึกอบรมต่อด้วยทุนประเภท ๒ หลังจากครบกำหนด
ที่ได้รับอนุมัติแล้ว ให้ยื่นคำขอพร้อมด้วยหลักฐานเกี่ยวกับผลการศึกษาหรือฝึกอบรมที่ผ่านมาแล้ว
และคำชี้แจงเหตุผลความจำเป็นที่จะต้องอยู่ศึกษาหรือฝึกอบรมต่ออีก ให้ส่วนราชการเจ้าสังกัด
พิจารณา โดยปกติไม่น้อยกว่าหกสิบวันก่อนครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุมัติไว้เดิมเพื่อส่วนราชการ
เจ้าสังกัดจะได้ทำความเห็นรายงานให้ผู้มีอำนาจอนุมัติพิจารณา และรายงานให้สำนักงาน ก.พ.
ทราบต่อไป เมื่อผู้มีอำนาจอนุมัติสั่งอนุมัติให้อยู่ศึกษาหรือฝึกอบรมต่อได้เป็นเวลาเท่าใด จึงจะ
อยู่ศึกษาหรือฝึกอบรมต่อได้ตามระยะเวลาที่ได้รับอนุมัตินั้น

สำหรับข้าราชการที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษาหรือฝึกอบรม ณ ต่างประเทศ
ด้วย ทุนประเภท ๑ (ข) ต้องได้รับอนุมัติจากสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่าง
ประเทศก่อนแล้วจึงดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้

หมวด ๓

การปฏิบัติภารกิจ ณ ต่างประเทศ

ข้อ ๑๙ การให้ข้าราชการไปปฏิบัติภารกิจ ณ ต่างประเทศ ส่วนราชการ
เจ้าสังกัดต้องพิจารณาถึงอัตราค่าจ้างที่มีอยู่โดยให้ผู้ปฏิบัติงานเพียงพอ ไม่ให้เสียราชการ
และไม่ต้องตั้งอัตราค่าจ้างเพิ่ม โดยข้าราชการที่จะไปปฏิบัติภารกิจจะต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ที่มีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

(๒) เป็นผู้ที่มีวันรับราชการเป็นข้าราชการติดต่อกันมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่า
หนึ่งปี แต่ถ้ามีความจำเป็นอย่างอื่นส่วนราชการใดจะให้ข้าราชการที่มีวันรับราชการไม่ครบหนึ่งปี
ไปปฏิบัติภารกิจ ณ ต่างประเทศ ก็ได้ แต่ต้องเป็นผู้ที่พ้นการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการแล้ว

(๓) เป็นผู้ที่ส่วนราชการเจ้าสังกัดรับรองว่ามีประสบการณ์ในด้านการวิจัย หรือ
งานสอน หรือปฏิบัติงานรับผิดชอบในเรื่องที่จะทำการวิจัยมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี และ
มีความเหมาะสมในการปฏิบัติภารกิจ

(๔) สำหรับผู้ที่เคยได้รับอนุมัติให้ไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย ณ ต่างประเทศมาแล้ว จะต้องกลับมาปฏิบัติราชการเป็นเวลาไม่น้อยกว่าระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด จึงจะได้รับการพิจารณาให้ไปปฏิบัติการวิจัย ณ ต่างประเทศได้

ข้อ ๒๐ การให้ข้าราชการไปปฏิบัติการวิจัย ณ ต่างประเทศ ให้ผู้มีอำนาจอนุมัติพิจารณาอนุมัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้หรือที่กำหนดเพิ่มเติม เมื่อผู้มีอำนาจอนุมัติสั่งอนุมัติแล้ว ให้ส่วนราชการรายงานให้สำนักงาน ก.พ. ทราบ เพื่อติดตามผลภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ผู้มีอำนาจสั่งอนุมัติ ในการแจ้งสำนักงาน ก.พ. ให้ส่งเอกสารหลักฐานดังต่อไปนี้ เพื่อประกอบการติดตามผล

(๑) โครงการพร้อมทั้งแผนปฏิบัติการวิจัยโดยสมบูรณ์ ซึ่งต้องแสดงกำหนดระยะเวลาและขั้นตอนการปฏิบัติการวิจัยโดยละเอียด

(๒) บันทึกของส่วนราชการเจ้าสังกัดซึ่งแสดงเหตุผลความจำเป็นที่จะต้องให้ข้าราชการไปปฏิบัติการวิจัย ความสอดคล้องของนโยบายรัฐบาล โครงการวิจัยกับแผนงานของหน่วยงาน และโครงการวิจัยที่ระบุรายละเอียดที่ชัดเจนและงบประมาณ รวมทั้งประโยชน์ ที่ทางราชการจะได้รับ

(๓) รายละเอียดข้อตกลงเกี่ยวกับการไปปฏิบัติการวิจัย

(๔) รายละเอียดอัตราค่าจ้างที่ข้าราชการผู้นั้นสังกัดอยู่

(๕) ผลงานวิจัยของข้าราชการที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ

ข้อ ๒๑ ข้าราชการที่ไปปฏิบัติการวิจัย ณ ต่างประเทศ ต้องปฏิบัติ ดังนี้

(๑) จะขยายกำหนดระยะเวลาหรือเปลี่ยนแปลงโครงการวิจัยจากที่ได้รับอนุมัติไว้ได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากผู้มีอำนาจอนุมัติ เมื่อได้รับอนุมัติแล้วจึงจะปฏิบัติการวิจัยต่อไปได้ และให้ส่วนราชการรายงานให้สำนักงาน ก.พ. ทราบ ภายในสิบห้าวันนับจากวันที่อนุมัติ แต่ส่วนราชการจะอนุมัติให้ข้าราชการอยู่ปฏิบัติการวิจัย ณ ต่างประเทศได้ไม่เกินสองปีนับแต่วันที่เริ่มไปปฏิบัติการวิจัย ณ ต่างประเทศ

(๒) จะอยู่ศึกษา ฝึกอบรม หรือดูงานต่อมิได้

(๓) รายงานความก้าวหน้าของการปฏิบัติการวิจัยให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดทราบ ทุกหกเดือน และจะต้องส่งรายงานผลการปฏิบัติการวิจัยฉบับสมบูรณ์จำนวนสองฉบับไปยังสำนักงาน ก.พ. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นสุดโครงการปฏิบัติการวิจัย

ข้าราชการที่ได้รับอนุมัติให้ไปปฏิบัติการวิจัย ณ ต่างประเทศ เมื่อได้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการแล้ว ให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดรายงานให้สำนักงาน ก.พ. ทราบ สำหรับผู้ไปปฏิบัติการวิจัยด้วยทุนประเทศ ๑ (๖) ให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดรายงานให้สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศทราบด้วย โดยให้รายงานภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ

ข้อ ๒๒ ให้นำความในข้อ ๑๔ และข้อ ๑๖ มาใช้บังคับกับการให้ข้าราชการไปปฏิบัติการวิจัย ณ ต่างประเทศ โดยอนุโลม

หมวด ๔
การดูงาน ณ ต่างประเทศ

ข้อ ๒๓ การดูงาน ณ ต่างประเทศ ให้กระทำได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการดังต่อไปนี้

(๑) การให้ข้าราชการดูงานโดยเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหรือฝึกอบรม หรือต่อจากการศึกษาหรือฝึกอบรมอันถือเป็นการศึกษาหรือฝึกอบรมด้วย ต้องดำเนินการตามที่กำหนดไว้สำหรับกรณีศึกษาหรือฝึกอบรม

(๒) การให้ข้าราชการดูงานด้วยทุนประเภท ๑ (ก) ทุนประเภท ๑ (ค) หรือ ทุนประเภท ๒ ให้ผู้มีอำนาจอนุมัติพิจารณาอนุมัติ

(๓) การให้ข้าราชการดูงานด้วยทุนประเภท ๑ (ข) ให้ส่วนราชการเจ้าสังกัด และสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ ทำความตกลงกันก่อนแล้วดำเนินการเพื่อเสนอผู้มีอำนาจอนุมัติพิจารณาอนุมัติ

(๔) เป็นการดูงานที่มีระยะเวลาไม่เกินสิบห้าวันตามหลักสูตรหรือโครงการหรือแผนการดูงานต่างประเทศ หากมีระยะเวลาเกินกำหนดให้ดำเนินการเป็นการฝึกอบรม

ข้อ ๒๔ ข้าราชการที่ได้รับอนุมัติให้ไปดูงาน ณ ต่างประเทศ จะเปลี่ยนแปลงกำหนดระยะเวลา สถานที่ หรือแนวการดูงานจากที่ได้รับอนุมัติไว้ได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากผู้มีอำนาจอนุมัติแล้ว แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงระยะเวลา สถานที่ หรือแนวการดูงานโดยกะทันหันซึ่งไม่อาจรอการอนุมัติได้ ให้รีบรายงานให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวทราบ พร้อมทั้งชี้แจงเหตุผลความจำเป็นด้วย ทั้งนี้ หากระยะเวลาในการดูงานครั้งก่อนรวมการขยายเวลาในครั้งนี้เกินสิบห้าวัน ให้ดำเนินการขยายเวลาครั้งนี้เป็นการฝึกอบรม

ข้อ ๒๕ ให้นำความในข้อ ๑๔ มาใช้บังคับกับการให้ข้าราชการไปดูงาน ณ ต่างประเทศ โดยอนุโลม

หมวด ๕
การกำกับดูแลข้าราชการ

ข้อ ๒๖ ข้าราชการที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย หรือดูงาน ณ ต่างประเทศ ต้องอยู่ในความดูแลของส่วนราชการเจ้าสังกัด และ ก.พ. หรือผู้ที่ ก.พ. มอบหมาย ปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งและคำแนะนำของส่วนราชการเจ้าสังกัด และ ก.พ. หรือผู้ที่ ก.พ. มอบหมายให้ดูแลนักเรียนไทยในต่างประเทศโดยเคร่งครัด และต้องรายงานความก้าวหน้าในการศึกษาและการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดและผู้ดูแลนักเรียนไทยในต่างประเทศเพื่อทราบด้วย

สำหรับข้าราชการที่ไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัยหรือดูงาน ณ ต่างประเทศ ด้วยทุนประเภท ๑ (ข) นอกจากต้องปฏิบัติตามวรรคหนึ่งแล้ว ต้องอยู่ในความดูแลของเจ้าหน้าที่ ซึ่งได้รับมอบหมายจากรัฐบาลต่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศ องค์การต่างประเทศ หรือ นิติบุคคลต่างประเทศ ที่ให้ทุนแก่ข้าราชการผู้นั้นอีกด้วย

ข้อ ๒๗ ข้าราชการที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย หรือดูงาน ณ ต่างประเทศ เมื่อครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุมัติหรือเสร็จจากการศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย หรือดูงานก่อนครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุมัติ ต้องรีบเดินทางกลับให้ถึงประเทศไทยและรายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติราชการภายในระยะเวลาที่กำหนด ดังนี้

(๑) ภายในระยะเวลาไม่เกินยี่สิบวัน สำหรับผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย เกินหนึ่งปี

(๒) ภายในระยะเวลาไม่เกินสิบวัน สำหรับผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย เกินหกเดือน

(๓) ภายในระยะเวลาไม่เกินห้าวัน สำหรับผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย ไม่เกินหกเดือน

(๔) ภายในระยะเวลาไม่เกินสองวัน สำหรับผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ไปดูงาน เมื่อได้รายงานตัวเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้รายงานผลการศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย หรือดูงานต่อผู้บังคับบัญชาโดยด่วนต่อไป

ข้อ ๒๘ เมื่อข้าราชการที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย หรือดูงาน ณ ต่างประเทศ ได้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการแล้ว ให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดรายงานให้ ก.พ. หรือผู้ที่ ก.พ. มอบหมายทราบ สำหรับผู้ไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย หรือดูงาน ด้วยทุนประเภท ๑ (ข) ให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดรายงานให้สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศทราบด้วย ทั้งนี้ ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ

๑๓

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๙ ข้าราชการผู้ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย หรือ
 ดูงาน ณ ต่างประเทศ ตามระเบียบ ว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน
 ณ ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม อยู่ในวันที่ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีนี้
 มีผลใช้บังคับให้ถือว่าข้าราชการผู้นั้นได้รับอนุมัติให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย หรือดูงาน
 ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(ลงชื่อ) พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร

(ทักษิณ ชินวัตร)

นายกรัฐมนตรี

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวนิตา เตชะโชควิวัฒน์)

เจ้าหน้าที่การศึกษา ๘

ระเบียบกระทรวงการคลัง

ว่าด้วยการทำสัญญาและการชดใช้เงิน

กรณีรับทุน ลาศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย และปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ

พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรรวบรวมมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับหลักปฏิบัติในการจัดทำสัญญา การชดใช้เงิน และการผ่อนผันการชดใช้เงิน กรณีรับทุน ลาศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย และ ปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ มาปรับปรุงเป็นระเบียบเพื่อให้เป็นหลักเกณฑ์และมาตรฐาน ที่เหมาะสม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๕๕ กระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการทำสัญญาและการชดใช้เงิน กรณีรับทุน ลาศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย และปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ แจ้งตามหนังสือกรมสารบรรณ คณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร ที่ น.ว. ๑๕๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๗

(๒) มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๑๒ แจ้งตามหนังสือสำนักเลขาธิการ คณะรัฐมนตรี ที่ สร. ๐๔๐๓/ว. ๓๕ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๑๒

(๓) มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๑๒ แจ้งตามหนังสือสำนักเลขาธิการ คณะรัฐมนตรี ที่ สร. ๐๔๐๓/ว. ๕๘ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๑๒

(๔) มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๑๖ แจ้งตามหนังสือสำนักเลขาธิการ คณะรัฐมนตรี ที่ สร. ๐๒๐๓/๑๐๘๖๒ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๑๖

(๕) มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๑๗ แจ้งตามหนังสือสำนักเลขาธิการ คณะรัฐมนตรี ที่ สร. ๐๒๐๓/ว. ๗๖ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๑๗

(๖) มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๑๖ แจ้งตามหนังสือสำนักเลขาธิการ คณะรัฐมนตรี ที่ สร. ๐๒๐๓/ว. ๑๒๗ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๑๖

หน้า ๒๕

เล่ม ๑๒๒ ตอนพิเศษ ๑๓๖ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๘

(๑) มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๑๘ แจ้งตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร. ๐๒๐๓/ว. ๑๗๕ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๑๘

(๒) มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๒๓ แจ้งตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ สร. ๐๒๐๓/ว. ๑๓๕ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๒๓

(๓) มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๓๖ แจ้งตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๑/๑๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๓๖

(๔) มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๓๕ แจ้งตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๑๕/ว ๕๑ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๓๕

(๕) มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๔๐ แจ้งตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๑๑๑ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๔๐

(๖) มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๒ แจ้งตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/๘๕๕๒ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๔๒

(๗) มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ แจ้งตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/๑๕๗๔๘ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๒

(๘) มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๓ แจ้งตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ค่วนที่สุด ที่ นร ๐๒๐๕/๑๓๑๔ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๔๓

(๙) มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ แจ้งตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๖/ว (ก) ๒๘๕๑ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๓

(๑๐) มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๓ แจ้งตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๖/ว ๑๕๗ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติคณะรัฐมนตรีอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“ทุน” หมายความว่า เงินที่ผู้รับทุน ผู้ลาศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย และปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศได้รับไปจากทางราชการหรือจากเจ้าของทุน เพื่อไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย หรือปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็เงินงบประมาณหรือเงินอื่นใด รวมทั้งเงินที่รัฐบาลต่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศ นิติบุคคลต่างประเทศ นิติบุคคล หรือบุคคลธรรมดา

หน้า ๒๖

เล่ม ๑๒๒ ตอนพิเศษ ๑๓๖ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๘

ในประเทศมอบให้แก่รัฐบาลหรือส่วนราชการซึ่งรัฐบาล หรือส่วนราชการตกลงรับไว้ แต่ไม่รวมถึงเงินเดือนเงินประจำตำแหน่ง และเงินช่วยเหลือจากทางราชการในลักษณะเดียวกันที่เรียกชื่ออย่างอื่น

“ส่วนราชการ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม ตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และกฎหมายอื่น หรือส่วนราชการที่เทียบเท่า หรือไม่มีฐานะเป็นกรม แต่มีหัวหน้าส่วนราชการเป็นอธิบดีหรือเทียบเท่า ทั้งนี้เท่าที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือในกำกับดูแลของฝ่ายบริหาร

“หน่วยงานอื่นของรัฐ” หมายความว่า หน่วยงานของรัฐอย่างอื่นที่ไม่ใช่ ส่วนราชการ ไม่ว่าจะ เป็นหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ หน่วยงานในกำกับของรัฐ หรือองค์การมหาชน แต่ไม่รวมถึงรัฐวิสาหกิจ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

“รับราชการ” หมายความว่า ปฏิบัติงานในส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐด้วย

“ออกจากราชการ” หมายความว่า ออกจากปฏิบัติงานในส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐด้วย

“ระยะเวลาที่ต้องรับราชการชดใช้” หมายความว่า จำนวนวันที่ต้องรับราชการชดใช้ทั้งหมดตามที่กำหนดไว้ในสัญญา

“ระยะเวลาที่จะต้องรับราชการชดใช้” หมายความว่า จำนวนวันที่ยังรับราชการชดใช้ไม่ครบตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญา ซึ่งคำนวณได้โดยใช้ระยะเวลาที่ต้องรับราชการชดใช้ลบด้วยระยะเวลาที่ได้รับราชการชดใช้แล้ว

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ข้อ ๕ ระเบียบนี้ ไม่ใช้บังคับแก่

(๑) ข้าราชการในสังกัดกระทรวงกลาโหม หรือผู้รับทุนจากกระทรวงกลาโหม

(๒) ข้าราชการหรือพนักงานในสังกัดส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีอำนาจกำหนดระเบียบและหลักเกณฑ์การทำสัญญาและการชดใช้เงินขึ้นเองได้

(๓) การดูงานในประเทศหรือต่างประเทศที่ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหรือฝึกอบรม

ข้อ ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจพิจารณาตีความและวินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากการใช้บังคับ รวมถึงกำหนดการปฏิบัติ และยกเว้นการปฏิบัติตามระเบียบนี้

หน้า ๒๗
เล่ม ๑๒๒ ตอนพิเศษ ๑๖๖ ง ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

หมวด ๑
การจัดทำสัญญา

ข้อ ๑ ผู้รับทุน ผู้ลาศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย และปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ ต้องทำสัญญาไว้กับส่วนราชการ โดยรับรองว่าจะกลับมารับราชการ และมีผู้ค้ำประกันตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ เว้นแต่ระเบียบนี้กำหนดให้ไม่ต้องทำสัญญา

ข้อ ๘ การรับทุน การลาศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย และปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ ที่ต้องทำสัญญา มีดังนี้

(๑) การรับทุนเพื่อการศึกษาภายในประเทศหรือต่างประเทศจากส่วนราชการเพื่อกลับมารับราชการ ตามความต้องการของส่วนราชการ

(๒) การรับทุนของข้าราชการจากส่วนราชการเพื่อกลับมารับราชการตามความต้องการของส่วนราชการ ในกรณีที่ส่วนราชการเจ้าของทุนกำหนดให้ต้องทำสัญญากลับมารับราชการชดใช้ในส่วนของเงินทุนแยกต่างหากจากสัญญาลาศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย และปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ

(๓) การลาไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัยในต่างประเทศ ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

(๔) การลาไปศึกษาภายในประเทศ ตามระเบียบที่ ก.พ. กำหนด

(๕) การลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

(๖) การลาไปศึกษาภายในประเทศ ตามระเบียบที่ส่วนราชการกำหนดขึ้นสำหรับข้าราชการในสังกัด

(๗) การฝึกอบรมภายในประเทศ ซึ่งมีระยะเวลาการฝึกอบรมเกินหกเดือน และส่วนราชการต้องจ่ายเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมเกินห้าหมื่นบาท

กรณีตาม (๑) (๒) และ (๖) ให้ทำสัญญาตามแบบที่ส่วนราชการเจ้าของทุนกำหนด ส่วนกรณีตาม (๓) (๔) (๕) และ (๗) ให้ทำสัญญาตามแบบที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๙ การลาศึกษา และฝึกอบรม ในกรณีดังต่อไปนี้ ไม่ต้องทำสัญญา

(๑) การศึกษาหรือฝึกอบรมของข้าราชการในหลักสูตรที่กำหนดขึ้น เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น หรือเพิ่มพูนศักยภาพ ตามที่ ก.พ. กำหนดหรือรับรอง

(๒) การศึกษาในวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร

หน้า ๒๘

เล่ม ๑๒๒ ตอนพิเศษ ๑๓๖ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๘

ข้อ ๑๐ การค้ำประกันตามข้อ ๙ ให้จัดทำสัญญาค้ำประกันตามแบบที่กระทรวงการคลัง หรือส่วนราชการเจ้าของทุน แล้วแต่กรณีกำหนด โดยจัดให้มีผู้ค้ำประกัน ดังนี้

(๑) ผู้ค้ำประกันต้องเป็นบิดา หรือมารดาของผู้ทำสัญญา ถ้าไม่มีทั้งบิดาและมารดาต้องให้พี่ หรือน้องร่วมบิดาหรือมารดาของผู้ทำสัญญาเป็นผู้ค้ำประกัน ทั้งนี้ ผู้ค้ำประกัน ไม่ต้องแสดงหลักทรัพย์ ประกอบการทำสัญญาค้ำประกัน

(๒) ถ้าไม่มีบุคคลตาม (๑) จะให้บุคคลอื่นเป็นผู้ค้ำประกันโดยแสดงหลักทรัพย์ก็ได้เว้นแต่ ในกรณีที่ไม่สามารถแสดงหลักทรัพย์ได้ ให้พิจารณาความสามารถในการใช้หนี้จากฐานะและรายได้ แทนการแสดงหลักทรัพย์ได้

(๓) ถ้าไม่มีบุคคลตาม (๑) และ (๒) ให้ส่วนราชการตั้งคณะกรรมการขึ้นเพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริง หากผลการตรวจสอบปรากฏว่า ผู้ทำสัญญาไม่มีบุคคลดังกล่าวตาม (๑) และ (๒) จริง ให้ทำสัญญา โดยไม่ต้องมีผู้ค้ำประกันได้

(๔) การไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ จะให้ข้าราชการ หรือบุคคลภายนอกที่เชื่อถือได้ เป็นผู้ค้ำประกันก็ได้ โดยถ้าผู้ค้ำประกันเป็นข้าราชการ ไม่จำเป็นต้องแสดงหลักทรัพย์ แต่ถ้าเป็นบุคคลภายนอก ต้องแสดงหลักทรัพย์ประกอบด้วย เว้นแต่ในกรณีที่ไม่สามารถแสดงหลักทรัพย์ได้ ให้พิจารณาความสามารถ ในการชำระหนี้จากฐานะและรายได้ แทนการแสดงหลักทรัพย์ได้

หมวด ๒

การขอใช้เงินเมื่อผิดสัญญา

ข้อ ๑๑ เมื่อผู้รับทุน ผู้ลาศึกษา ผู้ฝึกอบรม ผู้ปฏิบัติการวิจัย และปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ ผิดสัญญาซึ่งต้องขอใช้เงินตามสัญญา ให้ส่วนราชการคู่สัญญาพิจารณาคำนวณเงินต้น เงินเดือน และเงินอื่น ที่ได้รับจากทางราชการซึ่งผู้ทำสัญญาและผู้ค้ำประกันต้องชดเชย พร้อมทั้งเบี้ยปรับและดอกเบี้ยตามที่ กำหนดในสัญญาและระเบียบนี้

หลักเกณฑ์และวิธีการการคิดคำนวณเงินที่พึงต้องชดเชยตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่ กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๑๒ การคิดคำนวณระยะเวลาที่ต้องรับราชการชดเชยในกรณีการรับทุน การลาศึกษา ผู้ฝึกอบรม ผู้ปฏิบัติการวิจัย และปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศมากกว่าหนึ่งครั้ง ให้นำระยะเวลา

ที่ได้รับราชการชดเชยแล้วทั้งหมดรวมกัน แล้วนำไปหักออกจากระยะเวลาที่ต้องรับราชการชดเชยตามสัญญาฉบับแรกก่อน ส่วนที่เหลือจึงนำไปหักชดเชยระยะเวลาที่ต้องรับราชการชดเชยตามสัญญาที่เกิดขึ้นในลำดับถัดไป

ข้อ ๑๓ การคิดคำนวณระยะเวลาที่ต้องรับราชการชดเชยในกรณีการรับทุน และการลาศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย หรือปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศที่ทำสัญญา รับทุน และสัญญาลาศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย หรือปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ ผูกพันไว้กับส่วนราชการในคราวเดียวกัน การคิดเวลารับราชการชดเชยให้นำระยะเวลาที่ได้รับราชการชดเชยไปหักออกจากระยะเวลาที่ต้องรับราชการชดเชยตามสัญญาทั้งสองฉบับไปพร้อมกัน

การคิดคำนวณระยะเวลาที่ต้องรับราชการชดเชยในกรณีการรับทุนเล่าเรียนหลวง หรือทุนอื่น ในลักษณะเดียวกันเพื่อไปศึกษา แล้วได้รับทุนอื่นเพื่อศึกษาต่อเนื่อง โดยได้ทำสัญญารับทุนต่อเนื่องกัน ให้นำระยะเวลาที่ได้รับราชการชดเชยไปหักออกจากระยะเวลาที่ต้องรับราชการชดเชยตามสัญญาทุกฉบับไปพร้อมกัน เว้นแต่สัญญารับทุนจะกำหนดเงื่อนไขการรับราชการชดเชยไว้เป็นอย่างอื่น

ข้อ ๑๔ การคิดคำนวณเงินที่ผู้คิดสัญญาพึงต้องชดเชยให้นำเงินที่ได้รับไปตลอดเวลารับทุน ลาศึกษา ฝึกอบรม และปฏิบัติการวิจัยทั้งหมด คูณจำนวนวันที่ต้องรับราชการชดเชย หาดด้วยจำนวนวันที่ต้องรับราชการชดเชยทั้งหมดตามที่กำหนดไว้ในสัญญา ผลลัพธ์ที่ได้ให้คูณด้วยเบี้ยปรับตามที่กำหนดในสัญญา

ข้อ ๑๕ การคิดคำนวณเงินที่ผู้คิดสัญญาพึงต้องชดเชยกรณีผู้คิดสัญญาการไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) กรณีที่มีได้กลับมารับราชการชดเชย หรือกรณีที่ไม่มีเวลารับราชการชดเชยคงเหลือพอที่จะนำไปหักชดเชยเนื่องจากนำไปหักชดเชยตามสัญญาที่เกิดขึ้นก่อนให้นำเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ได้รับ คูณด้วยระยะเวลาที่ไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศที่คิดเป็นเดือน เศษของเดือนถ้าเกินสิบห้าวันให้คิดเป็นหนึ่งเดือน ถ้าไม่ถึงสิบห้าวันให้ปัดเศษทิ้ง ผลลัพธ์ที่ได้เป็นเงินที่ต้องชดเชยตามสัญญา

(๒) กรณีที่มีระยะเวลารับราชการชดเชยคงเหลือพอที่จะนำไปหักชดเชยได้ให้นำระยะเวลาที่ต้องรับราชการชดเชย หักด้วยระยะเวลาที่ได้รับราชการชดเชยไปแล้วคงเหลือเป็นระยะเวลาเท่าใดให้นำเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ได้รับคูณด้วยระยะเวลาดังกล่าวที่คิดเป็นเดือน เศษของเดือนถ้าเกินสิบห้าวันให้คิดเป็นหนึ่งเดือน ถ้าไม่ถึงสิบห้าวันให้ปัดเศษทิ้ง ผลลัพธ์ที่ได้เป็นเงินที่ต้องชดเชยตามสัญญา

ข้อ ๑๖ การผ่อนชำระเงิน การคิดอัตราแลกเปลี่ยน การคิดคำนวณดอกเบี้ย การคำนวณทุนทรัพย์ เพื่อใช้ในการฟ้องคดี วิธีการเรียกชดใช้เงิน การเบิกหักผลส่งบำนาญเพื่อชดใช้หนี้ และการยกเว้น ความรับผิดชอบตามสัญญา เบี้ยปรับและดอกเบี้ย ให้เป็นไปตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

หมวด ๓

การผ่อนผันการชดใช้เงินและการนับระยะเวลาชดใช้

ข้อ ๑๗ การผ่อนผันตามหมวดนี้ให้ส่วนราชการคู่สัญญาจัดทำสัญญาผ่อนผันโดยมีผู้ค้ำประกัน ตามแบบที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ ๑๘ การผิดสัญญาตามข้อ ๑ ให้ได้รับการผ่อนผันโดยไม่ต้องชดใช้เงิน ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ออกจากราชการเพื่อรับตำแหน่งข้าราชการการเมือง และได้รับแต่งตั้งเป็นข้าราชการการเมือง ภายในสามเดือนนับแต่วันลาออก

(๒) ออกจากราชการเพื่อไปสมัครรับเลือกตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา หรือตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น แล้วได้รับการเลือกตั้ง

(๓) ออกจากราชการเพื่อไปสมัครรับเลือกตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา หรือตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น แล้วไม่ได้รับเลือกตั้งและได้กลับเข้ารับราชการในส่วนราชการเดิม ส่วนราชการใหม่ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ โดยได้รับความยินยอมจากส่วนราชการเดิมภายในหกเดือนนับแต่วันเลือกตั้ง

(๔) เมื่อพ้นจากตำแหน่งทางการเมืองตาม (๑) พ้นจากสมาชิกภาพสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือตำแหน่งผู้บริหารท้องถิ่นตาม (๒) แล้วได้กลับเข้ารับราชการในส่วนราชการคู่สัญญา หรือได้กลับเข้ารับราชการในส่วนราชการใหม่ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ โดยได้รับความยินยอมจากส่วนราชการคู่สัญญาภายในหกเดือนนับแต่วันพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากสมาชิกภาพ แล้วแต่กรณี

(๕) การสั่งให้ข้าราชการไปทำกรอย่างอื่นซึ่งมิใช่การไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ โดยรัฐมนตรีเจ้าสังกัดโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีตามมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์

การสั่งให้ข้าราชการไปทำการซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นเหมือนเต็มเวลาราชการ พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งต้องสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน หรือกฎหมายอื่น

(๖) ลาไปปฏิบัติงาน ณ องค์การระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นสมาชิก ทั้งนี้เฉพาะการไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศประเภทที่ ๑ ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

(๗) ลาออกจากราชการเพื่อไปปฏิบัติงาน ณ องค์การระหว่างประเทศ ประเภทที่ ๒ ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

การผ่อนผันตามวรรคหนึ่ง ให้นับระยะเวลาการดำรงตำแหน่งทางการเมืองตาม (๑) การเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นตาม (๒) การกลับเข้ารับราชการตาม (๓) และ (๔) การสั่งให้ข้าราชการไปทำการอย่างอื่นตาม (๕) และการลาตาม (๖) เป็นเวลารับราชการชดใช้ตามสัญญา ส่วนการไปปฏิบัติงาน ในองค์การระหว่างประเทศตาม (๗) ให้นับเป็นเวลารับราชการชดใช้เฉพาะการ ไปปฏิบัติงานในปีแรกเท่านั้น

ข้อ ๑๙ เมื่อครบกำหนดเวลาการผ่อนผันตามข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง หากผู้ผิดสัญญาซึ่งได้รับการผ่อนผันยังมีระยะเวลาที่จะต้องรับราชการชดใช้ตามสัญญาเหลืออยู่ไม่กลับเข้ารับราชการ ให้ส่วนราชการคู่สัญญาดำเนินการบังคับผู้ผิดสัญญาและผู้ค้ำประกันให้ชำระหนี้โดยพลัน

ข้อ ๒๐ ผู้ผิดสัญญาตามข้อ ๑๑ อาจขอให้นับระยะเวลาการกลับเข้ารับราชการเป็นระยะเวลาการรับราชการชดใช้ตามสัญญาได้ เมื่อเข้าหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้ผิดสัญญาซึ่งออกจากราชการขอกลับเข้ารับราชการ ต้องได้รับการบรรจุให้เข้ารับราชการในส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐภายในหกเดือนนับแต่วันที่ออกจากราชการ และการออกจากราชการนั้นต้องมีใช้กรณีฉุกเฉินไทยเพราะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๒) ผู้ผิดสัญญาต้องทำสัญญารับราชการชดใช้เป็นเวลาไม่น้อยกว่าระยะเวลาที่จะต้องรับราชการชดใช้

(๓) การขอกลับเข้ารับราชการในส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐนอกเหนือจากที่กำหนดในสัญญา ส่วนราชการที่เป็นเจ้าของทุนและหรือส่วนราชการคู่สัญญา ต้องให้ความยินยอมเป็นหนังสือให้นับเวลาการรับราชการเป็นเวลารับราชการชดใช้ทุนต่อไปได้ และหากมีการผิดสัญญารับทุนรวมอยู่ด้วยต้องได้รับความยินยอมในลักษณะเดียวกันจากส่วนราชการเจ้าของทุนด้วย

(๔) ในระหว่างรับราชการชดใช้ทุน หากมีความประสงค์จะรับราชการชดใช้ในส่วนราชการอื่นหรือหน่วยงานอื่นของรัฐแห่งอื่นต่อไป ส่วนราชการเจ้าของทุนและส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

แห่งใหม่ที่เป็นคู่สัญญา และส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐต้นสังกัดปัจจุบันต้องให้ความยินยอมเป็นหนังสือ และต้องได้รับการบรรจุเข้ารับราชการในทันทีที่ได้ออกจากส่วนราชการเดิม

(๕) การรับราชการในส่วนราชการอื่น หรือหน่วยงานอื่นของรัฐนอกเหนือจากที่กำหนดในสัญญา ส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐนั้นต้องรับไปทั้งสิทธิและหน้าที่ที่มีอยู่ตามสัญญาเดิม และเป็นผู้จัดทำสัญญาฉบับใหม่โดยมีผู้กำกับตามแบบที่กระทรวงการคลังกำหนดหรือเห็นชอบ

(๖) การผิดสัญญาขอใช้เงินตามสัญญาที่ได้รับการผ่อนผัน ผู้ผิดสัญญาต้องชดใช้เงินที่ยังขาดอยู่ตามสัญญา พร้อมทั้งเบี้ยปรับอีกหนึ่งเท่า โดยให้คิดลดลงตามส่วนของเวลาที่รับราชการชดใช้แล้ว

(๗) ในกรณีที่ผู้ฟ้องร้องดำเนินคดีต่อศาลอันเนื่องมาจากการผิดสัญญาแล้วแต่คดียังไม่ถึงที่สุด ถ้าเป็นกรณีที่จะได้รับการผ่อนผันตามความในข้อนี้ ให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐทำสัญญาประนีประนอมยอมความได้ โดยผู้ผิดสัญญาต้องชำระเงินค่าอาชกรรมเสีย และค่าใช้จ่ายต่างๆ ในการดำเนินคดีซึ่งได้ใช้จ่ายไปแล้ว

(๘) ในระหว่างผิดสัญญาจนถึงวันที่ได้รับการผ่อนผัน ถ้าได้มีการบังคับชำระหนี้ตามสัญญาจากผู้ผิดสัญญา หรือผู้กำกับ หรือได้มีบุคคลภายนอกรับผิดชดใช้เงินอันเนื่องมาจากการผิดสัญญานั้นไปแล้วทั้งหมดหรือบางส่วน บุคคลเหล่านั้นจะเรียกร้องเงินที่ได้ชำระไปแล้วนั้นคืนไม่ได้ทั้งสิ้น

ข้อ ๒๑ ผู้ผิดสัญญาตามข้อ ๑๑ ซึ่งไม่อาจขอให้นับระยะเวลาการกลับเข้ารับราชการเป็นระยะเวลาการรับราชการชดใช้ตามสัญญาตามข้อ ๒๐ อาจขอให้นับเวลาที่กลับเข้ารับราชการใหม่เป็นการรับราชการชดใช้ทุนได้ โดยต้องชดใช้เงินบางส่วนตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังนี้

(๑) ผู้ผิดสัญญาซึ่งเป็นข้าราชการ รับทุน สติศึกษา ผูกอบรม ปฏิบัติการวิจัย หรือปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ ซึ่งต้องชดใช้คืนเงินทุน เงินเดือน และเบี้ยปรับ ให้ผู้ผิดสัญญาชดใช้ค่าเสียหายที่เป็นเงินเดือนและเงินที่ทางราชการจ่ายช่วยเหลือตามที่คำนวณได้ในกรณีที่ผิดสัญญาให้ครบถ้วนทั้งจำนวนในวันที่ทำสัญญาผ่อนผัน ส่วนเงินทุน เบี้ยปรับของเงินทุน เบี้ยปรับของเงินเดือน และเบี้ยปรับของเงินที่ทางราชการจ่ายช่วยเหลือ ให้นำไปคำนวณเป็นเงินที่จะต้องรับราชการชดใช้ตามสัญญาฉบับใหม่

ในกรณีที่มิได้รับทุน ให้ชดใช้เงินเดือนและเงินที่ทางราชการจ่ายช่วยเหลือ ส่วนเบี้ยปรับของเงินเดือน และเบี้ยปรับของเงินที่ทางราชการจ่ายช่วยเหลือ ให้นำไปคำนวณเป็นเงินที่จะต้องรับราชการชดใช้ตามสัญญาฉบับใหม่

(๒) ผู้คิดสัญญาต้องทำสัญญารับราชการชดใช้เป็นเวลาไม่น้อยกว่าระยะเวลาที่จะต้องรับราชการชดใช้

(๓) การขอกลับเข้ารับราชการในส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐนอกเหนือจากที่กำหนดในสัญญา ส่วนราชการที่เป็นเจ้าของทุน และหรือส่วนราชการผู้สัญญา ต้องให้ความยินยอมเป็นหนังสือ ให้นับเวลาการรับราชการเป็นเวลารับราชการชดใช้ทุนต่อไปได้ และหากมีการผิดสัญญารับทุนรวมอยู่ด้วยต้องได้รับความยินยอมในลักษณะเดียวกันจากส่วนราชการเจ้าของทุนด้วย

(๔) ในระหว่างรับราชการชดใช้ทุน หากมีความประสงค์จะรับราชการชดใช้ในส่วนราชการอื่นหรือหน่วยงานอื่นของรัฐแห่งอื่นต่อไป ส่วนราชการเจ้าของทุนและส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐแห่งใหม่ที่เป็นคู่สัญญา และส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐต้นสังกัดปัจจุบันต้องให้ความยินยอมเป็นหนังสือ และต้องได้รับการบรรจุเข้ารับราชการในทันที ที่ได้ออกจากส่วนราชการเดิม

(๕) การรับราชการในส่วนราชการอื่น หรือหน่วยงานอื่นของรัฐนอกเหนือจากที่กำหนดในสัญญา ส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐนั้นต้องรับไปทั้งสิทธิและหน้าที่ที่มีอยู่ตามสัญญาเดิม และเป็นผู้จัดทำสัญญาฉบับใหม่โดยมีผู้กำกับประกันตามแบบที่กระทรวงการคลังกำหนดหรือเห็นชอบ

(๖) การผิดสัญญาชดใช้เงินตามสัญญาที่ได้รับการผ่อนผัน ผู้คิดสัญญาต้องชำระเงินที่ยังชำระไม่ครบตาม (๑) พร้อมทั้งเบี้ยปรับอีกหนึ่งเท่าของเงินที่ยังขาดอยู่โดยให้คิดลดลงตามส่วนของเวลารับราชการชดใช้ไปแล้ว

(๗) ในกรณีที่ได้ฟ้องร้องดำเนินคดีต่อศาลอันเนื่องมาจากการผิดสัญญาแล้วแต่คดียังไม่ถึงที่สุด ถ้าเป็นกรณีที่จะได้รับการผ่อนผันตามความในข้อนี้ ให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐทำสัญญาประนีประนอมยอมความได้ โดยผู้คิดสัญญาต้องชำระเงิน ค่าฤชาธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการดำเนินคดีซึ่งได้ใช้จ่ายไปแล้ว

(๘) ในระหว่างผิดสัญญาจนถึงวันที่ได้รับการผ่อนผัน ถ้าได้มีการบังคับชำระหนี้ตามสัญญาจากผู้คิดสัญญาหรือผู้กำกับประกัน หรือได้มีบุคคลภายนอกมารับผิดชดใช้เงิน อันเนื่องมาจากการผิดสัญญานั้นไปแล้วทั้งหมดหรือบางส่วน บุคคลเหล่านั้นจะเรียกร้องเงินที่ได้ชำระไปแล้วนั้นคืนไม่ได้ทั้งสิ้น

ข้อ ๒๒ การผิดสัญญารับทุนตามข้อ ๘ (๑) ของผู้รับทุนที่รับทุนในขณะที่ยังไม่ได้รับราชการ ให้ได้รับการผ่อนผันยังไม่ต้องชดใช้เงินตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังนี้

(๑) ผู้คิดสัญญาต้องได้รับบรรจุเข้ารับราชการในส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐภายในหกเดือน นับแต่วันที่สั่งให้ยุติการศึกษาหรือนับแต่วันที่ผิดสัญญา แล้วแต่กรณี

(๒) ผู้คิดสัญญาต้องทำสัญญาชดใช้ทุนเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองเท่าของระยะเวลาที่รับทุนไปศึกษา

(๓) ในกรณีที่ขอบรรจุเข้ารับราชการในส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐนอกเหนือจากที่กำหนดในสัญญา ส่วนราชการที่เป็นเจ้าของทุน และหรือส่วนราชการคู่สัญญา ต้องให้ความยินยอมเป็นหนังสือให้นับเวลาการรับราชการเป็นเวลารับราชการชดใช้ทุนต่อไปได้

(๔) ในระหว่างรับราชการชดใช้ทุน หากมีความประสงค์จะรับราชการชดใช้ทุนในส่วนราชการอื่นหรือหน่วยงานอื่นของรัฐแห่งอื่นต่อไป ส่วนราชการเจ้าของทุนและหรือส่วนราชการคู่สัญญา และส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐต้นสังกัดปัจจุบันต้องให้ความยินยอมเป็นหนังสือ และต้องได้รับการบรรจุเข้ารับราชการในทันทีที่ได้ออกจากส่วนราชการเดิม

(๕) การคิดสัญญาระหว่างการผ่อนผันชดใช้ทุน ผู้รับทุนต้องชำระเงินทุนพร้อมเบี้ยปรับตามสัญญารับทุนเดิม โดยให้คิดคำนวณเงินลดลงตามส่วนของเวลาที่ได้รับราชการชดใช้ไปแล้ว

(๖) การรับราชการในส่วนราชการอื่น หรือหน่วยงานอื่นของรัฐนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในสัญญา ส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐนั้นต้องรับไปทั้งสิทธิและหน้าที่ที่มีอยู่ตามสัญญาเดิม และเป็นผู้จัดทำสัญญาผ่อนผัน โดยมีผู้กำกับตามแบบที่กระทรวงการคลังกำหนดหรือเห็นชอบ

(๗) ในกรณีที่ได้ฟ้องร้องดำเนินคดีต่อศาลอันเนื่องมาจากการคิดสัญญาแล้ว แต่คดียังไม่ถึงที่สุด ถ้าเป็นกรณีที่จะได้รับการผ่อนผันตามความในข้อนี้ ให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐทำสัญญาประนีประนอมยอมความได้ โดยผู้คิดสัญญาต้องชำระเงินค่าฤชาธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการดำเนินคดีซึ่งได้ใช้จ่ายไปแล้ว

(๘) ในระหว่างคิดสัญญาจนถึงวันที่ได้รับการผ่อนผัน ถ้าได้มีคาร์บงคับ ชำระหนี้ตามสัญญาจากผู้คิดสัญญา หรือผู้กำกับ หรือได้มีบุคคลภายนอกมารับผิดชดใช้เงิน อันเนื่องมาจากสัญญานั้นไปแล้วทั้งหมดหรือบางส่วน บุคคลเหล่านั้นจะเรียกเงินที่ได้ชำระไปแล้วนั้นคืนไม่ได้ทั้งสิ้น

ข้อ ๒๓ ในกรณีดังต่อไปนี้ ให้นับเวลาการรับราชการในส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐแล้วแต่กรณีของผู้รับทุนตามข้อ ๘ (๑) เป็นเวลาการรับราชการชดใช้ทุนตามสัญญาเดิมได้

(๑) ส่วนราชการตามที่กำหนดในสัญญาให้รับราชการชดใช้ทุน ได้เปลี่ยนแปลงสภาพ เป็นหน่วยงานของรัฐ

(๒) ส่วนราชการตามที่กำหนดในสัญญาให้รับราชการชดใช้ทุน ได้บรรจุให้ผู้รับทุนเข้ารับราชการชดใช้ทุนเป็นพนักงานราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานของรัฐ หรือพนักงานในลักษณะเดียวกันที่เรียกชื่ออย่างอื่น

(๓) ส่วนราชการเจ้าของทุนและส่วนราชการที่รับราชการชดใช้ทุนเห็นชอบให้ไปรับราชการชดใช้ทุนในส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐแห่งใหม่อย่างต่อเนื่อง

หมวด ๔

การบังคับชำระหนี้และการผ่อนผันการชำระหนี้

ข้อ ๒๔ เมื่อมีการผิดสัญญาตามระเบียบนี้ ให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐคู่สัญญาดำเนินการบังคับตามสัญญากับผู้ผิดสัญญาและผู้ค้ำประกัน ให้ชดใช้เงินพร้อมเบี้ยปรับและดอกเบี้ยโดยพลันจนคดีถึงที่สุด ทั้งนี้ ภายในกำหนดอายุความตามกฎหมาย

เมื่อใดที่ได้ดำเนินคดีกับผู้ผิดสัญญาและผู้ค้ำประกันจนถึงที่สุดแล้ว หากยังไม่ชำระหนี้ หรือเมื่อบังคับคดีเอากับทรัพย์สินของผู้ผิดสัญญาและผู้ค้ำประกันแล้วยังไม่เพียงพอชำระหนี้ ให้ดำเนินการฟ้องคดีผู้ผิดสัญญาและผู้ค้ำประกันเป็นคดีล้มละลายต่อไป

ข้อ ๒๕ กรณีผู้ค้ำประกันเป็นบุคคลภายนอก ซึ่งมีไซบีดา มารดา พี่หรือน้องของผู้ผิดสัญญา เมื่อคดีถึงที่สุดแล้วผู้ผิดสัญญาไม่ยอมชำระหนี้หรือไม่มีทรัพย์สินที่จะบังคับคดีเพื่อนำมาชำระหนี้ได้ และผู้ค้ำประกันไม่สามารถชำระหนี้ได้ หากผู้ค้ำประกันประสงค์จะขอผ่อนผันการชำระหนี้ ให้ยื่นคำขอต่อส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่เป็นคู่สัญญา

เมื่อได้รับคำขอผ่อนผันของผู้ค้ำประกันตามวรรคหนึ่ง ให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่เป็นคู่สัญญาส่งเรื่องให้กระทรวงการคลังพิจารณาพร้อมความเห็น ว่าสมควรผ่อนผันให้ผู้ค้ำประกันชดใช้โดยยกเว้นเบี้ยปรับ ดอกเบี้ยตามสัญญา ค่าฤชาธรรมเนียมที่ใช้ดำเนินคดี และผ่อนชำระโดยไม่มีดอกเบี้ยหรือไม่ เพียงใด เพื่อประกอบการพิจารณาของกระทรวงการคลัง

การผ่อนผันให้ยกเว้นเบี้ยปรับ ดอกเบี้ยตามสัญญา ค่าฤชาธรรมเนียมที่ใช้ดำเนินคดี และผ่อนชำระโดยไม่มีดอกเบี้ย ตามความในวรรคก่อนให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของกระทรวงการคลัง คำวินิจฉัยของกระทรวงการคลังให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่ผู้ค้ำประกันซึ่งได้รับการผ่อนผัน ไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของกระทรวงการคลังตามวรรคสาม ให้ดำเนินการบังคับคดีเอากับทรัพย์สินของผู้ค้ำประกัน หรือดำเนินคดีล้มละลายต่อไป ภายในกำหนดอายุความตามกฎหมาย

หน้า ๓๖
 เล่ม ๑๒๒ ตอนพิเศษ ๑๓๖ ง ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๘

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๖ การจัดทำสัญญารับทุน หรือสัญญาการศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัยและปฏิบัติงาน องค์การระหว่างประเทศ ซึ่งได้จัดดำเนินการไปตามระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติคณะรัฐมนตรีก่อนวันที่ ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นการดำเนินการตามระเบียบนี้ ส่วนการชดใช้เงินและการผ่อนผัน การชดใช้เงินกรณีผิดสัญญารับทุน หรือสัญญาการศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย และปฏิบัติงาน องค์การระหว่างประเทศซึ่งได้ดำเนินการไปแล้ว ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการต่อไป ตามระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติคณะรัฐมนตรี ที่ได้ใช้บังคับในขณะนั้น

ข้อ ๒๗ ผู้รับทุนที่ส่วนราชการได้บรรจุให้เป็นพนักงานราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย พนักงานของรัฐ หรือพนักงานในลักษณะเดียวกันที่เรียกชื่ออย่างอื่น เพื่อชดใช้ทุนก่อนวันที่ระเบียบนี้ ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นการรับราชการชดใช้ทุนตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘

ทอง พิทยะ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ภาคผนวก ค

มหาวิทยาลัย

แบบสัมภาษณ์

ประกอบการทำวิจัยการศึกษาวิจัยเรื่องคดีปกครองที่เกี่ยวข้องกับการผิดสัญญาทุนการศึกษา
ในมหาวิทยาลัย

โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง ที่กำหนด และ/หรือกรอกข้อความให้สมบูรณ์

๑. มหาวิทยาลัยของท่านมีนโยบายสนับสนุนให้บุคลากรภายในมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อในสายงานใดบ้าง

- เฉพาะสายวิชาการ
 เฉพาะสายสนับสนุน
 มีการสนับสนุนทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุน
 อื่นๆ (โปรดระบุ)

๒. ในการให้บุคลากรไปศึกษาต่อนั้น มหาวิทยาลัยของท่านได้มีการออก ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือบทกฎหมายอื่นใดเพื่อประกอบการบริหารงานในส่วนที่เกี่ยวข้องนี้บ้าง

- ๒.๑ ระเบียบ/ข้อบังคับ/ประกาศ เกี่ยวกับการลาศึกษาต่อ
(โปรดระบุชื่อ ระเบียบ/ข้อบังคับ/ประกาศที่เกี่ยวข้องลาศึกษาต่อ)

๑.
 ๒.
 ๓.
 ๔.
 ๕.

- ๒.๒ ระเบียบ/ข้อบังคับ/ประกาศ เกี่ยวกับการให้ทุนการศึกษา
(โปรดระบุชื่อ ระเบียบ/ข้อบังคับ/ประกาศที่เกี่ยวกับการให้ทุนการศึกษา)

๑.
๒.
๓.
๔.
๕.

- ๒.๓ กฎหมายอื่นๆ (โปรดระบุ)

๑.
๒.
๓.
๔.

หมายเหตุ : เนื่องจากเอกสารบางฉบับไม่สามารถสับคืนจากระบบอิเล็กทรอนิกส์ได้ จึงขอความ
อนุเคราะห์ในการขอสำเนาเอกสารเพื่อประกอบการสัมภาษณ์ อาทิ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ
แบบฟอร์มสัญญาการศึกษา/สัญญารับทุนการศึกษา

๓. ท่านมีความเห็นว่ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และขั้นตอนการปฏิบัติงานในเรื่องการ
อนุญาตให้บุคลากรลาไปศึกษา/ให้ทุนบุคลากรเพื่อไปศึกษาต่อของมหาวิทยาลัยของท่าน มี
ความรัดกุมแล้วหรือไม่

- มีความรัดกุม
 ยังไม่มีความรัดกุม

๔. ในอนาคต มหาวิทยาลัยของท่านมีนโยบายที่จะพัฒนาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศเกี่ยวกับ
การให้บุคลากรลาไปศึกษาต่อ/การให้ทุนแก่บุคลากรเพื่อไปศึกษาต่อ หรือไม่

- มีนโยบายที่จะพัฒนาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ ให้มีความรัดกุมในการบังคับใช้มากขึ้น
 ยังไม่มีนโยบายในขณะนี้

๕. การบังคับใช้ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศเกี่ยวกับการให้บุคลากรลาไปศึกษาต่อ/การให้ทุนไป
ศึกษาแก่บุคลากรเพื่อไปศึกษาต่อของมหาวิทยาลัยของท่าน ตลอดจนถึงขั้นตอนการ
ดำเนินงานในส่วนดังกล่าวนี้ ท่านพบปัญหา และอุปสรรค หรือไม่อย่างไร

- ไม่พบปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน
 พบปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน (โปรดระบุปัญหาที่พบ)

.....
.....
.....
.....

๖. ในการให้บุคลากรไปศึกษาต่อนั้น มหาวิทยาลัยของท่านมีการดำเนินการใดบ้าง ในกรณีดังต่อไปนี้
- จัดทำสัญญาและสัญญาค้ำประกัน ในกรณีการอนุญาตให้บุคลากรไปศึกษาต่อ ทั้งในกรณีการไปศึกษาต่อภายในประเทศ และการไปศึกษาต่อ ณ ต่างประเทศ
- จัดทำสัญญาและสัญญาค้ำประกัน ในกรณีผู้ลาไปศึกษาขอรับทุนการศึกษา ทั้งในกรณีการไปศึกษาต่อภายในประเทศ และการไปศึกษาต่อ ณ ต่างประเทศ
๗. ในการดำเนินการจัดทำสัญญาตามข้อ ๖ มีการจัดทำสัญญาทั้งสิ้นจำนวนกี่ฉบับ ต่อผู้ลาศึกษา/ ต่อผู้รับทุน ๑ ราย
- ๒ ฉบับ
- ๓ ฉบับ
- อื่นๆ (โปรดระบุ)
๘. ในการให้บุคลากรไปศึกษาต่อ (ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๐ - ปัจจุบัน) มหาวิทยาลัยของท่านพบปัญหาในเรื่อง ผู้ขอลาศึกษา/ผู้ขอรับทุนการศึกษา กระทำผิดเงื่อนไขที่ระบุในข้อสัญญาบ้างหรือไม่
- ไม่พบการกระทำผิดสัญญา
- พบการกระทำผิดสัญญา
๙. จากปัญหาตามข้อ ๘ มีผู้ขอลาศึกษา/ผู้ขอรับทุนการศึกษากรณีกระทำผิดสัญญา มีจำนวนกี่ราย
- ๑ - ๓ ราย
- ๓ - ๕ ราย
- ๕ - ๑๐ ราย
- มากกว่า ๑๐ ราย
- อื่นๆ (โปรดระบุ)
๑๐. ในกรณีที่พบการกระทำผิดสัญญา สาเหตุที่พบมีกรณีใดบ้าง ดังต่อไปนี้
- หมายเหตุ : ท่านสามารถใส่เครื่องหมาย ✓ ใน ได้มากกว่า ๑ ข้อ ในกรณีพบหลายสาเหตุ
- ๑๐.๑ กรณีที่ผู้ขอลาศึกษา/ผู้ขอรับทุนการศึกษา ได้ลาออกจากการปฏิบัติงานระหว่างการศึกษาให้ทุนคืนตามสัญญา (โปรดระบุจำนวนกรณีที่มีการผิดสัญญา) จำนวน.....ราย
- ท่านมีวิธีแก้ไขปัญหาและป้องกันปัญหาในกรณีดังกล่าวนี้หรือไม่อย่างไร (โปรดระบุ)
-
-
-

๑๐.๒ กรณีที่ผู้ขอลาศึกษา/ผู้ขอรับทุนการศึกษา พ้นสภาพนักศึกษา/ไม่สำเร็จการศึกษา ตามกำหนดระยะเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญา/ก.พ. มีคำสั่งให้ยุติการศึกษาแต่ผู้ขอลา ศึกษา/ผู้ขอรับทุนการศึกษา ไม่ยอมกลับมาขอใช้คืนทุน (โปรดระบุจำนวนกรณีที่มีการผิดสัญญา) จำนวน.....ราย
ท่านมีวิธีแก้ไขปัญหาและป้องกันปัญหาในกรณีดังกล่าวนี้หรือไม่อย่างไร (โปรดระบุ)

.....

๑๐.๓ กรณีที่ผู้ขอลาศึกษา/ผู้ขอรับทุนการศึกษา สำเร็จการศึกษาแต่ไม่กลับมาขอใช้คืน ทุน (โปรดระบุจำนวนกรณีที่มีการผิดสัญญา) จำนวน.....ราย
ท่านมีวิธีแก้ไขปัญหาและป้องกันปัญหาในกรณีดังกล่าวนี้หรือไม่อย่างไร (โปรดระบุ)

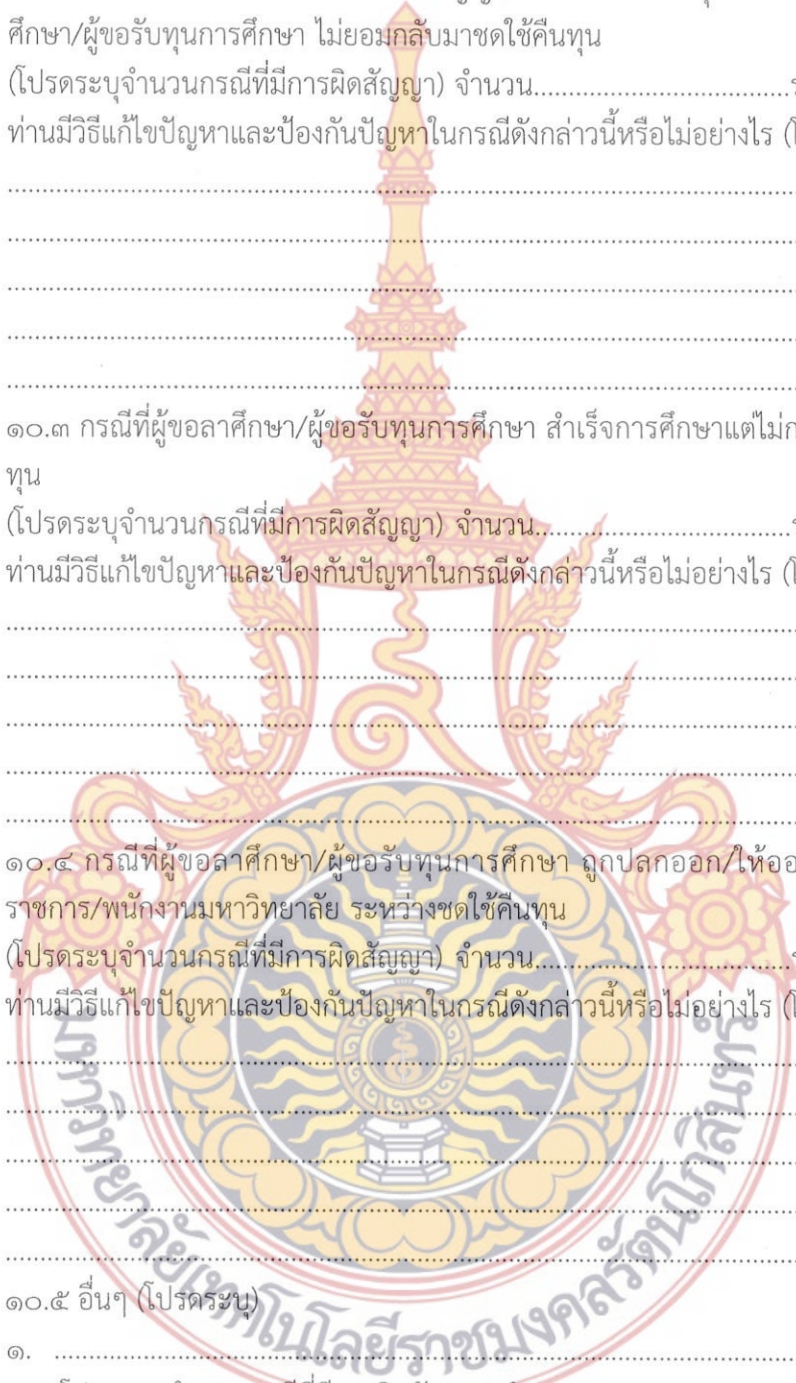
.....

๑๐.๔ กรณีที่ผู้ขอลาศึกษา/ผู้ขอรับทุนการศึกษา ถูกปลดออก/ให้ออก/ไล่ออกจาก ราชการ/พนักงานมหาวิทยาลัย ระหว่างขอใช้คืนทุน (โปรดระบุจำนวนกรณีที่มีการผิดสัญญา) จำนวน.....ราย
ท่านมีวิธีแก้ไขปัญหาและป้องกันปัญหาในกรณีดังกล่าวนี้หรือไม่อย่างไร (โปรดระบุ)

.....

๑๐.๕ อื่นๆ (โปรดระบุ)
 ๑.
 (โปรดระบุจำนวนกรณีที่มีการผิดสัญญา) จำนวน.....ราย
 ท่านมีวิธีแก้ไขปัญหาและป้องกันปัญหาในกรณีดังกล่าวนี้หรือไม่อย่างไร (โปรดระบุ)

.....

๒.

(โปรดระบุจำนวนกรณีที่มีการผิดสัญญา) จำนวน.....ราย
ท่านมีวิธีแก้ไขปัญหาและป้องกันปัญหาในกรณีดังกล่าวนี้หรือไม่อย่างไร (โปรดระบุ)

.....
.....
.....

๑๑. จากปัญหาตามข้อ ๑๐ ท่านได้มีการเรียกให้ผู้ผิดสัญญาเข้ามาเจรจาเพื่อรับสภาพหนี้ และ
ยินยอมชำระหนี้ หรือไม่

ไม่มี

มี (ตอบคำถามต่อในข้อ ๑๑.๑ และ ๑๑.๒)

๑๑.๑ มีจำนวนกี่รายที่สามารถเจรจาให้ทำการชำระหนี้ได้

๑ ราย ๒ ราย ๓ ราย ๔ ราย ๕ ราย

๖ ราย ๗ ราย ๘ ราย ๙ ราย ๑๐ ราย

อื่นๆ (โปรดระบุ)

๑๑.๒ มีจำนวนกี่รายที่ไม่สามารถเจรจาให้ทำการชำระหนี้ได้และถูกฟ้องเป็นคดีต่อศาล

ปกครอง

๑ ราย ๒ ราย ๓ ราย ๔ ราย ๕ ราย

๖ ราย ๗ ราย ๘ ราย ๙ ราย ๑๐ ราย

อื่นๆ (โปรดระบุ)

๑๒. ปัจจุบันมหาวิทยาลัยของท่านมีคดีพิพาทเกี่ยวกับการผิดสัญญาลาศึกษาต่อ/สัญญาให้
ทุนการศึกษาทั้งสิ้นกี่คดี

๑ คดี ๒ คดี ๓ คดี ๔ คดี ๕ คดี

อื่นๆ (โปรดระบุ)

๑๓. คดีที่ฟ้องต่อศาลปกครองในคดีที่ถึงที่สุดแล้วมีทั้งสิ้นกี่คดี ผลคำพิพากษาเป็นเช่นไร

๑ คดี ๒ คดี ๓ คดี ๔ คดี ๕ คดี

อื่นๆ (โปรดระบุ)

(โปรดระบุหมายเลขคดี)

๑.

๒.

๓.

๑๔. จากปัญหาในการผิดสัญญาอนุญาตให้ลาศึกษาต่อ/สัญญาให้ทุนการศึกษา ท่านมีความเห็นว่า ปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากสาเหตุใด

หมายเหตุ : ท่านสามารถใส่เครื่องหมาย ✓ ใน ได้มากกว่า ๑ ข้อ ในกรณีพบหลายสาเหตุ

๑๔.๑ เกิดจากตัวบุคคลที่ไม่ปฏิบัติตามข้อสัญญา

ท่านมีวิธีแก้ไขปัญหาและป้องกันปัญหาในกรณีดังกล่าวนี้หรือไม่อย่างไร (โปรดระบุ)

.....
.....
.....
.....
.....

๑๔.๒ เกิดจากช่องว่างของข้อกำหนดหรือข้อสัญญาที่ไม่มีความรัดกุมมากพอ

ท่านมีวิธีแก้ไขปัญหาและป้องกันปัญหาในกรณีดังกล่าวนี้หรือไม่อย่างไร (โปรดระบุ)

.....
.....
.....
.....

๑๕. จากปัญหาในการผิดสัญญาอนุญาตให้ลาศึกษาต่อ/สัญญาให้ทุนการศึกษา มหาวิทยาลัยของท่านมีมาตรการหรือแนวทางในการแก้ปัญหา หรือป้องกันปัญหาดังกล่าวหรือไม่อย่างไร

.....
.....
.....
.....

๑๖. ท่านมีข้อเสนอแนะในการดำเนินงานด้านการอนุญาตให้ลาศึกษาและการให้ทุนไปศึกษาต่อ เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติเพื่อลดการเกิดปัญหาการผิดสัญญาอนุญาตให้ลาศึกษาต่อ/สัญญาให้ทุนการศึกษา ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

.....
.....
.....
.....
.....

มหาวิทยาลัย

แบบสัมภาษณ์

ประกอบการทำวิจัยการศึกษาวิจัยเรื่องคดีปกครองที่เกี่ยวข้องกับการผิดสัญญาทุนการศึกษา
ในมหาวิทยาลัย

โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง ที่กำหนด และ/หรือกรอกข้อความให้สมบูรณ์

๑. มหาวิทยาลัยของท่านมีนโยบายสนับสนุนให้บุคลากรภายในมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อในสายงานใดบ้าง

- เฉพาะสายวิชาการ
 เฉพาะสายสนับสนุน
 มีการสนับสนุนทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุน
 อื่นๆ (โปรดระบุ)

๒. ในการให้บุคลากรไปศึกษาต่อ นั้น มหาวิทยาลัยของท่านได้มีการออก ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือบทกฎหมายอื่นใดเพื่อประกอบการบริหารงานในส่วนที่เกี่ยวข้องนี้บ้าง

- ๒.๑ ระเบียบ/ข้อบังคับ/ประกาศ เกี่ยวกับการลาศึกษาต่อ
(โปรดระบุชื่อ ระเบียบ/ข้อบังคับ/ประกาศที่เกี่ยวข้องลาศึกษาต่อ)
๑.
 ๒.
 ๓.
 ๔.
 ๕.

๒.๒ ระเบียบ/ข้อบังคับ/ประกาศ เกี่ยวกับการให้ทุนการศึกษา
(โปรดระบุชื่อ ระเบียบ/ข้อบังคับ/ประกาศที่เกี่ยวข้องกับการให้ทุนการศึกษา)

๑.
๒.
๓.
๔.
๕.

๒.๓ กฎหมายอื่นๆ (โปรดระบุ)

๑.
๒.
๓.
๔.

หมายเหตุ : เนื่องจากเอกสารบางฉบับไม่สามารถสืบค้นจากระบบอิเล็กทรอนิกส์ได้ จึงขอความ
อนุเคราะห์ในการขอสำเนาเอกสารเพื่อประกอบการสัมภาษณ์ อาทิ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ
แบบฟอร์มสัญญาการศึกษา/สัญญารับทุนการศึกษา

๓. ท่านมีความเห็นว่าระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และขั้นตอนการปฏิบัติงานในเรื่องการ
อนุญาตให้บุคลากรลาไปศึกษา/ให้ทุนบุคลากรเพื่อไปศึกษาต่อของมหาวิทยาลัยของท่าน มี
ความรัดกุมแล้วหรือไม่

- มีความรัดกุม
 ยังไม่มีความรัดกุม

๔. ในอนาคต มหาวิทยาลัยของท่านมีนโยบายที่จะพัฒนาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศเกี่ยวกับ
การให้บุคลากรลาไปศึกษาต่อ/การให้ทุนแก่บุคคลกรเพื่อไปศึกษาต่อ หรือไม่

- มีนโยบายที่จะพัฒนาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ ให้มีความรัดกุมในการบังคับใช้มากขึ้น
 ยังไม่มีนโยบายในขณะนี้

๕. การบังคับใช้ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศเกี่ยวกับการให้บุคลากรลาไปศึกษาต่อ/การให้ทุนไป
ศึกษาแก่บุคลากรเพื่อไปศึกษาต่อของมหาวิทยาลัยของท่าน ตลอดจนถึงขั้นตอนการ
ดำเนินงานในส่วนดังกล่าวนี้ ท่านพบปัญหา และอุปสรรค หรือไม่อย่างไร

- ไม่พบปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน
 พบปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน (โปรดระบุปัญหาที่พบ)

.....
.....
.....
.....
.....

๖. ในการให้บุคลากรลาไปศึกษาต่อนั้น มหาวิทยาลัยของท่านมีการดำเนินการใดบ้าง ในกรณีดังต่อไปนี้
- จัดทำสัญญาและสัญญาค้ำประกัน ในกรณีการอนุญาตให้บุคลากรไปศึกษาต่อ ทั้งในกรณีการไปศึกษาต่อภายในประเทศ และการไปศึกษาต่อ ณ ยังต่างประเทศ
- จัดทำสัญญาและสัญญาค้ำประกัน ในกรณีผู้ลาไปศึกษาขอรับทุนการศึกษา ทั้งในกรณีการไปศึกษาต่อภายในประเทศ และการไปศึกษาต่อ ณ ยังต่างประเทศ
๗. ในการดำเนินการจัดทำสัญญาตามข้อ ๖ มีการจัดทำสัญญาทั้งสิ้นจำนวนกี่ฉบับ ต่อผู้ลาศึกษา/ ต่อผู้รับทุน ๑ ราย
- ๒ ฉบับ
- ๓ ฉบับ
- อื่นๆ (โปรดระบุ)
๘. ในการให้บุคลากรไปศึกษาต่อ (ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๐ - ปัจจุบัน) มหาวิทยาลัยของท่านพบปัญหาในเรื่อง ผู้ขอลาศึกษา/ผู้ขอรับทุนการศึกษา กระทำผิดเงื่อนไขที่ระบุในข้อสัญญาบ้างหรือไม่
- ไม่พบการกระทำผิดสัญญา
- พบการกระทำผิดสัญญา
๙. จากปัญหาตามข้อ ๘ มีผู้ขอลาศึกษา/ผู้ขอรับทุนการศึกษากรณีกระทำผิดสัญญา มีจำนวนกี่ราย
- ๑ - ๓ ราย
- ๓ - ๕ ราย
- ๕ - ๑๐ ราย
- มากกว่า ๑๐ ราย
- อื่นๆ (โปรดระบุ)
๑๐. ในกรณีที่พบการกระทำผิดสัญญา สาเหตุที่พบมีกรณีใดบ้าง ดังต่อไปนี้
- หมายเหตุ :** ท่านสามารถใส่เครื่องหมาย ✓ ใน ได้มากกว่า ๑ ข้อ ในกรณีพบหลายสาเหตุ
- ๑๐.๑ กรณีที่ผู้ขอลาศึกษา/ผู้ขอรับทุนการศึกษา ได้ลาออกจากการปฏิบัติงานระหว่างการศึกษา ใช้ทุนคืนตามสัญญา (โปรดระบุจำนวนกรณีที่มีการผิดสัญญา) จำนวน.....ราย
- ท่านมีวิธีแก้ไขปัญหาและป้องกันปัญหาในกรณีดังกล่าวนี้หรือไม่อย่างไร (โปรดระบุ)
-
-
-

- ๑๐.๒ กรณีที่ผู้ขอลาศึกษา/ผู้ขอรับทุนการศึกษา พ้นสภาพนักศึกษา/ไม่สำเร็จการศึกษา ตามกำหนดระยะเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญา/ก.พ. มีคำสั่งให้ยุติการศึกษาแต่ผู้ขอลา ศึกษา/ผู้ขอรับทุนการศึกษา ไม่ยอมกลับมาขอใช้คืนทุน
(โปรดระบุจำนวนกรณีที่มีการผิดสัญญา) จำนวน.....ราย
ท่านมีวิธีแก้ไขปัญหและป้องกันปัญหาในกรณีดังกล่าวนี้หรือไม่อย่างไร (โปรดระบุ)

- ๑๐.๓ กรณีที่ผู้ขอลาศึกษา/ผู้ขอรับทุนการศึกษา สำเร็จการศึกษาแต่ไม่กลับมาขอใช้คืน ทุน
(โปรดระบุจำนวนกรณีที่มีการผิดสัญญา) จำนวน.....ราย
ท่านมีวิธีแก้ไขปัญหและป้องกันปัญหาในกรณีดังกล่าวนี้หรือไม่อย่างไร (โปรดระบุ)

- ๑๐.๔ กรณีที่ผู้ขอลาศึกษา/ผู้ขอรับทุนการศึกษา ถูกปลดออก/ให้ออก/ไล่ออกจาก ราชการ/พนักงานมหาวิทยาลัย ระหว่างขอใช้คืนทุน
(โปรดระบุจำนวนกรณีที่มีการผิดสัญญา) จำนวน.....ราย
ท่านมีวิธีแก้ไขปัญหและป้องกันปัญหาในกรณีดังกล่าวนี้หรือไม่อย่างไร (โปรดระบุ)

- ๑๐.๕ อื่นๆ (โปรดระบุ)

๑.
(โปรดระบุจำนวนกรณีที่มีการผิดสัญญา) จำนวน.....ราย
ท่านมีวิธีแก้ไขปัญหและป้องกันปัญหาในกรณีดังกล่าวนี้หรือไม่อย่างไร (โปรดระบุ)

๒.
 (โปรดระบุจำนวนกรณีที่มีการผิดสัญญา) จำนวน.....ราย
 ท่านมีวิธีแก้ไขปัญหและป้องกันปัญหาในกรณีดังกล่าวนี้หรือไม่อย่างไร (โปรดระบุ)

๑๑. จากปัญหาตามข้อ ๑๐ ท่านได้มีการเรียกให้ผู้ผิดสัญญาเข้ามาเจรจาเพื่อรับสภาพหนี้ และ
 ยินยอมชำระหนี้ หรือไม่

ไม่มี

มี (ตอบคำถามต่อในข้อ ๑๑.๑ และ ๑๑.๒)

๑๑.๑ มีจำนวนกี่รายที่สามารถเจรจาให้ทำการชำระหนี้ได้

๑ ราย ๒ ราย ๓ ราย ๔ ราย ๕ ราย

๖ ราย ๗ ราย ๘ ราย ๙ ราย ๑๐ ราย

อื่นๆ (โปรดระบุ)

๑๑.๒ มีจำนวนกี่รายที่ไม่สามารถเจรจาให้ทำการชำระหนี้ได้และถูกฟ้องเป็นคดีต่อศาล

ปกครอง

๑ ราย ๒ ราย ๓ ราย ๔ ราย ๕ ราย

๖ ราย ๗ ราย ๘ ราย ๙ ราย ๑๐ ราย

อื่นๆ (โปรดระบุ)

๑๒. ปัจจุบันมหาวิทยาลัยของท่านมีคดีพิพาทเกี่ยวกับการผิดสัญญาล่าศึกษาต่อ/สัญญาให้
 ทุนการศึกษาทั้งสิ้นกี่คดี

๑ คดี ๒ คดี ๓ คดี ๔ คดี ๕ คดี

อื่นๆ (โปรดระบุ)

๑๓. คดีที่ฟ้องต่อศาลปกครองในคดีที่ถึงที่สุดแล้วมีทั้งสิ้นกี่คดี ผลคำพิพากษาเป็นเช่นไร

๑ คดี ๒ คดี ๓ คดี ๔ คดี ๕ คดี

อื่นๆ (โปรดระบุ)

(โปรดระบุหมายเลขคดี)

๑.

๒.

๓.

๑๔. จากปัญหาในการผิดสัญญาอนุญาตให้ลาศึกษาต่อ/สัญญาให้ทุนการศึกษา ท่านมีความเห็นว่า ปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากสาเหตุใด

หมายเหตุ : ท่านสามารถใส่เครื่องหมาย ✓ ใน ได้มากกว่า ๑ ข้อ ในกรณีพบหลายสาเหตุ

๑๔.๑ เกิดจากตัวบุคคลที่ไม่ปฏิบัติตามข้อสัญญา

ท่านมีวิธีแก้ไขปัญหาและป้องกันปัญหาในกรณีดังกล่าวนี้หรือไม่อย่างไร (โปรดระบุ)

.....

.....

.....

.....

.....

๑๔.๒ เกิดจากช่องว่างของข้อกำหนดหรือข้อสัญญาที่ไม่มีความรัดกุมมากพอ

ท่านมีวิธีแก้ไขปัญหาและป้องกันปัญหาในกรณีดังกล่าวนี้หรือไม่อย่างไร (โปรดระบุ)

.....

.....

.....

.....

๑๕. จากปัญหาในการผิดสัญญาอนุญาตให้ลาศึกษาต่อ/สัญญาให้ทุนการศึกษา มหาวิทยาลัยของท่านมีมาตรการหรือแนวทางในการแก้ปัญหา หรือป้องกันปัญหาดังกล่าวหรือไม่อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

๑๖. ท่านมีข้อเสนอแนะในการดำเนินงานด้านการอนุญาตให้ลาศึกษาและการให้ทุนไปศึกษาต่อ เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติเพื่อลดการเกิดปัญหาการผิดสัญญาอนุญาตให้ลาศึกษาต่อ/สัญญาให้ทุนการศึกษา ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

.....

.....

.....

.....

.....

**ผลจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างมหาวิทยาลัยของรัฐ จำนวน 5 แห่งพบว่า
มหาวิทยาลัยที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์**

1. มหาวิทยาลัยของท่านมีนโยบายสนับสนุนให้บุคลากรภายในมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อในสายงาน โดยมีการสนับสนุนทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุน
2. ในการให้บุคลากรไปศึกษาต่อ นั้น มหาวิทยาลัยของท่านได้มีการออก ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือบทกฎหมายอื่นใดเพื่อประกอบการบริหารงานในส่วนที่เกี่ยวข้อง ดังนี้
 - 2.1 ระเบียบ/ข้อบังคับ/ประกาศ เกี่ยวกับการลาศึกษาต่อ
 1. ประกาศคณะกรรมการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ เรื่อง หลักเกณฑ์การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน พ.ศ. 2552
 2. ประกาศคณะกรรมการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ เรื่อง การกำหนดวันทำงาน หลักเกณฑ์การลา และการจ่ายค่าจ้างระหว่างลาของพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2550
 - 2.2 ระเบียบ/ข้อบังคับ/ประกาศ เกี่ยวกับการให้ทุนการศึกษา
 1. ระเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ว่าด้วย ทุนการศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน พ.ศ. 2549
 2. ประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ เรื่อง การกำหนดคุณสมบัติ และหลักเกณฑ์การพิจารณาจัดสรรทุนให้ข้าราชการไปศึกษาต่อภายในประเทศและต่างประเทศ
 3. ประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ เรื่อง การกำหนดคุณสมบัติ และหลักเกณฑ์การพิจารณาจัดสรรทุนให้ข้าราชการไปศึกษาต่อภายในประเทศและต่างประเทศ (ฉบับที่ 2)
- 2.3 กฎหมายอื่นๆ (โปรดระบุ)
 1. ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษาต่อและฝึกอบรม ภายในประเทศ พ.ศ. 2538
 2. ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา และฝึกอบรม ภายในประเทศ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2547
 3. ระเบียบนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติวิจัย และดูแล ณ ต่างประเทศ พ.ศ. 2549
 4. ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการทำสัญญาและการชดใช้เงิน กรณีรับทุนลา ศึกษา ฝึกอบรมฯ พ.ศ. 2548
3. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์มีความเห็นว่ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และขั้นตอนการปฏิบัติงานในเรื่องการอนุญาตให้บุคลากรลาไปศึกษา/ให้ทุนบุคลากรเพื่อไปศึกษา ยังไม่มีความรัดกุมเพียงพอ

4. ในอนาคต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์มีนโยบายที่จะพัฒนาระเบียบข้อบังคับ ประกาศ ให้มีความรัดกุมในการบังคับใช้มากขึ้น
5. ในการบังคับใช้ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศเกี่ยวกับการให้บุคลากรลาไปศึกษาต่อ/การให้ทุนไปศึกษาแก่บุคลากรเพื่อไปศึกษาต่อของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ตลอดจนถึงขั้นตอนการดำเนินงานในส่วนดังกล่าวนี้ พบปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน ดังนี้
 1. กรณีขอขยายระยะเวลาศึกษาต่อเกินระยะเวลาที่กำหนดไว้ในประกาศ
 2. กรณีผู้ลาศึกษาต่อและผู้รับทุนขอยกเลิกสัญญาก่อนสำเร็จการศึกษา
 3. ระยะเวลาอนุญาตให้ลาศึกษาต่อโดยได้รับค่าจ้างระหว่างลา
 4. กรณีขออนุญาตให้ไปศึกษาไม่ตรงกับหลักสูตรที่ศึกษา
6. ในการให้บุคลากรลาไปศึกษาต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ มีการดำเนินการ ดังต่อไปนี้
 1. จัดทำสัญญาและสัญญาค้ำประกัน ในกรณีการอนุญาตให้บุคลากรไปศึกษาต่อ ทั้งในกรณีการไปศึกษาต่อภายในประเทศ และการไปศึกษาต่อ ณ ต่างประเทศ
 2. จัดทำสัญญาและสัญญาค้ำประกัน ในกรณีผู้ลาไปศึกษาขอรับทุนการศึกษา ทั้งในกรณีการไปศึกษาต่อภายในประเทศ และการไปศึกษาต่อ ณ ต่างประเทศ
7. ในการดำเนินการจัดทำสัญญาตามข้อ 6 มีการจัดทำสัญญาทั้งสิ้นจำนวน 3 ฉบับ ต่อผู้ลาศึกษาต่อ/ผู้รับทุน 1 ราย
8. ในการให้บุคลากรไปศึกษาต่อ (ตั้งแต่ พ.ศ. 2550 – ปัจจุบัน) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ พบปัญหาในเรื่อง ผู้ขอลาศึกษา/ผู้ขอรับทุนการศึกษา กระทำผิดเงื่อนไขที่ระบุในข้อสัญญา
9. จากปัญหาตามข้อ 8 มีผู้ขอลาศึกษา/ผู้ขอรับทุนการศึกษากรณีกระทำผิดสัญญา มากกว่า 10 ราย
10. ในกรณีที่พบการกระทำผิดสัญญา สาเหตุที่พบมีกรณีใดบ้าง ดังต่อไปนี้
 1. กรณีที่ผู้ขอลาศึกษา/ผู้ขอรับทุนการศึกษา ถูกปลดออก/ให้ออก/ไล่ออกจากราชการ/พนักงานมหาวิทยาลัย ระหว่างชดใช้คืนทุน จำนวน 1 ราย และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ มีวิธีแก้ไขปัญหามิฉะนั้นกรณีดังกล่าวนี้โดยเรียกให้ชดใช้คืนทุนตามเงื่อนไขในสัญญา โดยกรณีจะต้องชดใช้คืนทุนผู้ผิดสัญญาสามารถชดใช้เต็มตามจำนวน หรืออาจขอผ่อนชำระชดใช้คืนทุนได้เนื่องจากปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาของผู้ลาศึกษา/ผู้รับทุน ที่กระทำความผิดจนถูกปลดออก/ให้ออก/ไล่ออกจากราชการ ซึ่งจะไม่สามารถทราบได้ว่ากระทำความผิดฐานใด จึงไม่สามารถหาวิธีการป้องกันปัญหาได้
 2. การขอยกเลิกสัญญา จำนวน 1 ราย
และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ เรียกให้ชดใช้คืนทุนตามเงื่อนไขในสัญญา สำหรับวิธีการป้องกันปัญหาดังกล่าวนี้ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต คือต้องมี การกำหนดไว้ในระเบียบ/ประกาศ ให้ชัดเจน ผู้ลาศึกษาต่อ/รับทุนการศึกษา ไม่

สามารถยกเลิกสัญญาได้หรือหากต้องมีการยกเลิกสัญญาก็จะต้องมีการกำหนดเงื่อนไขการชดใช้ทุนอย่างชัดเจน โดยการขอยกเลิกสัญญาเป็นการผิดเงื่อนไขสัญญาเงินทุน

11. จากปัญหาตามข้อ 10 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ได้มีการเรียกให้ผู้ผิดสัญญาเข้ามาเจรจาเพื่อรับสภาพหนี้ และยินยอมชำระหนี้
12. ปัจจุบันมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ มีคดีพิพาทเกี่ยวกับการผิดสัญญาการศึกษาต่อ/สัญญาให้ทุนการศึกษาทั้งสิ้นคดี จำนวน 1 คดี และกำลังดำเนินการยื่นฟ้องอีก 1 คดี
13. คดีที่ฟ้องต่อศาลปกครองในคดีที่ถึงที่สุดแล้วมีทั้งสิ้นจำนวน 1 คดี ผลคำพิพากษาศาลมีคำสั่งให้ชนะคดีผู้ผิดสัญญาจะต้องชดใช้คืนทุนให้กับมหาวิทยาลัยเท่ากับจำนวนที่ยังคงค้างชำระ
14. จากปัญหาในการผิดสัญญาอนุญาตให้ลาศึกษาต่อ/สัญญาให้ทุนการศึกษา เห็นว่าปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากสาเหตุใด
 - 14.1 เกิดจากตัวบุคคลที่ไม่ปฏิบัติตามข้อสัญญา

ซึ่งวิธีแก้ไขปัญหาในกรณีดังกล่าวคือพยายามชี้แจงและอธิบายเงื่อนไขสัญญาให้ผู้ผิดสัญญาเข้าใจก่อนจะดำเนินการเรียกให้ชดใช้คืนตามสัญญา กรณีต้องคืนเงินก็จะดำเนินการแจ้งให้ผู้ผิดสัญญารับทราบว่าจะสามารถผ่อนชำระหนี้ได้ และมีการวางมาตรการป้องกันปัญหาดังกล่าวนี้ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตโดยแจ้งเงื่อนไขในสัญญาการศึกษาต่อ และสัญญาเงินทุนให้ผู้ลาศึกษาต่อและผู้รับทุนทราบในวันที่มาทำสัญญาทุกครั้ง
 - 14.2 เกิดจากช่องว่างของข้อกำหนดหรือข้อสัญญาที่ไม่มีความรัดกุมมากพอ

ซึ่งวิธีแก้ไขปัญหาในกรณีดังกล่าวคือก่อนดำเนินการจะมีการปรึกษาคณะกรรมการของมหาวิทยาลัยและหาข้อมูลจากหน่วยงานอื่นๆ เพื่อนำมาประกอบการดำเนินงาน และมีการวางมาตรการป้องกันปัญหาดังกล่าวนี้ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตโดยปรับแก้กฎหมายที่เกี่ยวข้องและแก้ไขเงื่อนไขที่ระบุไว้ในสัญญาให้มีความชัดเจน
15. จากปัญหาในการผิดสัญญาอนุญาตให้ลาศึกษาต่อ/สัญญาให้ทุนการศึกษา มีมาตรการหรือแนวทางในการแก้ปัญหา หรือป้องกันปัญหาดังกล่าว ดังนี้
 1. มีการติดตามความก้าวหน้าของการศึกษาทุกภาคการศึกษา
 2. กรณีผู้ลาศึกษาต่อ/ผู้รับทุน ไม่รายงานผลการศึกษาก็จะมีการติดตามผลไปยังสถานศึกษาของผู้ลาศึกษาต่อ/ผู้รับทุน
 3. กรณีผู้ที่เคยอนุญาตให้ลาศึกษาต่อและรับทุนการศึกษาแล้วแต่ไม่สำเร็จการศึกษา อาจไม่ได้รับการสนับสนุนการศึกษาครั้งต่อไป
16. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ มีข้อเสนอแนะในการดำเนินงานด้านการอนุญาตให้ลาศึกษาและการให้ทุนไปศึกษาต่อ เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติเพื่อลดการเกิดปัญหาการผิดสัญญาอนุญาตให้ลาศึกษาต่อ/สัญญาให้ทุนการศึกษา ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต
 1. ควรมีการปรับระยะเวลาในการอนุญาตให้ลาศึกษาต่อโดยได้รับค่าจ้างระหว่างลาให้สอดคล้องกับหลักสูตรที่ลาศึกษา

2. กรณีอนุญาตให้ขยายระยะเวลาศึกษาต่อ ควรปรับระเบียบ ประกาศ ให้ได้รับค่าจ้างระหว่างลาได้
3. กำหนดเงื่อนไขในการขอใช้สัญญา กรณีพนักงานมหาวิทยาลัยที่อยู่ระหว่างปฏิบัติหน้าที่ขอใช้ทุนไม่ได้รับการต่อสัญญาจ้างถือเป็นการผิดเงื่อนไขตามสัญญาต้องขอใช้คืนทุนให้กับมหาวิทยาลัย สาเหตุที่ต้องควรมีการกำหนดเนื่องจากพนักงานมหาวิทยาลัยจะต้องได้รับการประเมินเพื่อต่อสัญญาจ้าง ซึ่งอาจมีพนักงานมหาวิทยาลัยบางรายไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินและไม่ได้รับการต่อสัญญาจ้าง ส่งผลให้ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่เพื่อขอใช้ทุนตามเงื่อนไขของสัญญาได้ ซึ่งกรณีดังกล่าวยังไม่มีการระบุไว้ในสัญญา เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาเมื่อมีกรณีดังกล่าวเกิดขึ้น

มหาวิทยาลัยที่ 2 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

1. มหาวิทยาลัยมีนโยบายสนับสนุนให้บุคลากรภายในมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุน
2. ในการให้บุคลากรไปศึกษาต่อ นั้น มหาวิทยาลัยมีการออก ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือ บทกฎหมายอื่นใดเพื่อประกอบการบริหารงานในส่วนที่เกี่ยวข้อง ดังนี้
 - 2.1 ระเบียบ/ข้อบังคับ/ประกาศ เกี่ยวกับการลาศึกษาต่อ
 1. ประกาศมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เรื่อง หลักเกณฑ์การพัฒนาพนักงานมหาวิทยาลัย
 - 2.2 ระเบียบ/ข้อบังคับ/ประกาศ เกี่ยวกับการให้ทุนการศึกษา
 1. ประกาศมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เรื่อง การสนับสนุนทุนพัฒนาบุคลากร
 2. ประกาศมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เรื่อง ส่งเสริมพัฒนาอาจารย์ใหม่
 3. มหาวิทยาลัยมีความเห็นว่าระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และขั้นตอนการปฏิบัติงานในเรื่อง การอนุญาตให้บุคลากรลาไปศึกษา/ให้ทุนบุคลากรเพื่อไปศึกษาต่อมีความรัดกุมเพียงพอ
 4. ในอนาคต มหาวิทยาลัยมีนโยบายที่จะพัฒนาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศเกี่ยวกับการให้บุคลากรลาไปศึกษาต่อ/การให้ทุนแก่บุคลากรเพื่อไปศึกษาต่อให้มีความรัดกุมในการบังคับใช้มากขึ้น
 5. ในการบังคับใช้ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศเกี่ยวกับการให้บุคลากรลาไปศึกษาต่อ/การให้ทุนไปศึกษาแก่บุคลากรเพื่อไปศึกษาต่อของมหาวิทยาลัย ตลอดจนถึงขั้นตอนการดำเนินงานในส่วนดังกล่าวนี้ ยังพบปัญหา และอุปสรรค คือเงื่อนไขการรับทุนและจำนวนทุนไม่เพียงพอ
 6. ในการให้บุคลากรลาไปศึกษาต่อ นั้น มหาวิทยาลัยมีการดำเนินการ ให้มีการจัดทำสัญญาและสัญญาค้ำประกัน ในกรณีผู้ลาไปศึกษาขอรับทุนการศึกษา ทั้งในกรณีการไปศึกษาต่อภายในประเทศ และการไปศึกษาต่อ ณ ต่างประเทศ
 7. ในการดำเนินการจัดทำสัญญาตามข้อ 6 มีการจัดทำสัญญาทั้งสิ้นจำนวน 2 ฉบับ ต่อผู้ลาศึกษาต่อ/ผู้รับทุน 1 ราย
 8. ในการให้บุคลากรไปศึกษาต่อมหาวิทยาลัยยังพบปัญหาในเรื่อง ผู้ขอลาศึกษา/ผู้ขอรับทุนการศึกษา กระทำผิดเงื่อนไขที่ระบุในข้อสัญญา
 9. จากปัญหาตามข้อ 8 มีผู้ขอลาศึกษา/ผู้ขอรับทุนการศึกษากรณีกระทำผิดสัญญา มีจำนวนมากกว่า 10 ราย
 10. ในกรณีที่พบการกระทำผิดสัญญา สาเหตุที่พบมีกรณีดังต่อไปนี้
 - 10.1 กรณีที่ผู้ขอลาศึกษา/ผู้ขอรับทุนการศึกษา ได้ลาออกจากการปฏิบัติงานระหว่างการชดใช้ทุนคืนตามสัญญาการแก้ไข้ปัญหาในกรณีดังกล่าว คือ ให้ผู้ผิดสัญญาปฏิบัติตามข้อกำหนดการชดใช้ทุน และยังไม่ได้วางมาตรการป้องกัน
 - 10.2 กรณีที่ผู้ขอลาศึกษา/ผู้ขอรับทุนการศึกษา พ้นสภาพนักศึกษา/ไม่สำเร็จการศึกษาตามกำหนดระยะเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญา/ก.พ.มีคำสั่งให้ยุติการศึกษาแต่ผู้ขอลาศึกษา/ผู้ขอรับทุนการศึกษา ไม่ยอมกลับมาชดใช้คืนทุน

การแก้ไขปัญหาในกรณีดังกล่าว คือ แก้ไขโดยบังคับตามเงื่อนไขของสัญญาและยังไม่ได้วางมาตรการป้องกัน

10.3 กรณีที่ผู้ขอลาศึกษา/ผู้ขอรับทุนการศึกษา สำเร็จการศึกษาแต่ไม่กลับมาขอใช้คืนทุน โดยปัจจุบันยังไม่มีแนวทางแก้ไขและยังไม่ได้วางมาตรการป้องกัน

11. จากปัญหาตามข้อ 10 มหาวิทยาลัยไม่มีการเรียกให้ผู้ผิดสัญญาเข้ามาเจรจาเพื่อรับสภาพหนี้ และยินยอมชำระหนี้
12. ปัจจุบันมหาวิทยาลัยของมีคตพิพาทเกี่ยวกับการผิดสัญญาลาศึกษาต่อ/สัญญาให้ทุนการศึกษาทั้งสิ้นคดี จำนวน 33 คดี
13. คดีที่ฟ้องต่อศาลปกครองในคดีที่ถึงที่สุดแล้วมีทั้งสิ้นจำนวน 1 คดี ตามหมายเลขคดีแดงที่ 2533/2552 ผลคำพิพากษามหาวิทยาลัยชนะคดี
14. สำหรับปัญหาในการผิดสัญญาอนุญาตให้ลาศึกษาต่อ/สัญญาให้ทุนการศึกษา ขณะนี้ยังไม่พบปัญหาที่เกิดจากตัวบุคคลที่ไม่ปฏิบัติตามข้อสัญญาหรือเกิดจากช่องว่างของข้อกำหนดหรือข้อสัญญาที่ไม่มีความรัดกุมมากพอ เนื่องจากมหาวิทยาลัยเปิดรับบุคลากรที่จบการศึกษาในระดับปริญญาเอกในสายวิชาการเพื่อลดปัญหาการให้บุคลากรลาไปศึกษาต่อ
15. สำหรับปัญหาในการผิดสัญญาอนุญาตให้ลาศึกษาต่อ/สัญญาให้ทุนการศึกษา ยังไม่พบปัญหาในกรณีดังกล่าวนี้
16. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีข้อเสนอแนะในการดำเนินงานด้านการอนุญาตให้ลาศึกษา และการให้ทุนไปศึกษาต่อ เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติเพื่อลดการเกิดปัญหาการผิดสัญญาอนุญาตให้ลาศึกษาต่อ/สัญญาให้ทุนการศึกษา ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ดังนี้
 1. จัดปฐมนิเทศผู้ที่จะไปศึกษาต่อต่างประเทศและในประเทศ
 2. เพิ่มช่องทางการติดต่อสื่อสารระหว่างเวลาที่บุคลากรกำลังศึกษาต่อโดยสื่อสารสม่ำเสมอเพื่อให้เกิดความรักและความผูกพันกับองค์กร
 3. ส่งข่าวสารให้กับบุคลากรที่อยู่ระหว่างการศึกษาให้ทราบความเคลื่อนไหวและความเปลี่ยนแปลงต่างที่เกิดขึ้นภายในมหาวิทยาลัย
 4. จัดสรรจำนวนเงินทุนให้เพียงพอสำหรับการไปศึกษาต่อตามสภาพเศรษฐกิจของเมืองที่ไปศึกษาต่อในกรณีไปศึกษาต่ออย่างต่างประเทศ

มหาวิทยาลัยที่ 3 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

1. มหาวิทยาลัยมีนโยบายสนับสนุนให้บุคลากรภายในมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุน
2. ในการให้บุคลากรไปศึกษาต่อ นั้น มหาวิทยาลัยของท่านได้มีการออก ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือบทกฎหมายอื่นใดเพื่อประกอบการบริหารงานในส่วนที่เกี่ยวข้องนี้ ดังนี้
 - 2.1 ระเบียบ/ข้อบังคับ/ประกาศ เกี่ยวกับการลาศึกษาต่อ
 1. ระเบียบ/ข้อบังคับ/ประกาศ เกี่ยวกับการลาของข้าราชการ พ.ศ. 2555
 2. ระเบียบ/ข้อบังคับ/ประกาศ เกี่ยวกับการให้ทุนการศึกษา
 2. ระเบียบสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลว่าด้วยการศึกษา ฝึกอบรมและดูงาน พ.ศ. 2531
 - 2.2 ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษาต่อและฝึกอบรมภายในประเทศ พ.ศ. 2538
 - 2.3 กฎหมายอื่นๆ (โปรดระบุ)
 1. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการให้ข้าราชการไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัยและดูงาน ณ ต่างประเทศ พ.ศ. 2549
3. มหาวิทยาลัยมีความเห็นว่าระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และขั้นตอนการปฏิบัติงานในเรื่องการอนุญาตให้บุคลากรลาไปศึกษา/ให้ทุนบุคลากรเพื่อไปศึกษาต่อมีความรัดกุมเพียงพอ
4. ในอนาคต มหาวิทยาลัยมีนโยบายที่จะพัฒนาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศเกี่ยวกับการให้บุคลากรลาไปศึกษาต่อ/การให้ทุนแก่บุคคลกรเพื่อไปศึกษาต่อให้มีความรัดกุมในการบังคับใช้มากขึ้น
5. ในการบังคับใช้ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศเกี่ยวกับการให้บุคลากรลาไปศึกษาต่อ/การให้ทุนไปศึกษาแก่บุคลากรเพื่อไปศึกษาต่อของมหาวิทยาลัย ตลอดจนถึงขั้นตอนการดำเนินงานในส่วนดังกล่าวนี้ ยังพบปัญหา และอุปสรรค คือ ระเบียบที่เกี่ยวกับการลาศึกษาต่อของข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยถือปฏิบัติกันคนละฉบับ ทำให้เกิดการปฏิบัติงานที่ยุ่งยากและเกิดความเลื่อมล้ำ
6. ในการให้บุคลากรลาไปศึกษาต่อ นั้น มหาวิทยาลัยมีการดำเนินการ ให้มีการจัดทำสัญญาและสัญญาค้ำประกัน ในกรณีการอนุญาตให้บุคลากรไปศึกษาต่อ ทั้งในกรณีการไปศึกษาต่อภายในประเทศ และการไปศึกษาต่อ ณ ต่างประเทศ จำนวน 6 ฉบับ และจัดทำสัญญาและสัญญาค้ำประกัน ในกรณีผู้ลาไปศึกษาขอรับทุนการศึกษา ทั้งในกรณีการไปศึกษาต่อภายในประเทศ และการไปศึกษาต่อ ณ ต่างประเทศ จำนวน 3 ฉบับ
7. ในการดำเนินการจัดทำสัญญาตามข้อ 6 มีการจัดทำสัญญาทั้งสิ้นจำนวน 2 ฉบับ ต่อผู้ลาศึกษาต่อ/ผู้รับทุน 1 ราย
8. ในการให้บุคลากรไปศึกษาต่อมหาวิทยาลัยยังพบปัญหาในเรื่อง ผู้ขอลาศึกษา/ผู้ขอรับทุนการศึกษา กระทำผิดเงื่อนไขที่ระบุในข้อสัญญา
9. จากปัญหาตามข้อ 8 มีผู้ขอลาศึกษา/ผู้ขอรับทุนการศึกษาระงับผิดสัญญา มีจำนวน 5 - 10 ราย

10. ในกรณีที่พบการกระทำผิดสัญญา สาเหตุที่พบมีกรณีดังต่อไปนี้
 - 10.1 กรณีที่ผู้ขอลาศึกษา/ผู้ขอรับทุนการศึกษา ได้ลาออกจากการปฏิบัติงานระหว่างการใช้ทุนคืนตามสัญญา จำนวน 2 ราย ซึ่งมีแนวทางแก้ไขโดยผู้ผิดสัญญาจะต้องปฏิบัติข้อกำหนดตามสัญญา
 - 10.4 กรณีที่ผู้ขอลาศึกษา/ผู้ขอรับทุนการศึกษา สำเร็จการศึกษาแต่ไม่กลับมาขอคืนทุน โดยปัจจุบันยังไม่มีแนวทางแก้ไขและยังไม่ได้วางมาตรการป้องกัน
 - 10.5 กรณีที่ผู้ขอลาศึกษา/ผู้ขอรับทุนการศึกษา ถูกปลกออก/ให้ออก/ไล่ออกจากราชการ/พนักงานมหาวิทยาลัย ระหว่างขอคืนทุน โดยปัจจุบันยังไม่มีแนวทางแก้ไขและยังไม่ได้วางมาตรการป้องกัน
11. จากปัญหาตามข้อ 10 มหาวิทยาลัยไม่มีการเรียกให้ผู้ผิดสัญญาเข้ามาเจรจาเพื่อรับสภาพหนี้ และยินยอมชำระหนี้
12. ปัจจุบันมหาวิทยาลัยของมีคดีพิพาทเกี่ยวกับการผิดสัญญาลาศึกษาต่อ/สัญญาให้ทุนการศึกษาทั้งสิ้นคดีมากกว่า 5 คดี
13. ยังไม่พบคดีที่ฟ้องต่อศาลปกครองในคดีที่ถึงที่สุดแล้วมีทั้งสิ้นก็คดี ผลคำพิพากษาเป็นเช่นไร
14. จากปัญหาในการผิดสัญญาอนุญาตให้ลาศึกษาต่อ/สัญญาให้ทุนการศึกษา ท่านมีความเห็นว่า ปัญหาส่วนใหญ่เกิดจาก เกิดจากตัวบุคคลที่ไม่ปฏิบัติตามข้อสัญญา จึงวิธีแก้ไขปัญหาในกรณีดังกล่าวโดยรับบุคลากรที่มีวุฒิการศึกษาที่ตรงกับความต้องการของมหาวิทยาลัยในแต่ละสายงานเพื่อลดการให้ทุนการศึกษา
15. ยังไม่พบปัญหาในการผิดสัญญาอนุญาตให้ลาศึกษาต่อ/สัญญาให้ทุนการศึกษา เนื่องจากเมื่อมีการผิดสัญญาก็มีการดำเนินการตามกฎหมาย
16. มหาวิทยาลัยไม่มีข้อเสนอแนะในการดำเนินงานด้านการอนุญาตให้ลาศึกษาและการให้ทุนไปศึกษาต่อ เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติเพื่อลดการเกิดปัญหาการผิดสัญญาอนุญาตให้ลาศึกษาต่อ/สัญญาให้ทุนการศึกษา ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

มหาวิทยาลัยที่ 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1. มหาวิทยาลัยมีนโยบายสนับสนุนให้บุคลากรภายในมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุน
2. ในการให้บุคลากรไปศึกษาต่อ นั้น มหาวิทยาลัยของท่านได้มีการออก ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือบทกฎหมายอื่นใดเพื่อประกอบการบริหารงานในส่วนที่เกี่ยวข้องนี้ ดังนี้
 - 2.1 ระเบียบ/ข้อบังคับ/ประกาศ เกี่ยวกับการลาศึกษาต่อ
 1. ระเบียบคณะกรรมการบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ว่าด้วยหลักเกณฑ์การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย และดูงาน พ.ศ. 2550
 - 2.2 ระเบียบ/ข้อบังคับ/ประกาศ เกี่ยวกับการให้ทุนการศึกษา
 1. ระเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครว่าด้วยทุนการศึกษา ฝึกอบรม และดูงาน พ.ศ. 2549
 2. ประการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เรื่อง หลักเกณฑ์การให้ทุนการศึกษา ฝึกอบรมและดูงาน พ.ศ. 2552 และที่ประกาศเพิ่มเติม
3. มหาวิทยาลัยมีความเห็นว่าระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และขั้นตอนการปฏิบัติงานในเรื่องการอนุญาตให้บุคลากรลาไปศึกษา/ให้ทุนบุคลากรเพื่อไปศึกษาต่อยังไม่มีควมรัดกุมเพียงพอ
4. ในอนาคต มหาวิทยาลัยมีนโยบายที่จะพัฒนาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศเกี่ยวกับการให้บุคลากรลาไปศึกษาต่อ/การให้ทุนแก่บุคลากรเพื่อไปศึกษาต่อให้มีความรัดกุมในการบังคับใช้มากขึ้น
5. ในการบังคับใช้ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศเกี่ยวกับการให้บุคลากรลาไปศึกษาต่อ/การให้ทุนไปศึกษาแก่บุคลากรเพื่อไปศึกษาต่อของมหาวิทยาลัย ตลอดจนถึงขั้นตอนการดำเนินงานในส่วนดังกล่าวนี้ ยังพบปัญหา และอุปสรรค คือ ระเบียบไม่มีตัวอย่างสัญญาแนบท้ายทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานนำสัญญาจากที่อื่นมาใช้บังคับ ทำให้สัญญามีความขัดแย้งกับระเบียบ และระเบียบขัดแย้งกับแนวคำพิพากษา ทำให้ต้องยึดสัญญาเป็นหลัก
6. ในการให้บุคลากรลาไปศึกษาต่อ นั้น มหาวิทยาลัยมีการดำเนินการ ให้มีการจัดทำสัญญาและสัญญาค้ำประกัน ในกรณีการอนุญาตให้บุคลากรไปศึกษาต่อ ทั้งในกรณีการไปศึกษาต่อภายในประเทศ และการไปศึกษาต่อ ณ ยี่ต่างประเทศ และจัดทำสัญญาและสัญญาค้ำประกัน ในกรณีผู้ลาไปศึกษาขอรับทุนการศึกษา ทั้งในกรณีการไปศึกษาต่อภายในประเทศ และการไปศึกษาต่อ ณ ยี่ต่างประเทศ
7. ในการดำเนินการจัดทำสัญญาตามข้อ 6 มีการจัดทำสัญญาทั้งสิ้นจำนวน 2 ฉบับ ต่อผู้ลาศึกษาต่อ/ผู้รับทุน 1 ราย
8. ในการให้บุคลากรไปศึกษาต่อมหาวิทยาลัยยังพบปัญหาในเรื่อง ผู้ขอลาศึกษา/ผู้ขอรับทุนการศึกษา กระทำผิดเงื่อนไขที่ระบุในข้อสัญญา
9. จากปัญหาตามข้อ 8 มีผู้ขอลาศึกษา/ผู้ขอรับทุนการศึกษาระณีกระทำผิดสัญญา มีจำนวนมากกว่า 10 ราย

10. ในกรณีที่พบการกระทำผิดสัญญา สาเหตุที่พบมีกรณีดังต่อไปนี้
 - 10.1 กรณีที่ผู้ขอลาศึกษา/ผู้ขอรับทุนการศึกษา ได้ลาออกจากการปฏิบัติงานระหว่างการชดใช้ ทุนคืนตามสัญญา โดยปัจจุบันยังไม่มีแนวทางแก้ไขและยังไม่ได้วางมาตรการป้องกัน
 - 10.2 กรณีที่ผู้ขอลาศึกษา/ผู้ขอรับทุนการศึกษา พ้นสภาพนักศึกษา/ไม่สำเร็จการศึกษาตาม กำหนดระยะเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญา/ก.พ. มีคำสั่งให้ยุติการศึกษาแต่ผู้ขอลาศึกษา/ผู้ ขอรับทุนการศึกษา ไม่ยอมกลับมาชดใช้คืนทุน โดยปัจจุบันยังไม่มีแนวทางแก้ไขและยัง ไม่ได้วางมาตรการป้องกัน
 - 10.3 กรณีที่ผู้ขอลาศึกษา/ผู้ขอรับทุนการศึกษา ถูกปลกออก/ให้ออก/ไล่ออกจากราชการ/ พนักงานมหาวิทยาลัย ระหว่างชดใช้คืนทุน จำนวน 2 ราย โดยปัจจุบันยังไม่มีแนว ทางแก้ไขและยังไม่ได้วางมาตรการป้องกัน
 - 10.4 กรณีพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา จำนวน 3 ราย โดยปัจจุบันยังไม่มีแนวทางแก้ไขและ ยังไม่ได้วางมาตรการป้องกัน
11. จากปัญหาตามข้อ 10 มหาวิทยาลัยมีการเรียกให้ผู้ผิดสัญญาเข้ามาเจรจาเพื่อรับสภาพหนี้ และยินยอมชำระหนี้ มีจำนวน 2 ราย ที่สามารถเจรจาให้รับสภาพหนี้ได้ โดยอีก 2 รายมา สามารถเจรจาได้
12. ปัจจุบันมหาวิทยาลัยมีคดีพิพาทเกี่ยวกับการผิดสัญญาลาศึกษาต่อ/สัญญาให้ทุนการศึกษา ทั้งสิ้นคดี จำนวน 2 คดี
13. มีคดีที่ฟ้องต่อศาลปกครองในคดีที่ถึงที่สุดแล้วมีทั้งสิ้นจำนวน 2 คดี
14. จากปัญหาในการผิดสัญญาอนุญาตให้ลาศึกษาต่อ/สัญญาให้ทุนการศึกษา เห็นว่าปัญหาส่วน ใหญ่เกิดจากตัวบุคคลที่ไม่ปฏิบัติตามข้อสัญญา แก้ไขโดยการ ชี้แจงให้ผู้ลาศึกษาตระหนักถึง ข้อกำหนดในสัญญา กำกับติดตามให้ผู้ลาศึกษารายงานผลทุกภาคการศึกษาเกิดจากช่องว่าง ของข้อกฎหมายหรือข้อสัญญา แก้ไขโดยปรับปรุงหลักเกณฑ์ข้อกำหนดให้รัดกุมและเข้มข้น ขึ้น
15. จากปัญหาในการผิดสัญญาอนุญาตให้ลาศึกษาต่อ/สัญญาให้ทุนการศึกษา ได้วางมาตรการ ป้องกันโดยกำหนดเงื่อนไขในการปฏิบัติราชการหรือให้เงินทุนที่เพิ่มมากขึ้น
16. มหาวิทยาลัยขอเสนอแนะให้มีการกำกับติดตามรายงานผลการศึกษาทุกภาคการศึกษาของผู้ ลาศึกษาต่อทุกรายอย่างเข้มงวด

มหาวิทยาลัยที่ 5 มหาวิทยาลัยนครพนม

1. มหาวิทยาลัยมีนโยบายสนับสนุนให้บุคลากรภายในมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อเฉพาะสายวิชาการ
2. ในการให้บุคลากรไปศึกษาต่อนั้น มหาวิทยาลัยของท่านได้มีการออก ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือบทกฎหมายอื่นใดเพื่อประกอบการบริหารงานในส่วนที่เกี่ยวข้องนี้ ดังนี้
 - 2.1 ระเบียบ/ข้อบังคับ/ประกาศ เกี่ยวกับการลาศึกษาต่อ
 1. ระเบียบส่วนกลาง เช่น ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วย การให้ข้าราชการไปศึกษาต่อ ฝึกรอบรมและปฏิบัติการวิจัย และดูงาน ณ ต่างประเทศ พ.ศ. 2549
 - 2.2 ระเบียบ/ข้อบังคับ/ประกาศ เกี่ยวกับการให้ทุนการศึกษา
 1. ระเบียบมหาวิทยาลัยนครพนม ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการให้การสนับสนุนการพัฒนาบุคลากร มหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. 2551
 2. ประกาศมหาวิทยาลัยนครพนม เรื่อง หลักเกณฑ์ให้ทุนสนับสนุนการศึกษาระดับปริญญาเอก
3. มหาวิทยาลัยมีความเห็นว่าระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และขั้นตอนการปฏิบัติงานในเรื่อง การอนุญาตให้บุคลากรลาไปศึกษา/ให้ทุนบุคลากรเพื่อไปศึกษาต่อยังไม่มีควมรัดกุมเพียงพอ
4. ในอนาคต มหาวิทยาลัยมีนโยบายที่จะพัฒนาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศเกี่ยวกับการให้บุคลากรลาไปศึกษาต่อ/การให้ทุนแก่บุคลากรเพื่อไปศึกษาต่อให้มีความรัดกุมในการบังคับใช้มากขึ้น
5. ในการบังคับใช้ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศเกี่ยวกับการให้บุคลากรลาไปศึกษาต่อ/การให้ทุนไปศึกษาแก่บุคลากรเพื่อไปศึกษาต่อของมหาวิทยาลัย ตลอดจนถึงขั้นตอนการดำเนินงานในส่วนดังกล่าวนี้ ยังพบปัญหา และอุปสรรค คือ ปัญหาที่คัดเลือกบุคลากรที่ได้รับทุน ยังไม่มีเกณฑ์ที่แน่ชัด ผู้ที่รับทุนยังขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติตามสัญญาทุน เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องไม่ติดตามผู้ที่ได้รับทุน และปัญหาเรื่องการผิดสัญญาทุน
6. ในการให้บุคลากรลาไปศึกษาต่อนั้น มหาวิทยาลัยมีการดำเนินการ ให้มีการจัดทำสัญญาและสัญญาค้ำประกัน ในกรณีการอนุญาตให้บุคลากรไปศึกษาต่อ ทั้งในกรณีการไปศึกษาต่อภายในประเทศ และการไปศึกษาต่อ ณ ยี่ต่างประเทศ และจัดทำสัญญาและสัญญาค้ำประกัน ในกรณีผู้ลาไปศึกษาขอรับทุนการศึกษา ทั้งในกรณีการไปศึกษาต่อภายในประเทศ และการไปศึกษาต่อ ณ ยี่ต่างประเทศ
7. ในการดำเนินการจัดทำสัญญาตามข้อ 6 มีการจัดทำสัญญาทั้งสิ้นจำนวน 2 ฉบับ ต่อผู้ลาศึกษาต่อ/ผู้รับทุน 1 ราย
8. ในการให้บุคลากรไปศึกษาต่อมหาวิทยาลัยยังพบปัญหาในเรื่อง ผู้ขอลาศึกษา/ผู้ขอรับทุนการศึกษา กระทำผิดเงื่อนไขที่ระบุในข้อสัญญา
9. จากปัญหาตามข้อ 8 มีผู้ขอลาศึกษา/ผู้ขอรับทุนการศึกษาระงับผิดสัญญา มีจำนวน 5 - 10 ราย
10. ในกรณีที่พบการกระทำผิดสัญญา สาเหตุที่พบมีกรณีดังต่อไปนี้

- 10.1 กรณีที่ผู้ขอลาศึกษา/ผู้ขอรับทุนการศึกษา ได้ลาออกจากการปฏิบัติงานระหว่างการชดใช้ทุนคืนตามสัญญา แนวทางแก้ไข คือ เรียกให้ชดใช้ตามสัญญาทุนและบังคับตามสัญญาทุน
- 10.2 กรณีผู้ลาศึกษาลาศึกษาเกินกว่าที่ระเบียบกำหนดไว้ โดยมหาวิทยาลัยก่อนอนุญาตให้ลาศึกษาได้ซึ่งไม่เป็นไปตามระเบียบ แนวทางแก้ไข คือ 1.ทำหนังสือให้รายงานและเหตุที่ไม่สำเร็จการศึกษาภายในกำหนด 2. ส่งเจ้าหน้าที่ติดตามและบังคับตามสัญญา 3.ขอเข้ากลับปฏิบัติงานและขอยุติการศึกษาก่อนครบกำหนด 4. ส่งให้กลับเข้าปฏิบัติงานและให้ทำรายงานการศึกษาต่อและสาเหตุที่ขอกลับเข้าปฏิบัติงาน 5.ส่งเจ้าหน้าที่ติดตามและบังคับตามสัญญา
- 11 จากปัญหาตามข้อ 10 มหาวิทยาลัยมีการเรียกให้ผู้ผิดสัญญาเข้ามาเจรจาเพื่อรับสภาพหนี้และยินยอมชำระหนี้ มีจำนวน 2 ราย ที่สามารถเจรจาให้รับสภาพหนี้ได้
- 12 ปัจจุบันมหาวิทยาลัยยังไม่มีคดีพิพาทเกี่ยวกับการผิดสัญญาลาศึกษาต่อ/สัญญาให้ทุนการศึกษาขึ้นสู่ศาลปกครอง
- 13 ปัจจุบันมหาวิทยาลัยยังไม่มีคดีพิพาทเกี่ยวกับการผิดสัญญาลาศึกษาต่อ/สัญญาให้ทุนการศึกษาขึ้นสู่ศาลปกครองจึงยังไม่มีคดีถึงที่สุด
- 14 จากปัญหาในการผิดสัญญาอนุญาตให้ลาศึกษาต่อ/สัญญาให้ทุนการศึกษา เห็นว่าปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากตัวบุคคลที่ไม่ปฏิบัติตามข้อสัญญา แก้ไขโดยการ กำหนดเสนอก่อนรับทุนจะต้องมีการจัดอบรมผู้ที่ขอรับทุนและทำความเข้าใจและสามารถประเมินตนเองได้ว่าจะสามารถจะสำเร็จการศึกษาตามกำหนดได้หรือไม่
- 15 จากปัญหาในการผิดสัญญาอนุญาตให้ลาศึกษาต่อ/สัญญาให้ทุนการศึกษา ได้วางมาตรการป้องกันโดยจัดการอบรมเกี่ยวกับการลาศึกษาและการขอรับทุนเพื่อไปศึกษาต่อ เพื่อให้ผู้ที่ประสงค์ขอรับทุนมีความรู้ความเข้าใจและประเมินตนเองได้ว่าจะสามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขและสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาได้หรือไม่
- 16 มหาวิทยาลัยไม่มีข้อเสนอแนะในการดำเนินงานด้านการอนุญาตให้ลาศึกษาและการให้ทุนไปศึกษาต่อ เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติเพื่อลดการเกิดปัญหาการผิดสัญญาอนุญาตให้ลาศึกษาต่อ/สัญญาให้ทุนการศึกษา ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

ประวัติคณะผู้วิจัย

1. ชื่อ นามสกุล นางสาวลัดดาพร สุขแก้วฟ้า
2. ตำแหน่ง นิติกร
3. หน่วยงานที่สามารถติดต่อได้
สำนักงานนิติการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
96 หมู่ 3 ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม 73170
โทรศัพท์และโทรสาร : (02) 441-6000 ต่อ 2176
E-mail : Laddaporn.suk@mutr.ac.th , som_o_sau@hotmail.com
4. ประวัติการศึกษา
ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ หลักสูตร 4 ปี สาขานิติศาสตร์ , “ปี พ.ศ. 2551”
5. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ
หลักสูตรวิชาว่าความของสำนักฝึกอบรมวิชาว่าความแห่งสภานายความ รุ่น 32 พ.ศ. 2551
6. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัย
เคยเป็นหัวหน้าโครงการวิจัย เรื่อง การบริหารทรัพย์สินและการจัดหารายได้ของมหาวิทยาลัยของรัฐ

ประวัติคณะผู้วิจัย

1. ชื่อ นามสกุล ว่าที่ร้อยตรีหญิงปทุมมาศ ยงยุทธ
2. ตำแหน่ง นิติกร
3. หน่วยงานที่สามารถติดต่อได้
สำนักงานนิติการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
96 หมู่ 3 ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม 73170
โทรศัพท์และโทรสาร : (02) 441-6000 ต่อ 2176
E-mail : Phatummas.yon@mutr.ac.th , phoomolk514@hotmail.com
4. ประวัติการศึกษา
ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง หลักสูตร 4 ปี สาขานิติศาสตร์ , “ปี พ.ศ.
2552”
5. สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ
-
6. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัย
ได้เป็นร่วมวิจัยโครงการวิจัย เรื่อง การบริหารทรัพย์สินและการจัดหารายได้ของ
มหาวิทยาลัยของรัฐ

